EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT **A TANÁCS**

Brüsszel, 2019. május 2.
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)

PE-CONS 15/19

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2019/… RENDELETE

(...)

az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

rendes jogalkotási eljárás keretében[3],

---

1 HL C 34., 2018.1.31., 5. o.
2 HL C 209., 2017.6.30., 36. o.
3 Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

(1) A 2007–2008-ban kibontakozott pénzügyi válságot követő évek során a pénzügyi intézmények ellenálló képességének növelése érdekében az Unió jelentős mértékben korszerűsítette a pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretrendszerét. Ez a reform jórészt a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2010-ben elfogadott standardokon, az úgynevezett a Bázel III. keretrendszeren alapult. A reformcsomag számos intézkedés mellett tartalmazta az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[2] elfogadását, amelyek megerősítették a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra (intézményekre) vonatkozó prudenciális követelményeket.

(2) Jóllehet a reform stabilabbá és a lehetséges jövőbeli sokkok és válságok számos típusával szemben ellenállóbbá tette a pénzügyi rendszert, nem kezelt minden azonosított problémát. Ennek egyik fontos oka az volt, hogy a nemzetközi standardalkotó testületek, például a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) akkor még nem fejezték be az adott problémák kezelésére szolgáló, nemzetközileg elfogadott standardokra vonatkozó munkát. Mára azonban lezárult a fontos, kiegészítő reformokra irányuló tevékenység, így a még megoldatlan problémákat kezelni kell.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(3) A Bizottság a 2015. november 24-i, „A bankunió megvalósítása felé” című közleményében elismerte a további kockázatcsökkentési intézkedések bevezetésének szükségességét, és kötelezettséget vállalt arra, hogy előterjeszti az ezzel kapcsolatos, nemzetközileg elfogadott standardokra építő jogalkotási javaslatot. A pénzügyi szektorban jelentkező kockázatok csökkentésére irányuló további konkrét jogalkotási lépések szükségességét 2016. június 17-i következtetéseiben a Tanács, 2016. március 10-i, a bankunióról szóló (2015. évi éves jelentés) állásfoglalásában[1] pedig az Európai Parlament is elismerte.

(4) A kockázatcsökkentési intézkedések nem csupán az európai bankrendszer ellenálló képességének és a bankrendszerbe vetett piaci bizalomnak a további erősítését célozzák, hanem egyúttal alapját képezik a bankunió kiteljesítésében való további előrelépésnek is. Az említett intézkedések azon erőfeszítések közé illeszkednek, amelyek az uniós gazdaság előtt álló tágabb kihívásokra kívánnak választ adni, különösen a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása révén egy olyan időszakban, amelyet bizonytalan gazdasági kilátások jellemeznek. Ebben az összefüggésben több fontos szakpolitikai kezdeményezés indult útjára az uniós gazdaság megerősítése érdekében, mint például az európai beruházási terv és a tőkepiaci unió. Lényeges ezért, hogy valamennyi kockázatcsökkentési intézkedés harmonikusan illeszkedjen e szakpolitikai kezdeményezésekhez, továbbá a pénzügyi ágazatban a közelmúltban végrehajtott szélesebb körű reformintézkedésekhez.

(5) E rendelet rendelkezéseinek egyenértékűnek kell lenniük a nemzetközileg elfogadott standardokkal, és biztosítaniuk kell, hogy a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet továbbra is megfeleljen a Bázel III keretrendszer követelményeinek. Az uniós sajátosságokat és a tágabb szakpolitikai megfontolásokat tükröző, célirányos módosítások tárgyi vagy időbeli hatályát korlátozni kell, hogy azok ne csökkentsék a prudenciális keretrendszer egészének megbízhatóságát.

[1] HL C 50., 2018.2.9., 80. o.

(6) A meglévő kockázatcsökkentési intézkedéseket, valamint különösen az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelményeket tovább kell fejleszteni annak biztosítása érdekében, hogy arányosabban lehessen őket alkalmazni, és hogy az intézkedéseknek való megfelelés – különösen a kisebb és kevésbé összetett vállalkozások esetében – ne keletkeztessen túlzott terheket.

(7) Az arányosság elvének alkalmazására vonatkozó célzott könnyítések érdekében szükséges a kis méretű és nem összetett intézmények fogalmának pontos meghatározása. Egyetlen abszolút küszöbérték önmagában nem veszi figyelembe a nemzeti bankpiacok sajátosságait. Szükséges ezért, hogy a tagállamok gyakorolhassák mérlegelési jogkörüket, hogy a küszöbértéket összhangba hozzák a hazai körülményekkel, és adott esetben lefelé módosítsák. Mivel az adott intézmény mérete önmagában nem meghatározó tényező a kockázati profilja szempontjából, kiegészítő minőségi kritériumokat is szükséges alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy egy intézményt csak az összes vonatkozó kritérium együttes teljesítése esetén lehessen kis méretű és nem összetett intézménynek minősíteni, és csak ebben az esetben részesülhessen az arányosabb szabályok jelentette előnyökből.

(8) A tőkeáttételi mutatók hozzájárulnak a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez azáltal, hogy a kockázatalapú tőkekövetelményeket kiegészítve védőhálóként szolgálnak, és a gazdasági fellendülés során korlátozzák a túlzott tőkeáttétel kialakulását. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság felülvizsgálta a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó nemzetközi standardot annak érdekében, hogy pontosabban meghatározza a mutató kialakításának egyes szempontjait. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni a felülvizsgált szabvánnyal annak érdekében, hogy az Unióban letelepedett, de az Unión kívül működő intézmények számára nemzetközi szinten egyenlő versenyfeltételek legyenek biztosíthatók, valamint biztosítandó, hogy a tőkeáttételi mutató továbbra is hatékony kiegészítője maradjon a kockázatalapú szavatolótőke-követelményeknek. Ezért a tőkeáttételi mutatóval kapcsolatos adatszolgáltatás és nyilvánosságra hozatala jelenlegi rendszerének kiegészítése érdekében a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt kell bevezetni.

(9) Az intézmények által a vállalatoknak és a háztartásoknak nyújtott hitelezés szükségtelen mértékű korlátozásának elkerülése, valamint a piaci likviditásra gyakorolt indokolatlan kedvezőtlen hatások megelőzése érdekében a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt olyan szinten kell megállapítani, hogy az a gazdasági növekedés akadályozása nélkül hiteles védőhálóként működjön a túlzott tőkeáttétel kockázatával szemben.

(10) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel[1] létrehozott európai felügyeleti hatóság (az Európai Bankhatóság) (EBH) a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményről szóló 2016. augusztus 3-i jelentésében arra a következtetésre jutott, hogy az alapvető tőke 3 %-ában kalibrált tőkeáttételi mutató bármely típusú hitelintézet esetében hiteles védőháló-funkciót képez. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság nemzetközi szinten is a 3 %-os tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt fogadott el. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt ezért 3 %-ra kell kalibrálni.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(11) A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó 3 %-os követelmény ugyanakkor bizonyos üzleti modelleket és üzletágakat jobban korlátozna, mint másokat. Különösen aránytalan hatással járna ez a követelmény az állami fejlesztési bankok által végzett állami hitelezés és a hivatalosan támogatott exporthitelek esetében. A tőkeáttételi mutatót ezért az ilyen típusú kitettségek esetében korrigálni kell. Ezért olyan világos kritériumokat kell meghatározni, amelyek segítenek az ilyen hitelintézetek közfeladatának megállapításában, és amelyek kiterjednek az olyan szempontokra, mint a hitelintézet letelepedésének helye, a végzett tevékenységek típusa, a hitelintézet célja, a közjogi szervekkel kötött garanciamegállapodások és a betétgyűjtési tevékenységre vonatkozó korlátok. Lehetővé kell tenni azonban, hogy az ilyen hitelintézetek létesítésének formájáról és módjáról továbbra is a tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi hatósága döntsön saját mérlegelési jogkörében, valamint hogy az történhessen új hitelintézet ilyen közjogi hatóságok általi létrehozásával vagy egy már létező szervezet – többek között koncesszió révén vagy szanálási eljárás keretében – ilyen közjogi hatóságok által történő felvásárlásával vagy átvételével.

(12) Biztosítani kell azt is, hogy a tőkeáttételi mutató ne akadályozza az intézmények által az ügyfeleknek nyújtott központi elszámolási szolgáltatásokat sem. Ezért a központi szerződő fél által elszámolt származtatott ügyletekhez tartozó, az intézmények által az ügyfelektől kapott azon alapletéteket, amelyeket az intézmények a központi szerződő feleknek továbbítanak, nem kell beszámítani teljes kitettségi mértékbe.

(13) Olyan rendkívüli körülmények esetén, amelyek indokolják, hogy egyes, központi bankokkal szembeni kitettségeket ne számítsanak be a tőkeáttételi mutatóba, és a monetáris politikák végrehajtásának megkönnyítése érdekében, az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni azt, hogy az ilyen kitettségeket ideiglenesen ne számítsák be a teljes kitettségi mértékbe. E célból az illetékes hatóságoknak az érintett központi bankkal folytatott konzultációt követően nyilvánosan be kell jelenteniük az említett rendkívüli körülmények fennállását. A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményt arányosan újra kell kalibrálni, úgy, hogy ellentételezze a kizárás hatását. Ennek az újrakalibrálásnak biztosítania kell a pénzügyi stabilitást fenyegető, az adott banki szektorokat érintő kockázatok kizárását, és a tőkeáttételi mutató által biztosított ellenálló képesség fenntartását.

(14) Helyénvaló a globálisan rendszerszinten jelentős intézményként meghatározott intézményekre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelvnek és a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által 2017 decemberében közzétett, a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozó tőkeáttételi mutató puffert bevezető standardnak megfelelő, tőkeáttételi mutató puffer-követelményt bevezetni. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság a tőkeáttételi mutató puffer mértékét kifejezetten a globálisan rendszerszinten jelentős bankok által a pénzügyi stabilitásra jelentett viszonylag nagyobb kockázatok mérséklésének céljából kalibrálta, és ennek alapján ebben a szakaszban azt csak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre kell alkalmazni. További elemzésre van azonban szükség annak eldöntéséhez, hogy helyénvaló lenne-e a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt a 2013/36/EU irányelvben meghatározott egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre is alkalmazni, és amennyiben igen, annak kalibrálását milyen módon kell az említett intézmények sajátos jellemzőihez igazítani.

(15) A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó keretelveket és feltételeket tartalmazó dokumentumot (a továbbiakban: TLAC-standard), amelyet a G-20-ak a 2015. novemberi, törökországi csúcstalálkozójukon elfogadtak. A TLAC-standard a globálisan rendszerszinten jelentős bankokat arra kötelezi, hogy elegendő mennyiségben rendelkezzenek kiemelkedő veszteségviselő képességgel rendelkező (hitelezői feltőkésítésbe bevonható) kötelezettségekkel annak biztosításának érdekében, hogy szanálás esetén gyorsan és zökkenőmentesen történhessen a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A TLAC-standardot át kell ültetni az uniós jogba.

(16) A TLAC-standard uniós jogba való átültetése során figyelembe kell venni a meglévő, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményeket (MREL), amelyekről a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] rendelkezik. Mivel a TLAC-standard és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy a vállalkozások kellő mértékű veszteségviselő képességgel rendelkezzenek, a két követelmény egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell hogy képezze. Operatív szinten a TLAC-standardban előírt harmonizált minimumkövetelményt egy új, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek az 575/2013/EU rendeletbe történő beillesztése révén kell bevezetni, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus megemelt tőkekövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[2] vonatkozó rendelkezéseinek módosításával kell bevezetni. A TLAC-standardot az 575/2013/EU rendeletbe bevezető rendelkezéseket a 2014/59/EU irányelvbe és a 806/2014/EU rendeletbe beillesztett rendelkezésekkel, valamint a 2013/36/EU irányelvvel együtt kell értelmezni.

---

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

(17) A kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozó TLAC-standardnak megfelelően a szavatolótőke és a kiemelkedő veszteségviselő képességgel rendelkező kötelezettségek megfelelő mértékét megállapító, e rendeletben bevezetett minimum követelményt csak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre kell alkalmazni. A leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, e rendeletben meghatározott szabályokat ugyanakkor minden intézmény esetében alkalmazni kell, a 2014/59/EU irányelvben előírt kiegészítő kiigazításokkal és követelményekkel összhangban.

(18) A TLAC-standardnak megfelelően a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt olyan szanálandó szervezetekre kell alkalmazni, amelyek maguk is globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy ilyenként azonosított csoport részei. A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt egyedi alapon vagy összevont (konszolidált) alapon kell alkalmazni, attól függően, hogy a szanálandó szervezet különálló, leányvállalat nélküli intézmény-e, vagy pedig anyavállalat.

(19) A 2014/59/EU irányelv nemcsak intézmények, hanem pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok esetében is megengedi a szanálási eszközök alkalmazását. A pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak ezért ugyanúgy elegendő veszteségviselő képességgel kell rendelkezniük, mint az anyaintézményeknek.

(20) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény hatékonyságának biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a követelménynek való megfelelés céljából tartott eszközök kiemelkedő veszteségviselő képességgel rendelkezzenek. Azok a kötelezettségek, amelyekre nem alkalmazható a 2014/59/EU irányelvben említett hitelezői feltőkésítés, nem rendelkeznek ilyen képességgel, ahogy azok az egyéb kötelezettségek sem, amelyekre – jóllehet elvben bevonhatók a hitelezői feltőkésítésbe – a gyakorlatban nehezen alkalmazható a feltőkésítés. Ezek a kötelezettségek ezért nem tekinthetők alkalmasnak a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítésére. Másfelől a tőkeinstrumentumok és az alárendelt kötelezettségek kiemelkedő veszteségviselő képességgel rendelkeznek. Ezek mellett a TLAC-standardnak megfelelően bizonyos mértékig el kell ismerni az egyes be nem számítható kötelezettségekkel egyenrangú (pari passu) kötelezettségek veszteségviselő képességét is.

(21) Annak elkerülése érdekében, hogy a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény alkalmazása során egyes kötelezettségek többszörös beszámítására kerüljön sor, az 575/2013/EU rendeletben a tőkeinstrumentumok esetében már alkalmazott, hasonló levonási módszert tükröző szabályokat kell bevezetni az intézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek levonása céljából. Az említett módszer értelmében először a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekből kell levonni az intézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományát, majd – amennyiben a levonás mértéke meghaladja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket – ezeket a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat a járulékos tőkeinstrumentumokból kell levonni.

(22) A TLAC-standard kötelezettségekre vonatkozó egyes elismerhetőségi kritériumai szigorúbbak, mint a tőkeinstrumentumokra vonatkozó jelenlegi elismerhetőségi kritériumok. Az egységesség biztosítása érdekében ki kell igazítani a tőkeinstrumentumok elismerhetőségi kritériumait, azaz rendelkezni kell arról, hogy a különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott instrumentumok 2022. január 1-jétől ne legyenek elismerhetők.

(23) Olyan egyértelmű és átlátható jóváhagyási eljárásról szükséges rendelkezni az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok jóváhagyására vonatkozóan, amely segítheti ezen instrumentumok kiváló minőségének megőrzését. E célból az illetékes hatóságok feladata kell, hogy legyen, hogy jóváhagyják ezeket az eszközöket, mielőtt az intézmények azokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősíthetik. Nem helyénvaló azonban, hogy az illetékes hatóságoknak előzetes engedélyhez kelljen kötniük azokat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, amelyek az illetékes hatóságok által már jóváhagyott jogi dokumentáció alapján kerültek kibocsátásra, és amelyekre lényegében ugyanazok a rendelkezések irányadóak, mint azokra a tőkeinstrumentumokra, amelyeknek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként való minősítésére az adott intézmény már előzetes engedélyt kapott az illetékes hatóságtól. Ilyen esetekben az intézmények számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy előzetes jóváhagyás kérése helyett tájékoztassák az illetékes hatóságokat arról, hogy ilyen instrumentumokat szándékoznak kibocsátani. Ezt kellő időben kell megtenniük az instrumentumok elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként való besorolását megelőzően, hogy az illetékes hatóságoknak elegendő idejük legyen arra, hogy szükség esetén felülvizsgálják az eszközöket. Figyelembe véve az EBH-nak a felügyeleti gyakorlatok további konvergenciájának elősegítése és a szavatolótőke-instrumentumok minőségének javítása terén betöltött szerepét, az illetékes hatóságoknak az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok bármilyen új típusának jóváhagyását megelőzően konzultálniuk kell az EBH-val.

(24) A tőkeinstrumentumok csak annyiban minősíthetők kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak, amennyiben megfelelnek a vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak. Ezen tőkeinstrumentumok közé tartozhatnak az említett kritériumoknak megfelelő tőkeelemek és kötelezettségek, többek között alárendelt kölcsönök.

(25) A tőkeinstrumentumok vagy azok részei csak olyan értékben minősíthetők szavatolótőke-instrumentumnak, amilyen értékben azokat befizették. Az instrumentum be nem fizetett részei nem minősíthetők szavatolótőke-instrumentumnak.

(26) A szavatolótőke-instrumentumok, valamint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében nem célszerű, hogy bevonhatók legyenek olyan beszámítási, illetve nettósítási megállapodásokba, amelyek kedvezőtlen hatással lennének a veszteségviselő képességükre szanálás esetén. Ez nem jelenti azt, hogy a kötelezettségekre irányadó szerződéses rendelkezéseknek tartalmazniuk kellene egy olyan záradékot, amely kifejezetten előírja, hogy az instrumentumra nem vonatkoznak a beszámítási vagy nettósítási jogok.

(27) Mivel a bankszektor egyre inkább digitalizálódó környezetbe ágyazva fejlődik, a szoftverek egyre fontosabb eszköztípussá válnak. Azon prudenciális értékelésbe bevont szoftvereszközöket, amelyek értékét az intézmény szanálása, fizetésképtelensége vagy felszámolása nem érinti lényegesen, nem helyénvaló bevonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó immateriális javak körébe. Ez a pontosítás azért fontos, mert a szoftver tág fogalom, amely sok különböző típusú eszközt fed le, és ezek közül nem mindegyik őrzi meg az értékét fizetésképtelenség esetén. Ebben az összefüggésben figyelembe kell venni a szoftvereszközök értékelésében és amortizációjában fennálló különbségeket, valamint az ilyen eszközök értékesítéséből származó bevételt. Ezen felül figyelembe kell venni a szoftverekbe való beruházások szabályozási kezelése terén történt nemzetközi fejleményeket és eltéréseket, az intézményekre és biztosítókra alkalmazandó eltérő prudenciális szabályokat, valamint az uniós pénzügyi szektor sokszínűségét, ideértve az olyan nem szabályozott szervezeteket is, mint a pénzügyi technológiai cégek.

(28) Az úgynevezett „hirtelen kilengések” elkerülése érdekében bizonyos elismerhetőségi kritériumok tekintetében átmeneti rendelkezéseket kell előírni a már meglévő instrumentumokra vonatkozóan. A ... [e módosító rendelet a hatálybalépésének napja] előtt kibocsátott kötelezettségeket mentesíteni kell a szavatolótőke-instrumentumokra, valamint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó bizonyos elismerhetőségi kritériumoknak való megfelelés alól. Ilyen átmeneti rendelkezéseket kell alkalmazni az adott esetben a TLAC alárendelt részébe, valamint 2014/59/EU irányelv szerinti MREL alárendelt részébe beszámítható kötelezettségekre, továbbá az adott esetben a TLAC nem alárendelt részébe, valamint a 2014/59/EU irányelv szerinti MREL nem alárendelt részébe beszámítható kötelezettségekre. A szavatolótőke-instrumentumok esetében helyénvaló, hogy az átmeneti rendelkezéseket ... [hat évvel e módosító rendelet hatálybalépésének napját követően] után ne lehessen alkalmazni.

(29) A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat, ideértve az egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű instrumentumokat is, csak a szanálási hatóság előzetes engedélyével lehet visszaváltani. Az előzetes engedély lehet általános előzetes engedély, amely esetben a visszaváltásra korlátozott időn belül, az általános előzetes engedélyben előre meghatározott összeg erejéig kell sort keríteni.

(30) Az 575/2013/EU rendelet elfogadása óta az intézmények központi szerződő felekkel szembeni kitettségeinek prudenciális kezelésére vonatkozó nemzetközi standard módosításra került annak érdekében, hogy javuljon az intézmények elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségeinek kezelése. E standard jelentős módosításai közé tartozott a garanciaalaphoz való hozzájárulásokból eredő kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmény meghatározására szolgáló egységes módszer alkalmazása, az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettségekre alkalmazott teljes szavatolótőke-követelmények egyértelmű felső korlátja, valamint a származtatott ügyletek értékének meghatározására vonatkozó kockázatérzékenyebb módszer alkalmazása az elfogadott központi szerződő fél feltételezett forrásainak kiszámítása során. Ugyanakkor a nem elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségek kezelése nem változott. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgált nemzetközi standardok olyan kezelést vezettek be, amely jobban megfelel a központi elszámolási környezetnek, az uniós jogot az említett standardok beépítése érdekében módosítani kell.

(31) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelően kezeljék a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeiket, az ilyen kitettségek kezelésére vonatkozó szabályoknak kockázatérzékenynek kell lenniük, és a kollektív befektetési formák mögöttes kitettségei tekintetében elő kell mozdítaniuk az átláthatóságot. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ezért olyan felülvizsgált standardot fogadott el, amely egyértelmű módszertani hierarchiát határoz meg az ilyen kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására. Ez a hierarchia az alapul szolgáló kitettségek átláthatóságának mértékét tükrözi. Az 575/2013/EU rendeletet össze kell hangolni ezekkel a nemzetközileg elfogadott szabályokkal.

(32) Egy olyan intézmény esetében, amely végső soron a lakossági ügyfelek javát szolgáló, minimális értékű kötelezettségvállalást nyújt egy kollektív befektetési forma befektetési jegyeibe vagy részvényeibe – adott esetben állami támogatásban részesülő magánnyugdíj-rendszerek részeként – történő befektetés esetén, az ugyanazon prudenciális konszolidációba bevont intézménynek vagy vállalkozásnak nem kell kifizetést teljesítenie, kivéve abban az esetben, ha a kollektív befektetési forma ügyfelek által birtokolt befektetési jegyeinek vagy részvényeinek értéke a szerződésben meghatározott egy vagy több időpontban a garantált összeg alá csökken. A gyakorlatban ezért a kötelezettségvállalás igénybevételének valószínűsége csekély. Amennyiben az intézmény minimális értékű kötelezettségvállalása azon összeg adott százalékára korlátozódik, amelyet az ügyfél eredetileg egy kollektív befektetési forma befektetési jegyeibe vagy részvényeibe befektetett (fix összegű minimális értékű kötelezettségvállalás) vagy egy olyan összegre, amely pénzügyi indikátorok vagy piaci indexek meghatározott határidőig történő alakulásától függ, az ügyfél részvényeinek vagy befektetési jegyeinek értéke és a garantált összeg jelenértéke közötti, adott időpontban fennálló pozitív különbség pufferként szolgál, és csökkenti annak kockázatát, hogy az intézménynek ki kelljen fizetni a garantált összeget. Mindezen okok indokolják a hitel-egyenértékesítési tényező csökkentését.

(33) A származtatott ügyletek kitettségértékének partnerkockázati keretrendszer szerinti kiszámításához az 575/2013/EU rendelet jelenleg három különböző szabványosított módszer – azaz: a sztenderd módszer, a piaci árazás szerinti módszer és az eredeti kitettség szerinti módszer – közül biztosít választási lehetőséget az intézményeknek.

(34) E szabványosított módszerek azonban nem veszik megfelelően figyelembe a kitettségek biztosítékainak kockázatcsökkentő jellegét. Kalibrálásuk elavult, és a módszerek nem tükrözik a pénzügyi válság során megfigyelt magas szintű volatilitást. Nem veszik megfelelően figyelembe a nettósítási nyereségeket sem. E hiányosságok kezelése érdekében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság úgy határozott, hogy a származtatott kitettségek kitettségértékének kiszámítása tekintetében a sztenderd módszert és a piaci árazás szerinti módszert új szabványosított módszerrel, az úgynevezett partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszerrel (SA-CCR) váltja fel. Tekintettel arra, hogy a felülvizsgált nemzetközi standardok a központi elszámolási környezetnek jobban megfelelő, új szabványosított módszert vezettek be, az uniós jogot az említett standardok beépítése érdekében módosítani kell.

(35) Az SA-CCR kockázatérzékenyebb, mint a sztenderd módszer vagy a piaci árazás szerinti módszer, és ezért olyan szavatolótőke-követelményeket eredményez, amelyek jobban tükrözik az intézmények származtatott ügyleteivel kapcsolatos kockázatokat. Ugyanakkor egyes olyan intézmények esetében, amelyek jelenleg a piaci árazás szerinti módszert alkalmazzák, az SA-CCR bevezetése túlságosan bonyolultnak és megterhelőnek bizonyulhat. Azon intézmények esetében, amelyek megfelelnek az előre meghatározott jogosultsági kritériumoknak, és az olyan csoporthoz tartozó intézmények esetében, amely összevont alapon teljesíti az említett kritériumokat, az SA-CCR egyszerűsített változatát (a továbbiakban: egyszerűsített SA-CCR) kell bevezetni. Mivel egy ilyen egyszerűsített változat az SA-CCR-nél kevésbé érzékeny a kockázatra, azt megfelelő módon kell kalibrálni annak biztosítása érdekében, hogy ne eredményezze a származtatott ügyletek kitettségértékének alulértékelését.

(36) A kevés származtatott kitettséggel rendelkező és jelenleg a piaci árazás szerinti módszert vagy az eredeti kitettség szerinti módszert használó intézmények esetében mind az SA-CCR, mind pedig az egyszerűsített SA-CCR alkalmazása túl bonyolultnak bizonyulhat. Az eredeti kitettség szerinti módszert ezért alternatív módszerként fenn kell tartani az olyan intézmények számára, amelyek megfelelnek az előre meghatározott jogosultsági kritériumoknak, és az olyan csoporthoz tartozó intézmények számára, amely összevont alapon teljesíti az említett kritériumokat, de a főbb hiányosságok kiküszöbölése érdekében felül kell vizsgálni azt.

(37) A megengedett módszerek közötti választás elősegítéséhez egyértelmű kritériumokat kell bevezetni. E kritériumoknak az intézmény származtatott ügyleteivel kapcsolatos tevékenységek nagyságrendjén kell alapulniuk; ez jelzi azt az összetettségi fokot, amelynek az intézmény meg kell, hogy tudjon felelni a kitettségérték kiszámításakor.

(38) A pénzügyi válság ideje alatt az Unióban letelepedettegyes intézmények esetében a kereskedési könyvi veszteségek jelentősek voltak. Néhány intézménynél az említett veszteségek tekintetében előírt tőke szintje nem bizonyult elegendőnek, aminek következtében rendkívüli állami pénzügyi támogatásra volt szükségük. Ezek a fejlemények arra késztették a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságot, hogy több hiányosságot megszüntessen a kereskedési könyvi pozíciók prudenciális kezelése – azaz a piaci kockázat szavatolótőke-követelménye – terén.

(39) Nemzetközi szinten az első reformokat 2009-ben fogadták el – ezeket a 2010/76/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] ültette át az uniós jogba. A 2009. évi reform azonban nem foglalkozott a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét érintő standardok strukturális hiányosságaival. A kereskedési és a banki könyv egyértelmű elkülönítésének hiánya szabályozási arbitrázst tett lehetővé, míg a piaci kockázat szavatolótőke-követelménye kockázatérzékenységének hiánya nem tette lehetővé az összes olyan kockázat figyelembevételét, amelynek az intézmények ki voltak téve.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2010/76/EU irányelve (2010. november 24.) a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvnek a kereskedési könyvre és az újraértékpapírosításra vonatkozó tőkekövetelmények, továbbá a javadalmazási politikák felügyeleti felülvizsgálata tekintetében történő módosításáról (HL L 329., 2010.12.14., 3. o.).

(40) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság kezdeményezte a kereskedési könyv alapvető felülvizsgálatát (FRTB) a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét érintő standardok strukturális hiányosságainak kezelése érdekében. E munka eredményeként 2016 januárjában egy módosított piaci kockázati keretrendszert tettek közzé. A Jegybanki és Felügyeleti Elnökök Csoportja 2017 decemberében megállapodott a módosított piaci kockázati keretrendszer későbbi időpontban történő bevezetéséről annak érdekében, hogy az intézményeknek további idő álljon rendelkezésére a szükséges rendszerinfrastruktúra kifejlesztésére, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak pedig a keretrendszerrel kapcsolatos egyes konkrét feladatok elvégzésére. Ezek közé tartozik a sztenderd és a belső modellen alapuló módszer kalibrálásának felülvizsgálata annak érdekében, hogy ezek összhangban álljanak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság eredeti elképzeléseivel. A felülvizsgálat lezárását követően, de még azon hatásvizsgálat elvégzése előtt, melynek célja annak felmérése, hogy az FRTB-keret ebből eredő módosítása milyen következményekkel jár az Unióban található intézményekre nézve, minden olyan intézménynek az Unióban, amelyre az FRTB-keret vonatkozna, meg kell kezdenie a módosított sztenderd módszer szerint számított adatok szolgáltatását. E célból, valamint annak érdekében, hogy az adatszolgáltatási követelményekkel kapcsolatos számítások a nemzetközi fejleményekkel összhangban teljes mértékben alkalmazandóvá váljanak, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktust fogadjon el. A Bizottságnak 2019. december 31-ig el kell fogadnia a felhatalmazáson alapuló jogi aktust. Az intézményeknek legfeljebb egy évvel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően meg kell kezdeniük az ezen számítás szerinti adatszolgáltatást. Ezenkívül azoknak az intézményeknek, amelyeknek engedélyezik, hogy adatszolgáltatási célból az FRTB értelmében módosított, belső modellen alapuló módszert alkalmazzák, három évvel annak teljes körű bevezetését követően szintén a belső modellen alapuló módszer szerint számított adatokat kell szolgáltatniuk.

(41) Az FRTB keretében módosított módszerek szerinti adatszolgáltatási követelmények bevezetését az FRTB-keret teljes körű uniós bevezetése irányában megtett első lépésnek kell tekinteni. Figyelembe véve az FRTB-keretnek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által végzett végleges módosításait, az e módosítások által az Unióban található intézményekre gyakorolt hatás eredményeit és az e rendeletben az adatszolgáltatási követelményekhez kapcsolódóan már előírt FRTB-módszereket, a Bizottságnak szükség esetén 2020. június 30-ig jogalkotási javaslatot kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy milyen módon kell az FRTB-keretet alkalmazni az Unióban a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének meghatározása céljából.

(42) A piaci kockázat arányos kezelését a korlátozott kereskedési könyvi tevékenységgel rendelkező intézmények esetében is alkalmazni kell, lehetővé téve, hogy a kis volumenű kereskedési tevékenységet folytató intézmények közül minél több alkalmazza a hitelkockázati keretrendszert a banki könyv szerinti pozíciókra, a kis volumenű kereskedési könyvi tevékenységre vonatkozó eltérés felülvizsgált változatában meghatározottak szerint. Az arányosság elvét akkor is figyelembe kell venni, amikor a Bizottság ismételten értékeli, hogy a közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységgel rendelkező intézményeknek milyen módon kell kiszámítaniuk a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét. E közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységgel rendelkező intézmények esetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének kalibrálását különösen a nemzetközi szintű fejlemények fényében kell felülvizsgálni. A közepes méretű kereskedési könyvi tevékenységgel rendelkező intézményeket, valamint a kis méretű kereskedési könyvi tevékenységet folytató intézményeket ezalatt mentesíteni kell az FRTB keretében történő adatszolgáltatási követelmények alól.

(43) Meg kell erősíteni a nagykockázat-vállalás keretrendszerét annak érdekében, hogy javuljon az intézmények veszteségviselő képessége és a nemzetközi normáknak való megfelelés. E célból a nagykockázat-vállalási korlátokat magasabb minőségű tőke alapján kell kiszámítani, és a hitelderivatívákkal szembeni kitettségeket az SA-CCR-nak megfelelően kell kiszámítani. Ezenkívül a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények egyéb globálisan rendszerszinten jelentős intézményekkel szemben esetlegesen fennálló kitettségeire vonatkozó határértéket csökkenteni kell a nagy méretű intézmények közötti kapcsolatokkal összefüggő rendszerszintű kockázatok mérséklése érdekében, valamint a célból, hogy egy globálisan rendszerszinten jelentős intézményi partner nemteljesítése kisebb hatással legyen a pénzügyi stabilitásra.

(44) Noha a likviditásfedezeti ráta (LCR) biztosítja, hogy az intézmények rövid távon képesek legyenek súlyos stresszhelyzeteknek is ellenállni, azt nem garantálja, hogy az említett intézmények hosszabb távon stabil forrásellátottsági struktúrával rendelkezzenek. Ezért nyilvánvalóvá vált, hogy uniós szinten részletes, kötelező erejű, stabil forrásellátottsági követelményt kell kidolgozni, amelyet mindenkor teljesíteni kell az eszközök és kötelezettségek túlzott lejárati eltéréseinek megakadályozása, valamint a rövid lejáratú eszközökkel történő nagykereskedelmi finanszírozásra való túlzott hagyatkozás megelőzése érdekében.

(45) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság stabil forrásellátottságra vonatkozó standardjaival összhangban ezért szabályokat kell elfogadni a stabil forrásellátottsági követelmény meghatározása érdekében, amely az intézmény rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága összegének és az egyéves időhorizontra vonatkozó előírt stabil forrásellátottsága összegének az aránya. Ezt a kötelező követelményt nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó követelménynek (a továbbiakban: NSFR-követelmény) kell nevezni. A rendelkezésre álló stabil forrásellátottság összegét úgy kell kiszámítani, hogy az intézmény kötelezettségeit és szavatolótőkéjét meg kell szorozni olyan megfelelő tényezőkkel, amelyek tükrözik megbízhatóságuk mértékét az NSFR egyéves időhorizontján. Az előírt stabil forrásellátottság összegét úgy kell kiszámítani, hogy az intézmény eszközeit és mérlegen kívüli kitettségeit meg kell szorozni olyan megfelelő tényezőkkel, amelyek tükrözik likviditási tulajdonságaikat és az NSFR egyéves horizontján belüli hátralévő futamidejüket.

(46) A nettó stabil forrásellátottsági rátát százalékban kell kifejezni és legalább 100 %-os szinten kell meghatározni, amely azt jelzi, hogy az intézmény elegendő stabil forrással rendelkezik ahhoz, hogy egy egyéves időhorizont alatt rendes és stresszhelyzeti körülmények között is eleget tudjon tenni finanszírozási szükségleteinek. Amennyiben az NSFR a 100 %-os szint alá esik, az intézménynek meg kell felelnie az 575/2013/EU rendeletben meghatározott különös követelményeknek ahhoz, hogy a rátát időben a minimális szintre emelje. Az NSFR-követelményeknek való megfelelés hiánya esetén a felügyeleti intézkedések alkalmazása nem lehet automatikus jellegű. Az illetékes hatóságoknak ehelyett a potenciális felügyeleti intézkedések meghatározása előtt értékelniük kell az NSFR-re vonatkozó követelmény be nem tartásának okait.

(47) Az 575/2013/EU rendelet 510. cikke szerinti nettó stabil forrásellátottsági követelményekről készített, 2015. december 15-i EBH-jelentésben az EBH által tett ajánlásokkal összhangban az NSFR kiszámításának szabályait szorosan össze kell hangolni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság standardjaival, beleértve az e standardokban a származtatott ügyletek kezelése vonatkozásában bevezetett változásokat. Mivel annak biztosítása érdekében, hogy az NSFR-követelmény ne akadályozza az európai reálgazdaság finanszírozását, szükséges néhány európai sajátosságot figyelembe venni, indokolt az európai NSFR-követelmény meghatározásának céljából a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott NSFR-t néhány tekintetben kiigazítani. Az európai kontextus miatti kiigazítások az EBH ajánlásai között szerepelnek, és főként a következők egyedi kezeléséhez kapcsolódnak: közvetítő finanszírozás általában és különösen a fedezettkötvény-kibocsátás; kereskedelem-finanszírozási tevékenységek; központosított szabályozott megtakarítások; garantált lakáshitelek; hitelszövetkezetek; jelentős lejárati transzformációt nem végző központi szerződő felek és központi értéktárak. A javasolt egyedi kezelések nagyjából annak a kedvezményes elbánásnak felelnek meg, amelyet az említett tevékenységek az európai likviditásfedezeti ráta vonatkozásában a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott likviditásfedezeti követelményhez képest élveznek. Mivel az NSFR kiegészíti a likviditásfedezeti rátát, e két ráta meghatározásának és kalibrálásának összhangban kell állnia. Ez különösen az NSFR kiszámítása során a kiváló minőségű likvid LCR-eszközökre alkalmazott előírt stabil forrásellátottsági tényezők esetében igaz, amelyeknek az európai likviditásfedezeti ráta megállapításakor alkalmazott definíciókat és levonásokat kell tükrözniük, tekintet nélkül arra, hogy teljesülnek-e a likviditásfedezeti ráta számításához meghatározott azon általános és működési követelmények, amelyek nem megfelelőek az NSFR számításának egyéves időhorizontján.

(48) Az európai sajátosságokon túl a származtatott ügyleteknek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott NSFR-keretben történő kezelése jelentős hatással lehetne az intézmények származtatott piaci tevékenységeire, következésképpen az európai pénzügyi piacokra és a végfelhasználók bizonyos műveletekhez való hozzáférésére is. A származtatott ügyleteket és egyes kapcsolódó ügyleteket – beleértve az elszámolási tevékenységeket is – indokolatlanul és aránytalanul nagy mértékben érintheti a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott NSFR bevezetése, amennyiben arra kiterjedt mennyiségi hatásvizsgálatok és nyilvános konzultáció nélkül kerül sor. A származtatott ügyletekből eredő bruttó kötelezettségek esetében meghatározott 5 % és 20 % közötti kiegészítő stabil forrásellátottsági követelményt nagyon széles körben olyan általános jellegű intézkedésnek tekintik, amely a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek egyéves időhorizont alatt történő esetleges növekedésével kapcsolatos kiegészítő finanszírozási kockázatok mérésére szolgál, és jelenleg a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság felülvizsgálatának tárgyát képezi. Ezt a követelményt, amely – összhangban azzal a mérlegelési jogkörrel, amelyet a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság a származtatott ügyletekből eredő bruttó kötelezettségekre alkalmazandó, előírt stabil forrásellátottsági tényező csökkentésére a joghatóságoknak biztosít – 5 %-os szinten kerül bevezetésre, a későbbiekben módosítani lehetne annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság szintjén bekövetkező változásokat, és el lehessen kerülni az esetleges olyan nem szándékolt következményeket, mint például az európai pénzügyi piacok megfelelő működésének akadályozása, valamint annak megnehezítése, hogy kockázati fedezeti eszközök álljanak az intézmények és végfelhasználók – többek között a vállalatok – rendelkezésére ahhoz, hogy biztosítsák finanszírozásukat, amint ez a tőkepiaci unió célkitűzései között szerepel.

(49) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság eltérően kezeli a pénzügyi ügyfelek közötti rövid lejáratú finanszírozást, mint például a repoügyleteket (nem elismert a stabil forrásellátottság) és a pénzügyi ügyfelek közötti rövid lejáratú hitelezést, mint például a fordított repoügyleteket (stabil forrásellátottság szükséges: 10 %, amennyiben az ügyletek a likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározottak szerinti 1. szintű, kiváló minőségű likvid eszközökkel fedezettek és 15 % egyéb ügyletek esetében); ennek célja az attól való visszatartás, hogy a pénzügyi ügyfelek között túlzott mértékű rövid távú finanszírozási kapcsolatok alakuljanak ki, mivel az ilyen kapcsolatok olyan összekapcsolódásokat hoznak létre, amelyek csőd esetén megnehezítik, hogy az adott intézményt úgy lehessen szanálni, hogy az ne veszélyeztesse a pénzügyi rendszer többi részét. Az aszimmetria kalibrálása azonban konzervatív, és hatással lehet a rövid lejáratú tranzakciókban általában biztosítékként használt értékpapírok, különösen az államkötvények likviditására, mivel az intézmények valószínűleg csökkenteni fogják repopiaci ügyleteik volumenét. Ellentmond a tőkepiaci unió célkitűzéseinek is, mivel aláásható az árjegyzési tevékenységeket, tekintve, hogy a repopiac elősegíti a szükséges készletekkel folytatott gazdálkodást. Annak érdekében, hogy az intézményeknek elegendő idő álljon rendelkezésére az ilyen konzervatív kalibráláshoz való fokozatos alkalmazkodásra, átmeneti időszakot kell bevezetni, amelynek idejére az előírt stabil forrásellátottsági tényezőket ideiglenesen csökkentenék. Az előírt stabil forrásellátottsági tényezők ideiglenes csökkentésének mértékét az ügyletek típusaitól és az ügyleteknél használt biztosítékok típusától kell függővé tenni.

(50) Az állampapírokkal fedezett, pénzügyi ügyfelekkel kötött rövid lejáratú fordított repoügyletekre alkalmazandó, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által meghatározott előírt stabil forrásellátottsági tényező ideiglenes újrakalibrálása mellett más kiigazítások is szükségesnek bizonyultak annak biztosítása érdekében, hogy az NSFR-követelmény bevezetése ne akadályozza az államkötvények piacának likviditását. Az 1. szintű, kiváló minőségű likvid eszközök – így többek között az államkötvények – esetében alkalmazandó, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által meghatározott 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező azt jelenti, hogy az intézményeknek ilyen arányban kellene azonnal hozzáférhető, hosszú lejáratú, fedezetlen forrásokkal rendelkezniük, függetlenül attól, hogy az államkötvényeket milyen időtávon tervezik tartani. Ez potenciálisan további ösztönzést jelenthet az intézményeknek arra, hogy a központi bankoknál pénzeszközöket helyezzenek letétbe, ahelyett hogy elsődleges forgalmazóként likviditást biztosítanának az államkötvények piacán. Ráadásul nincs összhangban a likviditásfedezeti rátával, amelybe ezek az eszközök még súlyos likviditási stressz idején is teljes körű likviditással számolhatók be (0 %-os levonás). A rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével az európai likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározott 1. szintű, kiváló minőségű likvid eszközök esetében ezért a stabil forrásellátottsági tényezőt 5 %-ról 0 %-ra kell csökkenteni.

(51) Ezenkívül a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével az európai likviditásfedezeti ráta tekintetében meghatározott minden olyan 1. szintű, kiváló minőségű likvid eszközzel ellentételezhetők kell, hogy legyenek a származtatott eszközök, amelyet az intézmény származtatott ügyletek változó letéteként kapott meg, míg a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott NSFR csak a tőkeáttételi keretrendszer feltételeinek megfelelő pénzeszközöket fogad el a származtatott eszközök ellentételezésére. A változó letétként kapott eszközök e szélesebb körű elismerése hozzájárul az államkötvények piacának likviditásához, elejét veszi annak, hogy hátrányba kerüljenek a jelentős államkötvény-állománnyal, de csekély pénzeszközállománnyal rendelkező végfelhasználók (pl. a nyugdíjalapok), és nem vezet a repopiaci készpénzigények terén mutatkozó feszültségek további növekedéséhez.

(52) Az NSFR-követelményt az intézményekre mind egyedi, mind összevont alapon alkalmazni kell, kivéve ha az illetékes hatóság eltekint az NSFR-követelmény egyedi alapon történő alkalmazásától. Amennyiben az NSFR-követelmény egyedi alapon történő alkalmazásától nem tekintettek el, az ugyanazon csoporthoz vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozó két intézmény közötti ügyleteknek elvben szimmetrikus rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági és előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell kapniuk annak érdekében, hogy a belső piacon elkerülhető legyen a finanszírozási veszteség, és hogy e követelmények ne akadályozzák a hatékony likviditáskezelést a likviditást központilag kezelő európai vállalkozáscsoportok esetében. Az ilyen preferenciális szimmetrikus eljárások csak a csoporton belüli olyan ügyletek esetében engedélyezhetők, amelyek tekintetében a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó további kritériumoknak megfelelő minden szükséges védintézkedés érvényben van, és csak a részt vevő illetékes hatóságok előzetes jóváhagyásával, mivel nem feltételezhető, hogy a fizetési kötelezettségeik teljesítése során nehézségekkel küzdő intézmények mindig finanszírozást kapnak az ugyanazon csoporthoz vagy ugyanazon intézményvédelmi rendszerbe tartozó más vállalkozásoktól.

(53) A kis méretű és nem összetett intézmények számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az NSFR-követelmény egyszerűsített változatát alkalmazzák. Az NSFR egyszerűsített, kevésbé granuláris változatának lehetővé kell tennie korlátozott számú adatpontok gyűjtését, ami az ilyen intézmények esetében az arányosság elvével összhangban csökkentené a számítás összetettségét, ugyanakkor egy olyan kalibrálással, amely legalább olyan konzervatív, mint az NSFR-követelmény teljes körű változatában alkalmazott kalibrálások egyike, azt is biztosítaná, hogy az említett intézmények mégis elegendő stabil forrásellátottsági tényezővel rendelkezzenek. Az illetékes hatóságok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a kis méretű és nem összetett intézményeknek az NSFR-követelmény egyszerűsített változata helyett a teljes körű változat alkalmazását írják elő.

(54) A harmadik országokban lévő leányvállalatok konszolidálása során kellően figyelembe kell venni az érintett országokban alkalmazandó stabil forrásellátottsági követelményeket. Ennek megfelelően az uniós konszolidációs szabályok nem határozhatnak meg kedvezőbb feltételeket a harmadik országokban működő leányvállalatok rendelkezésre álló stabil forrásellátottsága és előírt stabil forrásellátottsága vonatkozásában, mint amit az adott harmadik ország nemzeti joga lehetővé tesz.

(55) Az intézmények számára elő kell írni, hogy minden tétel esetében a beszámoló pénznemében szolgáltassanak kötelező részletes NSFR-adatokat illetékes hatóságaiknak, illetve az egyes jelentős pénznemekben denominált tételek esetében külön is, az esetleges pénznembeli eltérések monitorozásának érdekében. Az NSFR-követelmény nem vezethet sem az adatszolgáltatási követelmények megkettőzéséhez, sem a hatályos szabályoknak nem megfelelő adatszolgáltatási követelményekhez, és az intézmények számára elegendő időt kell biztosítani az új adatszolgáltatási követelmények hatálybalépésére való felkészüléshez.

(56) Mivel a stabil bankrendszer alapvető eleme, hogy a piac érdemi és összehasonlítható információkkal rendelkezzen az intézmények legfontosabb közös kockázati mérőszámaira vonatkozóan, rendkívül fontos az információs aszimmetria lehető legnagyobb mértékű csökkentése és a hitelintézeti kockázati profilok joghatóságokon belüli és azok közötti összehasonlíthatóságának megkönnyítése. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2015 januárjában közzétette a felülvizsgált 3. pillérhez tartozó nyilvánosságra hozatali standardokat az intézmények általi, jogszabályban előírt, a piac számára nyilvánosságra hozott tájékoztatás összehasonlíthatóságának, minőségének és következetességének fokozása érdekében. Az új nemzetközi standardok végrehajtása érdekében ezért helyénvaló a meglévő nyilvánosságra hozatali követelmények módosítása.

(57) A Bizottságnak a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretéről szóló véleményezési felhívására adott válaszok szerint a jelenlegi nyilvánosságra hozatali követelmények aránytalanul nagy terhet jelentenek a kisebb intézmények számára. A nyilvánosságra hozatali követelmények nemzetközi standardokkal való szorosabb összehangolásának sérelme nélkül, a kisméretű és nem összetett intézmények számára kevésbé részletes tájékoztatás nyilvánosságra hozatalát kell előírni, mint a nagyobb társaik számára, ezáltal csökkentve a rájuk nehezedő adminisztratív terheket.

(58) Pontosításokra van szükség a javadalmazásra vonatkozóan nyilvánosságra hozott tájékoztatással kapcsolatban. A javadalmazásra vonatkozó, e rendeletben foglalt nyilvánosságra hozatali követelményeknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a javadalmazási szabályok céljaival, nevezetesen azzal, hogy az intézmények kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén jelentős hatással bíró munkavállalók kategóriáinak tekintetében a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási szabályokat és gyakorlatot hozzanak létre és tartsanak fenn. Ezenkívül a bizonyos javadalmazási szabályok tekintetében eltérésben részesülő intézmények számára elő kell írni az ilyen eltérésre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatalát.

(59) A kis és középvállalkozások (kkv-k) az uniós gazdaság egyik pillérét képezik, hiszen alapvető szerepük van a gazdasági növekedés ösztönzésében és a munkahelyteremtésben. Tekintettel arra, hogy a kkv-k a nagyobb vállalatoknál alacsonyabb rendszerszintű kockázatot jelentenek, a kkv-kitettségekre vonatkozó tőkekövetelményeknek alacsonyabbnak kell lenniük, mint a nagyvállalatok esetében, a kkv-k optimális banki finanszírozásának biztosítása érdekében. Jelenleg a legfeljebb 1,5 millió EUR összegű kkv-kitettségekre a kockázattal súlyozott kitettségérték 23,81 %-os csökkentése vonatkozik. Tekintettel arra, hogy a kkv-kitettségek tekintetében az 1,5 millió EUR értékű küszöb nem jelzi a kkv-k kockázatosságának változását, a tőkekövetelmények csökkentését ki kell terjeszteni a legfeljebb 2,5 millió EUR értékű kkv-kitettségekre, és a kkv-kitettségek 2,5 millió EUR-t meghaladó része tekintetében a tőkekövetelményeket 15 %-kal kell csökkenteni.

(60) Az infrastrukturális beruházások elengedhetetlenek Európa versenyképességének megerősítéséhez és a munkahelyteremtés ösztönzéséhez. Az uniós gazdaság fellendülése és jövőbeli növekedése nagyban függ az európai stratégiai beruházások – különösen a széles sávú és energiahálózatok, valamint a közlekedési infrastruktúra és ezen belül az elektromos közlekedési infrastruktúra – tekintetében a tőke rendelkezésre állásától, különösen az ipari központok, az oktatás, a kutatás és az innováció, valamint a megújuló energia és az energiahatékonyság esetében. Az európai beruházási terv célja az életképes infrastrukturális projektek további finanszírozásának előmozdítása többek között további magánforrások mozgósítása révén. Számos potenciális befektető számára a fő aggály az életképes projektek vélt hiánya és – tekintettel a projektek összetett jellegére – a kockázat megfelelő értékelésére szolgáló kapacitás korlátozott volta.

(61) Az infrastrukturális projektekbe történő magán- és állami beruházások ösztönzése érdekében alapvető fontosságú egy olyan szabályozási környezet kialakítása, amely képes a magas színvonalú infrastrukturális projektek előmozdítására és a befektetők kockázatainak csökkentésére. Az infrastrukturális projektekkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményeket csökkenteni kell, amennyiben a projektek eleget tesznek a kockázati profil csökkentését és a cash flow-k kiszámíthatóságának fokozását biztosító kritériumoknak. A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a magas színvonalú infrastrukturális projektekre vonatkozó rendelkezést annak érdekében, hogy felmérje prudenciális szempontból való megfelelőségét, valamint az intézmények infrastrukturális beruházásainak volumenére és a beruházások minőségére gyakorolt hatását, tekintettel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenálló és körforgásos gazdaságra irányuló uniós célkitűzésekre. A Bizottságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy e rendelkezések hatályát ki kell-e terjeszteni a vállalatok infrastrukturális beruházásaira.

(62) Az EBH, az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) (ESMA), valamint[1] az Európai Központi Bank ajánlásainak megfelelően a központi szerződő feleket sajátos üzleti modelljük miatt mentesíteni kell a tőkeáttételi mutató követelménye alól, mivel csupán annak érdekében kell banki engedélyt szerezniük, hogy hozzáférést kaphassanak az egynapos központi banki eszközökhöz, és betölthessék a pénzügyi szektorra vonatkozó jelentős politikai és szabályozási célkitűzések elérésének fontos eszközeként játszott szerepüket.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

(63) Ezenfelül a hitelintézetként engedélyezett központi értéktárak kitettségeit, valamint a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[1] 54. cikkének (2) bekezdésével összhangban kijelölt hitelintézetekkel szembeni kitettségeket, így például az értékpapír-kiegyenlítési rendszerek résztvevőinek és az értékpapírszámlák tulajdonosainak biztosított pénzforgalmi számlák és a tőlük gyűjtött betétek készpénzegyenlegét, nem kell beleszámítani a teljes kitettségi mértékbe, mert nem járnak túlzott tőkeáttétel kockázatával, mivel ezeket a készpénzegyenlegeket kizárólag az értékpapír-kiegyenlítési rendszerekben folytatott ügyletek kiegyenlítésének céljára lehet felhasználni.

(64) Mivel a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó, a 2013/36/EU irányelvben említett iránymutatás a felügyeleti várakozásokat tükröző tőkecél, az 575/2013/EU rendelet vagy az említett irányelv alapján az illetékes hatóságok egyrészt nem írhatják elő annak kötelező nyilvánosságra hozatalát, másrészt nem is tilthatják meg a nyilvánosságra hozatalt.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

(65) Az 575/2013/EU rendelet egyes különös technikai rendelkezéseinek megfelelő meghatározásának és a standardok tekintetében nemzetközi szinten bekövetkező esetleges fejlemények figyelembevételének a biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azon termékek és szolgáltatások jegyzékének módosítása tekintetében, amelyek eszközei és kötelezettségei egymástól kölcsönösen függőnek tekinthetők; a multilaterális fejlesztési bankok jegyzékének módosítása tekintetében; a piaci kockázattal kapcsolatos adatszolgáltatási követelmények módosítása tekintetében; valamint a további likviditási követelmények meghatározása tekintetében. Az említett jogi aktusok elfogadása előtt különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak[1] megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

[1] HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(66) A technikai standardoknak biztosítaniuk kell az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelmények következetes harmonizálását. Helyénvaló, hogy az EBH mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv kapjon megbízást arra, hogy a Bizottság részére történő benyújtás céljából olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket. Szabályozástechnikai standardokat a következő területekre vonatkozóan kell kidolgozni: prudenciális konszolidáció, szavatolótőke, TLAC, az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek kezelése, az alapokban történő részesedésszerzés, a nemteljesítéskori veszteségrátának a hitelkockázat, a piaci kockázat, a nagy kockázatok és a likviditás meghatározására alkalmazott, belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) szerinti számítása. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az említett szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke alapján és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján elfogadja. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítania kell, hogy az említett standardokat és követelményeket valamennyi érintett intézmény olyan módon tudja alkalmazni, amely arányban áll az adott intézmények és tevékenységeik jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

(67) A nyilvánosságra hozott adatok összehasonlíthatóságának elősegítése érdekében az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy az 575/2013/EU rendeletben foglalt valamennyi lényeges nyilvánosságra hozatali követelményre vonatkozóan egységesített nyilvánosságra hozatali mintadokumentumokat tartalmazó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki. E standardok kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie az intézmények méretét és összetettségét, valamint tevékenységeik jellegét és kockázati szintjét. Az EBH-nak jelentést kell készítenie arról, hogy hatály, részletesség vagy gyakoriság tekintetében hol lehetne javítani az uniós felügyeleti adatszolgáltatási csomag arányosságát, és konkrét ajánlásokat kell kiadnia legalább arról, hogy a kis méretű intézmények a követelmények megfelelő egyszerűsítése révén hogyan csökkenthetik az átlagos megfelelési költségeket ideális esetben 20 %-kal vagy ennél nagyobb mértékben, de legalább 10 %-kal. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy az említett jelentést kísérő, végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján és az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az említett végrehajtás-technikai standardokat.

(68) Annak érdekében, hogy az intézmények könnyebben megfeleljenek az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt szabályoknak, valamint az e szabályok végrehajtása érdekében elfogadott szabályozástechnikai standardoknak, végrehajtás-technikai standardoknak, iránymutatásoknak és mintadokumentumoknak, az EBH-nak ki kell fejlesztenie egy olyan informatikai eszközt, amelynek segítségével az intézmények megtudhatják, hogy mely rendelkezések, standardok, iránymutatások és mintadokumentumok alkalmazandók rájuk méretük és üzleti modelljük alapján.

(69) A lehetséges költségcsökkentésekről szóló jelentésen felül az EBH-nak … [e módosító rendelet hatálybalépésének napját követően tizenkét hónappal]-ig – az összes érintett hatósággal, nevezetesen a prudenciális felügyeletért, a szanálásért és a betétbiztosítási rendszerekért felelős hatóságokkal és különösen a Központi Bankok Európai Rendszerével (KBER) együttműködve – megvalósíthatósági jelentést kell készítenie egy statisztikai adatok, szanálási adatok és prudenciális adatok gyűjtését lehetővé tevő konzisztens és integrált rendszer kifejlesztéséről. Figyelembe véve a KBER-nek az integrált adatgyűjtésről szóló korábbi munkáját, e jelentésnek költség-haszon elemzést kell tartalmaznia az Unióban található valamennyi intézményre vonatkozó statisztikai és szabályozási adatokat tartalmazó, integrált adatközlési rendszer központi adatgyűjtési pontjának létrehozásáról. E rendszernek többek között egységes fogalommeghatározásokat és standardokat kell alkalmaznia a gyűjtendő adatokra vonatkozóan, és biztosítania kell az illetékes hatóságok közötti megbízható és állandó információcserét, és ezáltal garantálnia kell a gyűjtött adatok szigorúan bizalmas kezelését, az erős hitelesítést és a rendszerhez való hozzáférési jogok szigorú kezelését, valamint a kiberbiztonságot. Az európai adatszolgáltatási rendszerek effajta központosításának és összehangolásának célja annak megelőzése, hogy a különféle hatóságok hasonló vagy megegyező adatokra vonatkozóan több kérelmet is benyújtsanak, hogy ezáltal az illetékes hatóságok és az intézmények számára egyaránt jelentősen csökkenjenek az adminisztratív és pénzügyi terhek. Adott esetben és figyelemmel az EBH megvalósíthatósági jelentésére, a Bizottságnak jogalkotási javaslatot kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére.

(70) Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak arra kell törekedniük, hogy ne legyen semmiféle átfedés vagy következetlenség az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális hatáskörök gyakorlása során. Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak kellően mérlegelniük kell különösen azt, hogy az 575/2013/EU rendelet 124., 164. és 458. cikke alapján meghozott intézkedéseik nem párhuzamosak-e más, a 2013/36/EU irányelv 133. cikke alapján meghozott vagy a jövőben meghozandó egyéb intézkedésekkel, továbbá hogy összhangban állnak-e azokkal.

(71) Az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kitettségek kezelésének és különösen az elfogadott központi szerződő felek garanciaalapjához való intézményi hozzájárulások kezelésének az e rendeletben megállapított módosításaira tekintettel a 648/2012/EU rendelet[1] vonatkozó rendelkezéseit, amelyeket az 575/2013/EU rendelet vezetett be az említett rendeletbe, és amelyek meghatározzák a központi szerződő felek feltételezett tőkéjének számítását, amelyet azután az intézmények a szavatolótőke-követelményeik kiszámítására használnak, ugyancsak értelemszerűen módosítani kell.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

(72) Mivel ezen rendelet céljait, nevezetesen az Unión belül az intézményekre vonatkozó egységes prudenciális követelményeket biztosító, már meglévő uniós jogi aktusok megerősítését és pontosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(73) Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a kiegészítő felügyelet alá nem tartozó biztosítási holdingokat szabályszerűen értékesítsék, 2019. január 1-től visszaható hatállyal kell alkalmazni a biztosítótársaságokban meglévő tulajdoni részesedés levonása alóli mentességgel kapcsolatos átmeneti rendelkezések módosított változatát.

(74) Az 575/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet módosításai

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. és a 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*1. cikk*

Hatály

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a 2013/36/EU irányelv alapján felügyelt intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok által teljesítendő általános prudenciális követelményekre vonatkozóan, a következő elemekkel kapcsolatosan:

a) a hitelkockázat, a piaci kockázat, a működési kockázat, a kiegyenlítési kockázat és a tőkeáttétel teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

b) nagykockázat-vállalást korlátozó követelmények;

c) a likviditási kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó likviditási követelmények;

d) az a), b) és c) ponthoz kapcsolódó adatszolgáltatási követelmények;

e) nyilvánosságra hozatali követelmények.

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szervezetnek és nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatának minősülő szanálandó szervezetek által teljesítendő, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények tekintetében.

Ez a rendelet nem szabályozza a 2013/36/EU irányelvben meghatározottak szerint a prudenciális szabályozás és felügyelet terén az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelményeket.

2. cikk
Felügyeleti hatáskörök

(1) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelvben és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel kell rendelkezniük, és az azokban meghatározott eljárásokat kell követniük.

(2) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából a szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben* és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel kell rendelkezniük, és az azokban meghatározott eljárásokat kell követniük.

(3) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak együtt kell működniük.

(4) Annak érdekében, hogy hatáskörük keretein belül biztosítsák az ennek a rendeletnek való megfelelést, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet[**] 42. cikkével létrehozott Egységes Szanálási Testületnek, valamint az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel[***] rá ruházott feladatokkal kapcsolatos ügyek tekintetében az Európai Központi Banknak biztosítania kell a releváns információk rendszeres és megbízható cseréjét.

---

[*] Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

[**] Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 15-i 806/2014/EU rendelete a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

[***] A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).”

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. »kollektív befektetési forma (KBF)«: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv** 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap (ABA);

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).”;

ii. a 20. pont helyébe a következő szöveg lép:

„20. »pénzügyi holding társaság«: olyan pénzügyi vállalkozás, amelynek leányvállalatai kizárólag vagy nagy részben intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, és amely nem minősül vegyes pénzügyi holding társaságnak; akkor tekintendő úgy, hogy a pénzügyi vállalkozás leányvállalatai nagy részben intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, ha legalább egyikük intézmény, és ha a pénzügyi vállalkozás saját tőkéjének, összevont eszközállományának, árbevételének, alkalmazotti létszámának vagy az illetékes hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutató értékének több mint 50 %-a olyan leányvállalatokhoz köthető, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások;”

iii. a 26. pont helyébe a következő szöveg lép:

„26. »pénzügyi vállalkozás«: olyan, intézménytől és tisztán ipari holding társaságtól eltérő vállalkozás, amelynek fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egy vagy több folytatása, ideértve a pénzügyi holding társaságokat, a vegyes pénzügyi holding társaságokat, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikkének 4. pontjában meghatározott pénzforgalmi intézményeket és a vagyonkezelő társaságokat; nem tartoznak azonban ide a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaságok és a g) pontjában meghatározott, vegyes tevékenységű biztosítóiholding társaságok;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).”;

iv. a 28. pont helyébe a következő szöveg lép:

„28. »tagállami anyaintézmény«: olyan tagállami intézmény, amelynek intézménynek, pénzügyi vállalkozásnak vagy kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozásnak minősülő leányvállalata van, illetve intézményben, pénzügyi vállalkozásban vagy kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozásban részesedéssel rendelkezik, továbbá önmaga nem leányvállalata ugyanabban a tagállamban engedélyezett másik intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;”

v. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„29a. »tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat«: olyan tagállami anyaintézmény, amely befektetési vállalkozás;

29b. »EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat«: olyan unióbeli anyaintézmény, amely befektetési vállalkozás;

29c. »tagállami hitelintézeti anyavállalat«: olyan tagállami anyaintézmény, amely hitelintézet;

29d. »EU-szintű hitelintézeti anyavállalat«: olyan unióbeli anyaintézmény, amely hitelintézet;”

vi. a 39. pont a következő bekezdéssel egészül ki:

„Nem tekintendő kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának két vagy több olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely annak okán felel meg az a) vagy b) pontban említett feltételeknek, hogy elszámolási tevékenység céljából egyazon központi szerződő féllel szemben rendelkeznek közvetlen kitettséggel.”;

vii. a 41. pont helyébe a következő szöveg lép:

„41. »összevont alapú felügyeletet ellátó hatóság«: a 2013/36/EU irányelv 111. cikke szerinti összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság;”

viii. a 71. pont b) alpontjának bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 97. cikk alkalmazásában a következők összege:”;

ix. a 72. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) szabályozott piac vagy olyan harmadik országbeli piac, amely a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 25. cikke (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott eljárásnak megfelelően szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintendő;

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).”;

x. a 86. pont helyébe a következő szöveg lép:

„86. »kereskedési könyv«: egy intézmény által kereskedési szándékkal tartott – vagy kereskedési szándékkal tartott pozíciók fedezésére tartott –, pénzügyi instrumentumokból és árukból álló összes pozíció a 104. cikkel összhangban;”

xi. a 91. pont helyébe a következő szöveg lép:

„91. »kereskedési kitettség«: klíringtag vagy ügyfél olyan, a klíringtagnak járó, de általa még át nem vett változó letétet is magában foglaló aktuális kitettsége és potenciális jövőbeli kitettsége egy központi szerződő féllel szemben, amely a 301. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből, valamint az alapletétből származik;”

xii. a 96. pont helyébe a következő szöveg lép:

„96. »belső fedezeti ügylet«: olyan pozíció, amely jelentős mértékben kiegyensúlyozza a kockázati komponenseket egy kereskedési könyvi pozíció és egy vagy több nem kereskedési könyvi pozíció között, vagy két kereskedési részleg között;”

xiii. a 127. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) az intézmények a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartoznak, vagy egy hálózaton keresztül egy központi szervhez tartósan kapcsoltak;”

xiv. a 128. pont helyébe a következő szöveg lép:

„128. »kifizethető elemek«: a nyereség összege az utolsó pénzügyi év végén, megnövelve a pozitív eredménytartalékkal és egyéb tartalékkal, amely a szavatolótőke-instrumentumok tulajdonosainak való kifizetések előtt e célra rendelkezésre áll, csökkentve a negatív eredménytartalékkal, az uniós vagy a nemzeti jog vagy az intézmény szabályzata értelmében fel nem osztható nyereséggel, valamint a nemzeti jog vagy az intézmény alapszabálya értelmében a fel nem osztható tartalék részét képező összegekkel, minden esetben a szavatolótőke-instrumentumok azon konkrét kategóriája tekintetében, amelyre az uniós vagy nemzeti jog vagy intézményi szabályzat vagy alapszabály vonatkozik; ezeket a nyereségeket, veszteségeket és tartalékokat az intézmény egyedi beszámolója alapján és nem az összevont beszámolók alapján kell megállapítani;”

xv. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„130. »szanálási hatóság «: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

131. »szanálandó szervezet«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83a. pontjában meghatározott szanálandó szervezet;

132. »szanálandó csoport«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83b. pontjában meghatározott szanálandó csoport;

133. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: a 2013/36/EU irányelv 131. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

134. »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek nem minősülő, a globálisan rendszerszinten jelentős bankcsoportok vagy bankok Pénzügyi Stabilitási Tanács által közzétett, rendszeresen frissített jegyzékében szereplő, globálisan rendszerszinten jelentős bankcsoport vagy bank;

135. »jelentős leányvállalat«: olyan leányvállalat, amely egyedi vagy összevont alapon megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) a leányvállalat az eredeti anyavállalata kockázattal súlyozott konszolidált eszközállományának több mint 5 %-át birtokolja;

b) a leányvállalat az eredeti anyavállalata teljes működési bevételének több mint 5 %-át állítja elő;

c) a leányvállalatnak az e rendelet 429. cikkének (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mértéke több mint 5 %-a az eredeti anyavállalata összevont teljes kitettségi mértékének.

A jelentős leányvállalat meghatározása céljából, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 21b. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, a két EU-szintű közbenső anyavállalatot egyetlen leányvállalatként kell figyelembe venni összevont helyzetük alapján;

136. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: jogi személyiséggel rendelkező szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény, vagy része valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek;

137. »hitelezői feltőkésítés«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 57. pontjában meghatározott hitelezői feltőkésítés;

138. »csoport«: olyan vállalkozások csoportja, amelyek közül legalább egy intézménynek minősül, és amely vagy egy anyavállalatból és leányvállalataiból, vagy pedig olyan vállalkozásokból áll, amelyek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 22. cikkében meghatározottak szerinti kapcsolatban állnak egymással;

139. »értékpapír-finanszírozási ügylet«: repoügylet, értékpapír vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele, vagy értékpapírügylethez kapcsolódó hitel;

140. »alapletét«: valamely szervezettől beszedett vagy számára nyújtott biztosíték – a változó letét kivételével –, amelynek célja valamely ügyletből vagy ügyletportfólióból származó aktuális kitettségek és potenciális jövőbeli kitettségek fedezése az ügyleteknek az ügylet vagy ügyletportfólió szerződő fele nemteljesítését követő zárásához vagy az ügyletek piaci kockázatának újrafedezéséhez szükséges időszakban;

141. »piaci kockázat«: a piaci áraknak – ideértve a devizaárfolyamokat és a tőzsdei áruk árát is – a mozgásából eredő veszteség kockázata;

142. »devizaárfolyam-kockázat«: a devizaárfolyamok mozgásából eredő veszteség kockázata;

143. »árukockázat«: a tőzsdei áruk árának mozgásából eredő veszteség kockázata;

144. »kereskedési részleg«: kereskedők jól meghatározott, az intézmény által létrehozott csoportja, amelynek feladata kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának együttes kezelése jól meghatározott, következetes üzleti stratégiának megfelelően és azonos kockázatkezelési struktúrában;

145. »kis méretű és nem összetett intézmény«: olyan intézmény, amely a következő feltételek mindegyikének megfelel:

a) nem nagy méretű intézmény;

b) teljes eszközértéke – egyedi vagy adott esetben összevont alapon – e rendelettel és a 2013/36/EU irányelvvel összhangban a tárgyévi beszámolási időszakot közvetlenül megelőző négyéves időszak során átlagosan nem haladja meg az 5 milliárd EUR küszöbértéket; a tagállamok ennél alacsonyabb küszöbértéket is meghatározhatnak;

c) a helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatban – a 2014/59/EU irányelv 4. cikkével összhangban – nem vonatkoznak rá kötelezettségek, vagy egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak rá;

d) a kereskedési könyvi tevékenysége a 94. cikk (1) bekezdése értelmében kis méretűnek minősül;

e) a kereskedési céllal tartott származtatott pozícióinak összértéke a mérlegen belüli és mérlegen kívüli eszközei összértékének legfeljebb 2 %-a és az összes származtatott pozíciójának összértéke legfeljebb 5 %, mindkét értéket a 273a. cikk (3) bekezdése szerint számítva;

f) az intézmény konszolidált összes eszközének és kötelezettségének több mint 75 %-a – mindkét esetben a csoporton belüli kitettségek nélkül számítva – az Európai Gazdasági Térség területén található partnerekkel folytatott tevékenységekhez kapcsolódik;

g) az intézmény az e rendelet szerinti prudenciális követelmények teljesítésével kapcsolatos számításokhoz nem használ belső modelleket, a leányvállalatok számára csoportszinten kidolgozott belső modellek kivételével, feltéve hogy a csoportra összevont alapon a 433a. cikkben vagy a 433c. cikkben foglalt nyilvánosságra hozatali követelmények vonatkoznak;

h) az intézmény nem nyújtott be kifogást az illetékes hatósághoz a kis méretű és nem összetett intézményként való besorolása ellen;

i) az illetékes hatóság nem határozott úgy, hogy az intézmény a méretének, összekapcsoltságának, összetettségének vagy kockázati profiljának elemzése alapján nem minősül kis méretű és nem összetett intézménynek;

146. »nagy méretű intézmény«: olyan intézmény, amely megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

b) a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) és (3) bekezdésével összhangban egyéb rendszerszinten jelentős intézményként azonosították;

c) a teljes eszközérték alapján a három legnagyobb méretű intézmény egyike abban a tagállamban, amelyben letelepedett;

d) teljes eszközértéke – egyedi alapon vagy adott esetben összevont helyzetének figyelembevételével – e rendelettel és a 2013/36/EU irányelvvel összhangban eléri vagy meghaladja a 30 milliárd EUR-t;

147. »nagy méretű leányvállalat«: olyan leányvállalat, amely nagy méretű intézménynek minősül;

148. »tőzsdén nem jegyzett intézmény«: olyan intézmény, amely nem bocsátott ki valamely tagállamnak a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piacára bevezetett értékpapírokat;

149. »pénzügyi beszámoló« a nyolcadik rész alkalmazásában a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[**] 4. és 5. cikkének értelemében vett pénzügyi beszámoló.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon körülmények meghatározása céljából, amelyek esetén az (1) bekezdés 39. pontjában meghatározott feltételek teljesítettnek tekintendők.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [E módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított egy év]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek egyedi alapon kell teljesíteniük az e rendelet második, harmadik, negyedik, hetedik, hetedik A. és nyolcadik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított kötelezettségeket, e rendelet 430. cikke (1) bekezdésének d) pontja kivételével.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 92a. cikkben meghatározott követelményeket csak azon intézményeknek kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyeket szanálandó szervezetként azonosítottak, és amelyek egyúttal globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy ezek részei, továbbá nincs leányvállalatuk.

A nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatainak csak akkor kell egyedi alapon megfelelniük a 92b. cikknek, ha teljesítik a következő feltételek mindegyikét:

a) nem szanálandó szervezetek;

b) nincsen leányvállalatuk;

c) nem EU-szintű anyaintézmény leányvállalatai.”;

c) a (3), a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az olyan intézmény, amely anyavállalat vagy leányvállalat, és az olyan intézmény, amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba, nem köteles egyedi alapon megfelelni a nyolcadik részben megállapított követelményeknek.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az e cikk (1a) bekezdésében említett intézményeknek egyedi alapon meg kell felelniük a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.

(4) Azoknak a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak, amelyek engedéllyel rendelkeznek a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások nyújtására és befektetési tevékenységek végzésére, egyedi alapon meg kell felelniük az e rendelet hatodik részében és a 430. cikke (1) bekezdésének d) pontjában megállapított követelményeknek.

A következő intézményeknek nem kell megfelelniük e rendelet 413. cikke (1) bekezdésének és az e rendelet hetedik A. részében foglalt kapcsolódó likviditási adatszolgáltatási követelményeknek:

a) olyan intézmények, amelyek a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelő engedéllyel is rendelkeznek;

b) olyan intézmények, amelyek a 909/2014/EU rendelet* 16. cikkének és 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelő engedéllyel is rendelkeznek, amennyiben nem hajtanak végre jelentős mértékű lejárati transzformációt; valamint

c) a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kijelölt intézmények, amennyiben:

i. tevékenységük arra korlátozódik, hogy a 909/2014/EU rendelet 16. cikkének megfelelően engedélyezett központi értéktárak részére olyan banki jellegű szolgáltatásokat nyújtanak, amelyeket az említett rendelethez csatolt melléklet C szakaszának a)–e) pontja felsorol; valamint

ii. nem hajtanak végre jelentős mértékű lejárati transzformációt.

Az 508. cikk (3) bekezdése szerinti bizottsági jelentés elkészültéig az illetékes hatóságok mentesíthetik a befektetési vállalkozásokat a hatodik részben és a 430. cikk (1) bekezdésének d) pontjában megállapított kötelezettségeknek való megfelelés alól, figyelembe véve a befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

(5) Az e rendelet 95. cikke (1) bekezdésében és 96. cikke (1) bekezdésében említett befektetési vállalkozásoknak, azoknak az intézményeknek, amelyekre vonatkozóan az illetékes hatóságok alkalmazták e rendelet 7. cikkének (1) vagy (3) bekezdésében meghatározott eltérést, továbbá azoknak az intézményeknek, amelyek a 648/2012/EU rendelet 14. cikke szerint szintén engedélyezettek, nem kell egyedi alapon teljesíteniük az e rendelet hetedik részében megállapított kötelezettségeket és az e rendelet hetedik A. részében megállapított kapcsolódó, tőkeáttételi mutatóra vonatkozó adatszolgáltatási követelményeket.”

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257, 2014.8.28., 1. o)”;

4. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon mindenkor monitorozza és felügyeli a csoporton vagy alcsoporton belüli, a mentesítés hatálya alá tartozó összes intézmény likviditási pozícióit – és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára (NSFR) vonatkozó követelmény alól mentességet élveznek, a finanszírozási pozícióikat –, valamint mindegyik említett intézmény esetében biztosítja a megfelelő szintű likviditást, és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alól mentességet élveznek, a stabil forrásellátottságot;”

b) a (3) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az egyetlen likviditási alcsoporton belül tartandó likvid eszközök mennyiség, elhelyezkedés és tulajdon szerinti eloszlása, amennyiben a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan megállapított követelmény alól mentességet élveznek, valamint az egyetlen likviditási alcsoporton belül rendelkezésre álló stabil források mennyiség és elhelyezkedés szerinti eloszlása, amennyiben a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alól mentességet élveznek;

c) az olyan intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegének meghatározása, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan megállapított követelmény alkalmazása alól mentességet élveznek, valamint az olyan intézmények által tartandó stabil források minimális összegének meghatározása, amelyek a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alkalmazása alól mentességet élveznek;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben e cikkel összhangban egy illetékes hatóság teljes mértékben vagy részben eltekint a hatodik résznek egy intézményre való alkalmazásától, az említett illetékes hatóság eltekinthet a 430. cikk (1) bekezdése d) pontja szerinti kapcsolódó likviditási adatszolgáltatási követelményeknek az említett intézményre való alkalmazásától is.”

5. A 10. cikk (1) bekezdése első albekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek az e rendelet második– nyolcadik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott követelményeknek egy vagy több, ugyanabban a tagállamban elhelyezkedő olyan hitelintézetre való alkalmazásától, amelyek tartósan kapcsolódnak egy központi szervhez, amely őket felügyeli, és amely ugyanabban a tagállamban letelepedett, ha teljesülnek a következő feltételek:”

6. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállami anyaintézményeknek a 18. cikkben előírt mértékben és módon, összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a második, harmadik, negyedik, hetedik és a hetedik A. részben meghatározott kötelezettségeket, a 430. cikk (1) bekezdése d) pontjának kivételével. Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak megfelelő szervezeti felépítést és belső ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk annak biztosítására, hogy a konszolidációhoz szükséges adatokat megfelelően feldolgozzák és továbbítsák. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok a megfelelő konszolidáció biztosítását célzó intézkedéseket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) Az e rendeletben előírt követelmények összevont alapon történő alkalmazásának biztosítása céljából az »intézmény«, »tagállami anyaintézmény«, »EU-szintű anyaintézmény« és »anyavállalat«” kifejezések adott esetben magukban foglalják az alábbiakat is:

a) a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének megfelelően jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság;

b) pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött kijelölt intézmény, amennyiben az említett anyavállalatot nem kell a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban jóváhagyni;

c) a 2013/36/EU irányelv 21a. cikke (6) bekezdésének d) pontjával összhangban kijelölt pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett valamely vállalkozás összevont helyzete annak a pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak az összevont helyzetét jelenti, amelyet nem kell a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban jóváhagyni. Az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett valamely vállalkozás összevont helyzete a vállalkozás pénzügyi holding társaság anyavállalatának, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatának az összevont helyzetét jelenti.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve e rendelet 92a. cikkének kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részének minősülő, szanálandó szervezetként azonosított anyaintézmények kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni.

E rendelet 92b. cikkének kizárólag azon EU-szintű anyavállalatok kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni, amelyek nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatai és nem szanálandó szervezetek. Amennyiben a 2013/36/EU irányelv 21b. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, az együttesen egy jelentős leányvállalatként azonosított két uniós közbenső anyavállalat közül mindkettőnek meg kell felelnie e rendelet 92b. cikkének az összevont helyzetük alapján.”;

d) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EU-szintű anyaintézmények akkor kötelesek összevont helyzetük alapján megfelelni az e rendelet hatodik részének és 430. cikke (1) bekezdése d) pontjának, ha a csoportnak részét képezi egy vagy több olyan hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, amely számára engedélyezték a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzését. Az e rendelet 508. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottsági jelentés elkészültéig, amennyiben a csoport csak befektetési vállalkozásokból áll, az illetékes hatóságok mentesíthetik az EU-szintű anyaintézményeket az e rendelet hatodik részének és 430. cikke (1) bekezdése d) pontjának való összevont alapú megfelelés alól, figyelembe véve a befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A 8. cikk (1)–(5) bekezdése szerinti mentesítés esetén a likviditási alcsoport részét képező intézmények és adott esetben pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok összevont alapon vagy a likviditási alcsoportnak megfelelő szubkonszolidált alapon kötelesek megfelelni a hatodik résznek és a 430. cikk (1) bekezdése d) pontjának.

(5) Amennyiben az e rendelet 10. cikke alkalmazandó, az abban a cikkben említett központi szerv a központi szerv és a kapcsolt intézmények alkotta egész összevont helyzete alapján köteles teljesíteni az e rendelet második–nyolcadik részének, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetének követelményeit.

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésében foglalt követelményeken túl, az e rendelet és a 2013/36/EU irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, amikor a kockázat sajátosságai vagy egy intézmény tőkestruktúrája alapján felügyeleti célokból indokolt, vagy amikor egyes tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el, amelyek a tevékenységek egy bankcsoporton belüli strukturális elválasztását írják elő, az illetékes hatóságok előírhatják egy intézmény számára, hogy szubkonszolidált alapon feleljen meg az e rendelet második–nyolcadik részében, valamint a 2013/36/EU irányelv VII. címében megállapított kötelezettségeknek.

Az első albekezdésben meghatározott módszer alkalmazása nem sértheti a tényleges összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezhet, illetve teremthet akadályt a belső piac működése tekintetében.”

7. A 12. cikket el kell hagyni.

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*12. cikk*

Összevont számítás a több szanálandó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez legalább két globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálandó szervezet tartozik, a szavatolótőkének és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti összegét az említett globálisan rendszerszinten jelentős intézmény EU-szintű anyaintézményének kell kiszámítania. A számítást az EU-szintű anyaintézmény összevont helyzete alapján úgy kell elvégezni, mintha az anyaintézmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanálandó szervezete lenne.

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg alacsonyabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálandó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok kötelesek a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint eljárni.

Amennyiben az e cikk első bekezdése szerint számított összeg magasabb, mint az adott globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó szanálandó szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti együttes összege, a szanálási hatóságok a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése és 45h. cikkének (2) bekezdése szerint járhatnak el.”

9. A 13. és 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*13. cikk*

A nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazása összevont alapon

(1) Az EU-szintű anyaintézményeknek összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a nyolcadik rész előírásait.

Az EU-szintű anyaintézmények nagy méretű leányvállalatainak egyedi vagy – amennyiben e rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerint alkalmazható – szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., 438., 440., 442., 450., 451., 451a. és 453. cikkben meghatározott információkat.

(2) A szanálandó szervezetként megjelölt olyan intézmények, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, a szanálandó csoportjuk összevont helyzete alapján kötelesek megfelelni a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó az EU-szintű anyaintézményekre, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatokra, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatokra és a szanálandó szervezetekre, amennyiben ezeket egy harmadik országban letelepedettanyavállalat által nyilvánosságra hozott, összevont alapú, egyenértékű tájékoztatás magában foglalja.

Az (1) bekezdés második albekezdése harmadik országban letelepedettanyavállalatok leányvállalataira abban az esetben alkalmazandó, ha azok nagy méretű leányvállalatnak minősülnek.

(4) Amennyiben a 10. cikk alkalmazandó, az abban a cikkben említett központi szervnek a központi szerv összevont helyzete alapján kell megfelelnie a nyolcadik résznek. A 18. cikk (1) bekezdése a központi szervre alkalmazandó, és a kapcsolt intézményeket a központi szerv leányvállalataiként kell kezelni.

14. cikk

Az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében meghatározott követelmények összevont alapon történő alkalmazása

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak összevont vagy szubkonszolidált alapon kell teljesíteniük az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében meghatározott kötelezettségeket, hogy biztosítsák az említett rendelkezések által előírt rendszereik, eljárásaik és mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk előállíthatóságát. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok az említett rendelkezéseknek való megfelelés biztosítására alkalmas rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) Az intézményeknek az e rendelet 270a. cikke szerinti addicionális kockázati súlyt kell alkalmazniuk az e rendelet 92. cikkének összevont vagy szubkonszolidált alapon történő alkalmazása esetén, ha az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében megállapított követelmények az e rendelet 18. cikkének megfelelően a konszolidációba bevont, harmadik országban letelepedettszervezet szintjén sérülnek, és ha a jogsértés a csoport átfogó kockázati profilját figyelembe véve jelentősnek minősül.”

10. A 15. cikk (1) bekezdése első albekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság eseti alapon eltekinthet az e rendelet harmadik részének, az e rendelet hetedik A. részében foglalt kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeknek, valamint a 2013/36/EU irányelv VII. címe 4. fejezetének összevont alapú alkalmazásától, e rendelet 430. cikke (1) bekezdése d) pontjának kivételével, feltéve, hogy fennállnak a következő feltételek:”

11. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*16. cikk*
Befektetési vállalkozások csoportjainak mentesítése a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmények összevont alapú alkalmazása alól

Ha a befektetési vállalkozások egy csoportjához tartozó minden szervezet – ideértve az anyaszervezetet is – olyan befektetési vállalkozás, amely mentesül a hetedik részben meghatározott követelményeknek a 6. cikk (5) bekezdésével összhangban történő, egyedi alapon történő alkalmazása alól, akkor a befektetési vállalkozás anyavállalat eltekinthet a hetedik részben megállapított követelmények és a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó, tőkeáttételi mutatóra vonatkozó adatszolgáltatási követelmények összevont alapú alkalmazásától.”

12. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*18. cikk*

A prudenciális konszolidáció módszerei

(1) Az e fejezet 1. szakaszában említett követelmények teljesítésére az összevont helyzetük alapján kötelezett intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok kötelesek elvégezni minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk. E cikk (3)–(6) és (9) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a hatodik rész, valamint a 430. cikk (1) bekezdésének d) pontja az intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság összevont helyzete vagy a likviditási alcsoport szubkonszolidált helyzete alapján alkalmazandó, a 8. és 10. cikknek megfelelően.

A 11. cikk (3a) bekezdésének alkalmazása céljából a 92a. vagy a 92b. cikkben említett követelmények összevont alapon történő teljesítésére kötelezett intézményeknek el kell végezniük minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk a vonatkozó szanálandó csoportban.

(2) A kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozásokat az e cikkben megállapított esetekben és az e cikkben meghatározott módszereknek megfelelően kell bevonni a konszolidációba.

(3) Amennyiben a vállalkozásokat a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk a konszolidálás módját.

(4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak tőkerészesedésnek megfelelő arányos konszolidálást kell előírnia az azon intézményekben és pénzügyi vállalkozásokban birtokolt részesedések vonatkozásában, amely intézmények és vállalkozások egy, a konszolidálásba bevont vállalkozás és a konszolidálásba nem bevont egy vagy több vállalkozás együttes irányítása alatt állnak, amennyiben ezeknek a vállalkozásoknak a felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

(5) Az (1) és (4) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok esetében az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, hogy szükséges-e a konszolidálás, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen a tőkemódszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(6) Az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, hogy a következő esetekben a konszolidálás szükséges-e, és ha igen, milyen formában kell azt végrehajtani:

a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy intézmény anélkül gyakorol jelentős befolyást egy vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezne ezekben az intézményekben; és

b) amennyiben két vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

Az illetékes hatóságok különösen a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7), (8) és (9) bekezdésében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ez a módszer mindazonáltal nem jelentheti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(7) Ha egy intézménynek olyan leányvállalata van, amely vállalkozás, de nem intézmény, pénzügyi vállalkozás vagy kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozás, illetve ha az intézmény ilyen vállalkozásban részesedéssel rendelkezik, akkor e leányvállalat vagy részesedés tekintetében a tőkemódszert kell alkalmaznia. Ugyanakkor ez a módszer nem jelentheti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik vagy előírhatják, hogy az intézmények az ilyen leányvállalatok vagy részesedések tekintetében eltérő módszert alkalmazzanak, például az alkalmazandó számviteli szabályozásban előírt módszert, feltéve hogy:

a) az intézmény ... [18 hónappal e módosító rendelet hatálybalépését követően]-án/én még nem alkalmazza a tőkemódszert;

b) a tőkemódszer alkalmazása indokolatlanul megterhelő lenne vagy a tőkemódszer nem tükrözi megfelelően azokat a kockázatokat, amelyeket az első albekezdésben említett vállalkozás az intézmény számára jelent; valamint

c) az alkalmazott módszer nem eredményezi az adott vállalkozás teljes körű vagy arányos bevonását a konszolidációba.

(8) Az illetékes hatóságok előírhatják az olyan leányvállalat vagy vállalkozás teljes körű vagy arányos bevonását a konszolidációba, amelyben egy intézmény részesedéssel rendelkezik, amennyiben a leányvállalat vagy vállalkozás nem intézmény, pénzügyi vállalkozás vagy kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozás, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a vállalkozás nem biztosító, harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító, harmadik országbeli viszontbiztosító, biztosítási holding társaság vagy a 2009/138/EK irányelv 4. cikkével összhangban az említett irányelv hatálya alól kizárt vállalkozás;

b) jelentős a kockázata annak, hogy az intézmény úgy dönt, hogy stresszhelyzet esetén annak ellenére nyújt pénzügyi támogatást az említett vállalkozásnak, hogy a támogatás nyújtása nem szerződéses kötelezettsége, vagy a szerződéses kötelezettségét meghaladó mértékben nyújt neki támogatást.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint a (3)–(6) és (8) bekezdésben említett esetekben végre kell hajtani a konszolidálást.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

13. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*22. cikk*
Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket szubkonszolidált helyzetük alapján kell alkalmazniuk, amennyiben ezeknek az intézményeknek egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a leányvállalat intézmények dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák szubkonszolidált helyzetük alapján a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket, amennyiben harmadik országbeli leányvállalatuk vagy részesedésük mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételeinek együttes összege nem éri el a leányvállalat intézmény mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.”

14. A második rész címe helyébe a következő szöveg lép:

„SZAVATOLÓTŐKE ÉS LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK”

15. A 26. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a kibocsátott tőkeinstrumentumok megfelelnek-e a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott kritériumoknak. Az intézmények csak azt követően minősíthetnek egy kibocsátott tőkeinstrumentumot elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, hogy az illetékes hatóságok arra engedélyt adtak.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmények elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősíthetik olyan elsődleges alapvető tőkeinstrumentum-típusok későbbi kibocsátásait, amelyekre vonatkozóan az intézmények már megkapták az engedélyt, feltéve hogy az alábbi mindkét feltétel teljesül:

a) a későbbi kibocsátásokra irányadó rendelkezések lényegében azonosak az azon kibocsátásokra irányadó rendelkezésekkel, amelyekre vonatkozóan az intézmények már megkapták az engedélyt;

b) az intézmények kellő időben, az instrumentumok elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként való minősítését megelőzően előre tájékoztatták az illetékes hatóságokat a későbbi kibocsátásokról.

Az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az EBH-val azt megelőzően, hogy engedélyt adnának új tőkeinstrumentum-típusok elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá minősítésére. Az illetékes hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük az EBH véleményét, és amennyiben úgy döntenek, hogy eltérnek attól, az EBH véleményének kézhezvételét követő három hónapon belül meg kell küldeniük az EBH részére az eltérés írásbeli indokolását. Ez az albekezdés nem alkalmazandó a 31. cikkben említett tőkeinstrumentumokra.

Az EBH az illetékes hatóságoktól összegyűjtött információk alapján köteles összeállítani, frissíteni és közzétenni mindazon tőkeinstrumentum-típusok jegyzékét, amelyek az egyes tagállamokban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek. Az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban az EBH az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban minden olyan információt összegyűjthet, amelyet szükségesnek tekint ahhoz, hogy meg tudja állapítani, hogy teljesülnek-e az e rendelet 28. cikkében vagy adott esetben 29. cikkében foglalt kritériumok, illetve ahhoz, hogy karban tudja tartani és frissíteni tudja az ebben az albekezdésben említett jegyzéket.

A 80. cikkben meghatározott felülvizsgálati eljárást követően, és amennyiben elégséges bizonyíték áll rendelkezésre arra nézve, hogy bizonyos tőkeinstrumentumok nem vagy már nem felelnek meg a 28. cikkben vagy adott esetben a 29. cikkben foglalt kritériumoknak, az EBH úgy határozhat, hogy az említett tőkeinstrumentumokat nem veszi fel a negyedik albekezdésben említett jegyzékre vagy – adott esetben – törli onnan. Az EBH-nak a fentiekről bejelentést kell tennie, amelyben utalnia kell a releváns illetékes hatóságnak az üggyel kapcsolatos álláspontjára is. Ez az albekezdés nem alkalmazandó a 31. cikkben említett tőkeinstrumentumokra.”

16. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) az instrumentumokat teljes egészében befizették, és az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény nem finanszírozta sem közvetlenül, sem közvetetten;”

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak.”;

b) a (3) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az (1) bekezdés h) pontjának v. alpontjában foglalt feltétel teljesítettnek tekintendő abban az esetben is, ha egy leányvállalat nyereség- és veszteségátruházási megállapodást kötött az anyavállalatával, amelynek értelmében a leányvállalat az éves pénzügyi kimutatásainak elkészítését követően köteles továbbítani az anyavállalatnak az éves eredményét, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) az anyavállalat a leányvállalat szavazati jogainak és tőkéjének legalább 90%-át birtokolja;

b) az anyavállalat és a leányvállalat ugyanazon tagállamban van letelepedve;

c) a megállapodást jogszerű adózási célokból kötötték;

d) a leányvállalatnak az éves pénzügyi kimutatása elkészítésekor mérlegelési joga van arra, hogy csökkentse a kifizetések összegét azáltal, hogy a nyeresége egy részét vagy egészét a saját tartalékaiba vagy az általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékba allokálja, mielőtt bármiféle kifizetést eszközölne az anyavállalata felé;

e) az anyavállalat a megállapodás értelmében a leányvállalat minden veszteségét köteles teljes körűen megtéríteni a leányvállalatnak;

f) a megállapodásra felmondási idő vonatkozik, mely szerint a megállapodás kizárólag a pénzügyi év végével, legkorábban a következő pénzügyi év elején kezdődő hatállyal mondható fel, és ez nem változtat az anyavállalat azon kötelezettségén, hogy a leányvállalatnak a folyó pénzügyi évben felmerült minden veszteségét köteles teljes körűen megtéríteni.

Amennyiben egy intézmény nyereség- és veszteségátruházási megállapodást kötött, haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot, és továbbítania kell a megállapodás egy példányát az illetékes hatóság felé. Az intézménynek továbbá haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot a nyereség- és veszteségátruházási megállapodás bármilyen változásáról, illetve felmondásáról. Az intézmények nem köthetnek egynél több nyereség- és veszteségátruházási megállapodást.”

17. A 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézmény származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből adódó minden valósérték-növekedés és -csökkenés, amely az intézmény saját hitelkockázatában beállt változásokra vezethető vissza.”

18. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) immateriális javak, kivéve azon prudenciális értékelésbe bevont szoftvereszközöket, amelyek értékét az intézmény szanálása, fizetésképtelensége vagy felszámolása nem érinti negatívan;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„n) a 132c. cikk (2) bekezdésében említett minimális értékű kötelezettségvállalás vonatkozásában az az összeg, amennyivel a minimális értékű kötelezettségvállalás alapjául szolgáló, a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek aktuális piaci értéke elmarad a minimális értékű kötelezettségvállalás jelenértékétől, és amelynek vonatkozásában az intézmény még nem számolta el az elsődleges alapvető tőkeelemek csökkenését.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdés b) pontja szerinti levonások alkalmazásának meghatározására, ideértve az értékre gyakorolt azon negatív hatások jelentőségét, amelyek nem okoznak prudenciális aggályokat.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

19. A 37. cikk a következő ponttal egészül ki:

„c) a levonandó összeget csökkenteni kell a leányvállalatok immateriális javaira vonatkozó azon számviteli átértékelés összegével, amely a leányvállalatok konszolidálásából származik és a konszolidációba az első rész II. címének 2. fejezete szerint bevont vállalkozásoktól eltérő személyeknek tulajdonítható.”

20. A 39. cikk (2) bekezdés első albekezdésének bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„A nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések az átmeneti különbözetből adódó, 2016. november 23. előtt keletkezett halasztott adókövetelésekre korlátozódnak, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:”

21. A 45. cikk a) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;”

22. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ez a bekezdés nem alkalmazandó a szavatolótőkének a 92a. és 92b. cikk követelményei céljából történő számításakor; azt a 72e. cikk (4) bekezdésében meghatározott levonási szabályokkal összhangban kell kiszámítani.”;

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont iv. alpontjának utolsó mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A konszolidált mérlegről, illetve a kibővített összesített számításról a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott gyakorisággal be kell számolni az illetékes hatóságoknak.”;

ii. az a) pont v. alpontjának első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„v. az egyes intézményvédelmi rendszerekben részt vevő intézmények együtt, összevont vagy kibővített összesített alapon teljesítik a 92. cikkben előírt követelményeket, és az azoknak való megfelelésről a 430. cikknek megfelelően jelentést tesznek.”

23. Az 52. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) valamely intézmény az instrumentumokat közvetlenül kibocsátotta, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették;”

b) a b) pont bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„b) az instrumentumokat a következők egyike sem birtokolja:”;

c) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozza;”

d) a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) ha az instrumentumok egy vagy több lejárat előtti visszaváltási opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni;”

e) a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy az instrumentumoknak az intézmény általi lehívására, visszaváltására vagy adott esetben visszavásárlására – az intézmény fizetésképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerül, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;”

f) a p) pont helyébe a következő szöveg lép:

„p) ha a kibocsátó harmadik országban van letelepedve, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban rendelkezik székhellyel, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban nem lett olyan szanálandó csoport tagjaként kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a releváns harmadik országbeli hatóság határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;”

g) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„q) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország jogának hatálya alá, ha az említett harmadik ország joga alapján az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok, illetve a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

r) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselő képességét korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá.”;

h) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak.”

24. Az 54. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) amennyiben a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat harmadik országban letelepedettleányvállalat bocsátotta ki, az a) pontban említett 5,125 %-os vagy magasabb, az esemény bekövetkezését kiváltó értéket a harmadik országnak az instrumentumokra irányadó nemzeti jogával vagy az instrumentumokra irányadó szerződéses rendelkezésekkel összhangban kell kiszámítani, feltéve hogy az illetékes hatóság az EBH-val való konzultációt követően meggyőződött arról, hogy az említett rendelkezések legalább egyenértékűek az ebben a cikkben meghatározott követelményekkel.”

25. Az 59. cikk a) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;”

26. A 62. cikk a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) tőkeinstrumentumok a 64. cikkben meghatározott mértékben, amennyiben a 63. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;”

27. A 63. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő lép:

„A tőkeinstrumentumok akkor minősülnek járulékos tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:”;

b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az instrumentumokat közvetlenül valamely intézmény bocsátotta ki, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették;”

c) a b) pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„b) az instrumentumokat a következők egyike sem birtokolja:”;

d) a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozza;

d) az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó követelésekhez képest;”

e) az e) pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„e) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:”;

f) az f)–n) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan megállapodás, amely egyéb módon javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét;

g) az instrumentumok eredeti futamideje legalább öt év;

h) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti visszaváltására, illetve visszafizetésére;

i) ha az instrumentumok egy vagy több lejárat előtti visszafizetési opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni;

j) az instrumentumok lejárat előtti lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása kizárólag a 77. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén és legkorábban a kibocsátás dátuma után öt évvel lehetséges, kivéve ha teljesülnek a 78. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételek;

k) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem utalnak kifejezetten vagy implicit módon arra, hogy az instrumentumoknak az intézmény általi, lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására kerülne sor, kivéve az intézmény fizetésképtelenségének vagy felszámolásának esetét, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

l) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

m) az instrumentumokhoz kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintjét nem módosíthatja az intézménynek vagy anyavállalatának a hitelképessége;

n) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban nem lett olyan szanálandó csoport tagjaként kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a releváns harmadik országbeli hatóság határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;”

g) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„o) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország jogának hatálya alá, ha e harmadik ország joga alapján az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok, illetve a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

p) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselő képességét korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá.”;

h) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés a) pontja alkalmazásában kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető járulékos tőkeinstrumentumnak.”

28. A 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*64. cikk*

Járulékos tőkeinstrumentumok amortizációja

(1) Az öt évnél hosszabb hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok teljes összege járulékos tőkeelemnek minősül.

(2) Annak mértékét, hogy a járulékos tőkeinstrumentumok az instrumentumok futamidejének utolsó öt évében milyen mértékig minősülnek járulékos tőkeelemeknek, úgy kell kiszámítani, hogy az a) pontban említett számítás eredményét meg kell szorozni a b) pontban említett összeggel, a következők szerint:

a) az instrumentumok könyv szerinti értéke szerződéses futamidejük utolsó ötéves időtartamának első napján, elosztva az utolsó ötéves időtartamban lévő napok számával;

b) az instrumentumok szerződéses futamidejéből fennmaradó napok száma.”

29. A 66. cikk a következő ponttal egészül ki:

„e) a 72e. cikk alapján a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből levonandó elemeknek az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeit meghaladó összege.”

30. A 69. cikk a) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;”

31. A szöveg a következő fejezettel egészül ki a 72. cikk után:

„5a. FEJEZET
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

1. szakasz
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek és -instrumentumok

72a. cikk
Leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek

(1) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé a következők tartoznak, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, nem beszámítható kötelezettségkategóriák kivételével, a 72c. cikkben meghatározott mértékben:

a) a 72b. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon része, amely nem minősül elsődleges alapvető tőkeelemnek, kiegészítő alapvető tőkeelemnek vagy járulékos tőkeelemnek;

b) a legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok azon része, amely nem minősül járulékos tőkeelemnek a 64. cikk szerint.

(2) Nem tartoznak a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé a következő kötelezettségek:

a) biztosított betétek;

b) látra szóló betétek és egy évnél rövidebb eredeti futamidővel rendelkező lekötött betétek;

c) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 6. cikkében említett kártalanítási összeghatárt;

d) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások azon betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepein keresztül helyezték volna el őket;

e) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt pénzügyi instrumentumok formáját öltik, amelyek a fedezeti alap elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek, amennyiben a fedezeti alapban lévő, fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden biztosítékkal fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül marad, és megfelelő finanszírozásban részesül, a biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan része kivételével, továbbá azon biztosított kötelezettségek kivételével, amelyek meghaladják a biztosítékul szolgáló vagyon, kézizálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét;

f) az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog alapján védelemben részesülő ügyfelek eszközeinek vagy pénzének kezeléséből származó kötelezettség, ideértve a kollektív befektetési formák nevében kezelt ilyen ügyféleszközök vagy -pénzek kezeléséből származó kötelezettségeket is;

g) bármilyen kötelezettség, amely a szanálandó szervezet vagy annak leányvállalata (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyonkezelői ügyletből keletkezik, feltéve hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;

h) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napnál rövidebb;

i) hét napnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező, az alábbiakkal szembeni kötelezettségek:

   i. a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[**] összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők;

   ii. a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek résztvevői, amennyiben a kötelezettségek az említett rendszerekben való részvétel következtében keletkeztek; vagy

   iii. a 648/2012/EU rendelet 25. cikkével összhangban elismert, harmadik országbeli központi szerződő felek;

j) a következők bármelyikével szembeni kötelezettség:

i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit és a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében említett, jelentős kockázatvállalásért felelős munkavállalók javadalmazásának változó összetevőit;

ii. kereskedelmi hitelezők: az intézmény vagy az anyavállalat mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruknak vagy szolgáltatásoknak – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgálását és fenntartását – az intézmény vagy az anyavállalat számára történő nyújtásából eredő kötelezettségek;

iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok: feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;

iv. betétbiztosítási rendszerek: amennyiben a kötelezettség a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból származik;

k) származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;

l) beágyazott származékos terméket tartalmazó hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó kötelezettségek.

Az első albekezdés l) pontjának alkalmazása céljából azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek a kibocsátó vagy a tulajdonos mérlegelése alapján igénybe vehető, lejárat előtti visszaváltási opciót tartalmaznak, továbbá a változó – valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól, például az Euribortól vagy a Libortól függő – kamatozású, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok pusztán e tulajdonságaik alapján nem tekintendők beágyazott származékos terméket tartalmazó hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak.

72b. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok

(1) A kötelezettségek csak az ebben a cikkben meghatározott mértékben és abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) A kötelezettségek abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek a következő feltételek mindegyikének:

a) a kötelezettségeket valamely intézmény közvetlenül bocsátotta ki, vagy adott esetben közvetlenül vette fel, és azok ellenértékét teljes egészében befizették;

b) a kötelezettségeket a következők egyike sem birtokolja:

i. az intézmény vagy a vele azonos szanálandó csoportba tartozó szervezet;

ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény tulajdon formájában közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

c) a kötelezettségek tulajdonjogának megszerzését a szanálandó szervezet nem finanszírozza közvetlenül vagy közvetetten;

d) a kötelezettségek tőkeösszegére vonatkozó követelés az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint teljes mértékben alárendelt a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követeléseknek; ez az alárendeltségi követelmény a következő esetek bármelyikében teljesítettnek minősül:

i. a kötelezettségekre irányadó szerződéses rendelkezések meghatározzák, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt az e rendelet 72a.cikkének (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

ii. az alkalmazandó jog meghatározza, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt az e rendelet 72a. cikkének (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

iii. az instrumentumokat olyan szanálandó szervezet bocsátotta ki, amelynek mérlegében nem szerepelnek az e rendelet 72a. cikkének (2) bekezdésében említett olyan, nem beszámítható kötelezettségek, amelyek egyenrangúak (pari passu) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal, vagy azoknál hátrébb soroltak;

e) a kötelezettségeket a következők egyike sem fedezi, szavatolja garancia révén vagy bármely más olyan módon, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i. és ii. pontban említett szervezetekkel;

f) a kötelezettségek nem tartoznak a szanálás esetén való veszteségviselő képességüket korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá;

g) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszavásárlására vagy adott esetben visszafizetésére, kivéve a 72c. cikk (3) bekezdésében említett eseteket;

h) a kötelezettségeket az instrumentumok tulajdonosai nem válthatják vissza lejárat előtt, kivéve a 72c. cikk (2) bekezdésében említett eseteket;

i) a 72c. cikk (3) és (4) bekezdésétől függően, ha a kötelezettségek egy vagy több lejárat előtti visszafizetési opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni, kivéve a 72c. cikk (2) bekezdésében említett eseteket;

j) a kötelezettségek lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására csak a 77. és 78a. cikkben meghatározott feltételek teljesítése esetén van mód;

k) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem utalnak kifejezetten vagy implicit módon arra, hogy a kötelezettségeknek a szanálandó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy adott esetben visszavásárlására kerülhet sor, kivéve az intézmény fizetésképtelenségének vagy felszámolásának esetét, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

l) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve a szanálandó szervezet fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

m) a kötelezettségekhez kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintje nem módosul a szanálandó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége függvényében;

n) az ... [ezen módosító rendelet hatálybalépésétől számított két év] után kibocsátott instrumentumok esetében a kapcsolódó szerződéses dokumentumok és adott esetben a kibocsátással kapcsolatos tájékoztató kifejezetten utal a 2014/59/EU irányelv 48. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör lehetséges gyakorlására.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a kötelezettségek teljes egészében befizetett részei minősíthetők leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak.

Az e cikk első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben a 72a. cikk (2) bekezdésében említett nem beszámítható kötelezettségek egy része a nemzeti fizetésképtelenségi jog szerint rendes fedezetlen követeléseknek van alárendelve – többek között azért, mert a követelés olyan hitelező birtokában van, aki szoros kapcsolatban áll a kötelezettel, mivel annak részvényese vagy korábbi részvényese, ellenőrzési vagy csoporton belüli viszonyban áll vagy állt vele, vezető testületének jelenlegi vagy volt tagja, továbbá kapcsolatban áll vagy állt bármely ilyen személlyel –, az alárendeltséget nem kell értékelni az ilyen nem beszámítható kötelezettségekből eredő követelések vonatkozásában.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeken felül, a szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 3,5 %-át meg nem haladó összesített mértékig leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, amennyiben:

a) a (2) bekezdésben foglalt minden feltétel teljesül, kivéve a (2) bekezdés első albekezdésének d) pontjában szereplő feltételt;

b) a kötelezettségek egyenrangúak (pari passu) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel, kivéve azokat az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségeket, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jog értelmében alárendeltek a rendes, fedezetlen követelésekhez képest; valamint

c) az említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem kockáztatja érdemben a sikeres jogorvoslatot vagy az érvényes kártérítési követeléseket a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 34. cikke (1) bekezdésének g) pontjában és 75. cikkében említett elvek alapján elvégzett értékelés szerint.

(4) A szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a (2) bekezdésben említett kötelezettségeken felül leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, amennyiben:

a) az intézmény a (3) bekezdésben említett kötelezettségeket nem sorolhatja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé;

b) a (2) bekezdésben foglalt minden feltétel teljesül, kivéve a (2) bekezdés első albekezdésének d) pontjában szereplő feltételt;

c) a kötelezettségek egyenrangúak (pari passu) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel, vagy annál előrébb soroltak, kivéve azokat az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségeket, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jog értelmében alárendeltek a rendes, fedezetlen követelésekhez képest;

d) az intézmény mérlegében a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható, az említett kötelezettségekkel fizetésképtelenség esetén egyenrangú (pari passu) vagy azoknál hátrább sorolt kötelezettségek összege nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek 5 %-át;

e) az említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem kockáztatja érdemben a sikeres jogorvoslatot vagy az érvényes kártérítési követeléseket a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 34. cikke (1) bekezdésének g) pontjában és 75. cikkében említett elvek alapján elvégzett értékelés szerint.

(5) A szanálási hatóság kizárólag a (3) vagy a (4) bekezdésben említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolását engedélyezheti egy intézménynek.

(6) Az e cikkben meghatározott feltételek teljesülésének vizsgálata során a szanálási hatóságnak konzultálnia kell az illetékes hatósággal.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok közvetett finanszírozásának alkalmazható formái és jellege;

b) az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének g) pontjában előírt feltétel alkalmazásában, illetve a 72c. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában történő visszaváltás ösztönzőinek formája és jellege.

E szabályozástechnikai standardtervezeteknek teljes mértékben összhangban kell állniuk a 28. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és az 52. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított hat hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt e rendeletet.

72c. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok amortizációja

(1) A legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok teljes mértékben leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek minősülnek.

Az egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok nem minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt az instrumentum tulajdonosa által lehívható visszaváltási opciót tartalmaz, az a legkorábbi dátum minősül az instrumentum lejáratának, amikor az instrumentum tulajdonosa lehívhatja a visszaváltási opciót, és kezdeményezheti az instrumentum visszaváltását vagy visszafizetését.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok arra vonatkozó ösztönzőt tartalmaznak, hogy a kibocsátó az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt lehívja, visszaváltsa, visszafizesse vagy visszavásárolja az instrumentumot, az a legkorábbi dátum minősül az instrumentum lejáratának, amikor az instrumentum tulajdonosa igénybe veheti az opciót, és kezdeményezheti az instrumentum visszaváltását vagy visszafizetését.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt gyakorolható, lejárat előtti visszaváltási opciót tartalmaz, ám az instrumentumra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak az instrumentum lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására való ösztönzést, illetve a tulajdonosok mérlegelése alapján igénybe vehető visszaváltási vagy visszafizetési opciót, az instrumentum eredeti megjelölt lejárata minősül az instrumentum lejáratának.

72d. cikk

Az elismerhetőségi feltételek teljesítése megszűnésének következményei

Amennyiben valamely leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum már nem felel meg a 72b. cikkben meghatározott, alkalmazandó feltételeknek, a kötelezettség leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumként való minősítése haladéktalanul megszűnik.

A 72b. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségek mindaddig beszámíthatók a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok közé, amíg a 72b. cikk (3) vagy (4) bekezdése alapján leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek.

2. szakasz

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

72e. cikk

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

(1) A 92a. cikk hatálya alá tartozó intézményeknek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, beleértve az olyan saját kötelezettségeket is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, amely szervezetekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amennyiben az illetékes hatóság megítélése szerint az állomány tartásának célja a szanálandó szervezet veszteségviselő és feltőkésítési képességének mesterséges növelése;

c) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának a 72i. cikk szerint meghatározott nagysága, amennyiben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve a legfeljebb öt munkanapig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat.

(2) E szakasz alkalmazásában a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal egyenrangú (pari passu) minden instrumentumot leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak kell tekinteni, kivéve azokat az instrumentumokat, amelyek a 72b. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősülő instrumentumokkal egyenrangúak.

(3) E szakasz alkalmazásában az intézmények a következőképpen számíthatják ki a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összegét:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

ahol:

h = a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összege;

i = a kibocsátó intézményt jelölő index;

H_i = az i kibocsátó intézménynek a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek teljes állománya;

l_i = az i kibocsátó intézmény által a 72b. cikk (3) bekezdésében meghatározott korlátok között a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekhez sorolt kötelezettségek összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint; és

L_i = az i kibocsátó intézmény 72b. cikk (3) bekezdésében említett fennálló kötelezettségeinek teljes összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint.

(4) Amennyiben a 92a. cikk hatálya alá tartozó valamely EU-szintű anyaintézménynek vagy tagállami anyaintézménynek közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonát képezik egy vagy több, az anyaintézménnyel nem azonos szanálandó csoportba tartozó leányvállalat szavatolótőke-instrumentumai vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai, az anyaintézmény szanálási hatósága – azt követően, hogy megfelelően figyelembe vette bármely érintett leányvállalat szanálási hatóságának véleményét – engedélyezheti, hogy az anyaintézmény az anyaintézmény szanálási hatósága által meghatározott alacsonyabb összeg levonásával vonja le azokat. Ennek a korrigált összegnek legalább egyenlőnek kell lennie a következőképpen számított (m) összeggel:

$$mi = \max\{0; OPi + LPi - \max\{0; \beta \cdot [Oi + Li - ri \cdot aRWAi]\}\}$$

ahol:

i = a leányvállalatot jelölő index;

OP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok összege;

LP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek összege;

β = az i leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek százalékos aránya;

O_i = az i leányvállalat szavatolótőkéjének összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

L_i = az i leányvállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

r_i = e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkével összhangban az i leányvállalatra a szanálandó csoportja szintjén alkalmazandó arány; és

$aRWA_i$ = az i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetnek a 92. cikk (3) és (4) bekezdése szerint, a 12. cikkben előírt korrekciók figyelembevételével számított teljes kockázati kitettségértéke.

Ha az anyaintézmény az első albekezdéssel összhangban engedélyt kap a korrigált összeg levonására, akkor az első albekezdésben említett szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának és ezen korrigált összegnek a különbözetét a leányvállalatnak kell levonnia.

72f. cikk

Saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának levonása

A 72e. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából az állomány nagyságát a bruttó hosszú pozíció alapján kell kiszámítaniuk a következő kivételekre is figyelemmel:

a) az intézmények az állomány összegét kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében;

c) az intézmények nettósíthatják az indexhez kötött értékpapírokból eredő, saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

72g. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alapja

A 72e. cikk (1) bekezdése b), c) és d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek a bruttó hosszú pozíciókat kell levonniuk a 72h. és a 72i. cikkekben meghatározott kivételekre is figyelemmel.

72h. cikk

Egyéb globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettségek állományának levonása

A 72j. cikkben meghatározott kivételt nem alkalmazó intézményeknek a 72e. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett levonásokat a következőknek megfelelően kell végrehajtaniuk:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összegét az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján számíthatják ki, feltéve hogy mindkét következő feltétel teljesül:

   i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy a vizsgálati módszert alkalmazva kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében.

72i. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetben

(1) A 72e. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya – az azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek és globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott instrumentumokat figyelembe véve, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

i. a 32–35. cikk;

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–v. alpontja és l) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

iii. a 44. és 45. cikk;

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, azon globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összege, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint azon globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának aggregált összegével, amelyekben a szanálandó szervezet nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(2) Az intézmények nem vehetik figyelembe az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegekben és az (1) bekezdés b) pontja szerint számított tényező kiszámítása során.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezeteknek az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai között. Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően levonnak, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány összege;

b) az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő állomány aggregált összegének az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok által képviselt aránya.

(4) A 72e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon állomány összege, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10%-a az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i., ii., és iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem vonható le, és arra a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyokat és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(5) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozott egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összegét, hogy a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó állomány összegét megszorozzák a (3) bekezdés b) pontja szerinti számítással kapott aránnyal.

72j. cikk

Kereskedési könyvi kivétel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alól

(1) Az intézmények határozhatnak úgy, hogy nem vonják le a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának egy meghatározott részét, amely aggregáltan és bruttó hosszú pozíciók alapján számítva nem haladja meg az intézménynek a 32–36. cikk figyelembevételével számított elsődleges alapvető tőkeelemeinek 5 %-át, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az állomány a kereskedési könyvben szerepel;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat legfeljebb 30 munkanapig tartják.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont elemeknek a kereskedési könyvben lévő elemekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá kell tartozniuk.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont állomány tekintetében már nem teljesülnek az említett bekezdésben meghatározott feltételek, az állomány összegét a 72g. cikk szerint, a 72h. cikkben és a 72i. cikkben megállapított kivételek alkalmazása nélkül le kell vonni.

3. szakasz

Szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

72k. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségei a 72e. cikkben említett levonások alkalmazása utáni leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből állnak.

72l. cikk

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege alkotja.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).”

32. A második rész I. címében a 6. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó általános követelmények”

33. A 73. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések”;

b) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az intézmény kizárólagos döntési jogköre alapján határozhat úgy, hogy a kifizetéseket nem készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában teljesíti, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak, kivéve ha az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor adhatja meg az (1) bekezdésben említett előzetes engedélyt, ha megítélése szerint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézménynek az instrumentumhoz kapcsolódó fizetések törlésére irányuló képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

b) a tőkeinstrumentum vagy a kötelezettség veszteségviselési képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

c) a tőkeinstrumentum vagy a kötelezettség minőségét egyéb tekintetben nem csökkentené sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája.

Az (1) bekezdésben említett előzetes engedély megadása előtt az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a szanálási hatósággal arról, hogy az intézmény megfelel-e az említett feltételeknek.

(3) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az azokat kibocsátó intézménytől eltérő jogi személy saját döntési joga, hogy meghatározza vagy megkövetelje, hogy az instrumentumhoz vagy kötelezettséghez kapcsolódó kifizetésre ne készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában kerüljön sor, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak.

(4) Az intézmények alapul vehetik valamelyik átfogó piaci indexet a kiegészítő alapvető és a járulékos tőkeinstrumentumokhoz, valamint a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjének meghatározására.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az intézményeknek be kell jelenteniük és nyilvánosságra kell hozniuk azokat az átfogó piaci indexeket, amelyekre tőkeinstrumentumaik és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumaik támaszkodnak.”

34. A 75. cikk bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„A 45. cikk a) pontjában, az 59. cikk a) pontjában, a 69. cikk a) pontjában és a 72h. cikk a) pontjában a rövid pozíciókra vonatkozóan említett lejárati követelmények a tartott pozíciókat illetően teljesítettnek tekintendők, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:”

35. A 76. cikk (1), (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának, a 69. cikk a) pontjának és a 72h. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a fedezendő hosszú pozíciót és az annak fedezésére szolgáló, indexben lévő rövid pozíciót egyaránt vagy a kereskedési könyvben, vagy a kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az a) pontban említett pozíciókat valós értéken tartják nyilván az intézmény mérlegében;

c) az a) pontban említett rövid pozíció tényleges fedezetnek minősül az intézmény belső kontroll eljárásai szerint;

d) az illetékes hatóságok legalább évente egyszer értékelik a c) pontban említett belső kontroll eljárások megfelelőségét, és meggyőződnek arról, hogy azok továbbra is megfelelőek.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt instrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, hogy egy intézmény az alábbi pontok közül egy vagy több pontban említett tételek szerinti kitettségét kiszámítja:

a) az indexekben foglalt saját elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetek indexekben foglalt elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai;

c) intézmények indexekben foglalt leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett előzetes engedélyt csak akkor adhatják meg, ha az intézmény számukra kielégítően bizonyította, hogy működési szempontból megterhelő lenne az intézmény számára a (2) bekezdés egy vagy adott esetben több pontjában említett tételekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségének monitorozása.”

36. A 77. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*77. cikk*
A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csökkentésének feltételei

(1) Az intézményeknek be kell szerezniük az illetékes hatóság előzetes engedélyét bármely következő művelet végrehajtásához:

a) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok csökkentése, visszaváltása vagy visszavásárlása az alkalmazandó nemzeti jog által engedélyezett módon;

b) a szavatolótőke-instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió csökkentése, elosztása vagy másik szavatolótőke elemmé való átsorolása;

c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása a szerződéses futamidejük lejárta előtt.

(2) Az intézményeknek be kell szerezniük a szanálási hatóság előzetes engedélyét az olyan leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok szerződéses futamidejük lejárta előtti lehívásához, visszaváltásához, visszafizetéséhez vagy visszavásárlásához, amelyek nem tartoznak az (1) bekezdés hatálya alá.”

37. A 78. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*78. cikk*
A szavatolótőke csökkentésének felügyeleti engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézmény számára az elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumok csökkentését, lehívását, visszaváltását, visszafizetését vagy visszavásárlását, vagy a kapcsolódó ázsió csökkentését, elosztását vagy átsorolását, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a 77. cikk (1) bekezdésében említett bármely intézkedést megelőzően vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésében említett instrumentumokat vagy kapcsolódó ázsiót ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

b) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei az e rendelet 77. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedés nyomán az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladják azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt arra vonatkozóan, hogy képes az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben előírt összegeket meghaladó szavatolótőkével működni, az illetékes hatóság általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek az e rendelet 77. cikke (1) bekezdésében meghatározott intézkedések meghozatalára, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában megállapított feltételeknek. Ez az általános előzetes engedély csak meghatározott időre, legfeljebb egy évre adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély előre meghatározott összegre adható, amelyet az illetékes hatóságnak kell megállapítania. Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 3%-át, és nem haladhatja meg a 10%-át annak az összegnek, amellyel az elsődleges alapvető tőke meghaladja az elsődleges alapvető tőkére vonatkozó, e rendeletben, a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelmények összegét azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél. A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 10%-át, és nem haladhatja meg a kint levő kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy adott esetben járulékos tőkeinstrumentumok teljes összegének 3%-át.

Az illetékes hatóságnak vissza kell vonnia az általános előzetes engedélyt, amennyiben az intézmény az engedély megadásának bármelyik feltételét megsérti.

(2) Amikor az illetékes hatóság megvizsgálja az (1) bekezdés a) pontjában említett felváltó instrumentumok fenntarthatóságát az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából, mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint azok a tőkeinstrumentumok vagy ázsiók, amelyeket felváltanának.

(3) Amennyiben az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedést hoz, és az alkalmazandó nemzeti jog tiltja a 27. cikkben említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok visszaváltásának megtagadását, az illetékes hatóság eltekinthet az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételektől, ha az illetékes hatóság előírja az intézmény számára az ilyen instrumentumok visszaváltásának megfelelő alapon történő korlátozását.

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézményeknek, hogy a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat vagy a kapcsolódó ázsiókat a kibocsátásukat követő öt éven belül lehívják, visszaváltsák, visszafizessék vagy visszavásárolják, ha teljesülnek az (1) bekezdésben megállapított feltételek, továbbá teljesül a következő feltételek egyike:

a) az említett instrumentumok szabályozói besorolásában olyan változás következik be, amely valószínűleg azoknak a szavatolótőkéből történő kizárását vagy alacsonyabb minőségű szavatolótőkeként történő besorolását eredményezi, és mindkét alábbi feltétel teljesül:

i. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy ez a változás kellő bizonyossággal be fog következni;

ii. az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy az említett instrumentumok szabályozói besorolásának megváltozása nem volt észszerűen előrelátható az instrumentum kibocsátásának időpontjában;

b) az említett instrumentumok alkalmazandó adóügyi megítélésében változás következik be, és az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a változás jelentős, és nem volt észszerűen előrelátható az instrumentumok kibocsátásának időpontjában;

c) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsiók a 494b. cikkel összhangban szerzett jogok tárgyaként kezelendők;

d) a 77. cikk (1) bekezdésében említett intézkedést megelőzően vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésében említett instrumentumokat vagy kapcsolódó ázsiót ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel, és ezt az intézkedést az illetékes hatóság engedélyezte azon az alapon, hogy ez prudenciális szempontból kedvező, és rendkívüli körülmények által indokolt;

e) a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat árjegyzési célból vásárolják vissza.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az „intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható” kifejezés jelentése;

b) a (3) bekezdésben említett megfelelő körülmények a visszaváltás korlátozására;

c) a 77. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely intézkedés végrehajtásának az illetékes hatóság általi előzetes engedélyezésére irányuló eljárás, beleértve a korlátozásokat és a folyamatokat is, valamint az intézmények által az illetékes hatósághoz az ugyanazon bekezdésben felsorolt intézkedések valamelyikének a végrehajtására vonatkozóan benyújtott engedélykérelmekre vonatkozó adatkövetelmények, beleértve a szövetkezetek tagjai részére kibocsátott részjegyek visszaváltása esetén alkalmazandó eljárást és az ilyen kérelmek feldolgozására vonatkozó határidőt is;

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. július 28-ig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”

38. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*78a. cikk*
A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentésének engedélyezése

(1) A szanálási hatóságnak engedélyeznie kell az intézmény számára a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívását, visszaváltását, visszafizetését vagy visszavásárlását, ha a következő feltételek egyike teljesül:

a) az e rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében említett bármely intézkedésnél korábban vagy azzal egyidejűleg az intézmény a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

b) az intézmény a szanálási hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei az e rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedés nyomán az e rendeletben, valamint a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket meghaladják azzal a többlettel, amelyet a szanálási hatóság az illetékes hatósággal egyetértésben szükségesnek ítél;

c) az intézmény a szanálási hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek szavatolótőke-instrumentumokkal való részleges vagy teljes felváltása szükséges ahhoz, hogy megfeleljen az engedély érvényben maradása érdekében az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelményeknek.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt arra vonatkozóan, hogy képes az e rendeletben, valamint a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladó szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel működni, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívásának, visszaváltásának, visszafizetésének vagy visszavásárlásának végrehajtására, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Ez az általános előzetes engedély csak meghatározott időre, legfeljebb egy évre adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély előre meghatározott összegre adható, amelyet a szanálási hatóságnak kell megállapítania. A szanálási hatóságoknak minden megadott általános előzetes engedélyről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat.

A szanálási hatóságnak vissza kell vonnia az általános előzetes engedélyt, amennyiben az intézmény az engedély megadásának bármelyik feltételét megsérti.

(2) Amikor a szanálási hatóság megvizsgálja a felváltó instrumentumoknak az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából való, az (1) bekezdés a) pontjában említett fenntarthatóságát, mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok vagy a felváltó leírható, illetve átalakítható kötelezettségek milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint azok, amelyeket felváltanának.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az illetékes hatóság és a szanálási hatóság közötti együttműködésre vonatkozó eljárás;

b) az (1) bekezdés első albekezdése szerinti engedély megadásának eljárása, beleértve a határidőket és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeket is;

c) az (1) bekezdés második albekezdése szerinti általános előzetes engedély megadásának eljárása, beleértve a határidőket és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeket is;

d) az „intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható” kifejezés jelentése;

Az e bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából a szabályozástechnikai standardtervezeteknek teljes mértékben összhangban kell lenniük a 78. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított hat hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

39. A 79. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek levonása alóli átmeneti felmentés”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben egy intézmény olyan tőkeinstrumentumokat vagy kötelezettségeket birtokol, amelyek egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben szavatolótőke-instrumentumnak, vagy egy intézményben leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek, és az illetékes hatóság megítélése szerint ez a részesedés az adott szervezet vagy intézmény reorganizációjára és életképességének helyreállítására kialakított pénzügyi támogatási művelet célját szolgálja, az illetékes hatóság átmenetileg eltekinthet a levonásra vonatkozó rendelkezésektől, amelyek egyéb esetben alkalmazandóak lennének az adott instrumentumokra.”

40. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*79a. cikk*

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó feltételeknek való megfelelés értékelése

Az intézményeknek a második részben meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelése során nemcsak az instrumentumok jogi formáját, hanem lényeges jellemzőiket is figyelembe kell venniük. Az instrumentumok lényeges jellemzőinek értékelése során figyelembe kell venni az instrumentumokkal összefüggő valamennyi megállapodást – még abban az esetben is, ha e megállapodások nincsenek kifejezetten meghatározva a magukra az instrumentumokra vonatkozó feltételekben – annak megállapítása érdekében, hogy az ilyen megállapodások kombinált gazdasági hatásai összhangban állnak-e a vonatkozó rendelkezések céljával.”

41. A 80. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségének folyamatos felülvizsgálata”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az EBH-nak monitoroznia kell az Unióban az intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét, és haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot, ha jelentős bizonyíték áll rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy az említett instrumentumok nem felelnek meg az e rendeletben foglalt vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak.

Az illetékes hatóságoknak az EBH kérésére késedelem nélkül továbbítaniuk kell az EBH számára minden olyan információt, amelyet az EBH az újonnan kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy kötelezettségtípusokkal kapcsolatban lényegesnek tart ahhoz, hogy az unióbeli intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét monitorozhassa.”;

c) a (3) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EBH-nak technikai tanácsot kell nyújtania a Bizottságnak minden olyan jelentős változtatásról, amelyet a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek meghatározásában szükségesnek ítél a következők bármelyikének eredményeként:”

42. A 81. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kisebbségi részesedések egy leányvállalat elsődleges alapvető tőkeelemeinek összegét foglalják magukban, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. intézmény;

ii. olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményeinek hatálya alá tartozik;

iii. harmadik országbeli közbenső pénzügyi holding társaság, amelyre ugyanolyan szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre, amennyiben a Bizottság a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően az említett prudenciális követelményeket legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott követelményekkel;

b) a leányvállalatot az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba teljes körűen bevonták;

c) az e bekezdés bevezető részében említett elsődleges alapvető tőkeelemek az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.”

43. A 82. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*82. cikk*
A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, és az ezekhez kapcsolódó eredménytartalék és ázsió, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. intézmény;

ii. olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményeinek hatálya alá tartozik;

iii. harmadik országbeli közbenső pénzügyi holding társaság, amelyre ugyanolyan szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre, amennyiben a Bizottság a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően az említett prudenciális követelményeket legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott követelményekkel;

b) a leányvállalatot teljes körűen bevonták az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) az említett instrumentumok az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.”

44. A 83. cikk (1) bekezdésében a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A különleges célú gazdasági egység által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó ázsió 2021. december 31-ig számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe, illetve a szavatolótőkébe, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:”

45. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*88a. cikk*
A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek közé beszámítható kötelezettséginstrumentumok

„A 92a. cikk hatálya alá tartozó intézmények összevont leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai közé történő beszámításnál figyelembe kell venni az olyan kötelezettségeket, amelyeket a szanálandó szervezettel azonos szanálandó csoporthoz tartozó, az Unióban letelepedett valamely leányvállalat bocsátott ki, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) kibocsátásukra a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;

b) nem ugyanabba a szanálandó csoportba tartozó, meglévő részvényes vásárolta meg őket, feltéve hogy a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek a 2014/59/EU irányelv 59–62. cikkével összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálandó szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;

c) értékük nem haladja meg az i. alpontban említett összegnek az ii. alpontban említett összegből való kivonásával kapott összeget:

   i. a szanálandó szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálandó csoportba tartozó más szervezeteken keresztül megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok összege;

ii. a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (1) bekezdésének megfelelően előírt összeg.”

46. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) 3%-os tőkeáttételi mutató;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában megállapított követelményen túlmenően a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek fenn kell tartania egy olyan tőkeáttételi mutató puffert, amely a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény e rendelet 429. cikke (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mértékének és a 2013/36/EU irányelv 131. cikke szerint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményre vonatkozó tőkepuffer 50%-ának a szorzatával egyenlő.

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények kizárólag alapvető tőkeelemekkel teljesíthetik a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt. A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény teljesítésére használt alapvető tőke nem használható fel az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott, tőkeáttételen alapuló követelményeknek való megfelelésre, kivéve ha erről az említett jogszabályok kifejezetten másképp rendelkeznek.

Amennyiben valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, az intézményre a 2013/36/EU irányelv 141b. cikke szerinti tőkefenntartási követelményt kell alkalmazni.

Amennyiben valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény nem teljesíti egyidejűleg a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt és a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt, az intézményre az említett irányelv 141. és 141b. cikke szerinti tőkefenntartási követelmények közül a magasabbat kell alkalmazni.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) és c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) egy intézmény kereskedési könyvi tevékenysége tekintetében meghatározott szavatolótőke-követelmény a következőkre vonatkozóan:

i. az e rész IV. címének megfelelően meghatározott piaci kockázat, az említett cím 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszerek kivételével;

ii. a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig, a negyedik részben meghatározottaknak megfelelően;

c) az e rész IV. címében meghatározott, piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény, az említett cím 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszerek kivételével, minden olyan üzleti tevékenység tekintetében, amely devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal jár;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ca) a szavatolótőke-követelmény e rész V. címével összhangban kiszámolt mértéke, a 379. cikkben foglalt kiegyenlítési kockázat kivételével.”

47. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„*92a. cikk*

Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(1) A 93. és a 94. cikkre, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kivételekre is figyelemmel, a szanálandó szervezetként megjelölt globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálandó szervezetként megjelölt részei mindenkor kötelesek megfelelni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeknek:

a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;

b) 6,75 %-os nem kockázatalapú arány, a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmények nem alkalmazandók a következő esetekben:

a) az intézmény vagy az intézmény csoportja globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítésének dátumát követő három évben;

b) a hitelezői feltőkésítés 2014/59/EU irányelv szerinti, szanálási hatóság általi alkalmazásának dátumát követő két évben;

c) a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, a szanálandó szervezet szanálási eszközök nélküli feltőkésítése céljából tőkeinstrumentumok és más kötelezettségek leírása vagy elsődleges alapvető tőkeelemekké való átalakítása érdekében alkalmazott alternatív magánszektorbeli intézkedés szanálandó szervezet általi alkalmazásának dátumát követő két évben.

(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelménynek az ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyes szanálandó szervezeteire való alkalmazásával kapott eredmények együttesen magasabbak, mint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelménynek az e rendelet 12. cikke szerint számított összege, az EU-szintű anyaintézmény szanálási hatósága az egyéb érintett szanálási hatóságokkal folytatott konzultációt követően a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (3) bekezdése vagy 45h. cikkének (1) bekezdése szerint járhat el.

92b. cikk

Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(1) A nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azon jelentős leányvállalatainak, amelyek nem minősülnek szanálandó szervezetnek, a 92a. cikkben a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan meghatározott követelmények 90 %-ával egyenlő, szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt kell mindenkor teljesíteniük.

(2) Az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, a járulékos tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csak akkor vehetők figyelembe, ha ezeket az instrumentumokat a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény legfelső szintű anyaintézménye birtokolja, és közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek bocsátották ki őket, és amennyiben e szervezetek mindegyike a legfelső szintű anyaintézménnyel azonos harmadik országban vagy valamelyik tagállamban letelepedett.

(3) Egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum csak akkor vehető figyelembe az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén a kötelezettségből származó követelés besorolása alacsonyabb, mint az olyan kötelezettségekből származó követeléseké, amelyek nem elégítik ki az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeket és amelyek nem számítanak szavatolótőkének;

b) a 2014/59/EU irányelv 59–62. cikkével összhangban a kötelezettségre alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör.”

48. A 94. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*94. cikk*

Kisméretű kereskedési könyvi tevékenységre vonatkozó eltérés

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjától eltérve az intézmény kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét e cikk (2) bekezdésének megfelelően is kiszámíthatja, amennyiben az intézmény mérleg szerinti és mérlegen kívüli, kereskedési könyvi tevékenységének nagysága a havonta, a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján elvégzett értékelés szerint nem haladja meg a következő küszöbértékek egyikét sem:

a) az intézmény összes eszközének 5%-a;

b) 50 millió EUR.

(2) Amennyiben teljesülnek az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek, az intézmény a következőknek megfelelően számíthatja ki kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét:

a) a II. melléklet 1. pontjában felsorolt ügyletek, az ugyanazon melléklet 3. pontjában említett, tulajdoni részesedést megtestesítő ügyletek és a hitelderivatívák esetében az intézmény nem köteles alkalmazni a 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt az említett pozíciókra;

b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő kereskedési könyvi pozíciók esetében az intézmény a 92. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt helyettesítheti a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint számított követelménnyel.

(3) Az intézményeknek a mérleg szerinti és mérlegen kívüli, kereskedési könyvi tevékenységük nagyságát az (1) bekezdés alkalmazása céljából a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján kell kiszámítaniuk a következő követelményeknek megfelelően:

a) a számításnak ki kell terjednie a 104. cikknek megfelelően a kereskedési könyvbe besorolt minden pozícióra, a következők kivételével:

i. deviza- és árupozíciók;

ii. a nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettségeket vagy partnerkockázati kitettségeket fedező, belső fedezeti ügyletekként megjelenített hitelderivatívákban, valamint az olyan hitelderívatíva-ügyletekben fennálló pozíciók, amelyek maradéktalanul ellentételezik ezen, a 106. cikk (3) bekezdésben említett belső fedezeti ügyletek piaci kockázatát;

b) a számításba az a) pontnak megfelelően bevont minden pozíciót az adott napi piaci értékén kell értékelni; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie; amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi valós vagy piaci értékét kell figyelembe vennie;

c) a hosszú pozíciók abszolútértékét összegezni kell a rövid pozíciók abszolútértékével.

(4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, az e rendelet 102. cikke (3) és (4) bekezdésének, valamint 103. és 104b. cikkének a rendelkezései nem alkalmazandók, tekintet nélkül a 2013/36/EU irányelv 74. és 83. cikkében meghatározott kötelezettségekre.

(5) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat arról, ha a kereskedési könyvi tevékenységük szavatolótőke-követelményét a (2) bekezdésnek megfelelően számítják ki, vagy ha megszüntetik annak ily módon történő számítását.

(6) Az intézménynek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot, ha már nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több feltételnek.

(7) Az intézménynek bármely alábbi eset bekövetkeztétől számított három hónapon belül meg kell szüntetnie azt a gyakorlatot, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően számítja kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét:

a) az intézmény három egymást követő hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek;

b) az intézmény a megelőző 12 hónapon belül több mint 6 hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek;

(8) Amennyiben az intézmény megszüntette azt a gyakorlatot, hogy e cikknek megfelelően számítja kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét, csak abban az esetben engedélyezhető számára, hogy kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét e cikknek megfelelően számítsa, ha bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek mindegyikének egy teljes éven át folyamatosan megfelelt.

(9) Az intézmények nem köthetnek vételi vagy eladási kereskedési könyvi pozíciót kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.”

49. A harmadik rész I. címének 2. fejezetét el kell hagyni.

50. A 102. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2), (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kereskedési szándékot az intézmény által a pozíció vagy a portfólió 103., 104. és 104a. cikknek megfelelő kezelése céljából létrehozott stratégiák, szabályzatok és eljárások alapján kell igazolni.

(3) Az intézményeknek kereskedési könyvük kezelésére a 103. cikknek megfelelő rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk és fenntartaniuk.

(4) A 430b. cikk (3) bekezdésében előírt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából a kereskedési könyvi pozíciókat hozzá kell rendelni a 104b. cikknek megfelelően létrehozott kereskedési részlegekhez. ”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A kereskedési könyvi pozíciókra a 105. cikkben meghatározott prudens értékelési követelmények alkalmazandók.

(6) A belső fedezeti ügyleteket az intézmények a 106. cikknek megfelelően kötelesek kezelni.”

51. A 103. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*103. cikk*
A kereskedési könyv kezelése

(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyv átfogó kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak és eljárásoknak legalább a következőkre kell vonatkozniuk:

a) mely tevékenységeket tekinti az intézmény kereskedésnek és a szavatolótőke-követelmény szempontjából a kereskedési könyvbe tartozónak;

b) az, hogy a pozícióra milyen mértékben alkalmazható napi piaci áron történő értékelés egy aktív, likvid kétirányú piac alapul vételével;

c) a modell alapján értékelt pozíciók esetében az, hogy az intézmény milyen mértékben képes:

i. a pozíció összes jelentős kockázatát azonosítani;

ii. a pozíció összes jelentős kockázatát olyan instrumentumokkal fedezni, amelyekre aktív, likvid kétirányú piac áll rendelkezésre;

iii. a modellben használt kulcsfontosságú feltételezések és paraméterek levezetésére megbízható becsléseket levezetni;

d) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a pozícióra vonatkozóan olyan értékeléseket végezni, amelyek külső értékeléssel következetesen validálhatók;

e) az, hogy a jogi korlátozások vagy egyéb működési követelmények milyen mértékben korlátoznák az intézmény azon képességét, hogy rövid távon lezárja vagy fedezze a pozíciót;

f) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a kereskedési tevékenysége során a pozíciók kockázatait aktívan kezelni;

g) milyen mértékben sorolhat át kockázatot vagy pozíciókat az intézmény a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv között, és az ilyen átsorolásokra vonatkozó, a 104a. cikkben említett követelmények.

(2) Az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciói vagy pozícióportfóliói kezelése során az összes alábbi követelményt teljesítenie kell:

a) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciókra vagy portfóliókra nézve rendelkeznie kell egy, a felső vezetés által jóváhagyott, világosan dokumentált kereskedési stratégiával, amelynek részét képezi a tartási időszak várható hossza;

b) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciók vagy portfóliók aktív kezelésére nézve világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie; e szabályzatoknak és eljárásoknak ki kell terjedniük a következőkre:

i. milyen pozíciókat vagy pozícióportfóliókat vállalhatnak az egyes kereskedési részlegek vagy adott esetben kijelölt kereskedők;

ii. pozíciólimitek megállapítása és megfelelőségük monitorozása;

iii. annak biztosítása, hogy a kereskedők az elfogadott limiteken belül és a jóváhagyott stratégia szerint szabadon vállalhassanak pozíciót és kezelhessék azt;

iv. annak biztosítása, hogy a pozíciókat az intézmény kockázatkezelési eljárásának szerves részeként jelentsék a felső vezetésnek;

v. annak biztosítása, hogy a pozíciókat piaci információs források igénybevételével folyamatosan monitorozzák, és értékelés készüljön a pozíció vagy az azt alkotó kockázatok értékesíthetőségéről vagy fedezhetőségéről, ideértve az értékelési folyamat piaci bejövő adatainak kiértékelését, minőségét és rendelkezésre állását, a piaci forgalom szintjét, valamint a piacon kereskedett pozíciók méretét;

vi. csalás elleni aktív eljárások és kontrollok;

c) az intézménynek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a pozícióknak az intézmény kereskedési stratégiájához viszonyított monitorozására, beleértve a forgalom és azon pozíciók monitoringját, amelyek esetében az eredetileg tervezett tartási időszakot túllépték.”

52. A 104. cikkben a (2) bekezdést el kell hagyni.

53. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„*104a. cikk*
Pozíciók átsorolása

(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal kell rendelkezniük annak meghatározására, hogy milyen rendkívüli körülmények indokolhatják az illetékes hatóság számára kielégítő módon, hogy a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából bizonyos kereskedési könyvi pozíciókat nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciókat kereskedési könyvi pozíciókká soroljanak át. Ezeket a szabályzatokat az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk.

Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatok körét, és ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított öt év]-ig az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy az e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában mit jelentenek a rendkívüli körülmények. Ameddig az EBH kibocsátja az említett iránymutatásokat, az illetékes hatóságoknak indokolással ellátott értesítést kell küldeniük az EBH-nak arra vonatkozó döntéseikről, hogy engedélyezik-e egy intézménynek, hogy az e cikk (2) bekezdésében említettekkel összhangban átsoroljon egy pozíciót.

(2) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben engedélyezhetik a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából kereskedési könyvi pozíciók nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciók kereskedési könyvi pozíciókká történő átsorolását, ha az intézmény írásban igazolta az illetékes hatóság számára, hogy a pozíciók átsorolására vonatkozó határozatát rendkívüli körülmény indokolta, és a határozat megfelel az e cikk (1) bekezdése szerinti intézményi szabályzatoknak. E célból az intézménynek megfelelően igazolnia kell, hogy a pozíció már nem felel meg a kereskedési könyvbe, illetve a nem kereskedési könyvbe történő besorolás tekintetében előírt, a 104. cikk szerinti feltételeknek.

Az első albekezdésben említett határozatot az intézmény vezető testületének jóvá kell hagynia.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően engedélyezte egy pozíció átsorolását, az engedélyt megkapó intézmény:

a) köteles haladéktalanul nyilvánosságra hozni:

i. a pozíció átsorolásának tényét;

ii. amennyiben az átsorolás hatására csökken az intézmény szavatolótőke-követelménye, e csökkenés mértékét; és

b) amennyiben az átsorolás hatására csökken az intézmény szavatolótőke-követelménye, ennek hatását nem érvényesítheti a pozíció lejártáig, kivéve ha az intézményt felügyelő illetékes hatóság engedélyezte e hatás korábbi időpontban történő érvényesítését.

(4) Az intézménynek azt, hogy az átsorolás a szavatolótőke-követelményeinek milyen mértékű nettó csökkenését eredményezte, a közvetlenül az átsorolás utáni szavatolótőke-követelmény és a közvetlenül az átsorolás előtti szavatolótőke-követelmény különbségeként kell kiszámítania, mindkét értéket a 92. cikkel összhangban meghatározva. Az intézmény a számítás során az átsoroláson kívül más tényező hatását nem veheti figyelembe.

(5) A pozíciók e cikk szerinti átsorolása visszavonhatatlan.

104b. cikk

A kereskedési részlegre vonatkozó követelmények

(1) A 430b. cikk (3) bekezdésében előírt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából az intézményeknek kereskedési részlegeket kell létrehozniuk, és minden kereskedési könyvi pozíciójukat hozzá kell rendelniük valamelyik kereskedési részleghez. A kereskedési könyvi pozíciók csak akkor rendelhetők hozzá egyazon kereskedési részleghez, ha megfelelnek a kereskedési részleg jóváhagyott üzleti stratégiájának, és e cikk (2) bekezdésének megfelelően következetesen kezelik és monitorozzák őket.

(2) Az intézmények kereskedési részlegei mindenkor kötelesek megfelelni a következő követelmények mindegyikének:

a) minden kereskedési részlegnek egyértelmű és jól megkülönböztethető üzleti stratégiával és üzleti stratégiájának megfelelő kockázatkezelési struktúrával kell rendelkeznie;

b) minden kereskedési részlegnek egyértelmű szervezeti felépítéssel kell rendelkeznie; az adott kereskedési részlegnél lévő pozíciókat az intézményen belül kijelölt kereskedők kezelik; minden kereskedő meghatározott feladatkörrel rendelkezik a kereskedési részlegen belül; minden kereskedő csak egyetlen kereskedési részlegbe osztható be;

c) a kereskedési részlegeken belüli pozíciólimiteket az adott kereskedési részleg üzleti stratégiájának megfelelően kell megállapítani;

d) a kereskedési részlegek tevékenységéről, nyereségességéről és a rájuk vonatkozó kockázatkezelési és szabályozói követelményekről legalább heti alapon jelentéseket kell készíteni, amelyeket rendszeresen meg kell kapnia a vezető testületnek;

e) minden kereskedési részlegnek egyértelmű éves üzleti tervvel kell rendelkeznie, melynek része a megbízható teljesítménymérési kritériumokon alapuló, pontosan meghatározott javadalmazási politika;

f) havonta minden egyes kereskedési részleg esetében jelentést kell készíteniük a lejáró pozíciókról, a napon belüli kereskedési korlátok túllépéséről, a napi kereskedési korlátok túllépéséről, valamint az intézmény által e korlátok túllépésének kezelése érdekében hozott intézkedésekről, továbbá értékelniük kell a piaci likviditást, e jelentéseket és értékelést pedig elérhetővé kell tenniük az illetékes hatóságok számára.

(3) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve, adott intézmény egy kereskedőt több kereskedési részlegbe is beoszthat, amennyiben az intézmény kielégítő módon bizonyítja az illetékes hatóságnak, hogy a beosztás üzleti vagy erőforrásokhoz kötődő megfontolásból történt, és hogy amellett továbbra is fennáll az e cikkben meghatározott, a kereskedőkre és a kereskedési részlegekre vonatkozó egyéb minőségi követelményeknek való megfelelés.

(4) Az intézménynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot arról, hogy milyen módon felel meg a (2) bekezdésnek. Az illetékes hatóság előírhatja az intézmény számára, hogy az e cikkben foglaltaknak való megfelelés érdekében módosítsa kereskedési részlegeinek felépítését vagy szervezetét.”

54. A 105. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióra vonatkoznak a prudens értékelés ebben a cikkben meghatározott standardjai. Az intézményeknek mindenekelőtt gondoskodniuk kell arról, hogy kereskedési könyvi pozícióik prudens értékelése megfelelő mértékű bizonyosságot érjen el, tekintettel a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók dinamikus természetére, a prudenciális megbízhatósági követelményekre, valamint a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a tőkekövetelmények működési módjára és céljára.”;

b) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az intézményeknek legalább napi alapon valós értéken újra kell értékelniük a kereskedési könyvi pozícióikat. E pozíciók értékváltozásait fel kell tüntetni az intézmény eredménykimutatásában.

(4) Az intézményeknek minden lehetséges esetben – így az adott pozícióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény megállapításakor is – el kell végezniük a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióik piaci áron való értékelését.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ha piaci árazás nem lehetséges, az intézményeknek modell alapján konzervatívan kell árazniuk pozícióikat és portfólióikat, a kereskedési könyvi pozíciókra és nem kereskedési könyvi, valós értéken értékelt pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása során is.”;

d) a (7) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából a modellt a kereskedési részlegektől függetlenül kell kifejleszteni vagy jóváhagyni, és függetlenül kell tesztelni, ideértve a matematikai képletek, a feltételezések és a szoftveralkalmazás validálását is.”;

e) a (11) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a pozíció kockázati tényezőihez a 325bd. cikknek megfelelően hozzárendelt likviditási horizonton túlmenően a pozíció vagy a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges többletidő;”

55. A 106. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben előírt követelmények a nem kereskedési könyvi vagy adott esetben kereskedési könyvi, fedezeti ügylettel fedezett pozíciókra alkalmazandó követelmények sérelme nélkül alkalmazandók.

(3) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettséget vagy partnerkockázati kitettséget fedez, ezt a hitelderivatíva-pozíciót a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi hitelkockázati vagy partnerkockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik hitelderivatíva-ügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye számításának céljából mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind a harmadik féllel kötött hitelderivatíva-ügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott származtatott részvényügylet felhasználásával nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettséget fedez, ezt a származtatott részvényügylet pozíciót a 92. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik származtatott részvényügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye számításának céljából mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött származtatott részvényügyletet be kell vezetni a kereskedési könyvbe.

(5) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott kamatlábkockázati pozíció felhasználásával nem kereskedési könyvi kamatlábkockázati kitettséget fedez, ezt a kamatlábkockázati pozíciót a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatának a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikke szerinti értékelése szempontjából belső fedezeti ügyletnek kell tekinteni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a pozíciót a másik kereskedési könyvi pozíciótól elkülönített portfólióhoz rendelték, amely üzleti stratégiájának egyetlen célja a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyleteiből származó piaci kockázat kezelése és csökkentése; e célból az intézmény ehhez a portfólióhoz hozzárendelhet harmadik felekkel nyitott más kamatlábkockázati pozíciókat, illetve a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciókat is mindaddig, ameddig az intézmény a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát maradéktalanul ellentételezi oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyit;

b) a 430b. cikk (3) bekezdésében előírt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából a pozíciót olyan, a 104b. cikknek megfelelően létrehozott kereskedési részleghez rendelték, amely üzleti stratégiájának egyetlen célja a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyleteiből származó piaci kockázat kezelése és csökkentése; e célból a kereskedési részleg harmadik felekkel vagy az intézmény más kereskedési részlegeivel más kamatlábkockázati pozíciókat nyithat, amennyiben e más kereskedési részlegek maradéktalanul ellentételezik e más kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyitnak;

c) az intézmény teljeskörűen dokumentálta, milyen módon csökkenti a pozíció a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkében foglalt követelmények alkalmazásában a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjában említett elkülönített portfólióhoz rendelt összes pozíció piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét külön, az egyéb kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményén felül kell meghatározni.

(7) A 430b. cikkben előírt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából az e cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett elkülönített portfólióhoz vagy a kereskedési részleghez rendelt összes pozíció, vagy az e cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett kereskedési részleg által nyitott összes pozíció piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét az adott esettől függően külön, elkülönített portfólióként, az egyéb kereskedési könyvi pozíciók kiszámított szavatolótőke-követelményén felül kell meghatározni.”

56. A 107. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E rendelet alkalmazása céljából a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal, a harmadik országbeli hitelintézetekkel, valamint a harmadik országbeli tőzsdékkel szembeni kitettségeket kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitettségnek tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális és felügyeleti követelményeket alkalmaz.”

57. A 117. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„o) a Nemzetközi Fejlesztési Társulás;

p) az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank.”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy módosítsa e rendeletet olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok 462. cikk szerinti elfogadása révén, amelyek a nemzetközi standardokkal összhangban módosítják a multilaterális fejlesztési bankok első albekezdésben említett jegyzékét.”

58. A 118. cikk a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség;”.

59. A 123. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Hitelintézet által nyugdíjasnak vagy munkavállalónak nyújtott olyan hitelből eredő kitettséghez, amelyhez olyan határozatlan idejű szerződés kapcsolódik, amelynek alapján a hitelfelvevő nyugdíjának vagy fizetésének egy részét feltétel nélkül a hitelintézethez utalják, 35%-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a hitel visszafizetése érdekében a hitelfelvevő feltétel nélküli felhatalmazást ad a nyugdíjalapnak vagy a munkáltatójának arra, hogy a hiteltörlesztés havi összegét levonja a havi nyugdíjából vagy fizetéséből és közvetlenül átutalja a hitelintézetnek;

b) a hitelfelvevő megfelelő haláleseti, valamint a munkaképtelenség, munkanélküliség és a havi nettó nyugdíja vagy fizetése csökkenésének kockázatát fedező biztosítást köt, amelynek kedvezményezettje a hitelintézet;

c) a hitelfelvevő összes olyan hitelének havi törlesztőrészletei, amelyek megfelelnek az a) és a b) pontban foglalt feltételeknek, összesítve nem haladják meg a hitelvevő havi nettó nyugdíjának vagy fizetésének 20%-át;

d) a hitel maximális eredeti futamideje legfeljebb tíz év.”

60. A 124. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*124. cikk*
Ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) Az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal teljes mértékben fedezett kitettséghez vagy kitettségrészhez 100%-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben a 125. vagy 126. cikkben előírt feltételek nem teljesülnek, kivéve a kitettség olyan részét, amely másik kitettségi osztályba sorolandó. A kitettségnek az ingatlan fedezeti értékét meghaladó részéhez az ugyanazon ügyféllel szemben fennálló fedezetlen kitettségekre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni.

A kitettség teljes mértékben ingatlannal fedezettként kezelt része nem lehet nagyobb a piaci érték jelzáloggal terhelt összegénél, vagy azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti szinten szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan, az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékénél.

(1a) A tagállamok kijelölik a (2) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság vagy az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, és a (2) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggodalmak értékelésében.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság eltér az illetékes hatóságtól, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően ráruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja egyrészt az, hogy elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következetlensége, másrészt annak biztosítása, hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

(2) Az e cikk (1a) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikk értelmében gyűjtött adatok és minden egyéb releváns mutató alapján rendszeresen és legalább évente értékelnie kell, hogy a 125. cikkben említett, az illetékes hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmenssel szemben fennálló kitettségekre vonatkozó 35 %-os kockázati súly és a 126. cikkben említett, az illetékes hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségekre vonatkozó 50 %-os kockázati súly megfelelő-e:

a) az ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében felmerülő veszteségekkel kapcsolatos tapasztalat alapján;

b) az ingatlanpiac jövőbeli alakulását figyelembe véve.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés alapján az e cikk (1a) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 125. cikk (2) bekezdésében vagy a 126. cikk (2) bekezdésében meghatározott kockázati súlyok nem kielégítően tükrözik az adott hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra vagy kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal teljes mértékben fedezett, az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmenssel szemben fennálló kitettségekkel kapcsolatos tényleges kockázatokat, és amennyiben az adott hatóság úgy véli, hogy a nem megfelelő kockázati súlyok kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az adott hatóság az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott tartományokon belül növelheti a szóban forgó kitettségekre alkalmazandó kockázati súlyokat, vagy előírhat a 125. cikk (2) bekezdésében vagy a 126. cikk (2) bekezdésében előírtaknál szigorúbb kritériumokat.

Az e cikk (1a) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t a kockázati súlyok és az alkalmazott kritériumok e bekezdés alapján végzett kiigazításáról. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni véleményét az érintett tagállamnak. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a 125. cikkben, a 126. cikkben és a 199. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségekre vonatkozóan meghatározott és az érintett hatóság által alkalmazott kockázati súlyokat és kritériumokat.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása céljából az (1a) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság az alábbi tartományokon belül határozhatja meg a kockázati súlyokat:

a) 35–150 % a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek esetében;

b) 50–150 % a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek esetében.

(3) Abban az esetben, ha az (1a) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (2) bekezdés második albekezdése alapján magasabb kockázati súlyokat vagy szigorúbb kritériumokat határoz meg, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

(4) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy részletesebben meghatározza az (1) bekezdésben említett jelzálog-hitelbiztosítéki érték értékelésére vonatkozó szigorú kritériumokat, valamint azoknak a tényezőknek a típusait, amelyeket a (2) bekezdés első albekezdésében említett kockázati súlyok megfelelőségének értékeléséhez figyelembe kell venni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(5) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat fogalmazhat meg az e cikk (1a) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

a) azok a tényezők, amelyek a (2) bekezdés második albekezdésében említettek szerint „kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását”; és

b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket az (1a) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb kockázati súlyok meghatározásánál.

(6) A tagállamok intézményeinek alkalmazniuk kell a más tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett valamennyi megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségükre azokat a magasabb kockázati súlyokat, amelyeket a másik tagállam hatóságai határoztak meg a (2) bekezdéssel összhangban.”

61. A 128. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek 150 %-os kockázati súlyt kell rendelniük a kiemelkedően magas kockázatú kitettségekhez.

(2) E cikk alkalmazása céljából az intézményeknek az alábbi kitettségeket kiemelkedően magas kockázatú kitettségként kell kezelniük:

a) kockázatitőke-társaságokban fennálló befektetések, kivéve ha e befektetéseket a 132. cikk szerint kezelik;

b) részesedés jellegű, magántőke befektetések (private equity), kivéve ha e befektetéseket a 132. cikk szerint kezelik;

c) spekulatív ingatlanfinanszírozás.”

62. A 132. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*132. cikk*
Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a KBF kitettségeinek a (2) bekezdés első albekezdésében említett módszereknek megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

(2) Amennyiben teljesülnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek, az intézmények alkalmazhatják a 132a. cikk (1) bekezdése szerinti közvetlen vizsgálati módszert vagy a 132a. cikk (2) bekezdése szerinti, megbízatáson alapuló módszert.

A 132b. cikk (2) bekezdésének megfelelően azon intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák a közvetlen vizsgálati módszert vagy a megbízatáson alapuló módszert, 1 250 %-os kockázati súlyt (tartalékmódszer) kell hozzárendelniük a KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeikhez.

Az intézmények kiszámíthatják a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét az e bekezdésben említett módszerek kombinációjával, feltéve, hogy teljesülnek az említett módszerek alkalmazására vonatkozó feltételek.

(3) Az intézmények akkor határozhatják meg a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét a 132a. cikkben megállapított módszerek szerint, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a kollektív befektetési forma az alábbiak egyike:

i. a 2009/65/EK irányelvben szabályozott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV);

ii. a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett uniós ABAK által kezelt ABA;

iii. a 2011/61/EU irányelv 6. cikkének megfelelően engedélyezett uniós ABAK által kezelt ABA;

iv. a 2011/61/EU irányelv 37. cikkének megfelelően engedélyezett nem uniós ABAK által kezelt ABA;

v. nem uniós ABAK által kezelt és a 2011/61/EU irányelv 42. cikkének megfelelően forgalmazott nem uniós ABA;

vi. olyan, harmadik országban letelepedettnem uniós ABAK által kezelt, az Unióban nem forgalmazott nem uniós ABA, amelyre a 2011/61/EU irányelv 67. cikkének (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazandó;

b) a KBF tájékoztatója vagy más megfelelő dokumentuma tartalmazza a következőket:

i. azon eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektetni jogosult;

ii. befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

c) a KBF vagy a KBF alapkezelő társasága által az intézmény felé teljesített adatszolgáltatás megfelel a következő követelményeknek:

i. a kollektív befektetési forma kitettségeiről legalább olyan gyakorisággal készül jelentés, mint az intézmény kitettségeiről;

ii. a pénzügyi információ kellően részletes ahhoz, hogy az intézmény ki tudja számítani a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét az általa választott módszer szerint;

iii. amennyiben az intézmény a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazza, az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó információt független harmadik fél ellenőrzi.

E bekezdés első albekezdésének a) pontjától eltérve, a multilaterális és bilaterális fejlesztési bankok, valamint a KBF-be a multilaterális és bilaterális fejlesztési bankokkal együtt befektető más intézmények a 132a. cikkben meghatározott módszerekkel határozhatják meg a KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét, amennyiben az e bekezdés első albekezdésének b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek és a KBF a befektetési megbízatása szerint kizárólag olyan eszköztípusokba fektethet be, amelyek a fejlődő országokban előmozdítják a fenntartható fejlődést.

Az intézmények bejelentik az illetékes hatóságuknak, hogy mely KBF-ekre alkalmazzák a második albekezdésben említett módszert.

Az első albekezdés c) pontjának i. alpontjától eltérve, amennyiben az intézmény valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét a megbízatáson alapuló módszerrel határozza meg, a KBF vagy a KBF alapkezelő társasága által az intézmény felé teljesített adatszolgáltatás a KBF befektetési megbízatására és az abban bekövetkezett bármely változásra korlátozható, és lehetőség van arra, hogy csak abban az esetben kelljen teljesíteni, amikor az intézménynél első alkalommal merül fel a KBF-fel szembeni kitettség vagy amikor valamilyen változás következik be a KBF befektetési megbízatásában.

(4) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információkkal a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének a 132a. cikkben meghatározott módszerek szerinti kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek;

b) a harmadik fél az esettől függően a 132a. cikk (1), (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott módszerekkel összhangban végzi el a számítást;

c) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

A harmadik fél számításaira támaszkodó intézményeknek a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékét meg kell szorozniuk 1,2-del.

A második albekezdéstől eltérve, amennyiben egy intézmény korlátlanul hozzáfér a harmadik fél részletes számításaihoz, az 1,2-es tényezőt nem kell alkalmazni. Az intézmény kérésre köteles benyújtani e számításokat az illetékes hatóságának.

(5) Amennyiben egy intézmény a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a 132a. cikkben említett módszereket alkalmazza (1. szintű KBF) és az 1. szintű KBF alapul szolgáló kitettségeinek bármelyike egy másik KBF (2. szintű KBF) befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettség, a 2. szintű KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékét az e cikk (2) bekezdésében ismertetett három módszer bármelyikével ki lehet számítani. Az intézmény a 3. szint és további szintek esetében a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához csak akkor használhatja a közvetlen vizsgálati módszert, ha az előző szintre vonatkozóan azt a módszert alkalmazta. Bármely más esetben a tartalékmódszert kell alkalmaznia.

(6) A KBF kitettségeire vonatkozó, a közvetlen vizsgálati módszerrel vagy a 132a. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt, a megbízatáson alapuló módszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségérték tekintetében a KBF kitettségeinek tartalékmódszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékével megegyező felső határt kell meghatározni.

(7) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 132a. cikk (1) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazó intézmények a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy számíthatják ki, hogy ezeknek a kitettségeknek a 111. cikknek megfelelően kiszámított kitettségértékeit megszorozzák a 132c. cikkben meghatározott képletnek megfelelően kiszámított kockázati súllyal (RW_i^*), feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az intézmények a KBF általuk tartott befektetési jegyeinek vagy részvényeinek az értékét eredeti bekerülési értéken mérik, azonban a KBF alapul szolgáló eszközeinek értékét valós értéken mérik, amennyiben a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák;

b) azoknak a befektetési jegyeknek vagy részvényeknek a piaci értékében bekövetkező változás, amelyek esetében az intézmények az értéket eredeti bekerülési értéken számítják, nem változtatja meg sem az említett intézmények szavatolótőkéjének összegét, sem pedig az ezekkel a részesedésekkel összefüggő kitettségértéket.”

63. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„*132a. cikk*

A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítási módszerei

(1) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, közvetlenül meg kell vizsgálniuk az említett kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül az intézmények tartanák.

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről ahhoz, hogy a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a KBF megbízatásában és a vonatkozó jogban meghatározott határértékeknek megfelelően számíthatják ki.

Az intézményeknek az első albekezdésben említett számításokat annak feltételezésével kell elvégezniük, hogy a KBF a megbízatása vagy a vonatkozó jog által megengedett maximális mértékig először a legmagasabb szavatolótőke-követelményt, majd egyre alacsonyabb tőkekövetelményt eredményező kitettségeket vállal, amíg el nem éri a teljes kitettségre vonatkozó felső határt, valamint, hogy a KBF a megbízatása vagy adott esetben a vonatkozó jog által megengedett lehető legnagyobb mértékű tőkeáttételt alkalmaz.

Az intézményeknek az első albekezdésben említett számításokat az e fejezetben, e cím 5. fejezetében, továbbá e cím 6. fejezetének 3., 4., vagy 5. szakaszában meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezniük.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény megteheti, hogy a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor nem veszi figyelembe az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak részletes meghatározása érdekében, hogy az intézményeknek milyen módon kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett kockázattal súlyozott kitettségértéket, amennyiben a számításhoz szükséges bemeneti adatok közül egy vagy több nem áll rendelkezésre.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított kilenc hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

132b. cikk

A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítására szolgáló módszerekből való kizárások

(1) Az intézmények megtehetik, hogy a 132. cikkben említett számításokban nem veszik figyelembe a kollektív befektetési formák által tartott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, járulékos tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat, amelyeket az intézményeknek a 36. cikk (1) bekezdésének, az 56. cikknek, a 66. cikknek, illetve a 72e. cikknek megfelelően kell levonniuk.

(2) Az intézmények megtehetik, hogy a 132. cikkben említett számításokban nem veszik figyelembe a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló, a 150. cikk (1) bekezdésének g) és h) pontjában említett kitettségeket, és azokat kezelhetik a 133. cikkben meghatározottaknak megfelelően.

132c. cikk

Kollektív befektetési formákkal szembeni, mérlegen kívüli kitettségek kezelése

(1) Az intézményeknek azon mérlegen kívüli tételeikre vonatkozóan, amelyek tekintetében fennáll a lehetősége annak, hogy azok egy KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekké alakuljanak, a kockázattal súlyozott kitettségértéket úgy kell kiszámítaniuk, hogy az e kitettségeknek a 111. cikkel összhangban kiszámított kitettségértékét megszorozzák a következő kockázati súllyal:

a) minden olyan kitettség esetében, amelyre az intézmények a 132a. cikkben meghatározott módszerek valamelyikét alkalmazzák:

$$\mathrm{RW}_{\mathrm{i}}^{*} = \frac{\mathrm{RWAE}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{E}_{\mathrm{i}}^{*}} \cdot \frac{\mathrm{A}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{EQ}_{\mathrm{i}}}$$

ahol:

RW_i^* = a kockázati súly

i = a kollektív befektetési formát jelölő index;

$RWAE_i$ = a 132a. cikknek megfelelően a KBFi-re kiszámított összeg;

E_i^* = a KBF_i kitettségeinek kitettségértéke;

A_i = a KBF_i eszközeinek könyv szerinti értéke; és

EQ_i = a KBF_i tőkéjének könyv szerinti értéke.

b) minden más kitettség esetén $RW_i^* = 1\,250\,\%$.

(2) Az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét a garantált összeg diszkontált jelenértékeként, a nemteljesítési kockázattól mentes diszkonttényező alkalmazásával kell kiszámítaniuk. Az intézmények csökkenthetik a minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét azzal a veszteséggel, amelyet az alkalmazandó számviteli standardok a minimális értékű kötelezettségvállalások tekintetében elismernek.

Az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk az e cikk (3) bekezdésében foglalt összes feltételt teljesítő minimális értékű kötelezettségvállalásokból eredő, mérlegen kívüli kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét, hogy az érintett kitettségek kitettségértékét megszorozzák egy 20 %-os hitel-egyenértékesítési tényezővel és a 132. vagy a 152. cikk szerinti kockázati súllyal.

(3) Az intézmények a minimális értékű kötelezettségvállalásokból eredő, mérlegen kívüli kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét akkor határozhatják meg a (2) bekezdésben foglaltak szerint, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény mérlegen kívüli kitettsége egy vagy több KBF befektetési jegyeibe vagy részvényeibe történő befektetésre vonatkozó minimális értékű kötelezettségvállalás, amelynek értelmében az intézmény kizárólag akkor köteles a minimális értékű kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó kifizetést teljesíteni, ha a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségeinek piaci értéke egy vagy több időpontban egy előre meghatározott értékhatár alá esik, a szerződésben foglaltaknak megfelelően;

b) a kollektív befektetési forma az alábbiak egyike:

i. a 2009/65/EK irányelvben meghatározott ÁÉKBV; vagy

ii. a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA, amely kizárólag a 2009/65/EK irányelv 50. cikkének (1) bekezdésében említett átruházható értékpapírokba vagy más likvid pénzügyi eszközökbe fektet be, amennyiben az alap megbízatása nem tesz lehetővé a 2009/65/EK irányelv 51. cikkének (3) bekezdése alapján engedélyezettnél nagyobb tőkeáttételt;

c) a minimális értékű kötelezettségvállalás alapjául szolgáló, a KBF alapul szolgáló kitettségeinek aktuális piaci értéke a mérlegen kívüli minimális értékű kötelezettségvállalások hatásának figyelembevétele nélkül fedezi vagy meghaladja a minimális értékű kötelezettségvállalásban meghatározott értékhatár jelenértékét;

d) ha a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségei piaci értékének a minimális értékű kötelezettségvállalás jelenértékét meghaladó többlete csökken, az intézmény – vagy egy másik olyan vállalkozás, amely e rendelettel, a 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2002/87/EK irányelvvel összhangban az intézménnyel azonos összevont alapú felügyelet alá tartozik – képes befolyásolni a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségeinek összetételét vagy más módon korlátozni a többlet további csökkenésének lehetőségét;

e) a minimális értékű kötelezettségvállalás közvetlen vagy közvetett végső kedvezményezettje tipikusan a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfél.”

64. A 144. cikk (1) bekezdésének g) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„g) az intézmény az IRB-módszer szerint kiszámította a kockázati paraméterekre vonatkozó becsléseiből eredő szavatolótőke-követelményeket, és képes a 430. cikkben előírt adatszolgáltatás teljesítésére;”

65. A 152. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*152. cikk*

KBF-ek befektetési jegyeinek, illetve részvényeinek formájában fennálló kitettségek kezelése

(1) Az intézményeknek a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a KBF kitettségeinek a (2) és az (5) bekezdésben meghatározott módszerek szerint kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, meg kell vizsgálniuk az említett alapul szolgáló kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül az intézmények tartanák.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek valamely KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény megteheti, hogy a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor nem veszi figyelembe az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, és amelyek teljesítik a 150. cikk szerinti tartós mentesítés feltételeit, vagy amelyek a KBF alapul szolgáló kitettségeinek egésze vagy egy része tekintetében nem teljesítik az e fejezetben meghatározott módszerek, vagy az 5. fejezetben meghatározott egy vagy több módszer használatának feltételeit, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett részvényjellegű kitettségek osztályába sorolt kitettségek esetében az intézményeknek a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerű kockázati súlyozási módszert kell alkalmazniuk;

b) a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett, értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételekhez sorolt kitettségek esetében az intézményeknek a 254. cikkben meghatározott elbánást kell alkalmazniuk, és úgy kell eljárniuk, mintha az említett kitettségeket közvetlenül az említett intézmények tartanák;

c) minden egyéb alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek az e cím 2. fejezetében meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában, ha az intézmény nem tud különbséget tenni a nem tőzsdei, a tőzsdei és az egyéb részvényjellegű kitettségek között, az érintett kitettségeket mint egyéb részvényjellegű kitettségeket köteles kezelni.

(5) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, e kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét kiszámíthatják a 132a. cikk (2) bekezdésében meghatározott, megbízatáson alapuló módszerrel. Mindazonáltal az e cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében az intézményeknek az adott pontban meghatározott módszereket kell alkalmazniuk.

(6) A 132b. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, azoknak az intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti közvetlen vizsgálati módszert vagy az e cikk (5) bekezdése szerinti megbízatáson alapuló módszert, a 132. cikk (2) bekezdésében említett tartalékmódszert kell használniuk.

(7) Az intézmények kiszámíthatják KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét az e cikkben említett módszerek kombinációjával, feltéve, hogy teljesülnek az említett módszerek alkalmazására vonatkozó feltételek.

(8) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információval a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének a (2), (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott módszerekkel történő kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

b) az e cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségektől eltérő kitettségek esetében a harmadik fél a 132a. cikk (1) bekezdésében meghatározott közvetlen vizsgálati módszer szerint hajtja végre a számítást;

c) a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében a harmadik fél az adott pontban meghatározott módszereknek megfelelően hajtja végre a számítást;

d) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

A harmadik fél számításaira támaszkodó intézményeknek a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékeit meg kell szorozniuk 1,2-del.

A második albekezdéstől eltérve, amennyiben egy intézmény korlátlanul hozzáfér a harmadik fél részletes számításaihoz, az 1,2-es tényezőt nem kell alkalmazni. Az intézmény kérésre köteles benyújtani e számításokat az illetékes hatóságának.

(9) E cikk alkalmazásában a 132. cikk (5) és (6) bekezdése és a 132b. cikk alkalmazandó. E cikk alkalmazásában a 132c. cikk alkalmazandó, az e cím 3. fejezetével összhangban számított kockázati súlyok használatával.”

66. A 158. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9a) A 132c. cikk (3) bekezdésében foglalt összes követelménynek megfelelő minimális értékű kötelezettségvállalás várható veszteségértéke nulla.”

67. A 164. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*164. cikk*

Nemteljesítéskori veszteségráta (LGD)

(1) Az intézményeknek e fejezet 6. szakaszában és az illetékes hatóságok által a 143. cikkel összhangban kiadott engedélyben meghatározott követelményeknek megfelelően saját LGD-becsléseket kell készíteniük. A vásárolt követelések felhígulási kockázatára 75 %-os LGD-értéket kell alkalmazni. Ha egy intézmény a vásárolt követelés felhígulási kockázatának EL-becslését megbízható módon PD- és LGD-értékekre tudja bontani, akkor használhatja saját LGD-becslését.

(2) Egyedi kitettségre vagy kitettségek halmazára vonatkozó, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a PD- vagy LGD-becsléseknek a 183. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő, és az illetékes hatóságok által engedélyezett kiigazításával ismerhető el. Az intézmény nem rendelhet a garantált kitettségekhez korrigált PD- vagy LGD-értéket úgy, hogy a korrigált kockázati súly alacsonyabb legyen, mint a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettség vonatkozó kockázati súlya.

(3) A 154. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában a 153. cikk (3) bekezdésében említett fedezetnyújtóval szembeni, hasonló közvetlen kitettség LGD-értéke egyenlő a garantőrrel szembeni fedezetlen ügylet vagy pedig a kötelezettel szembeni fedezetlen ügylet LGD-értékével, attól függően, hogy – ha a fedezett ügylet lejárati ideje alatt sem a garantőr, sem a kötelezett nem teljesít – a rendelkezésre álló bizonyíték vagy a garancia struktúrája alapján a behajtott összeg várhatóan a garantőr vagy a kötelezett pénzügyi helyzetétől függ-e.

(4) A lakóingatlannal fedezett, központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő, lakossággal szembeni minden kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD nem lehet 10 %-nál kevesebb.

A központi kormányzatok garanciavállalásában nem részesülő, kereskedelmi ingatlannal fedezett, lakossággal szembeni minden kitettségre vonatkozóan a kitettséggel súlyozott átlagos LGD nem lehet 15 %-nál kevesebb.

(5) A tagállamok kijelölik a (6) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, és a (6) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggodalmak értékelésében.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság eltér az illetékes hatóságtól, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően ráruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja, hogy egyrészt elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következetlensége, másrészt hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

(6) Az e cikk (5) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságoknak a 430a. cikk értelmében gyűjtött adatok és bármely egyéb releváns mutató alapján, valamint figyelembe véve az ingatlanpiac jövőbeli alakulását, rendszeresen és legalább évente értékelniük kell, hogy az adott hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakó-, illetve kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségekre vonatkozó, az e cikk (4) bekezdésében említett minimális LGD-értékek megfelelőek-e.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés alapján az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a (4) bekezdésben említett minimális LGD-értékek nem kielégítőek, és amennyiben úgy véli, hogy a nem kielégítő LGD-értékek kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az adott hatóság magasabb minimális LGD-értékeket határozhat meg a tagállama területének egy vagy több részén található érintett kitettségek vonatkozásában. Ezek a magasabb minimális értékek az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmenssel szemben fennálló kitettségekre is alkalmazhatók.

Az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak az ebben a bekezdésben említett határozat meghozatalát megelőzően értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t. Az említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül az EBH és az ERKT köteles megküldeni véleményét az érintett tagállamnak. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni ezeket az LGD-értékeket.

(7) Abban az esetben, ha az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (6) bekezdés alapján magasabb minimális LGD-értékeket határoz meg, az intézmények számára 6 hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

(8) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket, amelyeket az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságoknak figyelembe kell venniük az LGD-értékek megfelelőségének a (6) bekezdésben említett értékelés részeként végzett értékelésekor.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(9) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat fogalmazhat meg az e cikk (5) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

a) azok a tényezők, amelyek a (6) bekezdésben említettek szerint „kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását”; és

b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb minimális LGD-értékek meghatározásánál.

(10) A tagállamok intézményeinek alkalmazniuk kell a más tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett valamennyi megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségükre azokat a magasabb minimális LGD-értékeket, amelyeket a másik tagállam hatóságai határoztak meg a (6) bekezdéssel összhangban.”

68. A 201. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) elfogadott központi szerződő felek.”

69. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*204a. cikk*
A származtatott részvényügyletek elismert típusai

(1) Az intézmények csak belső fedezeti ügyletek végrehajtásához kezelhetnek elismert hitelkockázati fedezetként olyan származtatott részvényügyleteket, amelyek teljeshozam-csereügyletek vagy gazdasági szempontból gyakorlatilag hasonló ügyletek.

Nem tekinthető elismertnek az a hitelkockázati fedezet, amelyet egy intézmény teljeshozam-csereügylet révén vásárol, ha a csereügylet során kapott nettó pénzösszeget nettó bevételként tartja nyilván, de nem tartja nyilván az ezt ellentételező értékromlást a fedezett eszköz értékében (a valós érték csökkentésével vagy az értékelési tartalékok növelésével).

(2) Amennyiben az intézmény származtatott részvényügylet felhasználásával belső fedezeti ügyletet hajt végre annak érdekében, hogy a belső fedezeti ügyletet e fejezet alkalmazása keretében elismerjék elismert hitelkockázati fedezetként, a kereskedési könyvbe átvitt hitelkockázatot harmadik félre vagy felekre kell továbbhárítani.

Amennyiben a belső fedezeti ügyletre az első albekezdésnek megfelelően került sor és teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott követelmények, az intézményeknek előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezet szerzése esetén a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámításához az e fejezet 4–6. szakaszában meghatározott szabályokat kell alkalmazniuk.”

70. A 223. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében a 6. fejezet 6. szakaszában meghatározott módszert használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk az E_{VA}-t:

$$E_{VA} = E.”;$$

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében a 6. fejezet 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézményeknek a 6. fejezet 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott rendelkezéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a biztosíték kockázatcsökkentő hatását.”

71. A 272. cikk a következőképpen módosul:

a) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. »fedezeti halmaz«: egyetlen nettósítási halmazon belüli azon ügyletek összessége, amelyek esetében megengedett a teljes vagy részleges nettósítás a potenciális jövőbeli kitettségnek az e fejezet 3. vagy 4. szakaszában meghatározott módszerek szerinti meghatározásához;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„7a. »egyoldalú letéti megállapodás«: olyan szerződéses megállapodás, amely szerint az intézménynek változó letétet kell nyújtania egy partner számára, de nem jogosult arra, hogy változó letétet kapjon az említett partnertől vagy fordítva;”

c) a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. »aktuális piaci érték« vagy »CMV«: a nettósítási halmazban lévő valamennyi ügylet nettó piaci értéke, a rendelkezésre álló vagy nyújtott biztosítékok nélkül, mely aktuális piaci érték kiszámításakor a pozitív és a negatív piaci értékeket nettósítják;”

d) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„12a. »nettó független biztosíték összege« vagy »NICA«: a nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, változó letéttől eltérő nettó biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege;”

72. A 273. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek ezzel a cikkel összhangban a 3–6. szakaszban meghatározott módszerek egyike alapján kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek kitettségértékét.

Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják a 4. szakaszban meghatározott módszert sem. Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják az 5. szakaszban meghatározott módszert sem.

Az ugyanazon konszolidációs körbe tartozó intézmények a 3–6.szakaszban megállapított módszereket kombináltan is alkalmazhatják állandó jelleggel. Egyedi szinten egy intézmény nem alkalmazhatja állandó jelleggel kombináltan a 3–6. szakaszban meghatározott módszereket.”;

b) a (6), (7) és (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 3–6. szakaszban meghatározott valamennyi módszer szerint az egy adott partnerrel szembeni kitettségértéket az említett partnerhez tartozó valamennyi nettósítási halmazra számított kitettségértékek összegének kell venni.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben az adott partner esetében egy letéti megállapodás több nettósítási halmazra alkalmazandó, és az intézmény a 3–6. szakaszban meghatározott módszerek valamelyikét használja az említett nettósítási halmazok kitettségértékének kiszámításához, a kitettségértéket a vonatkozó szakasznak megfelelően kell kiszámítani.

Egy adott partnerre vonatkozóan a II. mellékletben felsorolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy adott nettósítási halmazának az e fejezet alapján számított kitettségértékeként a következők közül a nagyobbikat kell figyelembe venni: nulla, illetve a partnerhez tartozó összes nettósítási halmaz kitettségértékeinek összege és az adott partnerhez tartozó, az intézmény által veszteségként leírt hitelértékelési korrekciók összege közötti különbség. A hitelértékelési korrekciók számításakor nem vehetők figyelembe az azt esetleg csökkentő, az intézmény saját hitelkockázatának tulajdonítható forrásoldali értékelési korrekciók (debit value adjustment), amelyek a 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján már nem vehetők figyelembe szavatolótőkeként.

(7) A kitettségértéknek a 3., 4. és 5. szakaszban meghatározott módszerek szerinti kiszámítása során az intézmények az ugyanazon nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen egyező két tőzsdén kívüli származtatott ügyletet egyetlen ügyletként vehetik számításba, nullával egyenlő névleges értékkel.

Az első albekezdés alkalmazásában két tőzsdén kívüli származtatott ügylet akkor tökéletesen egyező, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) kockázati pozícióik egymással ellentétesek;

b) a kereskedés dátuma kivételével jellemzőik azonosak;

c) pénzáramlásaik teljes mértékben kiegyenlítik egymást.

(8) A hosszú teljesítésű ügyletek kitettségértékeit az intézményeknek az e fejezet 3–6. szakaszában megállapított módszerek valamelyikével kell meghatározniuk, függetlenül attól, hogy az intézmény melyik módszert választotta a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és repoügyletek, értékpapír- és/vagy áru-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek, valamint az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek kezelésére. A hosszú teljesítésű ügyletek szavatolótőke-követelményeinek kiszámításakor a 3. fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények állandó jelleggel és az említett pozíciók jelentőségétől függetlenül alkalmazhatják a 2. fejezetben meghatározott módszer szerinti kockázati súlyokat.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott módszereket illetően az intézmények az olyan ügyleteket, amelyek esetében egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, a 291. cikk (2), (4), (5) és (6) bekezdésének megfelelően kötelesek kezelni.”

73. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„*273a. cikk*
A kitettségérték számítására szolgáló egyszerűsített módszerek alkalmazásának feltételei

(1) Az intézmény a származtatott pozícióinak kitettségértékét akkor számíthatja ki a 4. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 300 millió EUR.

(2) Az intézmény a származtatott pozícióinak kitettségértékét akkor számíthatja ki az 5. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:

a) az intézmény összes eszközének 5%-a;

b) 100 millió EUR.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása keretében az intézményeknek a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységük nagyságát a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) a származtatott pozíciókat az adott napi piaci értéken kell értékelni; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie; amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi valós vagy piaci értékét kell figyelembe vennie;

b) a hosszú származtatott pozíciók abszolút értékét összegezni kell a rövid származtatott pozíciók abszolút értékével;

c) az összes származtatott pozíciót be kell számítani, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat.

(4) Az (1), illetve (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben a származtatott ügyleti tevékenység nagysága összevont alapon nem haladja meg az (1), illetve (2) bekezdésben meghatározott küszöbértéket, az a konszolidálásba bevont intézmény, amelynek alkalmaznia kellene a 3., illetve 4. szakaszban meghatározott módszert, mivel egyéni alapon meghaladja a küszöbértéket, az illetékes hatóságok jóváhagyása függvényében dönthet úgy, hogy az összevont alapon alkalmazandó módszert alkalmazza.

(5) Az intézmények kötelesek értesíteni az illetékes hatóságokat arról, hogy a 4., illetve 5. szakaszban meghatározott módszerek közül származtatott pozícióik kitettségértékének kiszámításához melyiket használják, vagy adott esetben melyik használatát szüntették be.

(6) Az intézmények nem köthetnek vételi vagy eladási származtatott ügyletet kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

273b. cikk

A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszerek alkalmazási feltételeinek való meg nem felelés

(1) Amennyiben az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott egy vagy több feltételnek, haladéktalanul értesítenie kell arról az illetékes hatóságot.

(2) Amennyiben a következő esetek valamelyike bekövetkezik, az intézménynek három hónapon belül meg kell szüntetnie azt a gyakorlatot, hogy a 4., illetve az 5. szakasszal összhangban számítja ki a származtatott pozíciók kitettségértékét:

a) az intézmény három egymást követő hónapon át nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének a) pontjában, illetve a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek;

b) az intézmény az elmúlt 12 hónapban több mint hat hónapon keresztül nem felelt meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének a) pontjában, illetve a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek.

(3) Amennyiben az intézmény beszüntette származtatott pozíciói kitettségértékeinek a 4., illetve 5. szakasszal összhangban történő kiszámítását, csak akkor számíthatja származtatott pozícióinak kitettségértékeit ismét a 4. vagy 5. szakaszban előírt módszerek használatával, ha igazolja az illetékes hatóság felé, hogy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megállapított feltételek mindegyike megszakítás nélkül egy éven át teljesült.”

74. A harmadik rész II. címének 6. fejezetében a 3., 4. és 5. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„3. szakasz
A partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer

274. cikk
Kitettségérték

(1) Az intézmény akkor számíthat egyetlen kitettségi értéket a nettósítási halmaz szintjén a szerződéses nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó összes ügyletre, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a nettósítási megállapodás a szerződéses nettósítási megállapodásoknak a 295. cikkben említett egyik típusához tartozik;

b) az illetékes hatóságok a 296. cikkel összhangban elismerték a nettósítási megállapodást;

c) az intézmény a nettósítási megállapodással összefüggésben teljesítette a 297. cikkben meghatározott kötelezettségeket.

Amennyiben az első albekezdésben említett feltételek valamelyike nem teljesül, az intézménynek az egyes ügyleteket önálló nettósítási halmazként kell kezelnie.

(2) Az intézményeknek a nettósítási halmaz kitettségértékét a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer alapján a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Kitettségérték} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

ahol:

RC = a 275. cikk szerint kiszámított pótlási költség; és

PFE = a 278. cikk szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettség;

$\alpha = 1{,}4$.

(3) A szerződéses letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmaz kitettségértékét a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ugyanazon nettósítási halmaz kitettségértékére kell korlátozni.

(4) Ha ugyanarra a nettósítási halmazra több letéti megállapodás alkalmazandó, az intézményeknek minden egyes letéti megállapodást a nettósítási halmaz azon ügyletcsoportjához kell hozzárendelniük, amelyre az adott letéti megállapodás szerződéses szempontból alkalmazandó, és a kitettségértéket az adott ügyletcsoportok mindegyikére külön kell kiszámítaniuk.

(5) Az intézmények egy nettósítási halmaz kitettségértékét nullának vehetik, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a nettósítási halmaz kizárólag értékesített opciókból áll;

b) a nettósítási halmaz aktuális piaci értéke mindenkor negatív;

c) az intézmény a szerződések teljesítésének garanciájaként előzetesen megkapta a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi opció díját;

d) a nettósítási halmaz nem tartozik letéti megállapodás hatálya alá.

(6) Az intézményeknek egy nettósítási halmaz kitettségértékének e szakasz szerinti kiszámítása céljából a nettósítási halmazban a megvásárolt vagy értékesített vételi vagy eladási opciók véges számú lineáris kombinációját jelentő ügylet helyett az adott lineáris kombinációt képező egyes opciókat kell külön-külön ügyletként figyelembe venniük. A kitettségérték kiszámítása céljából az opciók minden egyes ilyen kombinációját külön ügyletként kell kezelni abban a nettósítási halmazban, amelyben a kombináció szerepel.

(7) Az olyan hitelderivatíva-ügylet kitettségértéke, amely hosszú pozíció az alapul szolgáló eszközben, a kifizetetlen ázsió összegére korlátozható, feltéve hogy az ügyletet olyan önálló nettósítási halmazként kezelik, amely nem tartozik letéti megállapodás hatálya alá.

275. cikk
Pótlási költség

(1) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó nettósítási halmazok pótlási költségét:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

(2) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk a letéti megállapodás hatálya alá tartozó egyedi nettósítási halmazok pótlási költségét:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

ahol:

RC = a pótlási költség;

VM = a nettósítási halmazhoz – a halmaz aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott nettó változó letét volatilitással korrigált értéke;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = átruházott összeg minimuma, amely a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó.

(3) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk az ugyanazon letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz pótlási költségét:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

ahol:

RC = a pótlási költség;

i = egy adott letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazokat jelölő index;

CMV_i = az i-edik nettósítási halmaz aktuális piaci értéke;

VM_{MA} = több nettósítási halmazhoz – azok aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege; és

$NICA_{MA}$ = több nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, a VM_{MA}-tól eltérő biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege.

Az első albekezdés alkalmazása keretében a $NICA_{MA}$ kiszámítható a kereskedés szintjén, a nettósítási halmaz szintjén vagy a letéti megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi nettósítási halmaz szintjén, attól függően, hogy a letéti megállapodás mely szintre alkalmazandó.

276. cikk

Biztosíték elismerése és kezelése

(1) E szakasz alkalmazása keretében az intézményeknek a VM, a VM_{MA}, a NICA és a $NICA_{MA}$ biztosítékösszegét az összes következő követelmény alkalmazásával kell kiszámítaniuk:

a) amennyiben a nettósítási halmaz részét képező ügyletek mindegyike a kereskedési könyvhöz tartozik, csak a 197. és a 299. cikk szerint elismert biztosítékot lehet figyelembe venni;

b) ha a nettósítási halmaz legalább egy nem kereskedési könyvi ügyletet tartalmaz, csak a 197. cikk szerint elismert biztosíték vehető figyelembe;

c) a partnertől kapott biztosítékot pozitív előjellel, a partner számára nyújtott biztosítékot pedig negatív előjellel kell figyelembe venni;

d) bármely típusú kapott vagy adott biztosíték volatilitással korrigált értékét a 223. cikknek megfelelően kell kiszámítani; e számítás céljából az intézmények nem használhatják a 225. cikkben meghatározott módszert;

e) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM és a NICA értékében is;

f) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM_{MA} és a $NICA_{MA}$ értékében is;

g) a partnernek nyújtott olyan biztosíték, amely el van különítve az említett partner eszközeitől, és az elkülönítés eredményeként a partner nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén fizetésképtelenségi eljárásba nem vonható be, nem vehető figyelembe a NICA és a $NICA_{MA}$ számítása során.

(2) Az adott biztosíték e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, volatilitással korrigált értékének kiszámításához az intézményeknek a 223. cikk (2) bekezdésében előírt képlet helyett a következő képletet kell alkalmazniuk:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

ahol:

C_{VA} = a nyújtott biztosíték volatilitással korrigált értéke; és

C = a biztosíték;

H_c és H_{fx} a 223. cikk (2) bekezdése szerint kerül meghatározásra.

(3) Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazása keretében az intézményeknek a kapott vagy adott biztosíték volatilitással korrigált értékének kiszámításához szükséges likvidációs időszakot a következő időhorizontok egyikével összhangban kell megállapítaniuk:

a) a 275. cikk (1) bekezdésének r) pontjában említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont egy év;

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont a 279c. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott letéti kockázati periódus.

277. cikk

Az ügyletek kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése

(1) Az intézményeknek a nettósítási halmaz 278. cikkben említett potenciális jövőbeli kitettségének kiszámítása céljából a nettósítási halmaz minden egyes ügyletét hozzá kell rendelniük a következő kockázati kategóriák valamelyikéhez:

a) kamatlábkockázat;

b) devizaárfolyam-kockázat;

c) hitelkockázat;

d) részvénypiaci kockázat;

e) árukockázat;

f) egyéb kockázatok.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett hozzárendelést a származtatott ügylet elsődleges kockázati tényezője alapján kell végrehajtaniuk. Az elsődleges kockázati tényező a származtatott ügylet egyetlen lényeges kockázati tényezője.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézményeknek a több lényeges kockázati tényezővel rendelkező származtatott ügyleteket több kockázati kategóriához kell hozzárendelniük. Amennyiben ezen ügyletek egyikének valamennyi lényeges kockázati tényezője ugyanahhoz a kockázati kategóriához tartozik, az intézményeknek az említett ügyletet csak egyszer kell az adott kockázati kategóriához hozzárendelniük, a leglényegesebb kockázati tényezőt alapul véve. Amennyiben az említett ügyletek egyikének lényeges kockázati tényezői különböző kockázati kategóriákhoz tartoznak, az intézményeknek az említett ügyletet egyszer kell hozzárendelniük minden egyes olyan kockázati kategóriához, amelyet érintően az ügyletnek legalább egy lényeges kockázati tényezője van, az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét alapul véve.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés ellenére az intézményeknek az ügyletek (1) bekezdésben felsorolt kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése során a következő követelményeket kell alkalmazniuk:

a) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője, vagy a (3) bekezdésben említett ügyletek tekintetében valamely kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője inflációs változó, az intézményeknek az ügyletet a kamatlábkockázati kategóriához kell hozzárendelniük;

b) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője, vagy a (3) bekezdésben említett ügyletek tekintetében valamely kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője éghajlati viszonyokhoz kapcsolódó változó, az intézményeknek az ügyletet az árukockázati kategóriához kell hozzárendelniük.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a csak egyetlen lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügyletek azonosítására szolgáló módszer;

b) a több lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügyletek azonosítására és a (3) bekezdés alkalmazása céljából e kockázati tényezők közül a leglényegesebb megállapítására szolgáló módszer;

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított hat hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

277a. cikk

Fedezeti halmazok

(1) Az intézményeknek létre kell hozniuk a nettósítási halmaz egyes kockázati kategóriáihoz tartozó megfelelő fedezeti halmazokat, és az egyes ügyleteket a következőképpen kell hozzárendelniük az említett fedezeti halmazokhoz:

a) a kamatlábkockázati kategóriába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője ugyanazon pénznemben denominált;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője ugyanazon devizapáron alapul;

c) a hitelkockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz kell hozzárendelni;

d) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz kell hozzárendelni;

e) az árukockázati kategóriába sorolt ügyleteket – elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjének jellege alapján – a következő fedezeti halmazok egyikéhez kell hozzárendelni:

   i. energia;

   ii. fémek;

   iii. mezőgazdasági áruk;

   iv. egyéb áruk;

   v. éghajlati viszonyok;

f) az egyéb kockázatok kategóriájába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos.

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a kamatlábkockázati kategóriába sorolt azon ügyleteket, amelyek elsődleges kockázati tényezője inflációs változó, különálló fedezeti halmazokhoz kell hozzárendelni, amelyek eltérnek a kamatlábkockázati kategóriába sorolt olyan ügyletekre létrehozott fedezeti halmazoktól, amelyek elsődleges kockázati tényezője nem inflációs változó. Az említett ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos pénznemben denominált.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a következő ügyletek esetében minden egyes kockázati kategóriában külön egyedi fedezeti halmazokat kell létrehozniuk:

a) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője egy kockázati tényező piac által implikált volatilitása vagy tényleges volatilitása, vagy a két kockázati tényező közötti korreláció;

b) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője az ugyanazon kockázati kategóriához hozzárendelt két kockázati tényező közötti különbség, vagy olyan ügyletek, amelyeknek két fizetési oldala azonos pénznemben denominált, és amelyek esetében a nem az elsődleges kockázati tényezőt tartalmazó fizetési oldal kockázati tényezője ugyanabba a kockázati kategóriába tartozik, mint az elsődleges kockázati tényező.

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazása keretében az intézmények csak akkor rendelhetik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha azok elsődleges kockázati tényezője, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása keretében az intézmények csak akkor rendelhetik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha az ugyanazon pontban említett ügyletek kockázatitényező-párja azonos és a párt alkotó két kockázati tényező korrelációja pozitív. Ellenkező esetben az intézményeknek az első albekezdés b) pontjában említett ügyleteket az (1) bekezdésnek megfelelően létrehozott fedezeti halmazok egyikéhez kell hozzárendelniük úgy, hogy az első albekezdés b) pontjában említett két kockázati tényező közül csak az egyiket veszik figyelembe.

(3) Az intézményeknek az illetékes hatóságok kérésére rendelkezésre kell bocsátaniuk az e cikk (2) bekezdésének megfelelően az egyes kockázati kategóriákhoz létrehozott fedezeti halmazok számát, továbbá az említett fedezeti halmazok elsődleges kockázati tényezőjét, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét, vagy az említett fedezeti halmazok kockázatitényező-párját, valamint az egyes fedezeti halmazokban levő ügyletek számát.

278. cikk

Potenciális jövőbeli kitettség

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét:

$$\text{PFE} = \text{szorzó} \cdot \sum_{a} \text{Többlet}^{(a)}$$

ahol:

PFE = a potenciális jövőbeli kitettség;

a = a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének számításába bevont kockázati kategóriákat jelölő index;

$\text{Többlet}^{(a)}$ = az „a” kockázati kategóriára vonatkozó, a 280a–280f. cikk szerint kiszámított többlet; és

szorzó = a (3) bekezdés szerinti képletnek megfelelően kiszámított szorzótényező.

E számítás céljából az intézményeknek akkor kell figyelembe venniük egy adott kockázati kategória többletét a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének kiszámításánál, ha a nettósítási halmaz legalább egy ügyletét az említett kockázati kategóriához rendelték hozzá.

(2) A 275. cikk (3) bekezdése szerinti, egy letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét az egyes nettósítási halmazok potenciális jövőbeli kitettségének összegeként kell kiszámítani, úgy tekintve, mintha azokra nem vonatkozna letéti megállapodás.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szorzót a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{szorzó} = \begin{cases} 1 \quad \text{ha } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Alsó határ}_m + (1 - \text{Alsó határ}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \quad \text{ha } z < 0 \end{cases}$$

ahol:

Alsó határ_m = 5 %;

$y = 2 \cdot (1 - \text{Alsó határ}_m) \cdot \sum_a \text{Többlet}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA a 275.cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA a 275. cikk (2) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ a 275. cikk (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében} \end{cases}$$

NICA_i = csak az „i”-edik nettósítási halmazhoz tartozó ügyletekre kiszámított nettó független biztosíték összege. A letéti megállapodástól függően a NICA_i értékét a kereskedés szintjén vagy a nettósítási halmaz szintjén kell kiszámítani.

279. cikk

A kockázati pozíció kiszámítása

A kockázati kategóriák 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából az intézményeknek a nettósítási halmaz egyes ügyleteinek kockázati pozícióját a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Kock. Pozíció} = \delta \cdot \text{Korr. Névl} \cdot \text{MF}$$

ahol:

δ = az ügylet 279a. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított felügyeleti deltája;

Korr.Névl. = az ügylet 279b. cikknek megfelelően kiszámított korrigált névleges értéke; és

MF = az ügylet 279c. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított lejárati tényezője.

279a. cikk

Felügyeleti delta

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a felügyeleti deltát:

a) az olyan vételi és eladási opciók esetében, amelyek feljogosítják az opció vevőjét arra, hogy egy vagy több meghatározott jövőbeli időpontban pozitív áron megvásárolja vagy értékesítse az alapul szolgáló eszközt (kivéve, ha ezek az opciók a kamatlábkockázati kategóriához vannak hozzárendelve), az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$\delta = \text{előjel} \cdot \mathrm{N}\left(\text{típus} \cdot \frac{\ln\left({}^{\mathrm{P}}/_{\mathrm{K}}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot \mathrm{T}}{\sigma \cdot \sqrt{\mathrm{T}}}\right)$$

ahol:

δ = a felügyeleti delta;

előjel = –1 ha az ügylet értékesített vételi vagy megvásárolt eladási opció;

előjel = +1 ha az ügylet megvásárolt vételi vagy értékesített eladási opció;

típus = –1 ha az ügylet eladási opció;

típus = +1 ha az ügylet vételi opció;

N(x) = egy standard normális eloszlású valószínűségi változó kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz annak valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, nulla várható értékű, egy szórású valószínűségi változó nem nagyobb, mint »x«);

P = az opció alapjául szolgáló eszköz azonnali vagy határidős ára; azon opciók esetében, amelyek pénzáramlásai az alapul szolgáló eszköz árának átlagértékétől függnek, a P értéke a számítás időpontjában fennálló átlagértékkel egyenlő;

K = az opció kötési árfolyama;

T = az opció lejárati időpontja; azon opciók esetében, amelyek csak egy adott jövőbeli időpontban hívhatók le, ezt az időpontot kell tekinteni a lejárat időpontjának. Azon opciók esetében, amelyek több jövőbeli időpontban is lehívhatók, ezen időpontok közül a legkésőbbit kell a lejárat időpontjának tekinteni; a lejárati időpontot évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

σ = az opció 1. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti volatilitása, amely az ügylet kockázati kategóriáján és az opció alapul szolgáló eszközének jellegén alapul.

1. táblázat

Kockázati kategória	Alapul szolgáló eszköz	Felügyeleti volatilitás
Devizaárfolyam	Valamennyi	15 %
Hitel	Egy alaptermékes instrumentum	100 %
	Több alaptermékes instrumentum	80 %
Részvény	Egy alaptermékes instrumentum	120 %
	Több alaptermékes instrumentum	75 %
Áruk	Villamos energia	150 %
	Egyéb áruk (villamos energia kivételével)	70 %
Egyéb	Valamennyi	150 %

Az intézményeknek, amennyiben az opció alapul szolgáló eszközének határidős árfolyamát használják, biztosítaniuk kell, hogy:

i. a határidős árfolyam összhangban legyen az opció jellemzőivel;

ii. a határidős árfolyam kiszámítása az adatszolgáltatás időpontjában érvényes releváns kamatláb használatával történjen;

iii. a határidős árfolyam magában foglalja az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó, az opció lejáratát megelőzően várható pénzáramlásokat;

b) szintetikus értékpapírosítás ügyletrészsorozatai és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$\delta = \text{előjel} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot \text{A}) \cdot (1 + 14 \cdot \text{D})}$$

ahol:

előjel = $\begin{cases} +1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet szereztek} \\ -1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet bocsátottak rendelkezésre} \end{cases}$

A = az ügyletrészsorozat alsó veszteségviselési határa; »k« számú referenciaszervezeten alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében A = (n-1)/k; és

D = az ügyletrészsorozat felső veszteségviselési határa; »k« számú referenciaszervezeten alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében D = n/k;

c) az a), illetve b) pontban nem említett ügyletek esetében az intézményeknek a következő felügyeleti deltát kell használniuk:

$\delta =$ $\begin{cases} +1 \text{ „ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben, vagy az adott kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében”} \\ -1 \text{ „ha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben, vagy az adott kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében”} \end{cases}$

(2) E szakasz alkalmazásában az elsődleges kockázati tényezőben, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében fennálló hosszú pozíció azt jelenti, hogy az adott kockázati tényező értékének növekedésével az ügylet piaci értéke növekszik, a rövid pozíció pedig azt jelenti, hogy az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője értékének növekedésével az ügylet piaci értéke csökken.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a nemzetközi szabályozás alakulásával összhangban az intézmények által a kamatlábkockázati kategóriába sorolt vételi és eladási opciók felügyeleti deltájának kiszámításához használt képletet, amely megfelel az olyan piaci körülményeknek is, amelyek között a kamatlábak negatívak lehetnek, továbbá a képlethez használható felügyeleti volatilitást;

b) az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet egy adott elsődleges kockázati tényezőben, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében hosszú vagy rövid pozíció-e.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított hat hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

279b. cikk

Korrigált névleges érték

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket:

a) a kamatlábkockázati vagy a hitelkockázati kategóriába sorolt ügyletek esetében az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a korrigált névleges értéket, hogy a származtatott ügylet névleges értékét megszorozzák az átlagos hátralévő futamidő felügyeleti szorzójával, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

ahol:

R = felügyeleti diszkontráta; R = 5 %;

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

E = az ügylet záró időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Egy ügylet kezdő időpontja az a legkorábbi időpont, amikor az ügylet keretében sor kerül legalább egy olyan szerződés szerinti kifizetés rögzítésére vagy teljesítésére az intézmény részéről vagy számára, amely eltér a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől. Amennyiben az ügylet keretében az adatszolgáltatás időpontjában már sor került kifizetés rögzítésére vagy teljesítésére, az ügylet kezdő időpontja 0-val egyenlő.

Ha az ügylet esetében van olyan – egy vagy több – szerződés szerinti jövőbeli időpont, amikor az intézmény vagy a partner dönthet arról, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le, az ügylet kezdő időpontja a következők közül a legkorábbi:

i. az az időpont, vagy azon több jövőbeli időpont közül a legkorábbi, amikor az intézmény vagy a partner úgy dönthet, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le;

ii. az az időpont, amikor egy ügyletben megkezdődik a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől eltérő kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi instrumentum, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet kezdő időpontját azon legkorábbi időpont alapján kell meghatározni, amikor megkezdődik az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

Az ügylet záró időpontja az a legkésőbbi időpont, amikor az ügylet keretében az intézmény részéről vagy számára sor kerül vagy kerülhet szerződés szerinti kifizetés teljesítésére.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi instrumentum, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet záró időpontját az ügylet alapul szolgáló eszközéhez kapcsolódó, szerződés szerinti utolsó kifizetés alapján kell meghatározni.

Azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokban teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket oly módon állapítják meg újra, hogy az ügylet piaci értéke az említett, meghatározott fizetési időpontokban nulla legyen, a fennálló kitettség e meghatározott kifizetési időpontokban való teljesítése az adott ügylet keretében való szerződéses kifizetésnek minősül;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket:

i. ha az ügylet egy fizetési oldalból áll, a korrigált névleges érték a származtatott ügylet névleges értéke;

ii. ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyik fizetési oldal névleges összege az intézmény adatszolgáltatási pénznemében denominált, akkor a korrigált névleges érték a másik fizetési oldal névleges értéke lesz;

iii. ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyes fizetési oldalak névleges értéke az intézmény adatszolgáltatási pénznemétől eltérő pénznemben denominált, akkor a korrigált névleges érték a két fizetési oldal névleges értékei közül a nagyobb, miután ezeket az értékeket az aktuális azonnali (spot) árfolyamon átváltották az intézmény adatszolgáltatási pénznemére;

c) a részvénypiaci kockázati vagy az árukockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézményeknek a korrigált névleges értéket úgy kell kiszámítaniuk, hogy az ügylet alapul szolgáló eszközének piaci egységárát megszorozzák az ügylet alapul szolgáló eszköze egységeinek számával;

amennyiben a részvénypiaci kockázati kategóriához vagy az árukockázati kategóriához tartozó ügylet a szerződés szerint névleges értékkel van meghatározva, az intézményeknek nem az alapul szolgáló eszköz egységeinek számát kell alapul venniük a korrigált névleges érték meghatározásához, hanem az ügylet névleges értékét kell korrigált névleges értéknek tekinteniük;

d) az egyéb kockázatok kategóriájába sorolt ügyletek esetében az intézményeknek az ügylet alapul szolgáló eszközének természetétől és jellemzőitől függően az a), b) vagy c) pontban meghatározott módszerek közül a legmegfelelőbb módszer alapján kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket.

(2) Az intézményeknek az ügylet (1) bekezdésben említett korrigált névleges értékének kiszámítása céljából a következőképpen kell meghatározniuk az alapul szolgáló eszköz névleges értéket vagy egységeinek számát:

a) amennyiben az ügylet alapul szolgáló eszközének névleges értékét vagy darabszámát a szerződés szerinti lejárat végéig nem rögzítik:

i. az alapul szolgáló eszköz determinisztikus névleges értékei vagy darabszámai esetében a névleges érték az alapul szolgáló eszköznek az ügylet szerződés szerinti lejáratáig felmerülő determinisztikus névleges értékeiből vagy darabszámaiból képzett súlyozott átlag, ahol a súlyok azon időszak arányának felelnek meg, amelynek során a névleges értékek egyes értékei alkalmazandók;

ii. az alapul szolgáló eszköz sztochasztikus névleges értékei vagy darabszámai esetében a névleges érték az az érték, amely a jövőbeli piaci értékek kiszámításához használt képleten belül az aktuális piaci érték rögzítésével kerül meghatározásra;

b) azon szerződések esetében, amelyekben a névleges értéket a felek többször kicserélik egymás között, a névleges értéket meg kell szorozni a szerződés szerint még teljesítendő fennmaradó fizetések számával;

c) azon szerződések esetében, amelyek a pénzeszköz-kifizetések vagy a származtatott ügylet alapul szolgáló eszközének megtöbbszörözéséről rendelkeznek, a többszörözés által az adott szerződések kockázati struktúrájára gyakorolt hatás figyelembevétele érdekében az intézménynek korrigálnia kell a névleges értéket.

(3) Az intézményeknek az ügylet korrigált névleges értékét az aktuális azonnali (spot) árfolyamon át kell váltaniuk az adatszolgáltatási pénznemükre, amennyiben a korrigált névleges érték e cikk szerinti kiszámítása másik pénznemben denominált szerződés szerinti névleges érték vagy egy másik pénznemben denominált alapul szolgáló eszköz bizonyos számú egységeinek piaci ára alapján történik.

279c. cikk

Lejárati tényező

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a lejárati tényezőt:

a) a 275. cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében az intézménynek a következő képletet kell használnia:

$$\mathrm{MF} = \sqrt{\min\{\max\{\mathrm{M}, 10/\ \mathrm{EgyÜzletiÉv}\}, 1\}}$$

ahol:

MF = a lejárati tényező;

M = az ügylet hátralévő futamideje, amely megfelel az ügylethez kapcsolódó valamennyi szerződéses kötelezettség lezárásához szükséges időtartamnak; e célból a származtatott ügylet bármely opcionalitását szerződéses kötelezettségnek kell tekinteni; a hátralévő futamidőt évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

ha az ügylet alapul szolgáló eszköze egy másik származtatott ügylet, amely az ügyletből eredő szerződéses kötelezettségeken túl további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet hátralévő futamidejének azt az időszakot kell tekinteni, amelyre az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó valamennyi szerződéses kötelezettség lezárásához szükség van;

azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokat követően teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy az ügylet piaci értéke nulla legyen az említett, meghatározott fizetési időpontokban, az ügylet hátralévő lejárata a következő újramegállapításig hátralévő időnek felel meg; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében a lejárati tényező meghatározása a következő:

$$\mathrm{MF} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MPOR}}{\mathrm{EgyÜzletiÉv}}}$$

ahol:

MF = a lejárati tényező;

MPOR = a nettósítási halmaznak a 285. cikk (2)–(5) bekezdésével összhangban meghatározott letéti kockázati periódusa; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Az ügyfél és klíringtag közötti ügyletek letéti kockázati periódusának meghatározása során az ügyfélként vagy klíringtagként eljáró intézménynek a 285. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott minimális időszakot fel kell váltania öt munkanappal.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a hátralévő futamidő megfelel a feltételek következő újramegállapításáig hátralévő időnek azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokban teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy a szerződés piaci értéke az említett, meghatározott fizetési időpontokban nulla legyen.

280. cikk

Fedezeti halmaz felügyeleti szorzója

A fedezeti halmaz 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából a fedezeti halmazra alkalmazandó felügyeleti szorzó (ϵ) a következő:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ a } 277a.\text{ cikk}(1)\text{bekezdése szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \\ 5 \text{ a } 277a.\text{ cikk}(2)\text{bekezdésének a) pontja szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \\ 0{,}5 \text{ a } 277a.\text{ cikk}(2)\text{bekezdésének b) pontja szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \end{cases}$$

280a. cikk

Kamatlábkockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a kamatlábkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{IR}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{IR}}$= a kamatlábkockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének a) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi kamatlábkockázati fedezeti halmazt jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{IR}}$ = a kamatlábkockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a kamatlábkockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_j^{IR} = \epsilon_j * \text{SF}^{IR} * \text{Tényl. Névl.}_j^{IR}$$

ahol:

ϵ_j = a »j«-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikkben megállapított alkalmazandó értéknek megfelelően történik;

SF^{IR} = a kamatlábkockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 0,5 %-kal; és

$\text{Tényl.Névl.}^{IR}_j$ = a j-edik fedezeti halmaz (3) bekezdés szerint kiszámított tényleges névleges értéke.

(3) A »j«-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értékének kiszámításához az intézményeknek a fedezeti halmaz egyes ügyleteit először a 2. táblázatban meghatározott megfelelő kategóriákhoz kell hozzárendelniük. Ezt az egyes ügyletekre vonatkozóan a 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott záró időpont alapján kell megtenniük.

2. táblázat

Kategória	Záró időpont (években)
1	>0 és <= 1
2	>1 és <= 5
3	> 5

Ezt követően az intézményeknek a »j«-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értékét a következő képlettel kell kiszámítaniuk:

$$\text{Tényl. Névl.}_{j}^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

ahol:

$\text{Tényl.Névl.}^{IR}_{j}$ = a j-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értéke; és

$D_{j,k}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz »k« kategóriájának a következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in k \text{ kategória}} \text{Kock. Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280b. cikk

Devizaárfolyam-kockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a devizaárfolyam-kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{FX}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{FX}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{FX}}$ = a devizaárfolyam-kockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének b) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított egyéb devizaárfolyam-kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{FX}}$ = a devizaárfolyam-kockázati kategória j-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{FX}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot \left| \text{Tényl. Névl.}_{j}^{\text{IR}} \right|$$

ahol:

ϵ_j = a »j«-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

SF^{FX} = a devizaárfolyam-kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 4 %-kal;

$\text{Tényl. Névl.}_j^{IR}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl. Névl.}_j^{FX} = \sum_{l \in j \text{ fedezeti halmaz}} \text{Kock. Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280c. cikk

Az egyéb kockázatok kategóriájának többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a következőképpen kell megállapítaniuk a nettósítási halmaz tekintetében a hitelreferenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

a) a hitelkockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok minden egyes kibocsátójára vonatkozóan egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni; az egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumát ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok vagy az olyan egy alaptermékes hitelderivatívák minden egyes csoportjához, amelyek a hitelkockázati kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak; több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes hitelderivatívák csoportja azonos összetevőkből áll.

(2) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{hitel}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{hitel}}$ = a hitelkockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének c) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi hitelkockázati fedezeti halmazt jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$ = a hitelkockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának a (3) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézményeknek a »j«-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_j^{\text{hitel}} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{hitel}} * \text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{hitel}}\right)^2\right) * \left(\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2}$$

ahol:

$\text{Többlet}_j^{\text{hitel}}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többlete;

ϵ_j = a »j«-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

k = a nettósítási halmaz (1) bekezdésnek megfelelően megállapított, hitelreferenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

ρ_k^{hitel} = a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet korrelációs együtthatója; amennyiben a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően történt, ρ_k^{hitel} = 50 %. Amennyiben a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően történt, ρ_k^{hitel} = 80 %; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)$ = a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozóan a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet.

(4) Az intézményeknek a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k) = \text{Tényl. Névl.}_k^{\text{hitel}}$$

ahol:

Tényl.Névl.$^{\text{hitel}}_k$ = a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl. Névl.}_k^{\text{hitel}} = \sum_{l \in k\ \text{hitelref.szervezet}} \text{SF}_{k,l}^{\text{hitel}} \cdot \text{Kock. Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index; és

$\text{SF}_{k,l}^{\text{hitel}}$ = a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó, az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított felügyeleti szorzó.

(5) Az intézményeknek a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó felügyeleti szorzót a következőképpen kell kiszámítaniuk:

a) Az (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében az $SF_{k,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzót az e bekezdés 3. táblázatában meghatározott hat felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni, a megfelelő egyedi kibocsátóra vonatkozóan kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott külső hitelminősítés alapján; azon egyedi kibocsátók vonatkozásában, amelyek esetében kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés nem áll rendelkezésre:

i. a 3. fejezetben említett módszert alkalmazó intézménynek az egyedi kibocsátó belső hitelminősítését meg kell feleltetnie az egyik külső hitelminősítésnek;

ii. a 2. fejezetben említett módszert alkalmazó intézménynek az $SF_{k,l}^{hitel}$ = 0,54 % felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie az említett, hitelreferenciaként szolgáló szervezethez; mindazonáltal, ha valamely intézmény az adott egyedi kibocsátóval szembeni partnerkockázati kitettségek kockázati súlyozására a 128. cikket alkalmazza, akkor az $SF_{k,l}^{hitel}$= 1,6 % felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie az említett, hitelreferenciaként szolgáló szervezethez;

b) az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően megállapított »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében:

i. amennyiben a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt »l« kockázati pozíció elismert tőzsdén jegyzett hitelindex, az $SF_{k,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzót az e bekezdés 4. táblázatában meghatározott két felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni annak alapján, hogy az indexet alkotó egyedi összetevők túlnyomó részének mi a hitelminősége;

ii. amennyiben a »k«-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt »l« pozíció nem szerepel a b) pont i. alpontjában, az $SF_{k,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzó az a) pontban meghatározott módszer szerint az egyes összetevőkhöz hozzárendelt felügyeleti szorzók súlyozott átlaga, ahol a súlyok az adott pozícióban levő összetevők névleges értékének aránya alapján kerülnek meghatározásra.

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Az egy alaptermékes ügyletek felügyeleti szorzója
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4. táblázat

Jellemző hitelminőség	Jegyzett indexek felügyeleti szorzója
Befektetésre ajánlott	0,38 %
Befektetésre nem ajánlott	1,06 %

280d. cikk

Részvénypiaci kockázati kategória többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a következőképpen kell meghatározniuk a nettósítási halmaz tekintetében a részvénypiaci referenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

a) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok minden egyes kibocsátójára vonatkozóan egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni; az egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumot ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek minden egyes csoportjához, amelyek a részvénypiaci kockázati kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak; több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek csoportja azonos összetevőkből áll.

(2) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{részvény}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{részvény}}$ = a részvénypiaci kockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének d) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított részvénypiaci kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = a részvénypiaci kockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának a (3) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézményeknek a »j«-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{részvény}} * \text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{részvény}}\right)^2\right) * \left(\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2}$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többlete;

ϵ_j = a »j«-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

k = a nettósítási halmaz (1) bekezdéssel összhangban meghatározott, részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

$\rho_k^{\text{részvény}}$ = a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet korrelációs együtthatója; amennyiben a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontja szerint történt, $\rho_k^{\text{részvény}}$ = 50 %; amennyiben a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontja szerint történt, $\rho_k^{\text{részvény}}$ = 80 %; és

Többlet(szervezet_k) = a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozóan a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet.

(4) Az intézményeknek a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k) = \text{SF}_k^{\text{részvény}} * \text{Tényl. Névl.}_k^{\text{részvény}}$$

ahol:

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)$ = a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többlet;

$SF_k^{\text{részvény}}$ = a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó felügyeleti szorzó; amennyiben a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően történt, $SF_k^{\text{részvény}} = 32\ \%$; amennyiben a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően történt, $SF_k^{\text{részvény}} = 20\ \%$; és

$\text{Tényl.Névl.}^{\text{részvény}}{}_k$ = a »k«-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl. Névl.}_k^{\text{részvény}} = \sum_{l \in k\ \text{részv.ref.szervezet}} \text{Kock. Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280e. cikk

Árukockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{áru}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{áru}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{áru}}$ = az árukockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének e) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított árukockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{áru}}$= az árukockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazának a (4) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Egy adott nettósítási halmazra vonatkozóan az árukockázati fedezeti halmaz (4) bekezdéssel összhangban meghatározott többletének kiszámítása céljából az intézményeknek minden egyes fedezeti halmaz tekintetében meg kell határozniuk a releváns referencia-árutípusokat. Származtatott áruügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a referencia-árutípushoz hozzárendelni, ha az ügyletek alapjául szolgáló áruinstrumentumok jellege azonos, függetlenül azok teljesítési helyétől és minőségétől.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják a (2) bekezdésben említett azonos jellegű, különböző pozíciók báziskockázatával szemben jelentős kitettséggel rendelkező intézmények számára, hogy e pozíciók vonatkozásában a referencia-árutípusok meghatározásakor az alapul szolgáló áruinstrumentum jellegén kívül további jellemzőket is figyelembe vegyenek. Ebben az esetben származtatott áruügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a referencia-árutípushoz hozzárendelni, ha ezen további jellemzőik azonosak.

(4) Az intézményeknek a »j«-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_j^{\text{áru}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\rho^{\text{áru}} \cdot \sum_k \text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - \left(\rho^{\text{áru}}\right)^2\right) \cdot \sum_k \left(\text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right)\right)^2}$$

ahol:

$\text{Többlet}_j^{\text{áru}}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többlete;

ϵ_j = a »j«-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

$\rho^{\text{áru}}$ = az árukockázati kategória korrelációs együtthatója, amelynek értéke egyenlő 40 %-kal;

k = a nettósítási halmaz (2) bekezdés szerint létrehozott referencia-árutípusait jelölő index; és

$\text{Többlet}\left(\text{Típus}_{\text{k}}^{\text{j}}\right)$ = a »k« referencia-árutípus (5) bekezdés szerint meghatározott többlete.

(5) Az intézményeknek a »k« referencia-árutípus többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}\left(\mathit{Típus}_{\text{k}}^{\text{j}}\right) = \text{SF}_{\text{k}}^{\text{áru}} \cdot \text{Tényl. Névérték}_{\text{k}}^{\text{áru}}$$

ahol:

$\text{Többlet}\left(\text{típus}_{\text{k}}^{\text{j}}\right)$ = a »k« referencia-árutípus többlete;

$SF_k^{áru}$ = a »k« referencia-árutípusra alkalmazandó felügyeleti szorzó;

ha a »k« referencia-árutípus a 277a. cikk (1) bekezdése e) pontjának i. alpontjában említett fedezeti halmazhoz hozzárendelt ügyletekre vonatkozik, a villamos energiára vonatkozó ügyletek kizárásával, $SF_k^{áru}$ = 18 %; a villamos energiára vonatkozó ügyletek esetében $SF_k^{áru}$ = 40 %; és

$Tényl.Névl._k^{áru}$ = a »k«-adik referencia-árutípus következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl. Névl.}_{\text{k}}^{\text{áru}} = \sum_{\text{l} \in \text{k ref.árutípus}} \text{Kock. Pozíció}_{\text{l}}$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280f. cikk

Az egyéb kockázatok kategóriájának többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{egyéb}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{egyéb}}$= az egyéb kockázatok kategóriájának többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének f) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított egyéb kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}^{\text{egyéb}}{}_{j}$ = az egyéb kockázati kategória »j«-edik fedezeti halmazra vonatkozó, a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a »j«-edik fedezeti halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{egyéb}} \cdot \left|\text{Tényl. Névérték}_{j}^{\text{egyéb}}\right|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}}$= a »j«-edik fedezeti halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többlete;

ϵ_{j} = a »j«-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója; és

$\text{SF}^{\text{egyéb}}$ = az egyéb kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 8 %-kal;

$\text{Tényl.Névl.}^{\text{egyéb}}{}_{j}$ = a »j«-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl. Névl.}_{j}^{\text{egyéb}} = \sum_{l \in j \text{ fedezeti halmaz}} \text{Kock. Pozíció}_{l}$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

4. szakasz

A partnerkockázatra alkalmazandó egyszerűsített sztenderd módszer

281. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézményeknek a 3. szakasznak megfelelően és az e cikk (2) bekezdésére figyelemmel egyetlen kitettségértéket kell kiszámítaniuk a nettósítási halmaz szintjén.

(2) Egy nettósítási halmaz kitettségértékét a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítani:

a) az intézmények nem alkalmazhatják a 274. cikk (6) bekezdésében említett eljárást;

b) a 275. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 275. cikk (2) bekezdésében nem említett nettósítási halmazok esetében az intézményeknek a pótlási költséget a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

ahol:

RC = pótlási költség; és

CMV = aktuális piaci érték;

c) az e rendelet 275. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, az olyan ügyletek nettósítási halmazai esetében, amelyek: elismert tőzsdén kereskedett ügyletek; a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek; vagy olyan ügyletek, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézményeknek a pótlási költséget a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

RC = pótlási költség;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimum átruházott összeg;

d) a 275. cikk (3) bekezdésétől eltérve, több, egyazon letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmaz esetében az intézményeknek a pótlási költséget az egyes egyedi nettósítási halmazok (1) bekezdés szerint kiszámított pótlási költségének összegeként kell kiszámítaniuk úgy, mintha azok nem lennének letéttel fedezve;

e) valamennyi fedezeti halmazt a 277a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell létrehozni;

f) a potenciális jövőbeli kitettség kiszámításához használandó, 278. cikk (1) bekezdése szerinti képletben az intézményeknek a szorzót 1-nek kell venniük a következőképpen:

$$\text{PFE} = \sum_{a} \text{Többlet}^{(a)}$$

ahol:

PFE = potenciális jövőbeli kitettség; és

$\text{Többlet}^{(a)}$ = az a kockázati kategóriára vonatkozó többlet;

g) a 279a. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek valamennyi ügylet esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk a felügyeleti deltát:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \\ -1 \text{ ha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \end{cases}$$

ahol:

δ = felügyeleti delta;

h) az átlagos hátralévő futamidő felügyeleti szorzójának kiszámításához használatos, a 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett képlet ez esetben a következő:

$$\text{átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója} = \text{E} - \text{S}$$

ahol:

E = az ügylet befejező időpontja és az adatszolgáltatás időpontja közötti időtartam; és

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja közötti időtartam;

i) a 279c. cikk (1) bekezdésében említett lejárati tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

i. a 275. cikk (1) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 1;

ii. a 275. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 0,42;

j) a j-edik fedezeti halmaz tényleges névleges összegének kiszámításához használatos, a 280a. cikk (3) bekezdésében említett képlet ez esetben a következő:

$$\text{Tényl. Névérték}_j^{IR} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

ahol:

$\text{Tényl. Névérték}_j^{IR}$ = a tényleges névérték a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$D_{k,}$ = a tényleges névérték a fedezeti halmaz k kategóriája esetében;

k) a 280c. cikk (3) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}} = \sum_{k} |\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k})|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$ = hitelkockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k}) =$ a hitelreferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

l) a 280d. cikk (3) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}} = \sum_{k} |\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k})|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = részvénypiaci kockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k}) =$ a hitelreferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

m) a 280e. cikk (4) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{áru}} = \sum_{k} \left|\text{Többlet}\left(\text{típus}_{k}^{j}\right)\right|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{áru}}$ = árukockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k})$ = az árureferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

5. szakasz

Az eredeti kitettség szerinti módszer

282. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézmények akkor számíthatnak egyetlen kitettségértéket egy szerződéses nettósítási megállapodáshoz tartozó valamennyi ügyletre, ha a 274. cikk (1) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesül. Ellenkező esetben az intézményeknek minden egyes ügyletre külön kell kiszámítaniuk a kitettségértéket, és ennek során az ügyletet önálló nettósítási halmazként kell kezelniük.

(2) A nettósítási halmaz vagy ügylet kitettségértéke az aktuális pótlási költség és a potenciális jövőbeli kitettség összege megszorozva 1,4-del.

(3) A (2) bekezdésben említett aktuális pótlási költséget a következőképpen kell kiszámítani:

a) az olyan ügyletek nettósítási halmazai esetében, amelyek: elismert tőzsdén kereskedett ügyletek; a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek; vagy olyan ügyletek, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

RC = pótlási költség;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimum átruházott összeg;

b) az összes egyéb nettósítási halmaz vagy egyedi ügylet esetében az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV}, 0\}$$

ahol:

RC = pótlási költség; és

CMV = aktuális piaci érték.

Az aktuális pótlási költség kiszámításához az intézményeknek legalább havonta frissíteniük kell az aktuális piaci értékeket.

(4) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett potenciális jövőbeli kitettséget:

a) egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettsége a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi ügylet b) pont szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettségének összege;

b) egy egyedi ügylet potenciális jövőbeli kitettsége az ügylet névleges értéke megszorozva:

i. az ügylet években kifejezett hátralévő futamidejének és 0,5 %-nak a szorzatával, származtatott kamatlábügyletek esetében;

ii. az ügylet években kifejezett hátralévő futamidejének és 6 %-nak a szorzatával, hitelderivatívák esetében;

iii. 4 %-kal származtatott devizaügyletek esetében;

iv. 18 %-kal származtatott aranyügyletek és a villamosenergia-derivatíváktól eltérő származtatott áruügyletek esetében;

v. 40 %-kal származtatott villamosenergia-derivatívák esetében;

vi. 32 %-kal származtatott részvényügyletek esetében;

c) az e bekezdés b) pontjában említett névleges összeget a 279b. cikk (2) bekezdésével összhangban kell meghatározni minden, a 279b. cikk (3) bekezdésében felsorolt származtatott ügylet esetében; továbbá, az e bekezdés b) pontjának iii–vi. pontjában említett származtatott ügyletek névleges összegét a 279b. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban kell meghatározni;

d) a nettósítási halmazok (3) bekezdés a) pontjában említett potenciális jövőbeli kitettségét meg kell szorozni 0,42-del.

A származtatott kamatlábügyletek és a hitelderivatívák potenciális kitettségének a b) pont i. és ii. alpontja szerinti kiszámításához az intézmény választhatja az ügyletek hátralévő futamideje helyett az eredeti futamidőt.”

75. A 283. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az összes olyan tőzsdén kívüli származtatott ügylet és hosszú teljesítésű ügylet esetén, amelyek esetében az intézmény nem kapott az (1) bekezdés szerinti engedélyt a belső modell módszer alkalmazására, az intézménynek a 3. szakaszban meghatározott módszereket kell használnia. Ezeket a módszereket állandó jelleggel is lehet egy csoporton belül kombináltan alkalmazni.”

76. A 298. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*298. cikk*
A nettósítás mint kockázatcsökkentés elismerésének hatásai

A 3–6. szakasz alkalmazásakor a nettósítást az adott szakaszban foglaltak szerint kell elismerni.”

77. A 299. cikk (2) bekezdésének a) pontját el kell hagyni.

78. A 300. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„E szakasz és a hetedik rész alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:”;

b) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„5. „készpénzügylet”: készpénzben, hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumban lebonyolított ügylet, azonnali devizaárfolyam- vagy áruügylet; a repoügyletek, továbbá az értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére vonatkozó ügyletek azonban nem készpénzügyletek;

6. „közvetett elszámolási megállapodás”: olyan megállapodás, amely teljesíti a 648/2012/EU rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételeket;

7. „magasabb szintű ügyfél”: olyan szervezet, amely alacsonyabb szintű ügyfélnek elszámolási szolgáltatásokat nyújt;

8. „alacsonyabb szintű ügyfél”: olyan szervezet, amely egy magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe a központi szerződő fél szolgáltatásait;

9. „többszintű ügyfélstruktúra”: olyan közvetett elszámolási konstrukció, amelynek keretében egy olyan szervezet nyújt elszámolási szolgáltatásokat egy intézménynek, amely nem klíringtag, de egy klíringtag vagy magasabb szintű ügyfél ügyfele;

10. „garanciaalaphoz való előre be nem fizetett hozzájárulás”: olyan hozzájárulás, amelyre vonatkozóan valamely klíringtagként eljáró intézmény szerződéses kötelezettséget vállalt, hogy azt a központi szerződő fél rendelkezésére bocsátja abban az esetben, ha az adott központi szerződő fél az egy vagy több klíringtagja nemteljesítését követően felmerült veszteségei fedezésére már kimerítette garanciaalapját;

11. „teljes mértékben garantált betét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügylet”: olyan teljes mértékben fedezett pénzpiaci ügylet, amelynek keretében két partner betétet cserél ki egymás között, a szóban forgó partnerek fizetési kötelezettségei teljesítésének biztosítása céljából egy központi szerződő fél közvetítésével.”

79. A 301. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*301. cikk*
Tárgyi hatály

(1) E szakasz az alábbi szerződésekre és ügyletekre alkalmazandó, feltéve hogy ezek központi szerződő féllel fennálló szerződések, illetve folyamatban lévő ügyletek:

a) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és hitelderivatívák;

b) értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljes mértékben garantált betét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek; és

c) hosszú teljesítésű ügyletek.

Ez a szakasz nem alkalmazandó a készpénzügyletek kiegyenlítéséből eredő kitettségekre. Az intézményeknek az V. címben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk az említett ügyletekből eredő kereskedési kitettségekre, és 0 %-os kockázati súlyt a kizárólag ezen ügyleteket fedező garanciaalap-hozzájárulásokra. Az intézményeknek a 307. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk az olyan garanciaalap-hozzájárulásokra, amelyek a készpénzügyletek mellett az e bekezdés első albekezdésében felsorolt szerződések bármelyikére vonatkoznak.

(2) E szakasz alkalmazása céljából a következő követelmények alkalmazandók:

a) az alapletét nem foglalhatja magában a központi szerződő fél részére a kölcsönös veszteségmegosztási mechanizmusokhoz nyújtott hozzájárulásokat;

b) az alapletét magában foglalja a klíringtagként eljáró intézmény által vagy egy ügyfél által a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény által előírt minimális összeget meghaladóan letétbe helyezett biztosítékot, amennyiben a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény megfelelő esetekben megakadályozhatja a klíringtagként eljáró intézményt vagy az ügyfelet abban, hogy kivonja a többletbiztosítékot;

c) ha a központi szerződő fél alapletétet használ a veszteségeknek a klíringtagjai közötti kölcsönös megosztására, a klíringtagként eljáró intézményeknek az alapletétet a garanciaalaphoz való hozzájárulásként kell kezelniük.”

80. A 302. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézményeknek a megfelelő forgatókönyv-elemzések és stressztesztek segítségével fel kell mérniük, hogy a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek – így többek között a lehetséges jövőbeli hitelkitettségek vagy függő hitelkitettségek, vagy garanciaalapokhoz tett hozzájárulásokból eredő kitettségek – fedezésére, illetve amennyiben az intézmények klíringtagként járnak el, a 304. cikkben meghatározott szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek fedezésére tartott szavatolótőke szintje igazodik-e az ezen kitettségekben rejlő kockázatokhoz.”

81. A 303. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*303. cikk*
A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettségeinek kezelése

(1) Annak az intézménynek, amely – saját részre vagy egy ügyfél és egy központi szerződő fél közötti pénzügyi közvetítőként – klíringtagként jár el, a központi szerződő féllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt a következőképpen kell kiszámítania:

a) a 306. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire;

b) a 307. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő fél számára nyújtott, garanciaalaphoz való hozzájárulására.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor az intézménynek az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire és garanciaalaphoz való hozzájárulásaival összefüggő kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek összege nem lehet nagyobb, mint azon szavatolótőke-követelmények összege, amelyek ugyanezen kitettségekre akkor lennének alkalmazandók, ha a központi szerződő fél nem lenne elfogadott központi szerződő fél.”

82. A 304. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy klíringtagként eljáró, és ilyen minőségében egy ügyfél és egy központi szerződő fél között pénzügyi közvetítői szerepet betöltő intézménynek az adott ügyféllel kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakasza, e cím 4. fejezetének 4. szakasza, illetve a VI. cím alapján kell kiszámítania.”

b) a (3), a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(3) Amennyiben a klíringtagként eljáró intézmény a kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt az e fejezet 3. vagy 6. szakaszában meghatározott módszerek szerint számítja ki, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a 285. cikk (2) bekezdésétől eltérve az intézmény az ügyféllel szembeni kitettségei tekintetében legalább öt munkanapos letéti kockázati periódust alkalmazhat;

b) az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kitettségei tekintetében legalább tíz munkanapos letéti kockázati periódust kell alkalmaznia;

c) a 285. cikk (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben a számításba bevont nettósítási halmaz teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, az intézmény figyelmen kívül hagyhatja az említett pontban meghatározott határértéket, feltéve, hogy a nettósítási halmaz nem felel meg az említett bekezdés b) pontjában foglalt feltételnek, és nem tartalmaz vitatott ügyleteket, illetve egzotikus opciókat;

d) amennyiben a központi szerződő fél egy ügylet esetében változó letétet tart fenn, és az intézmény biztosítéka nem védett a központi szerződő fél fizetésképtelenségével szemben, az intézménynek olyan – 10 munkanapnál nem rövidebb – letéti kockázati periódust kell alkalmaznia, amely a következők közül a rövidebb: egy év, illetőleg az ügylet hátralévő futamideje.

(4) A 281. cikk (2) bekezdésének i) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény a 4. szakaszban meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, a számítás során 0,21-os lejárati tényezőt használhat.

(5) A 282. cikk (4) bekezdésének d) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, akkor a számítás során 0,21-os lejárati tényezőt használhat.”

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) A klíringtagként eljáró intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek a VI. címmel összhangban történő kiszámítása céljából alkalmazhatja a (3), (4) és (5) bekezdésben foglalt számítások eredményeként keletkező csökkentett nemteljesítéskori kitettséget.

(7) A klíringtagként eljáró olyan intézmény, amely a központi szerződő féllel kapcsolatos ügyletre vonatkozóan biztosítékot kap egy ügyféltől, és a biztosítékot továbbítja a központi szerződő félnek, az adott központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet esetében figyelembe veheti ezt a biztosítékot az ügyféllel szembeni kitettségének csökkentésére.

Többszintű ügyfélstruktúra esetén az első albekezdésben meghatározott eljárás a szóban forgó struktúra valamennyi szintjén alkalmazható.”

83. A 305. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az ügyfélnek minősülő intézménynek a klíringtagjával kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakaszával, e cím 4. fejezetének 4. szakaszával, illetve a VI. címmel összhangban kell kiszámítania.”;

b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az ügyfél kellően alapos jogi vizsgálatot végzett, amelyet naprakészen tart, és amely alátámasztja, hogy a b) pontban meghatározott feltétel teljesítését biztosító intézkedések az adott ország(ok), illetve terület(ek) vonatkozó jogszabályai szerint jogszerűek, érvényesek, kötelezőek és végrehajthatók;”;

c) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az intézmény az első albekezdés b) pontjában meghatározott feltételnek való megfelelésének értékelése során figyelembe veheti az ügyfelek pozícióinak és a kapcsolódó biztosítékoknak a központi szerződő fél számára történő átadására vonatkozó egyértelmű korábbi gyakorlatot és azt, hogy az ágazati szereplőknek szándékukban áll-e a gyakorlat folytatása.”;

d) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy ügyfélnek minősülő intézmény nem teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, mert nem rendelkezik védelemmel a klíringtag és a klíringtag valamely másik ügyfele együttes nemteljesítéséből eredő veszteségekkel szemben, feltéve hogy az említett bekezdés a)–d) pontjában meghatározott összes többi feltétel teljesül, az ügyfél a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt kiszámíthatja a 306. cikk alapján; ebben az esetben azonban a 306. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott 2 %-os kockázati súly helyett 4 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

(4) Többszintű ügyfélstruktúra esetében az az intézmény, amely alacsonyabb szintű ügyfél, és amely a központi szerződő fél szolgáltatásait magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe, csak akkor alkalmazhatja a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott eljárást, ha az említett bekezdésekben meghatározott feltételek a struktúra minden szintjén teljesülnek.”

84. A 306. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) amikor valamely intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény nem köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézmény a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségének kitettségértékét nullának veheti;”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) amikor az intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézménynek az a) vagy b) pont szerinti eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségére.”;

b) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy központi szerződő félnek vagy klíringtagnak biztosítékként nyújtott eszközök nem vonhatók be fizetésképtelenségi eljárás alá abban az esetben, ha a központi szerződő fél, a klíringtag vagy a klíringtag egy vagy több ügyfele fizetésképtelenné válik, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet ezen eszközök partnerkockázati kitettségéhez.

(3) Az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékét – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakaszának, illetve a 4. fejezet 4. szakaszának megfelelően kell kiszámítania.”

85. A 307. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*307. cikk*
A központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

A klíringtagként eljáró intézménynek a központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásaiból eredő kitettsége kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 308. cikkben foglalt módszerrel kell kiszámítani;

b) a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett és előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 309. cikkben foglalt módszerrel kell kiszámítani;

c) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 310. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani.”

86. A 308. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettségéhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az alábbiak szerint kell kiszámítania:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

ahol:

K_i = szavatolótőke-követelmény;

i = a klíringtagot jelölő index;

K_{CCP} = az elfogadott központi szerződő fél feltételezett tőkéje, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF_i = előre befizetett hozzájárulás;

DF_{CCP} = a központi szerződő fél előre befizetett pénzügyi forrásai, a központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint; és

DF_{CM} = az elfogadott központi szerződő fél valamennyi klíringtagjától származó előre befizetett hozzájárulások összege, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézménynek az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjába előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az e cikk (2) bekezdése alapján kiszámolt szavatolótőke-követelményt meg kell szoroznia 12,5-del.”;

b) a (4) és az (5) bekezdést el kell hagyni.

87. A 309., a 310. és a 311. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*309. cikk*

Szavatolótőke-követelmények a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás és a nem elfogadott központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulás kapcsán

(1) Az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia a valamely nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásaiból és az ilyen központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulásaiból eredő kitettségeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítására:

K=DF+UC

ahol:

K = szavatolótőke-követelmény;

DF = nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulás; és

UC = nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulás.

(2) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézménynek a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az e cikk (1) bekezdése alapján kiszámolt szavatolótőke-követelményt meg kell szoroznia 12,5-del.

310. cikk

Elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

Az intézménynek 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásaira.

311. cikk

Szavatolótőke-követelmények a bizonyos feltételeket már nem teljesítő központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez kapcsolódóan

(1) Az intézményeknek az e cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk, amennyiben tudomásukra jutott – az általuk igénybe vett központi szerződő fél illetékes hatósága által vagy maga a központi szerződő fél által közzétett nyilvános bejelentés vagy értesítés nyomán –, hogy a központi szerződő fél a továbbiakban nem fogja teljesíteni az engedélyezésre vagy adott esetben az elismerésre vonatkozó feltételeket.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltétel teljesül, az intézményeknek az említett bekezdésben említett körülmény észlelésétől számított három hónapon belül – vagy annál korábban, amennyiben az intézmények illetékes hatósága ezt előírja – az alábbiak szerint kell eljárniuk az adott központi szerződő féllel szembeni kitettségeik viszonylatában:

a) az adott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeikre a 306. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott eljárást kell alkalmazniuk;

b) az adott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulásaikra és az adott központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulásaikra a 309. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk;

c) az adott központi szerződő féllel szembeni, az e bekezdés a) és b) pontjában felsoroltaktól eltérő kitettségeiket a hitelkockázatra vonatkozó, 2. fejezet szerinti sztenderd módszernek megfelelően, vállalattal szembeni kitettségként kell kezelniük.”

88. A 316. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve az intézmények határozhatnak úgy, hogy az irányadó mutató kiszámításának céljára nem az eredménykimutatásnak a 86/635/EGK irányelv 27. cikke szerinti számviteli kategóriáit alkalmazzák a pénzügyi vagy operatív lízingre, hanem ehelyett:

a) a pénzügyi és operatív lízingügyletekből származó kamatbevételeket és a lízingbe adott eszközökkel kapcsolatos nyereséget az 1. táblázat 1. pontjában említett kategóriában veszik figyelembe;

b) a pénzügyi és operatív lízingügyletekkel kapcsolatos kamatkiadásokat és veszteségeket, valamint az operatív lízingbe adott eszközök értékcsökkenését és értékvesztését az 1. táblázat 2. pontjában említett kategóriában veszik figyelembe.”

89. A harmadik rész IV. címében a 1. fejezet helyébe a következő szöveg lép:

„1. fejezet
Általános rendelkezések

325. cikk
Módszerek a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeinek kiszámítására

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciók és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit a következő módszereknek megfelelően kell meghatároznia:

a) a (2) bekezdés szerinti sztenderd módszer;

b) az e cím 5. fejezetében foglalt belső modellen alapuló módszer azon kockázati kategóriák esetében, amelyek tekintetében az intézmény a 363. cikknek megfelelően engedélyt kapott e módszer használatára.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett sztenderd módszernek megfelelően számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények a következő alkalmazandó szavatolótőke-követelmények összegét jelentik:

a) a 2. fejezetben említett pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények;

b) a 3. fejezetben említett devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények;

c) a 4. fejezetben említett árukockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

(3) A 430b. cikkben meghatározott adatszolgáltatási követelmények alól a 325a. cikk alapján nem mentesített intézmény köteles minden kereskedési könyvi pozíció és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett minden nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a 430b. cikkel összhangban adatot szolgáltatni az alábbi módszereken alapuló számítás eredményéről:

a) az 1a. fejezet szerinti alternatív sztenderd módszer;

b) az 1b. fejezet szerinti alternatív belső modellen alapuló módszer.

(4) Az intézmény csoporton belül állandó jelleggel az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott módszereket kombinálva is használhatja, a 363. cikknek megfelelően.

(5) Az intézmények a (3) bekezdés b) pontjában foglalt módszert nem használhatják a kereskedési könyvük azon eszközei tekintetében, amelyek értékpapírosítási pozíciók vagy a (6), a (7) és a (8) bekezdésben meghatározott, alternatív korrelációkereskedési portfólióbeli (ACTP) pozíciók.

(6) A következő feltételek mindegyikének megfelelő értékpapírosítási pozíciókat és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat az ACTP-be kell besorolni:

a) a pozíciók nem újra-értékpapírosítási pozíciók, nem valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatra vonatkozó opciók és nem értékpapírosítási kitettségek olyan származtatott eszközei, amelyek valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatból eredő bevételből arányos részre jogosítanak;

b) minden alapul szolgáló eszközük az alábbiak valamelyike:

i. olyan, egy alaptermékes instrumentumok, ideértve az egy alaptermékes hitelderivatívákat is, amelyek esetében likvid kétirányú piac áll fenn;

ii. az i. alpontban említett instrumentumokon alapuló, általánosan forgalomban lévő indexek.

Kétirányú piac akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy az aktuális jóhiszemű versenyképes vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megkötheto.

(7) Azon pozíciók, amelyek alapul szolgáló eszközei között szerepel az alábbiak bármelyike, nem képezhetik az ACTP részét:

a) a 112. cikk h) vagy i) pontjában említett kitettségi osztályokban található alapul szolgáló eszközök;

b) különleges célú gazdasági egységgel szembeni olyan követelés, amelynek fedezetéül akár közvetlen, akár közvetett módon olyan pozíció szolgál, amely a (6) bekezdéssel összhangban maga nem képezhetné az ACTP részét.

(8) Az intézmények az ACTP-be olyan pozíciókat is belefoglalhatnak, amelyek sem nem értékpapírosítási pozíciók, sem pedig az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák, de egyéb, ezen portfólióban szereplő pozíciókat fedeznek, feltéve, hogy a (6) bekezdés második albekezdésében foglaltak szerinti likvid kétirányú piac áll fenn az eszköz vagy az annak alapjául szolgáló eszközök tekintetében.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek a (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti módszerekkel miként kell kiszámolniuk a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket …[15 hónappal e módosító rendelet hatálybalépésének napja után]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325a. cikk

Mentességek a piaci kockázatra vonatkozó konkrét adatszolgáltatási követelmények alól

(1) Az intézményeket mentesíteni kell a 430b. cikkben foglalt adatszolgáltatási követelmények alól, ha a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 500 millió EUR.

(2) Az intézményeknek a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységüknek nagyságát a hónap utolsó napján érvényes adatok felhasználásával, a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) abba bele kell számítani a kereskedési könyvhöz rendelt összes pozíciót, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat, valamint azokat a hitelderivatívákat, amelyek maradéktalanul ellentételezik a 106. cikk (3) bekezdésben említett belső fedezeti ügyletek piaci kockázatát;

b) abba bele kell számítani a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes nem kereskedési könyvi pozíciót;

c) az összes pozíciót az adott napi piaci értéken kell értékelni, kivéve a b) pontban említett pozíciókat; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke egy adott napon nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie. Amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi piaci vagy valós értékét kell figyelembe vennie;

d) a devizaárfolyam-kockázatnak kitett összes nem kereskedési könyvi pozíciót egyetlen nettó devizaárfolyam-kockázati összpozíciónak kell tekinteni, és a 352. cikknek megfelelően kell értékelni;

e) az árukockázatnak kitett összes nem kereskedési könyvi pozíciót a 357. és a 358. cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni;

f) a hosszú pozíciók abszolútértékét hozzá kell adni a rövid pozíciók abszolútértékéhez.

(3) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat arról, ha a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit e cikknek megfelelően számítják ki, vagy ha felhagynak e számításmód alkalmazásával.

(4) Amennyiben az intézmény már nem felel meg az (1) bekezdésben foglalt egy vagy több feltételnek, erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot.

(5) A 430b. cikkben megállapított adatszolgáltatási követelmények alóli mentesség az alábbi esetek bármelyikének előfordulásától számított három hónapon belül megszűnik:

a) az intézmény három egymást követő hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételnek; vagy

b) az intézmény a megelőző 12 hónapon belül több mint 6 hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételnek;

(6) Amennyiben az intézmény az e cikk (5) bekezdésével összhangban a 430b. cikkben megállapított adatszolgáltatási követelmények hatálya alá kerül, azok alól csak akkor mentesülhet ismét, ha az illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy az e cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek egy teljes éven át megszakítás nélkül teljesültek.

(7) Az intézmények nem nyithatnak, nem vásárolhatnak és nem adhatnak el pozíciót kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

(8) A 94. cikk szerinti eltérésre jogosult intézményt mentesíteni kell a 430b. cikkben foglalt adatszolgáltatási követelmények alól.

325b. cikk

A konszolidált követelmények engedélyezése

(1) A (2) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel és kizárólag a nettó pozíciók és a szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítása céljából az intézmények felhasználhatják az egyik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíciókat egy másik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíció ellentételezésére.

(2) Az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben foglaltakat, ha ezt az illetékes hatóságok engedélyezik – ennek feltétele, hogy a következő kritériumok mindegyike teljesüljön:

a) a csoporton belül a szavatolótőke megoszlása megfelelő;

b) azok a szabályozási, jogszabályi vagy szerződéses keretek, amelyek között az intézmények működnek, garantálják a csoporton belüli kölcsönös pénzügyi támogatást.

(3) Harmadik országban található vállalkozások érintettsége esetén a (2) bekezdésben meghatározott feltételek mellett teljesülnie kell az összes következő feltételnek is:

a) ezeket a vállalkozásokat engedélyezték egy harmadik országban, és vagy megfelelnek a hitelintézet fogalommeghatározásának, vagy elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások;

b) ezek a vállalkozások egyedi alapon megfelelnek az ebben a rendeletben megállapítottakkal egyenértékűnek tekintett szavatolótőke-követelményeknek;

c) az adott harmadik országokban nincs hatályban olyan szabályozás, amely jelentősen érintené a csoporton belüli tőketranszfert.”

90. A harmadik rész IV. címe a következő fejezetekkel egészül ki:

„1a. fejezet
Alternatív sztenderd módszer

1. szakasz
Általános rendelkezések

325c. cikk
Az alternatív sztenderd módszer alkalmazási köre és struktúrája

(1) Az e fejezetben előírt alternatív sztenderd módszer csak a 430b. cikk (1) bekezdésében megállapított adatszolgáltatási követelmény céljára használható.

(2) Az intézményeknek a kereskedési könyvi pozíciók és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeit az alternatív sztenderd módszerrel összhangban, a következő három elem összegeként kell kiszámítaniuk:

a) a 2. szakaszban meghatározott, érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény;

b) az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó;

c) a 4. szakaszban meghatározott, fennmaradó kockázatokkal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó.

2. szakasz

A szavatolótőke-követelmény kiszámolására vonatkozó érzékenységen alapuló módszer

325d. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. »kockázati osztály«: a következő hét kategória egyike:

   i. általános kamatlábkockázat;

   ii. nem értékpapírosítás hitelfelár-kockázata;

   iii. alternatív nem korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázata;

   iv. alternatív korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázata;

v. részvénypiaci kockázat;

vi. árukockázat;

vii. devizaárfolyam-kockázat.

2. »érzékenység«: egy pozíció értékének az intézmény árazási modelljével, a 3. szakasz 2. alszakaszának megfelelően kiszámított, a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása.

3. »kategória«”: hasonló kockázati profillal rendelkező pozíciók valamely kockázati osztályon belüli alkategóriája, amelyhez a 3. szakasz 1. alszakaszában meghatározott kockázati súlyt rendelnek hozzá.

325e. cikk

Az érzékenységen alapuló módszer összetevői

(1) Az intézményeknek a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt az érzékenységen alapuló módszer szerint az alábbi három szavatolótőke-követelménynek az összesítésével kell kiszámítaniuk a 325h. cikknek megfelelően:

a) a delta kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében a volatilitáshoz nem kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;

b) a vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében a volatilitáshoz kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;

c) a görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében bekövetkező olyan változások kockázatát foglalja magában, amelyek a volatilitáshoz nem kapcsolódó olyan fő kockázati tényezők mozgása miatt következnek be, amelyekre a delta kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény nem terjed ki.

(2) Az (1) bekezdés szerinti számítás céljából:

a) Az opcionalitással rendelkező instrumentumok tekintetében fennálló összes pozíció az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik.

b) Az opcionalitással nem rendelkező instrumentumok tekintetében fennálló összes pozíció csak az (1) bekezdés a) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik.

E fejezet alkalmazásában opcionalitással rendelkező instrumentumnak minősülnek többek között: a vételi opciók, eladási opciók, kamatplafon-ügyletek, kamatpadló-ügyletek, csereügyletre szóló opciók (swap option), limitáras opciók és egzotikus opciók. A beágyazott opciókat, például az előtörlesztési opciókat vagy az ügyfélmagatartástól függően lehívott opciókat a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények számításának céljából önálló opciópozíciónak kell tekinteni.

E fejezet alkalmazásában azokat az instrumentumokat, amelyek pénzáramlásai az alapul szolgáló eszköz névleges összegének lineáris függvényeként írhatók le, opcionalitással nem rendelkező instrumentumnak kell tekinteni.

325f. cikk

Delta és vega kockázatok szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézményeknek a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 3. szakasz 1. alszakaszában ismertetett delta és vega kockázati tényezőket kell alkalmazniuk.

(2) Az intézményeknek a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítására a (3)–(8) bekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk.

(3) Minden egyes kockázati osztály esetében a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó valamennyi instrumentumnak az adott kockázati osztályba sorolt, alkalmazandó delta, illetve vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét a 3. szakasz 2. alszakaszában megadott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az instrumentum értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

(4) Az érzékenységeket az egyes kockázati osztályokon belüli (»b«) kategóriák egyikéhez kell hozzárendelni.

(5) Az egyes »b« kategóriákon belül nettósítani kell az azonos kockázati tényezővel szembeni pozitív és negatív érzékenységeket, aminek eredménye a kategórián belül az egyes »k« kockázati tényezők nettó érzékenysége (s_k).

(6) Az egyes kategóriákon belül az egyes kockázati tényezőkhöz tartozó nettó érzékenységet meg kell szorozni a 6. szakaszban meghatározott megfelelő kockázati súllyal, így a következő képlettel meghatározható az adott kategórián belül az egyes kockázati tényezők súlyozott érzékenysége:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

ahol:

WS_k = a súlyozott érzékenység;

RW_k = a kockázati súly; és

s_k = a kockázati tényező.

(7) A kategóriaspecifikus érzékenység megállapításához az adott kategórián belüli különböző kockázati tényezők súlyozott érzékenységét összesíteni kell az alábbi képlet alapján, ahol a négyzetgyökfüggvényen belüli mennyiséget nullában kell megállapítani, ha az annál kisebb. Az ugyanazon kategóriához tartozó súlyozott érzékenységekre a 6. szakaszban meghatározott megfelelő korrelációkat (ρ_{kl}) kell alkalmazni.

$$Kb = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

ahol:

K_b = kategóriaspecifikus érzékenység; és

WS = súlyozott érzékenység.

(8) A kockázati osztályhoz tartozó minden egyes kategóriára ki kell számítani a kategóriaspecifikus érzékenységet az (5), a (6) és a (7) bekezdés szerint. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után az összes kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenységeket összesíteni kell az összes kategóriára az alábbi képlettel, a különböző kategóriák 6. szakaszban meghatározott súlyozott érzékenységeire vonatkozó megfelelő γ_{bc} korrelációk használatával; e számítás eredménye a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmény:

$$\text{Delta, illetve vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke} - \text{köv.} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

ahol:

$S_b = \sum_k WS_k$ a b kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében, és $S_c = \sum_k WS_k$ a c kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében; amennyiben S_b és S_c értéke a $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ teljes összegére negatív számot eredményez, az intézménynek a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó,kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania, ahol

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ a b kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre és

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ a c kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

A delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket minden egyes kockázati osztály tekintetében ki kell számítani az (1)–(8) bekezdésnek megfelelően.

325g. cikk

A görbületkockázat szavatolótőke-követelménye

Az intézményeknek a görbületkockázat szavatolótőke-követelményét a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell kiszámítaniuk.

325h. cikk

A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények összesítése

(1) Az intézményeknek a (2), a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott eljárás alapján összesíteniük kell a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket.

(2) A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények 325f. és 325g. cikkben leírt kiszámítását minden egyes kockázati osztályra vonatkozóan háromszor kell elvégezni, minden egyes alkalommal eltérő ρ_{kl} (a kategórián belüli kockázati tényezők közötti korreláció) és γ_{bc} (a kockázati osztályon belüli kategóriák közötti korreláció) korrelációs paraméterkészlet alkalmazásával. Az említett három paraméterkészlet a következő eltérő forgatókönyveknek felel meg:

a) a »közepes korreláció« forgatókönyve, amikor a ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paraméterek a 6. szakaszban meghatározottakhoz képest változatlanok maradnak;

b) az »erős korreláció« forgatókönyve, amikor a 6. szakaszban meghatározott ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paramétereket egységesen meg kell szorozni 1,25-dal, úgy, hogy a ρ_{kl} és a γ_{bc} paraméterre 100 %-os felső korlátot kell alkalmazni;

c) a »gyenge korreláció« forgatókönyve, amelyet a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján kell meghatározni.

(3) A három forgatókönyvspecifikus szavatolótőke-követelmény kiszámolásához az intézményeknek az egyes forgatókönyvekre össze kell adniuk a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket.

(4) Az érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény a (3) bekezdésben említett három forgatókönyvspecifikus szavatolótőke-követelmény közül a legnagyobb.

325i. cikk

Az indexhez kötött instrumentumok és a több alaptermékes opciók kezelése

Az intézményeknek az indexhez kötött instrumentumokat és a több alaptermékes opciókat a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell kezelniük.

325j. cikk

A kollektív befektetési formák kezelése

Az intézményeknek a kollektív befektetési formákat a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell kezelniük.

325k. cikk

Jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciók

(1) Az intézmények az e cikkben meghatározott eljárást alkalmazhatják a hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok tekintetében jegyzési garanciavállalásból eredően fennálló pozíciók piaci kockázatával kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítására.

(2) Az intézményeknek az 1. táblázatban felsorolt megfelelő szorzók egyikét kell alkalmazniuk az egyes kibocsátókban jegyzési garanciavállalással szerzett összes pozíciójuk nettó érzékenységére, kivéve azokat a jegyzési garanciavállalásokat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt, és a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeket az e fejezetben meghatározott módszer szerint, a korrigált nettó érzékenységek alapján kell kiszámítaniuk.

1. táblázat

0. munkanap	0 %
1. munkanap	10%
2–3. munkanap	25 %
4. munkanap	50 %
5. munkanap	75 %
5. munkanap után	100 %

E cikk alkalmazásában a 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

(3) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az e cikkben meghatározott eljárás alkalmazásáról.

3. szakasz

Kockázati tényezők és érzékenységek meghatározása

1. alszakasz

Kockázati tényezők meghatározása

325l. cikk

Általános kamatlábkockázati tényezők

(1) Minden általános kamatlábkockázati tényező, többek között az inflációs kockázat és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázat esetében devizánként egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyike különböző típusú kockázati tényezőket tartalmaz.

A kamatlábérzékeny eszközökre alkalmazandó általános delta kamatlábkockázati tényezők az egyes pénznemekre és a következő lejáratokra vonatkozó releváns kockázatmentes kamatlábak: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézményeknek a kockázati tényezőket lineáris interpolációval vagy az intézmény független kockázat-ellenőrzési részlege által a piaci kockázatnak vagy az eredménynek a felső vezetés felé történő jelentéséhez használt árazó függvényekkel leginkább összhangban álló módszer alkalmazásával kell hozzárendelniük a meghatározott lejárati pontokhoz.

(2) Az intézményeknek az egyes devizákra vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat az intézmény kereskedési könyvében tartott olyan pénzpiaci eszközök – például az egynapos kamatra vonatkozó kamatcsereügyletek – alapján kell megállapítaniuk, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

(3) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (2) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbére (például a bankközi kamatlábswapok görbéire) kell alapulniuk.

Amennyiben a (2) bekezdésben és az e bekezdés első albekezdésében leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott deviza esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény-hozamgörbéből.

Ha az intézmények az e bekezdés második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban megállapított általános kamatlábkockázati tényezőket állampapírokra alkalmazzák, az állampapír nem zárható ki a hitelfelár-kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények alól. Ezekben az esetekben, ha a hitelfelár-elemtől nem lehet elkülöníteni a kockázatmentes kamatlábat, a kockázati tényezővel szembeni érzékenységet az általános kamatlábkockázathoz és a hitelfelár-kockázathoz egyaránt hozzá kell rendelni.

(4) Az általános kamatlábkockázati tényezők esetében az egyes devizák különálló kategóriát alkotnak. Az intézményeknek a 6. szakasznak megfelelően az egy kategórián belüli, de különböző lejáratú kockázati tényezőkhöz eltérő kockázati súlyt kell rendelniük.

Az intézményeknek további kockázati tényezőket kell alkalmazniuk az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok inflációs kockázatára, amelyek pénzáramlásai funkcionálisan függnek az inflációs rátáktól. Ezek a további kockázati tényezők devizánként a különböző lejáratokhoz kapcsolódó, piac által implikált inflációs ráták egy vektorából állnak. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi inflációs ráta az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül.

(5) Az intézményeknek az instrumentumnak a (4) bekezdésben említett, inflációs kockázatra vonatkozó további kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az intézményeknek az egyes kategóriákon belül az inflációt egyetlen kockázati tényezőként kell kezelniük, az egyes vektorok összetevőinek számától függetlenül. Az intézményeknek a kategóriára vonatkozó egyetlen nettó érzékenységet kell meghatározniuk oly módon, hogy az e bekezdésben leírtaknak megfelelően számított, inflációval szembeni érzékenységeket a kategórián belül nettósítják.

(6) A különböző devizákban történő kifizetéseket magukban foglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében figyelembe kell venni az e devizák közötti kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázatot is. Az érzékenységen alapuló módszer keretében az intézmények által alkalmazandó kockázati tényező az egyes devizák és az USA-dollár, illetve euro közötti kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázat. Az intézményeknek az olyan kétdevizás bázisokat, amelyek nem valamely deviza és az USA-dollár közötti vagy valamely deviza és az euro közötti bázishoz kapcsolódnak, vagy az USA-dollárhoz képesti vagy az euróhoz képesti bázisként kell kiszámítaniuk.

Az egyes kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők devizánként a különböző lejáratokra vonatkozó kereszt-devizaárfolyam alap egy vektorából állnak. Az egyes hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi kétdevizás bázis az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Minden deviza különálló kategóriát alkot.

Az intézményeknek az instrumentum kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az egyes kategóriákon belül két lehetséges eltérő kockázati tényezőt kell figyelembe venni: az adott deviza és az euro közötti bázist és az adott deviza és az USA-dollár közötti bázist, tekintet nélkül az egyes kereszt-devizaárfolyam alap vektorai összetevőinek számára. A kategóriánkénti nettó érzékenységek száma legfeljebb kettő lehet.

(7) Az általános kamatlábbal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó, általános vega kamatlábkockázati tényezők a (2) és a (3) bekezdésben leírt megfelelő kockázatmentes kamatlábak implikált volatilitásai, amelyeket a pénznemtől függően kell kategóriákhoz és az egyes kategóriákon belül a következő lejáratokhoz hozzárendelni: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Devizánként egy kategória van.

Az intézményeknek nettósítás céljából úgy kell tekinteniük, hogy az ugyanazon kockázatmentes kamatlábakhoz kapcsolódó és ugyanahhoz a lejárathoz hozzárendelt implikált volatilitások egyazon kockázati tényezőt képeznek.

Amikor az intézmények az e bekezdésben említetteknek megfelelően az implikált volatilitásokat hozzárendelik a lejáratokhoz, a következő követelményeket kell alkalmazni:

a) ahol az opció lejárata az alapul szolgáló eszköz lejáratához igazodik, egyetlen kockázati tényezőt kell figyelembe venni, amelyet az adott lejárathoz kell hozzárendelni;

b) ahol az opció lejárata rövidebb, mint az alapul szolgáló eszköz lejárata, a következő kockázati tényezőket kell figyelembe venni az alábbiaknak megfelelően:

i. az első kockázati tényezőt az opció lejáratához kell hozzárendelni;

ii. a második kockázati tényezőt az opció alapjául szolgáló eszköz – opció lejárati időpontjában számított – hátralévő futamidejéhez kell hozzárendelni.

(8) Az intézmény által alkalmazandó általános görbületi kamatlábkockázati tényezők devizánként a kockázatmentes kamatlábak egy vektorából állnak, amely egy adott kockázatmentes hozamgörbét fejez ki. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú kockázatmentes kamatláb az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül.

(9) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek a különböző hozamgörbéknek megfelelő és eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben e vektorok ugyanazon devizának felelnek meg. Az intézményeknek nettósítaniuk kell az ugyanazon kockázati tényezővel szembeni érzékenységeket. Kategóriánként csak egy nettó érzékenységet lehet figyelembe venni.

Az inflációs kockázatok és a kétdevizásbázis-kockázatok tekintetében nem kell a görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeket megállapítani.

325m. cikk

Hitelfelár-kockázati tényezők nem értékpapírosítás esetén

(1) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási instrumentumokra alkalmazandó delta hitelfelár-kockázati tényezőket ezen instrumentumok kibocsátóinak hitelkockázati felárai jelentik, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek, és amelyek az alábbi lejárati időkhöz vannak hozzárendelve: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Az intézményeknek kibocsátónként és lejáratonként egy kockázati tényezőt kell alkalmazniuk, függetlenül attól, hogy a szóban forgó kibocsátó hitelkockázati felára hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján került-e kiszámításra. A kategóriák a 6. szakaszban említett ágazati kategóriák, és az egyes kategóriáknak a releváns tényezőhöz kapcsolódó valamennyi kockázati tényezőt tartalmazniuk kell.

(2) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási alapul szolgáló eszközökkel rendelkező opciókra alkalmazandó vega hitelfelár-kockázati tényezők az alapul szolgáló eszköz kibocsátójára alkalmazott, (1) bekezdés szerinti hitelkockázati felárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejáratának megfelelően: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(3) Az intézmények által a nem értékpapírosítási instrumentumokhoz alkalmazott hitelfelár-görbületkockázati tényezők a hitelkockázati felárak egy vektorából állnak, amely a kibocsátó specifikus hitelkockázatifelár-görbéjét fejezi ki. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(4) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve a hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján kiszámított, különböző számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, feltéve hogy e vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

325n. cikk

Hitelfelár-kockázati tényezők értékpapírosítás esetén

(1) Az intézményeknek a (3) bekezdésben említett hitelfelár-kockázati tényezőit kell alkalmazniuk a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdése szerint az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra.

Az intézményeknek az (5) bekezdésben említett hitelfelár-kockázati tényezőit kell alkalmazniuk azokra az értékpapírosítási pozíciókra, amelyek a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdése szerint nem szerepelnek az ACTP-ben.

(2) Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriáknak meg kell egyezniük a nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriákkal, a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

A nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriák specifikusak e kockázati kategóriára nézve, a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

(3) Az intézmények által az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségei kibocsátóinak az alábbi lejárati időkre vonatkozó releváns hitelkockázati felárai, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és a hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségeinek kibocsátójára vonatkozó, az e bekezdés a) pontjában leírtaknak megfelelően kiszámított hitelkockázati felárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

c) a görbületkockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapjául szolgáló kitettségek kibocsátóinak releváns hitelfelár-hozamgörbéi, különböző lejáratú, az e bekezdés a) pontjában leírtak szerint kiszámított hitelkockázati felárak vektoraként kifejezve; minden egyes instrumentum esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

(4) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az értékpapírosítási pozíciónak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat kiszámításához az intézményeknek a vagy a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, vagy a hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján kiszámított, különböző számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben az említett vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

(5) Az intézmények által a nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezőket az alapul szolgáló instrumentumok felára helyett az ügyletrészsorozat felára alapján kell meghatározni, és e tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az ügyletrészsorozat releváns hitelkockázati felárai, az ügyletrészsorozat lejárata szerint a következő lejárati időkhöz hozzárendelve: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként a nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az ügyletrészsorozatok hitelkockázati felárainak implikált volatilitásai, amelyek mindegyike a következő lejárati időkhöz hozzárendelt a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

c) a görbületkockázati tényezők megegyeznek az e bekezdés a) pontjában leírt tényezőkkel; e kockázati tényezők mindegyikére a 6. szakaszban említett közös kockázati súlyt kell alkalmazni.

325o. cikk

Részvénypiaci kockázati tényezők

(1) Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által alkalmazandó részvénypiaci delta kockázati tényezők: az összes azonnali részvényárfolyam és az összes részvényrepo-kamatláb.

A részvénypiaci kockázat megállapításának céljára egy konkrét részvényrepogörbe képezi az egyetlen kockázati tényezőt, amely a különböző lejárati időkre vonatkozó repokamatlábak vektoraként kerül kifejezésre. Minden egyes instrumentum esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú repokamatláb az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

Az intézményeknek az instrumentum részvénypiaci kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Az intézményeknek az ugyanazon tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír repokamat-kockázati tényezőjével szembeni érzékenységeket nettósítaniuk kell, függetlenül az egyes vektorok összetevőinek számától.

(3) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega részvénypiaci kockázati tényezők az azonnali részvényárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. A részvényrepo-kamatlábakra nem kell vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt megállapítani.

(4) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó részvénypiaci görbületkockázati tényezők az azonnali részvényárfolyamok, a megfelelő opciók lejáratától függetlenül. A részvényrepo-kamatlábakra nem kell görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt megállapítani.

325p. cikk
Árukockázati tényezők

(1) Az összes árukockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta árukockázati tényezők az áruk azonnali árai árutípusok és a következő lejáratok szerint: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézmények csak akkor tekinthetik úgy, hogy ugyanazon – azonos lejáratú – árutípusra vonatkozó két áruár azonos kockázati tényezőt képez, ha a teljesítési helyre vonatkozó jogi feltételek azonosak.

(3) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az árutípusonkénti áruárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárathoz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Az intézményeknek az ugyanazon árutípussal szembeni és ugyanazon lejárathoz hozzárendelt érzékenységeket egyetlen kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amelyeket aztán nettósítaniuk kell.

(4) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó árupiaci görbületkockázati tényezők az árutípusra vonatkozó, különböző lejáratú áruárak, vektorként kifejezve. Minden egyes eszköz esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi áruárat az adott áru tekintetében az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználnak. Az intézmények nem tehetnek különbséget az áruárak között teljesítési hely szerint.

Az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítani. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek az eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben e vektorok ugyanazon árutípusnak felelnek meg.

325q. cikk

Devizaárfolyam-kockázati tényezők

(1) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében kifejezett azonnali árfolyamai. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

(2) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett devizapárok árfolyamainak implikált volatilitásai. Az árfolyamok említett implikált volatilitásait a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

(3) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó devizaárfolyam-görbületkockázati tényezők az (1) bekezdésben említett tényezőknek felelnek meg.

(4) A devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati, vega kockázati és görbületkockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

2. alszakasz

Az érzékenységek meghatározása

325r. cikk

Delta kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek a delta általános kamatlábkockázati (GIRR) érzékenységek értékét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) a kockázatmentes kamatlábakat tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$s_{r_{kt}}$= a kockázatmentes kamatlábakat tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenység;

r_{kt} = a k kockázatmentes görbe esetében a t lejárathoz tartozó kamatláb;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben a r_{kt}-től eltérő kockázati tényezők;

b) az inflációs kockázatból és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

ahol:

s_{x_j} = az inflációs kockázatból és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenység;

$\bar{x}_{ji}$ = m-dimenziós vektor, amely az implikált inflációs görbét vagy egy adott j pénznem kereszt-devizaárfolyam alap görbéjét fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, inflációhoz vagy kereszt-devizaárfolyam alaphoz kapcsolódó változók számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = (1 x m) dimenziójú, kizárólag egyesekből álló egységmátrix;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

y, z = az árazási modell egyéb változói.

(2) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a delta hitelfelár-kockázati érzékenységeket valamennyi értékpapírosítási és nem értékpapírosítási pozícióra:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i\left(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots\right) - V_i\left(cs_{kt}, x, y \ldots\right)}{0{,}0001}$$

ahol:

$s_{cs_{kt}}$ = a delta hitelfelár-kockázati érzékenységek valamennyi értékpapírosítási és nem értékpapírosítási pozíció esetében;

cs_{kt} = j kibocsátó hitelkockázati felárának értéke t lejárati időpontban;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben a cs_{kt}-től eltérő kockázati tényezők.

(3) Az intézményeknek a részvénypiaci kockázati delta érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) az azonnali részvényárfolyamokból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységeket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = az azonnali részvényárfolyamokból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek;

k = egy adott, tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír;

EQ_k = a szóban forgó, tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír azonnali árfolyama;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben az EQ_k-tól eltérő kockázati tényezők;

b) a részvényrepo-kamatokból álló kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységeket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

s_{x_k} = a részvényrepo-kamatokból álló kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek;

k = a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumot jelölő index;

$\bar{x}_{ki}$ = m-dimenziós vektor, amely egy adott k tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumhoz kapcsolódó repoügylet lejárati struktúráját fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, különböző lejáratoknak megfelelő repokamatlábak számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = (1m) dimenziójú, kizárólag egyesekből álló egységmátrix;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben az $\bar{\mathbf{x}}_{\mathbf{ki}}$-tól eltérő kockázati tényezők.

(4) Az intézményeknek az egyes k kockázati tényezőkel szembeni delta árukockázati érzékenységet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = delta árukockázati érzékenység;

k = adott árukockázati tényező;

CTY_k = a k kockázati tényező értéke;

V_i (.) = i instrumentum piaci értéke a k kockázati tényező függvényében kifejezve; és

y, z = az i instrumentum árazási modelljében a CTY_k-tól eltérő kockázati tényezők.

(5) Az intézményeknek az egyes k devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni delta devizaárfolyam-kockázati érzékenységeket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = delta devizaárfolyam-kockázati érzékenység;

k = adott devizaárfolyam-kockázati tényező;

FX_k = a kockázati tényező értéke;

V_i (.) = i instrumentum piaci értéke a k kockázati tényező függvényében kifejezve; és

y, z = az i instrumentum árazási modelljében az FX_k-tól eltérő kockázati tényezők.

325s. cikk

Vega kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek egy opció adott k kockázati tényezővel szembeni vega kockázati érzékenységét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = egy opció vega kockázati érzékenysége;

k = egy implikált volatilitásból álló, specifikus vega kockázati tényező;

vol_k = e kockázati tényező értéke, amelyet százalékban kell kifejezni; és

x,y = a V_i árazó függvényben a vol_k-től eltérő kockázati tényezők.

(2) Azon kockázati osztályok esetében, amelyeknél a vega kockázati tényezőknek lejárati dimenziója van, de amelyek esetében a kockázati tényezők hozzárendelésére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, mivel az opciók nem rendelkeznek lejárattal, az intézményeknek ezeket a kockázati tényezőket a leghosszabb előírt lejárati időhöz kell hozzárendelniük. Ezek az opciók a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá tartoznak.

(3) Olyan opciók esetében, amelyek nem rendelkeznek kötési árral vagy limitárral, illetőleg olyan opciók esetében, amelyek több kötési árral vagy limitárral rendelkeznek, az intézményeknek az intézményen belül az opció árazásához használt kötési árakhoz és lejárathoz való hozzárendelést kell alkalmazniuk. Ezek az opciók is a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá tartoznak.

(4) Az intézményeknek nem kell kiszámítaniuk a 325. cikk (6),, (7) és (8) bekezdésében említett, ACTP-ben levő azon értékpapírosítási ügyletrészsorozatok vega kockázatát, amelyeknek nincs implikált volatilitásuk. Ezekre az értékpapírosítási ügyletrészsorozatokra delta kockázati és görbületkockázati szavatolótőke-követelményt kell számítani.

325t. cikk

Az érzékenységi számításokra vonatkozó követelmények

(1) Az intézményeknek az ebben az alszakaszban szereplő képletek alkalmazásával, a felső vezetésnek az eredményről való beszámolás alapjául szolgáló intézményi árazási modellek alapján kell meghatározniuk az érzékenységeket.

Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására engedélyt kapott intézményeknek, hogy a belső modellen alapuló módszerük kockázatmérési rendszerének árazó függvényeit alkalmazzák az érzékenységek kiszámításához az e fejezet szerinti, a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeinek számítása és az arról való, a 430b. cikk (3) bekezdésével összhangban történő adatszolgáltatás céljából.

(2) Az intézmények az opcionalitással rendelkező, a 325e. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett instrumentumok delta kockázati érzékenységeinek kiszámításánál állandónak feltételezhetik az implikált volatilitási kockázati tényezőket.

(3) Az opcionalitással rendelkező, illetve a 325e. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett instrumentumok vega kockázati érzékenységeinek kiszámításánál a következő követelmények alkalmazandók:

a) az általános kamatlábkockázat és a hitelkockázati felár tekintetében az intézményeknek minden pénznem tekintetében feltételezniük kell, hogy azoknak a volatilitási kockázati tényezőknek az alapul szolgáló eszköze, amelyre a vega kockázat kiszámítása történik, az említett instrumentumokhoz használt árazási modellben lognormális vagy normális eloszlást követ;

b) a részvénypiaci kockázat, az árukockázat és a devizaárfolyam-kockázat tekintetében az intézményeknek feltételezniük kell, hogy azoknak a volatilitási kockázati tényezőknek az alapul szolgáló eszköze, amelyre a vega kockázat kiszámítása történik, az instrumentumokhoz használt árazási modellben lognormális eloszlást követ.

(4) Az intézményeknek a hitelértékelési korrekciókkal szembeni érzékenységek kivételével minden érzékenységet ki kell számítaniuk.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóságok általi engedélyezés esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a delta kockázati érzékenységekre vonatkozóan alternatív fogalommeghatározást is használhat, feltéve hogy teljesíti az alábbi összes feltételt:

a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra és az intézmény független kockázati kontroll egysége által a felső vezetés felé az eredményről való adatszolgáltatáshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozícióra vonatkozó érzékenységek kezelésére, mint az ebben az alszakaszban meghatározott képletek, és az azok eredményeként kapott érzékenységek nem térnek el lényegesen a képletek alapján kapottaktól.

(6) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóságok általi jóváhagyás esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a vega érzékenységeket kiszámíthatja az érzékenységek alternatív meghatározásának lineáris transzformációja alapján, feltéve hogy teljesíti az alábbi összes feltételt:

a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra és az intézmény független kockázati kontroll egysége által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozíció tekintetében az érzékenységek kimutatására, mint az ebben az alszakaszban meghatározott képletek, és az első albekezdésben említett lineáris transzformáció eredménye vega kockázati érzékenységet tükröz.

4. szakasz

A fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet

325u. cikk

A fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a 2. szakaszban meghatározott, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeken kívül az intézményeknek kiegészítő szavatolótőke-követelményeket is alkalmazniuk kell az e cikkel összhangban fennmaradó kockázatnak kitettnek minősülő instrumentumokra.

(2) Egy instrumentum akkor minősül a fennmaradó kockázatnak kitett instrumentumnak, ha esetében az összes alábbi feltétel teljesül:

a) alapul szolgáló eszköze egzotikus instrumentum, amely e fejezet alkalmazása keretében olyan kereskedési könyvi instrumentumot jelent, amelynek az alapul szolgáló kitettsége nem tartozik sem a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti delta, vega vagy görbületkockázatra vonatkozó eljárás, sem pedig az 5. szakaszban meghatározott nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény hatálya alá;

b) az instrumentum más fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentum, amely e fejezet alkalmazásában az alábbi instrumentumok valamelyikét jelenti:

i. azon instrumentumok, amelyek a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti, vega és görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartoznak, és amelyek olyan megtérülést generálnak, amely nem reprodukálható hagyományos opciók és alapul szolgáló egységes részvényárfolyamok, áruk árai, árfolyamok, kötvényárak, hitel-nemteljesítési csereügyletek árai vagy kamatláb-csereügyletek véges számú lineáris kombinációjaként;

ii. azon instrumentumok, amelyek a 325. cikk (6) bekezdésében említett ACTP-ben szereplő pozíciót képeznek; az adott ACTP-ben szereplő, a 325. cikk (8) bekezdésében említett fedezeti pozíciók nem sorolandók ezen instrumentumok közé.

(3) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket úgy kell kiszámítaniuk, hogy a (2) bekezdésben említett instrumentumok bruttó névleges értékének összegét megszorozzák a következő kockázati súlyokkal:

a) 1,0 % a (2) bekezdés a) pontjában említett instrumentumok esetében;

b) 0,1 % a (2) bekezdés b) pontjában említett instrumentumok esetében.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézménynek nem kell alkalmaznia a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt arra az instrumentumra, amely megfelel a következő feltételek valamelyikének:

a) elismert tőzsdén jegyzik;

b) a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően központi elszámolásra alkalmas;

c) tökéletesen ellentételezi egy másik kereskedési könyvi pozíció piaci kockázatát, amely esetben a két tökéletesen egyező kereskedési könyvi pozíció mentesül a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény alól.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy a (2) bekezdés alkalmazása keretében mi minősül egzotikus alapul szolgáló eszköznek, és mely instrumentumok minősülnek más fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentumnak.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH-nak legalább azt meg kell vizsgálnia, hogy az élettartam-kockázatot, az időjárást, a természeti katasztrófákat és a jövőbeli tényleges volatilitást egzotikus alapul szolgáló tényezőknek kell-e tekinteni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ...[két évvel e módosító rendelet hatálybalépése után]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

5. szakasz

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

325v. cikk

Fogalommeghatározások és általános rendelkezések

(1) E szakasz alkalmazása céljából a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „rövid kitettség”: a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése nyereséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

b) „hosszú kitettség”: a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése veszteséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

c) „váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg (bruttó JTD)”: annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amelyet a kötelezett nemteljesítése eredményezne egy adott kitettségen;

d) „váratlan nemteljesítésből eredő nettó összeg (nettó JTD)”: annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amely az intézményt érné egy kötelezett nemteljesítéséből adódóan, a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek nettósítása után;

e) „nemteljesítéskori veszteségráta” vagy „LGD”: a kötelezett nemteljesítéskori veszteségrátája az általa kibocsátott instrumentumon, az instrumentum névleges összegének arányában kifejezve;

f) „nemteljesítési kockázati súly”: az egyes kötelezettek általi nemteljesítés – adott kötelezett hitelképességének megfelelő – becsült valószínűségét megjelenítő százalékos arány.

(2) A hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokra, az ezeket alapul vevő származtatott ügyletekre és az olyan származtatott ügyletekre, amelyek megtérülését vagy valós értékét a származtatott ügylet partnerétől eltérő kötelezett nemteljesítése befolyásolja, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket kell alkalmazni. Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó követelményeket külön-külön kell kiszámítaniuk a következő instrumentumtípusokra: nem értékpapírosítások, az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások és az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások. Az intézmények által alkalmazandó nemteljesítési kockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelményeket e három összetevő összege képezi.

1. alszakasz

A nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményei

325w. cikk

A váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek

(1) Az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni hosszú kitettségek esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{JTD}_{\text{hosszú}} = \max\left\{\text{LGD}\ \text{V}_{\text{névleges}} + \text{P\&L}_{\text{hosszú}} + \text{Korrekció}_{\text{hosszú}}; 0\right\}$$

ahol:

$\text{JTD}_{\text{hosszú}}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

$\text{V}_{\text{névleges}}$ = az instrumentum névleges összege;

$\text{P\&L}_{\text{hosszú}}$ = ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál;. a nyereségeket pozitív, a veszteségeket negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és

$\text{Korrekció}_{\text{hosszú}}$ = az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív, a csökkentéseket negatív előjellel kell bevinni a $\text{Korrekció}_{\text{hosszú}}$ tagba.

(2) Az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni rövid kitettségek esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\mathrm{JTD}_{\text{rövid}} = \min\left\{\mathrm{LGD}\ \mathrm{V}_{\text{névleges}} + \mathrm{P\&L}_{\text{rövid}} + \mathrm{Korrekció}_{\text{rövid}}; 0\right\}$$

ahol:

$\mathrm{JTD}_{\text{rövid}}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében;

$\mathrm{V}_{\text{névleges}}$ = az instrumentum névleges összege, amelyet a képletbe negatív előjellel kell beállítani;

$\mathrm{P\&L}_{\text{rövid}}$ = ez a tag a rövid kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és

$\mathrm{Korrekció}_{\text{rövid}}$ = az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott ügylet struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló eszközön keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a $\mathrm{Korrekció}_{\text{rövid}}$ tagba, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a $\mathrm{Korrekció}_{\text{rövid}}$ tagba.

(3) Az intézményeknek az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a következő nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) kell alkalmazniuk:

a) a nem előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségekre 100 %;

b) az előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségekre 75 %;

c) a 129. cikk szerinti, fedezett kötvényekkel szembeni kitettségekre 25 %.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a névleges összegét a következőképpen kell megállapítani:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében a névleges összeg a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum névértéke;

b) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapíron alapuló származtatott instrumentumok esetében a névleges összeg a származtatott instrumentum névleges összege.

(5) A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az (1) és a (2) bekezdésben említett képletek alkalmazása helyett a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\mathrm{JTD}_{\text{hosszú}} = \max\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\text{hosszú}} + \mathrm{Adjustment}_{\text{hoszú}}; 0\}$$

$$\mathrm{JTD}_{\text{hosszú}} = \min\{\mathrm{LGD} \cdot \mathrm{V} + \mathrm{P\&L}_{\text{rövid}} + \mathrm{Adjustment}_{\text{rövid}}; 0\}$$

ahol:

$JTD_{hosszú}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

$JTD_{rövid}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében; és

V = a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum valós értéke vagy – részvényalapú származtatott instrumentumok esetében – az alapul szolgáló részvény valós értéke.

(6) Az intézményeknek az (5) bekezdés szerinti számítás céljából a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok esetében 100 %-os nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) kell alkalmazniuk.

(7) Ha a nemteljesítési kockázatnak való kitettség olyan származtatott ügyletekből ered, amelyeknek a kötelezett nemteljesítése esetén érvényes megtérülése nem kötődik a kötelezett által kibocsátott valamely konkrét instrumentum névleges összegéhez vagy a kötelezett vagy az általa kibocsátott instrumentum nemteljesítéskori veszteségrátájához, az intézményeknek alternatív módszereket kell használniuk a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeknek a 325v. cikkel összhangban történő becslésére.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) az intézményeknek az instrumentumok különböző típusai esetében miként kell kiszámítaniuk a váratlan nemteljesítésből eredő összegeket e cikknek megfelelően;

b) milyen alternatív módszereket használhatnak az intézmények a (7) bekezdésben említett, váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek becslésére.

c) a (4) bekezdés a) és b) pontjában említettektől eltérő, egyéb instrumentumok névleges összegeinek meghatározása.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ...[két évvel e módosító rendelet hatálybalépése után]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325x. cikk

A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegek

(1) Az intézményeknek a rövid és a hosszú kitettségek bruttó váratlan nemteljesítésből eredő összegeinek nettósításával váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket kell számítaniuk. Nettósításra csak azonos kötelezettel szembeni kitettségek esetében kerülhet sor, ha a rövid kitettségek szenioritása nem nagyobb, mint a hosszú kitettségeké.

(2) A nettósítás a nettósítandó kitettségek lejáratától függően lehet teljes vagy részleges:

a) a nettósítást teljes mértékben kell elvégezni, ha a nettósítandó kitettségek lejárata legalább egy év;

b) a nettósítást részlegesen kell elvégezni, ha a nettósítandó kitettségek közül legalább egynek a lejárata egy évnél rövidebb, amely esetben az egy évnél rövidebb lejáratú egyes kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő összegét meg kell szorozni a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított arányával.

(3) Amennyiben nettósítás nem lehetséges, a legalább egyéves lejáratú kitettségek esetében a váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegekkel egyenlő összegekben kell megállapítani. A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összeg kiszámításához az egy évnél rövidebb lejáratú váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket meg kell szorozni a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított arányával.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásakor a származtatott ügyletek lejáratát kell figyelembe venni, és nem az alapul szolgáló eszközökét. A részvényjellegű készpénzkitettségek hozzárendelt lejárata az intézmény választása szerint egy év vagy három hónap lehet.

325y. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása

(1) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a partner típusától függetlenül meg kell szorozni a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 2. táblázatnak megfelelően:

2. táblázat

Hitelminőségi kategória	Nemteljesítési kockázati súly
1. hitelminőségi besorolás	0,5 %
2. hitelminőségi besorolás	3 %
3. hitelminőségi besorolás	6 %
4. hitelminőségi besorolás	15 %
5. hitelminőségi besorolás	30 %
6- hitelminőségi besorolás	50 %
Nem minősített	15 %
Nem teljesített	100%

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények tekintetében 0%-os kockázati súlyt kell rendelni az olyan kitettségekhez, amelyek a II. cím 2. fejezete szerinti, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján 0 %-os nemteljesítési kockázati súlyt kapnának.

(3) Váratlan nemteljesítésből eredő súlyozott nettó összegeket a következő kategóriákhoz kell rendelni: vállalatok, kormányzatok és helyi önkormányzatok/települések.

(4) Az egyes kategóriákon belül a váratlan nemteljesítésből eredő súlyozott nettó összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in \text{hosszú}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in \text{rövid}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

ahol:

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;i = a b kategóriához tartozó instrumentumot jelölő index;

RW_i = a kockázati súly; és

WtS = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok alapján járó kedvezménynek megfelelő arányszám, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{\text{hosszú}}}{\sum \text{net JTD}_{\text{hosszú}} + \sum |\text{net JTD}_{\text{rövid}}|}$$

A DRC_b és a WtS kiszámítása céljából a hosszú és a rövid pozíciók aggregálását a kategória minden pozíciójára el kell végezni, függetlenül azok hitelminőségi besorolásától, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó kategóriaspecifikus szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából.

(5) A nem értékpapírosítások általi nemteljesítési kockázatra vonatkozó végső szavatolótőke-követelményt a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

2. alszakasz

Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények

325z. cikk

Váratlan nemteljesítésből eredő összegek

(1) Az értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeként a piaci értéküket kell figyelembe venni, ha pedig az nem áll rendelkezésre, akkor az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban meghatározott valós értéküket.

(2) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeinek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak azonos alapul szolgáló eszközhalmazzal rendelkező és azonos ügyletrészsorozathoz tartozó értékpapírosítási kitettségek között kerülhet sor. A különböző alapul szolgáló eszközhalmazzal rendelkező értékpapírosítási kitettségek közötti nettósítás nem engedélyezett, akkor sem, ha az alsó és a felső veszteségviselési határok azonosak.

(3) Ha a meglévő értékpapírosítási kitettségek felbontásával vagy kombinációjával más meglévő értékpapírosítási kitettségek a lejárat kivételével tökéletesen reprodukálhatók, a nettósítás céljából a meglévő értékpapírosítási kitettségek helyett fel lehet használni az említett felbontásból vagy kombinációból eredőket.

(4) Ha az alaptermékek tekintetében meglévő kitettségek felbontásával vagy kombinációjával egy meglévő értékpapírosítási kitettség teljes ügyletrészsorozati struktúrája tökéletesen reprodukálható, a nettósítás céljából a meglévő értékpapírosítási kitettségek helyett fel lehet használni az említett felbontásból vagy kombinációból eredő kitettségeket. Ha az alaptermékeket így használják, azokat nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatának kezelésekor.

(5) A 325x. cikk mind a meglévő értékpapírosítási kitettségekre, mind pedig a (3) vagy (4) bekezdéssel összhangban használt értékpapírosítási kitettségekre alkalmazandó. A releváns lejáratok az értékpapírosítási ügyletrészsorozatok lejáratai.

325aa. cikk

Az értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének kiszámítása

(1) Az értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeit meg kell szorozni az adott értékpapírosítási kitettségre – így az STS-értékpapírosításokra is – a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerhierarchiának megfelelően és a partner típusától függetlenül a nem kereskedési könyvben alkalmazott kockázati súly 8 %-ával.

(2) Ha a kockázati súlyokat a SEC-IRBA vagy a SEC-ERBA szerint számítják ki, az összes ügyletrészsorozatra egyéves lejáratot kell alkalmazni.

(3) Az egyedi pénzeszköz-értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott összegeit a pozíció valós értékére kell korlátozni.

(4) Váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott nettó összegeket kell hozzárendelni a következő kategóriákhoz:

a) egy közös kategória a vállalati kitettségekre, régiótól függetlenül;

b) 44 különböző kategória, régiónként egy-egy külön kategóriával a második albekezdésben meghatározott 11 meghatározott mindegyik eszközosztály esetében.

Az első albekezdés alkalmazásában a 11 eszközosztály a következő: eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírok (ABCP), gépjárműhitel/-lízingek, lakóingatlannal fedezett értékpapírok (RMBS), hitelkártyák, üzleti ingatlannal fedezett értékpapírok (CMBS), hitellel fedezett kötelezvények, CDO-val fedezett CDO, kis- és középvállalkozások (kkv-k), hallgatói hitelek, egyéb lakossági, egyéb nagykereskedelmi. A négy régió: Ázsia, Európa, Észak-Amerika és a világ egyéb részei.

(5) Az intézményeknek az értékpapírosítási kitettségeket a piaci szereplők által szokásosan használt besorolásnak megfelelően kell besorolniuk a kategóriákba. Az intézmények egy adott értékpapírosítási kitettséget a (4) bekezdésben említett kategóriák közül csak egy kategóriába sorolhatnak be. Ha az intézmény az értékpapírosítási kitettséget nem tudja egy eszközosztály kategóriájához vagy egy régióhoz hozzárendelni, azt értelemszerűen az „egyéb lakossági”, „egyéb kereskedelmi” vagy az „a világ egyéb részei” kategóriába kell besorolni.

(6) A váratlan nemteljesítésből eredő, nettó súlyozott összegeket az egyes kategóriákon belül ugyanúgy kell összesíteni, mint a nem értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó nemteljesítési kockázat esetében, a 325y. cikk (4) bekezdése szerinti képlettel; e számítás eredménye az egyes kategóriák nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye.

(7) Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó végső szavatolótőke-követelményt a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

3. alszakasz
Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményei

325ab. cikk
Hatály

(1) Az alternatív korrelációkereskedési portfólió (ACTP) esetében a szavatolótőke-követelmények az értékpapírosítási kitettségekre és a nem értékpapírosítási fedezeti ügyletekre vonatkozó nemteljesítési kockázatot foglalják magukban. E fedezeti ügyleteket nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások általi nemteljesítési kockázat kiszámításakor. A nem értékpapírosítások, az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások és az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye tekintetében nem érvényesíthető diverzifikációs kedvezmény.

(2) A kereskedett nem értékpapírosítási hitelderivatívák és származtatott részvényügyletek esetében az egyedi alkotóelemnek minősülő kibocsátónkénti, váratlan nemteljesítésből eredő összegeket az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével kell meghatározni.

325ac. cikk

Váratlan nemteljesítésből eredő összegek az ACTP esetében

(1) E cikk alkalmazásában:

a) »az értékelési modellel való felbontás«: olyan módszer, amely szerint az értékpapírosítás egyetlen kibocsátóra vonatkozó alkotóelemét az értékpapírosítás feltétlen és feltételes értékének különbségeként kell értékelni, feltételezve, hogy az adott kibocsátó nemteljesítéséhez 100 %-os nemteljesítéskori veszteségráta társul;

b) »reprodukció«: olyan módszer, amely szerint egyedi értékpapírosítási index-ügyletrészsorozatok kombinációja révén reprodukálják ugyanazon indexsorozat másik ügyletrészsorozatát vagy az indexsorozat egy nem ügyletrészsorozatos pozícióját;

c) »felbontás«: olyan módszer, amely szerint egy indexet olyan értékpapírosítás útján reprodukálnak, amelyben az alapul szolgáló kitettségek halmazában a kitettségek azonosak az indexet alkotó, egy-egy kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel.

(2) Az alternatív korrelációkereskedési portfólióban lévő értékpapírosítási kitettségek és nem értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeként a piaci értéküket kell figyelembe venni, ha pedig az nem áll rendelkezésre, akkor az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban meghatározott valós értéküket.

(3) Az n-edik nemteljesítéskor lehívható termékeket ügyletrészsorozatra felbontott termékekként kell kezelni a következő alsó és felső veszteségviselési határokkal:

a) alsó veszteségviselési határ = (N – 1) / Összes alaptermék;

b) felső veszteségviselési határ = N / Összes alaptermék;

ahol az „Összes alaptermék” az alapul szolgáló kategóriában vagy halmazban szereplő alaptermékek teljes száma.

(4) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a hosszú és a rövid pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak a lejárat kivételével azonos kitettségek között kerülhet sor. Nettósításra csak a következőképpen kerülhet sor:

a) indexek, index-ügyletsorozatok és egy ügyletrészsorozatos (egyedi) CDO-k esetében sor kerülhet a nettósításra az azonos indexcsaládba, sorozatba és ügyletrészsorozatba tartozó lejáratok között is, a 325x. cikkben az egy évnél rövidebb kitettségekre meghatározott szabályok figyelembevételével; az egymást tökéletesen reprodukáló hosszú és rövid pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegei értékelési modell használatával olyan kitettségekre való felbontás útján is nettósíthatók, amelyek egyenértékűek az ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel; ilyen esetekben a felbontással létrejött, ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel egyenértékű kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegei összegének meg kell egyeznie a felbontatlan kitettség váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegével;

b) az a) pontban meghatározott felbontásos nettósítás újra-értékpapírosítások és értékpapírosításokra vonatkozó származtatott ügyletek esetében nem engedélyezett;

c) indexek és index-ügyletrészsorozatok esetében a nettósításra az azonos indexcsaládon, sorozaton és ügyletrészsorozaton belül sor kerülhet a lejáratok között, reprodukcióval vagy felbontással; ha a hosszú és a rövid kitettségek egyetlen fennmaradó alkotóelem kivételével egyenértékűek, akkor a nettósítás engedélyezett, és a váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegnek a fennmaradó kitettséget kell tükröznie;

d) ugyanazon indexsorozat különböző ügyletrészsorozatai, ugyanazon index különböző sorozatai és különböző indexcsaládok nem nettósíthatók egymás között.

325ad. cikk

Az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének kiszámítása

(1) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket meg kell szorozni:

a) ügyletrészsorozatos termékek esetében a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 325y. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően;

b) nem ügyletrészsorozatos termékek esetében a 325aa. cikk (1) bekezdésében említett nemteljesítési kockázati súlyok.

(2) A váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott nettó összegeket egy indexnek megfelelő kategóriákba kell sorolni.

(3) Az egyes kategóriákon belül a váratlan nemteljesítésből eredő, súlyozott nettó összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

$$DRC_b=\max\left\{\left(\sum_{i \in \text{Hosszú}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in \text{Rövid}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

ahol:

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

i = a b kategóriához tartozó instrumentum; és

WtS_{ACTP} = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok miatti kedvezményt megjelenítő arány, amelyet a 325y. cikk (4) bekezdése szerinti WtS-képlettel kell kiszámítani, de nem csupán az adott kategória, hanem a teljes ACTP hosszú és rövid pozíciói alapján.

(4) Az intézményeknek az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményét a következő képlettel kell kiszámítaniuk:

$$DRC_{ACTP}=\max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \quad (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

ahol:

DRC_{ACTP} = az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény; és

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye.

6. szakasz

Kockázati súlyok és korrelációk

1. alszakasz

Delta kockázati súlyok és korrelációk

325ae. cikk

Az általános kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett leginkább likvid deviza alkategóriába nem tartozó devizák esetében a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezőivel szembeni érzékenységek kockázati súlyait a 3. táblázatban szereplő kategóriák mindegyikére a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell meghatározni.

3. táblázat

Kategória	Lejárat
1.	0,25 év
2.	0,5 év
3.	1 év
4.	2 év
5.	3 év
6.	5 év
7.	10 év
8.	15 év
9.	20 év
10.	30 év

(2) Az inflációs és a kétdeviza-bázisos kockázati tényezőkel szembeni összes érzékenységre vonatkozóan meg kell határozni egy közös kockázati súlyt a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban.

(3) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett leginkább likvid deviza alkategóriába tartozó devizák és az intézmény hazai pénzneme esetében a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezőinek kockázati súlyai a 3. táblázat szerinti kockázati súlyoknak és $\sqrt{2}$-nek a hányadosa.

325af. cikk

Az általános kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanolyan hozzárendelt lejáratú, de különböző görbének megfelelő általános kamatlábkockázati tényezők WS_k és WS_l súlyozott érzékenységei közötti ρkl korreláció értékét 99,90 %-ban kell megállapítani.

(2) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanazon görbének megfelelő, de különböző lejáratú általános kamatlábkockázati tényezők WSk és WSl súlyozott érzékenységei közötti korrelációt a következő képlettel kell meghatározni:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

ahol:

T_k (illetve T_l) = a kockázatmentes kamatlábhoz tartozó lejárat;

$\theta = 3$ %.

(3) Az ugyanazon kategóriába tartozó, de különböző görbének megfelelő és különböző lejáratú általános kamatlábkockázati tényezők WS_k és WS_l súlyozott érzékenységei közötti ρ_{kl} korreláció értékét a (2) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméter és 99,90 % szorzataként kell meghatározni.

(4) Az általános kamatlábkockázati tényezők bármely WS_k súlyozott érzékenysége és az inflációs kockázati tényezők bármely WS_l súlyozott érzékenysége közötti korrelációt 40 %-ban kell meghatározni.

(5) A kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők bármely WS_k súlyozott érzékenysége és az általános kamatlábkockázati tényezők – beleértve akár egy másik kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőt is – bármely WS_l súlyozott érzékenysége közötti korrelációt 0 %-ban kell meghatározni.

325ag. cikk

Az általános kamatlábkockázat kategóriák közötti korrelációi

(1) A különböző kategóriába tartozó kockázati tényezők összesítésére az $\gamma_{bc} = 50$ % paramétert kell használni.

(2) A 325av. cikk (3) bekezdésében említett devizákon, valamint az eurón alapuló kamatláb-kockázati tényezők összesítésére a γ_{bc} = 80 % paramétert kell használni.

325ah. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

(1) A nem értékpapírosítások hitelkockázati felárral szembeni érzékenységének kockázati súlyai a 4. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak.

4. táblázat

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat	Kockázati súly (százalék pont)
1	Valamennyi	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,50 %

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat	Kockázati súly (százalék pont)
2	1–3. hitel-minőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	5,0 %
5		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	3,0 %
6		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	3,0 %
7		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9		Tagállami hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat	Kockázati súly (százalék pont)
11	4–6. hitel-minőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	
12		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
13		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	12,0 %
14		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	7,0 %
15		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek	8,5 %
16		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
17		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %
18	Egyéb ágazat		12,0 %

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat a 4. táblázat szerinti ágazatok közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény az adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 4. táblázatban szereplő 18. kategóriába kell sorolni.

325ai. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategórián belüli korrelációk

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{alaptermék})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{alaptermék})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, egyébként pedig 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 65 %; és

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 325ah. cikk (1) bekezdésének 4. táblázatában szereplő 18. kategóriára. A 18. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény a 18. kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

$$K_{b(\text{18. kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325aj. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategóriái közötti korrelációk

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére alkalmazandó γ_{bc} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc(\text{minősítés})} \cdot \gamma_{bc(\text{ágazat})}$$

ahol:

$\gamma_{bc\,(\text{minősítés})} = 1$, ha a két kategória ugyanazon hitelminőségi besorolással rendelkezik (vagy 1–3. vagy 4–6. hitelminőségi besorolás), egyébként pedig 50%; e számítás céljaira az 1. kategória hitelminőségi besorolása az 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkező kategóriák besorolásával megegyezőnek tekintendő; és

$\gamma_{bc}^{(ágazat)}$ = 1, ha a két kategória ugyanazon ágazathoz tartozik, egyébként pedig az 5. táblázat szerinti megfelelő százalékos érték:

5. táblázat

Kategóriaszám	1., 2. és 11.	3. és 12.	4. és 13.	5. és 14.	6. és 15.	7. és 16.	8. és 17.	9.
1., 2. és 11.		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3. és 12.			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4. és 13.				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5. és 14.					20 %	25 %	5 %	5 %
6. és 15.						25 %	5 %	15 %
7. és 16.							5 %	20 %
8. és 17.								5 %
9.								

325ak. cikk

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelkockázati felárral szembeni érzékenységeihez tartozó kockázati súlyok mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, és a 6. táblázatban szereplő mindegyik kategóriára külön-külön a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint kell meghatározni:

6. táblázat

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat
1.	Valamennyi	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is
2.	1–3. hitel-minőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek
3.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények
4.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is
5.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés
6.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek
7.		Technológia, telekommunikáció
8.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek
9.		Valamely tagállamban letelepedetthitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények
10.		Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat
11.	4–6. hitel-minőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek
12.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények
13.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is
14.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés
15.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek
16.		Technológia, telekommunikáció
17.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek
18.	Egyéb ágazat	

325al. cikk

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó korrelációk

(1) A delta kockázat ρ_{kl} korrelációját a 325ai. cikknek megfelelően kell származtatni, azzal a kivétellel, hogy e bekezdés alkalmazásában ρ_{kl} (^{bázis}) = 1, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,00 %.

(2) A γ_{bc} korrelációt a 325aj. cikknek megfelelően kell származtatni.

325am. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

(1) Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatával szembeni érzékenységeinek kockázati súlyai a 7. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, és a 7. táblázatban szereplő mindegyik kategóriára külön-külön a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell meghatározni:

7. táblázat

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat
1.	Előresorolt és 1–3. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű
2.		RMBS – közepes-elsőrendű
3.		RMBS – másodrendű
4.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír
5.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek
6.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák
7.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek
8.		Nem ACTP hitellel fedezett kötelezvények (CLO)

Kategória-szám	Hitel-minőség	Ágazat
9.	Nem előresorolt és 1–3. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű
10.		RMBS – közepes-elsőrendű
11.		RMBS – másodrendű
12.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír
13.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek
14.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák
15.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek
16.		Nem ACTP CLO
17.	4–6. hitelminőségi besorolás	RMBS – elsőrendű
18.		RMBS – közepes-elsőrendű
19.		RMBS – másodrendű
20.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír
21.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek
22.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák
23.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek
24.		Nem ACTP CLO
25.	Egyéb ágazat	

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes ügyletrészsorozatokat 7. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott ügyletrészsorozatból származó kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 25. kategóriába kell sorolni.

325an. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategórián belüli korrelációi

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két alapterméke ugyanazon kategóriába és ugyanazon értékpapírosítási ügyletrészsorozatba tartozik (névleges értelemben több mint 80 %-uk átfedő), egyébként pedig 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 80 %; és

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

(2) Az (1) bekezdésben említett korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 25. kategóriára. A 25. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó szavatolótőke-követelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

$$K_{b(\text{25. kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325ao. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategóriák közötti korrelációi

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó, amely 0 %.

(2) A 25. kategóriára vonatkozó szavatolótőke-követelményt hozzá kell adni a kockázati osztály szintjének általános tőkekövetelményéhez, a más kategóriákkal való diverzifikációs vagy fedezeti hatások figyelembevétele nélkül.

325ap. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A részvény-, illetve a részvényrepó-árfolyammal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekhez tartozó kockázati súlyokat a 8. táblázatban szereplő kategóriák mindegyike esetében a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint kell meghatározni:

8. táblázat

Kategória-szám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat
1.	Nagy	Feltörekvő piaci gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek
2.			Telekommunikáció, ipari termékek
3.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés
4.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia

Kategória-szám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat
5.		Fejlett gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és szolgáltatást támogató tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek
6.			Telekommunikáció, ipari termékek
7.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés
8.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia
9.	Kis	Feltörekvő piaci gazdaság	Az 1., 2., 3. és 4. kategória alatt ismertetett összes ágazat
10.		Fejlett gazdaság	Az 5., 6., 7. és 8. kategória alatt ismertetett összes ágazat
11.	Egyéb ágazat		

(2) E cikk alkalmazása céljából a kis és a nagy piaci kapitalizáció fogalmát az EBH-nak kell meghatároznia a 325bd. cikk (7) cikkében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben.

(3) E cikk alkalmazás céljából az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy mi minősül feltörekvő piacnak és mi minősül fejlett gazdaságnak.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után két évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(4) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes kibocsátókat a 8. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk, és az ugyanazon ágazatba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazati kategóriába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 8. táblázatban szereplő 11. kategóriába kell sorolni. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

325aq. cikk

A részvénypiaci kockázat kategórián belüli korrelációi

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége között a delta kockázat ρ_{kl} korrelációs paraméterét 99,90 %-ban kell meghatározni, ha e két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvényrepó-kamatlábra vonatkozik, és ugyanazon részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

(2) Az (1) bekezdésben említetten kívüli esetekben az ugyanazon kategória azonnali részvényárfolyamra való WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

a) 15 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (1., 2., 3. vagy 4. kategória);

b) 25 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (5., 6., 7. vagy 8. kategória);

c) 7,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (9. kategória);

d) 12,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (10. kategória).

(3) Az ugyanazon kategória részvényrepo-kamatlábra való WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a (2) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni.

(4) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paraméter a (2) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméterek, szorozva 99,90 %-kal, ha a két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvényrepo-kamatlábra vonatkozik, és eltérő részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 11. kategóriára. A 11. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

$$K_{b(\text{11. kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325ar. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére a γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó. Értéke 15 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik.

325as. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázati súlyok

Az árukockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekhez tartozó kockázati súlyokat a 9. táblázatban szereplő kategóriák mindegyike esetében a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint kell meghatározni.

9. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév
1.	Energia – szilárd tüzelőanyag
2.	Energia – folyékony tüzelőanyag
3.	Energia – villamosenergia- és szén-dioxid-kereskedelem
4.	Szállítás
5.	Fémek – nem nemesfémek
6.	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag
7.	Nemesfémek (az arany is)
8.	Gabona és olajos magvak
9.	Állatállomány és tejtermék
10.	Mezőgazdasági termékek és egyéb mezőgazdasági áruk
11.	Egyéb áruk

325at. cikk

Az árukockázat kategórián belüli korrelációi

(1) E cikk alkalmazásában bármely két áru külön árunak minősül, ha a piacon létezik két olyan szerződés, amelyeket csak az egyes szerződések alapján leszállítandó alapul szolgáló áru különböztet meg.

(2) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{áru})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{áru})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két áruja azonos, egyébként pedig a 10. táblázat szerinti, kategórián belüli korrelációkkal azonos;

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 99 %; és

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység azonos az áru teljesítési helye tekintetében, egyébként pedig 99,90 %.

(3) A kategórián belüli ρ_{kl} (áru) korrelációk a következők:

10. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Korreláció ($\rho_{kl}^{áru}$)
1	Energia – szilárd tüzelőanyag	55 %
2	Energia – folyékony tüzelőanyag	95 %
3	Energia – villamosenergia- és szén-dioxid-kereskedelem	40 %
4	Szállítás	80 %
5	Fémek – nem nemesfémek	60 %
6	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	65 %
7	Nemesfémek (az arany is)	55 %
8	Gabona és olajos magvak	45 %
9	Állatállomány és tejtermék	15 %
10	Puha áruk és egyéb mezőgazdasági áruk	40 %
11	Egyéb áruk	15 %

(4) Az (1) bekezdés ellenére a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha a 10. táblázat 3. kategóriájához rendelt két kockázati tényező különböző régiókban termelt vagy a szerződéses megállapodás szerint más időszakokban leszállított villamos energiához kapcsolódik, azok külön árukockázati tényezőnek minősülnek;

b) ha a 10. táblázat 4. kategóriájához rendelt két kockázati tényező szállításra vonatkozik oly módon, hogy a szállítási útvonal vagy a leszállítás hete eltérő, azok külön árukockázati tényezőnek minősülnek.

325au. cikk

Az árukockázat kategóriák közötti korrelációi

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére alkalmazandó γ_{bc} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

a) 20 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik;

b) 0 %, ha a két kategória bármelyike a 11. kategória.

325av. cikk

A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekhez tartozó kockázati súlyokat a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell meghatározni.

(2) Az azon devizapárokkal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében, amelyek az euróból és a gazdasági és monetáris unió második szakaszában (ERM II.) részt vevő tagállam devizájából állnak, a kockázati súly az alábbiak egyike:

a) az (1) bekezdésben említett kockázati súly egyharmada;

b) a tagállam és az Európai Központi Bank közötti hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sávon belüli maximális ingadozás, ha a sáv szűkebb, mint a gazdasági és monetáris unió második szakasza (ERM II.) keretében meghatározott ingadozási sáv.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a (2) bekezdésben említett azon devizák esetében, amelyek részt vesznek az ERM II-ben, és a rájuk vonatkozó, hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sáv szűkebb, mint a szokásos, plusz-mínusz 15 %-os sáv, a devizaárfolyam-kockázati tényezők kockázati súlyaként az ezen szűkebb sávbeli, százalékban kifejezett, maximális ingadozást kell venni.

(4) A 325bd. cikk (7) bekezdésének c) pontjában említett leginkább likvid devizapár alkategóriába tartozó devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében a kockázati súly az e cikk (1) bekezdésében említett kockázati súly és $\sqrt{2}$ hányadosa.

(5) Amennyiben a megelőző három év napi szintű devizaárfolyam-adatai azt mutatják, hogy egy euróból és valamely tagállam eurótól eltérő devizájából álló devizapár árfolyama állandó, és hogy az intézmény számára mindig kivitelezhető az ehhez a devizapárhoz kapcsolódó üzletkötéseknél a vételi és eladási ár közötti zérus különbözet, az intézmény az illetékes hatósága kifejezett engedélyével alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett kockázati súly felét.

325aw. cikk

A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

A devizaárfolyamra való érzékenységek összesítésére a 60 %-nak megfelelő egységes γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó.

2. alszakasz

Vega kockázati és görbületkockázati súlyok és korrelációk

325ax. cikk

Vega kockázati és görbületkockázati súlyok

(1) A vega kockázat tényezők esetében az 1. alszakaszban említett delta kategóriákat kell használni.

(2) Adott k (RW_k) vega kockázati tényező kockázati súlyát az említett k kockázati tényező aktuális értékének olyan részarányaként kell meghatározni, amely az alapul szolgáló eszköz implicit volatilitását tükrözi, a 3. szakaszban leírtak szerint.

(3) A (2) bekezdésben említett részarányt az egyes kockázatitényező-típusok feltételezett likviditásától kell függővé tenni, a következő képletnek megfelelően:

$$RW_k = (\text{k kockázati tényező értéke}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{kockázati osztály}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

ahol:

RW_k = a vega kockázati tényezők k kockázati súlya

RW_σ 55 %-on rögzítendő; és

$LH_{\text{kockázati osztály}}$ az egyes vega kockázati tényezők k meghatározásakor előírt szabályozói likviditási horizont. Az $LH_{\text{kockázati osztály}}$ értékét a következő táblázatnak megfelelően kell meghatározni:

11. táblázat

Kockázati osztály	$LH_{\text{kockázati osztály}}$
Általános kamatlábkockázat	60
Hitelfelár-kockázat, nem értékpapírosítás	120
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (korrelációkereskedési portfólió)	120
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (nem korrelációkereskedési portfólió)	120
Részvénypiaci kockázat (nagy kapitalizáció)	20
Részvénypiaci kockázat (kis kapitalizáció)	60
Áruk	120
Devizaárfolyam	40

(4) A görbületkockázat összefüggésében ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint az 1. alszakaszban a delta kockázatra, kivéve ha ez a fejezet másképpen rendelkezik.

(5) A devizaárfolyam- és részvénypiaci görbületkockázati tényezők esetében a görbületkockázati súlyok az 1. alszakaszban említett delta kockázati tényezőkkel azonos relatív eltolódások.

(6) Az általános kamatláb-, a hitelfelár- és az árukockázattal kapcsolatos görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súly az egyes görbék összes csúcspontjának párhuzamos eltolódása, amelynek alapja az 1. alszakaszban a megfelelő kockázati osztályok tekintetében említett legmagasabb delta kockázati súly.

325ay. cikk

Vega kockázati és görbületkockázati korrelációk

(1) Az általános kamatlábkockázat kockázati osztály egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{alapul szolgáló lejárat})}; 1\right\}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, ahol α 1 %-on rögzítendő, T_k és T_l pedig azon opciók lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, az évek számában kifejezve; és

$\rho_{kl}^{(\text{alapul szolágló lejárat})} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, ahol α = 1 %, T_k^U és T_l^U pedig azon opciók alapul szolgáló eszközeinek lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, a megfelelő opciók lejáratának levonásával, mindkét esetben az évek számában kifejezve.

(2) Az egyéb kockázati osztályok egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})}; 1\right\}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ az azon kategóriának megfelelő, kategórián belüli delta korreláció, amelyhez a k és az l vega kockázati tényezőt rendelnék; és

$\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})}$ az (1) bekezdés szerint számított paraméter.

(3) Ami a valamely kockázati osztályon (általános kamatlábkockázat és egyéb osztályok) belüli kategóriák közötti vega kockázati érzékenységeket illeti, a vega kockázat összefüggésében ugyanazokat a γ_{bc} korrelációs paramétereket kell használni, mint amelyek a 4. szakaszban tárgyalt delta korrelációk esetében kockázati osztályonként szerepelnek.

(4) A sztenderd módszer keretében a vega és a delta kockázati tényezők között nem lehet figyelembe venni diverzifikációs és fedezeti előnyöket. A vega és a delta kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket egyszerű összeadással kell összesíteni.

(5) A görbületkockázati korrelációk az 1. alszakaszban említett megfelelő ρ_{kl} és γ_{bc} delta kockázati korrelációk négyzetei.

1B. fejezet
Az alternatív belső modellen alapuló módszer

1. szakasz
A módszer engedélyezése és a szavatolótőke-követelmények

325az. cikk
Az alternatív belső modellen alapuló módszer és az alternatív belső modellek használatának engedélyezése

(1) Az e fejezetben meghatározott, alternatív belső modellen alapuló módszer csak a 430b. cikk (3) bekezdésében előírt adatszolgáltatási követelmény céljára használható.

(2) Miután az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy az intézmények megfelelnek a 325bh., a 325bi. és a 325bj. cikkben meghatározott követelményeknek, engedélyezniük kell az érintett intézmények számára, hogy a 325ba. cikkel összhangban az alternatív belső modelljük alkalmazásával számítsák ki a kereskedési részlegekhez rendelt összes pozíció portfóliójának szavatolótőke-követelményeit, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kereskedési részlegeket a 104b. cikkel összhangban hozták létre;

b) az intézmény megindokolta az illetékes hatóságnak, hogy miért vonta be a kereskedési részlegeket az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazási körébe;

c) a kereskedési részlegek az előző évre vonatkozóan teljesítették a 325bf. cikk (3) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket;

d) az intézmény beszámolt az illetékes hatóságainak a 325bg. cikkben meghatározott eredményvizsgálati követelmény kereskedési részlegek általi teljesítésének eredményéről;

e) azon kereskedési részlegek esetében, amelyekhez legalább egy, a 325bl. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciót hozzárendeltek, a kereskedési részlegek teljesítik a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell tekintetében a 325bm. cikkben meghatározott követelményeket;

f) a kereskedési részlegekhez egyáltalán nem rendeltek sem értékpapírosítási, sem újra-értékpapírosítási pozíciót.

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazása során azt, hogy az intézmény nem vonja be a kereskedési részleget az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazási körébe, nem indokolhatja az, hogy a 325. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer alkalmazása alacsonyabb szavatolótőke-követelményeket eredményezne, mint ha az intézmény az alternatív belső modellen alapuló módszer alapján számítaná a szavatolótőke-követelményeket.

(3) Azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, a 430b. cikk (3) bekezdésével összhangban kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságok számára.

(4) A (2) bekezdésben említett engedéllyel rendelkező intézmények kötelesek haladéktalanul értesíteni illetékes hatóságaikat, ha kereskedési részlegeik valamelyike legalább egy, az említett bekezdésben meghatározott követelményt már nem teljesít. Ez az intézmény a továbbiakban nem alkalmazhatja ezt a fejezetet az adott kereskedési részleghez rendelt pozíciók egyikére sem, és a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az adott kereskedési részleghez rendelt összes pozíció tekintetében az 1a. fejezetben meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítania a következő legkorábbi adatszolgáltatási időponttól kezdve mindaddig, amíg nem bizonyítja az illetékes hatóságoknak, hogy a kereskedési részleg újra teljesíti az (2) bekezdésben meghatározott összes követelményt.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok rendkívüli körülmények fennállása esetén engedélyezhetik az intézmény számára, hogy továbbra is az alternatív belső modelljei alapján számítsa ki azon kereskedési részleg piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményét, amely már nem felel meg a (2) bekezdés b) vagy c) pontjában említett feltételeknek. Amennyiben az illetékes hatóságok ezt a mérlegelési jogkörüket gyakorolják, erről értesíteniük kell az EBH-t, megindokolva a döntésüket.

(6) Azon kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók esetében, amelyek esetében egy intézmény nem kapta meg a (2) bekezdésben említett engedélyt, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az adott intézménynek e cím 1a. fejezetével összhangban kell kiszámítania. E számítás céljából e kereskedési részlegek összes pozícióját külön portfólióként, önálló alapon kell figyelembe venni.

(7) Az engedélyezett alternatív belső modellek használatának lényegi módosításához, az engedélyezett alternatív belső modellek használatának kiterjesztéséhez, valamint a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazára vonatkozó intézményi döntés lényegi módosításához az illetékes hatóságok külön engedélyére van szükség.

Az intézmények kötelesek továbbá értesíteni az illetékes hatóságokat az engedélyezett alternatív belső modellek használatának minden egyéb kiterjesztéséről és módosításáról.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) az alternatív belső modellek alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások, továbbá a 325bc. cikkben említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazát érintő módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételek;

b) azon értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e a 325bh., 325bi, 325bn., 325bo. és 325bp. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket … [e módosító rendelet hatálybalépése után öt évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a rendkívüli körülményeket, amelyek fennállása esetén az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy:

a) továbbra is alternatív belső modellek alapján számítsák ki azon kereskedési részlegek piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményét, amelyek már nem felelnek meg az e cikk (2) bekezdésének d) pontjában és a 325bg. cikk (1) bekezdésében említett feltételeknek;

b) a többletet a hipotetikus változások utótesztelése során észlelt túllépések alapján kapott többletre korlátozzák.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után öt évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325ba. cikk

Szavatolótőke-követelmények az alternatív belső modellek alkalmazása esetén

(1) Az alternatív belső modellt alkalmazó intézménynek az alábbi értékek közül a magasabbnak a kiválasztásával kell meghatároznia az azon kereskedési részlegek összes pozícióját tartalmazó portfóliók szavatolótőke-követelményét, amelyekre vonatkozóan az intézmény megkapta a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt:

a) a következő értékek összege:

i. az intézmény 325bb. cikk szerint számított, előző napi várható többletveszteség-kockázati mértéke (ES_{t-1}); és

ii. az intézmény 5. szakasz szerint számított, előző napi stresszforgatókönyvi kockázati mértéke (SS_{t-1}); vagy

b) a következő értékek összege:

i. az intézmény 325bb. cikk szerint számított napi várható többletveszteség-kockázati mértékeinek a megelőző 60 munkanap tekintetében számított átlaga (ES^{avg}), megszorozva az (m_c) szorzótényezővel; és

ii. az intézmény 5. szakasz szerint számított napi stresszforgatókönyvi kockázati mértékeinek a megelőző 60 munkanap tekintetében számított átlaga (SS^{avg}).

(2) A belső nemteljesítési kockázati modell alkalmazási körébe tartozó és az (1) bekezdésben említett kereskedési részlegekhez rendelt, tőzsdén kereskedett, hitel- vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciókkal rendelkező intézményeknek egy, a következő értékek közül a nagyobbikban kifejezett kiegészítő szavatolótőke-követelményt is teljesíteniük kell:

a) a 3. szakasz szerint számított, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó legutóbbi szavatolótőke-követelmény;

b) az a) pontban említett összeg megelőző 12 hétre számított átlaga.

2. szakasz

Általános követelmények

325bb. cikk

A várható többletveszteség kockázati mértéke

(1) Az intézmények a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mértéket bármely adott »t« időpontra vonatkozóan és a kereskedési könyvi pozíciók bármely adott portfóliójára vonatkozóan a következőképpen kötelesek kiszámítani:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

ahol:

ES_t = várható többletveszteség kockázati mértéke;

i = a 325bd. cikk 2. táblázatának első oszlopában felsorolt öt tág kockázatitényező-kategóriát jelölő index;

UES_t = a korlátozás nélküli várható többletveszteség mértéke, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = a korlátozás nélküli várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = a tág kockázati kategóriák közötti felügyeleti korrelációs együttható; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{RC} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{FC} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{RS,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{RC,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára; és

$PES_t^{FC,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára.

(2) Az (1) bekezdés szerinti várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használt egyes részleges várható többletveszteség-mértékek megállapítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a 325bc. cikk szerinti egyes részleges várható többletveszteség-mértékek esetében figyelembe veendő, modellezhető kockázati tényezők halmazára kell alkalmazniuk.

(3) Amennyiben a portfólió legalább egy ügylete legalább egy olyan modellezhető kockázati tényezővel rendelkezik, amelyet a 325bd. cikkel összhangban az i tág kockázati tényező kategóriába soroltak, az intézményeknek az i tág kockázatitényező-kategóriára vonatkozó korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékét kell kiszámítaniuk, és azt bele kell foglalniuk a várható többletveszteség kockázati mértékének az e cikk (1) bekezdésében említett képletébe.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézmények napi szintűről heti szintűre csökkenthetik az összes i tág kockázatitényező-kategóriára vonatkozó UES_t^i korlátozás nélküli várható többletveszteség-mérték, valamint a $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ és $PES_t^{FC,i}$ részleges várható többletveszteség-mérték számítási gyakoriságát, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatósága számára, hogy az UES_t^i korlátozás nélküli várható többletveszteség-mérték ilyen számítása nem jár az érintett kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatainak alábecslésével;

b) amennyiben az illetékes hatósága ezt kéri, az intézmény heti szintűről napi szintűre tudja növelni az UES_t^i, a $PES_t^{RS,i}$, a $PES_t^{RC,i}$ és a $PES_t^{FC,i}$ számítási gyakoriságát.

325bc. cikk

A részleges várható többletveszteség számítása

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékeket:

a) a részleges várható többletveszteség-mértékek napi számításai;

b) 97,5 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumra;

c) a kereskedési könyvi pozíciók adott portfóliója esetében az intézménynek a következő képlet alapján kell kiszámítania a részleges várható többletveszteség »t« időpontra vonatkozó mértékét:

$$\mathrm{PES}_t = \sqrt{(\mathrm{PES}_t(\mathrm{T}))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(\mathrm{PES}_t(\mathrm{T}, j) \cdot \sqrt{\frac{(\mathrm{LH}_j - \mathrm{LH}_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

ahol:

PES_t = a részleges várható többletveszteség »t« időpontra vonatkozó mértéke;

j = az 1. táblázat első oszlopában felsorolt öt likviditási horizontot jelölő index;

LH_j = a j likviditási horizont hossza az 1. táblázat szerint, napokban kifejezve;

T = a bázis-időhorizont, ahol T = 10 nap;

$\mathrm{PES}_t(\mathrm{T})$ = a részleges várható többletveszteség-mérték, amely úgy számítandó ki, hogy a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékek mindegyike esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett konkrét halmazaira alkalmazzuk; és

$PES_t(T, j)$ = a részleges várható többletveszteség-mérték, amely úgy számítandó ki, hogy a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékek mindegyike esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett konkrét halmazaira alkalmazzuk, és amely mérőszám esetében a 325bd. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott tényleges likviditási horizont LH_j-vel egyenlő vagy annál hosszabb.

1. táblázat

Likviditási horizont *j*	A „*j*” likviditási horizont hossza (napokban)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

(2) A részleges várható többletveszteség-mértéknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{RS} és $PES_t^{RS,i}$ mérőszámai kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RS} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által – az illetékes hatóságok számára kielégítő módon – megválasztott részhalmazára kell alkalmazniuk, úgy, hogy a megelőző 60 munkanapból származó összeggel teljesüljön az alábbi feltétel:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Az az intézmény, amely már nem teljesíti az e pont első bekezdésében említett követelményt, erről köteles haladéktalanul értesíteni az illetékes hatóságokat, és két héten belül aktualizálni a modellezhető kockázati tényezők részhalmazát annak érdekében, hogy eleget tegyen e követelménynek; amennyiben az adott intézmény két hét elteltével nem tett eleget e követelménynek, egyes kereskedési részlegek tekintetében vissza kell térnie a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására vonatkozóan az 1a. fejezetben meghatározott módszerhez mindaddig, amíg bizonyítani nem tudja az illetékes hatóság számára, hogy teljesíti az e pont első albekezdésében meghatározott követelményt;

b) a $PES_t^{RS,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által az e bekezdés a) pontjának alkalmazása céljára választott olyan részhalmazára kell alkalmazniuk, amelyet az i tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325bd. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az intézmény által a PES_t^{RS} értékének maximalizálása céljával megválasztott, 12 hónapos folyamatos pénzügyi stresszhelyzeti időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezen stresszhelyzeti időszak azonosítása céljából az intézményeknek egy legalább 2007. január 1-jétől kezdődő megfigyelési időszakot kell végigtekinteniük, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon; és

d) a $PES_t^{RS,i}$ bemeneti adatait az intézmény által a c) pont alkalmazása céljából megválasztott 12 hónapos stresszhelyzeti időszakra kell kalibrálni.

(3) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{RC} és $PES_t^{RC,i}$ kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RC} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2) bekezdés a) pontjában említett részhalmazára kell alkalmazniuk;

b) a $PES_t^{RC,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2) bekezdés b) pontjában említett részhalmazára kell alkalmazniuk;

c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a (4) bekezdés c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell.

(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{FC} és $PES_t^{FC,i}$ kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{FC} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazniuk kell;

b) a $PES_t^{FC,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes olyan modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazniuk kell, amelyet az i tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325bd. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni; amennyiben az áringadozás számottevő mértékben növekszik az intézmény portfóliójának jelentős számú, a kockázati tényezőknek a (2) bekezdés a) pontjában említett részhalmazába nem tartozó, modellezhető kockázati tényezője esetében, az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy a megelőző 12 hónapos időszaknál rövidebb időszakból származó historikus adatokat használjon, de ez a rövidebb időszak nem lehet rövidebb, mint az előző hat hónapos időszak; az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t minden olyan határozatról, amely 12 hónapnál rövidebb időszakból származó historikus adatok használatát írja elő valamely intézmény számára, megindokolva határozatukat.

(5) A részleges várható többletveszteség-mérték egy adott, a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett értékének kiszámítása során az intézményeknek változatlanul kell hagyniuk azon modellezhető kockázati tényezők értékeit, amelyek tekintetében az e cikk (2), (3) és (4) bekezdése alapján nem voltak kötelesek jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket alkalmazni a részleges várható többletveszteség-mérték vonatkozásában.

325bd. cikk

Likviditási horizont

(1) Az olyan kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók minden egyes kockázati tényezőjét, amelynek tekintetében az intézmények megkapták a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély megadása folyamatban van, az intézményeknek be kell sorolniuk a 2. táblázatban felsorolt tág kockázatitényező-kategóriák és tág kockázatitényező-alkategóriák egyikébe.

(2) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kockázati tényezőjének likviditási horizontja annak a tág kockázatitényező-alkategóriának a likviditási horizontja, amelybe a kockázati tényezőt besorolták.

(3) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmények egy adott kereskedési részleg tekintetében dönthetnek úgy, hogy az e cikkben szereplő 2. táblázatban felsorolt valamely tág kockázatitényező-alkategória likviditási horizontját a 325bc. cikk 1. táblázatában felsorolt hosszabb likviditási horizontok egyikével helyettesítik. Ha az intézmény így dönt, akkor a hosszabb likviditási horizontot a részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljára az említett kereskedési részleghez rendelt pozíciók ezen tág kockázatitényező-alkategóriába sorolt minden modellezhető kockázati tényezője tekintetében alkalmaznia kell.

Az intézménynek értesítenie kell az illetékes hatóságokat arról, hogy melyek azok a kereskedési részlegek és tág kockázatitényező-alkategóriák, amelyek tekintetében az első albekezdésben említett eljárás alkalmazása mellett dönt.

(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljából egy adott kereskedési könyvi pozíció egy adott modellezhető kockázati tényezőjének tényleges likviditási horizontját az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

ahol:

EffectiveLH = a tényleges likviditási horizont;

Mat = a kereskedési könyvi pozíció lejárata;

SubCatLH = a modellezhető kockázati tényező (1) bekezdéssel összhangban meghatározott likviditási horizontjának hossza; és

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = a 325bc. cikkben szereplő 1. táblázatban felsorolt likviditási horizontok közül annak a hossza, amely e kereskedési könyvi pozíció lejáratához a legközelebb esik.

(5) Azokat a devizapárokat, amelyek az euróból és valamely, az ERM II.-ben részt vevő tagállam devizájából állnak, a 2. táblázat »Devizaárfolyam« tág kockázatitényező-kategóriáján belül a »leginkább likvid devizapárok« alkategóriába kell besorolni.

(6) Az intézmény legalább havonta köteles ellenőrizni az (1) bekezdésben említett besorolások megfelelőségét.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek az (1) bekezdésben említett pozíciók kockázati tényezőit az (1) bekezdés alkalmazása céljából hozzárendelni a tág kockázatitényező-kategóriákhoz és a tág kockázatitényező-alkategóriákhoz;

b) a 2. táblázatban szereplő »kamatlábkockázat« tág kockázatitényező-kategóriában a »leginkább likvid devizák« alkategóriát alkotó pénznemek;

c) a 2. táblázatban szereplő »devizaárfolyam« tág kockázatitényező-kategóriában a »leginkább likvid devizapárok« alkategóriát alkotó devizapárok;

d) a 2. táblázatban szereplő »részvény« kockázatitényező-kategóriában a »részvényárfolyam« és a »volatilitás« alkategória tekintetében az alacsony és a magas piaci kapitalizáció meghatározása.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után kilenc hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

2. táblázat

Tág kockázatitényező-kategóriák	Tág kockázatitényező-alkategóriák	Likviditási horizont	A likviditási horizont hossza (napokban)
Kamatláb	Leginkább likvid devizák és hazai pénznem	1.	10.
	Egyéb devizák (a leginkább likvid devizák kivételével)	2.	20.
	Volatilitás	4.	60.
	Egyéb típusok	4.	60.
Hitelkockázati felár	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	2.	20.
	A valamely tagállamban letelepedetthitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények (befektetésre ajánlott kategória)	2.	20.
	Állampapírok (befektetésre ajánlott kategória)	2.	20.
	Állampapírok (befektetésre nem ajánlott kategória)	3.	40.
	Vállalati papírok (befektetésre ajánlott kategória)	3.	40.
	Vállalati papírok (befektetésre nem ajánlott kategória)	4.	60.
	Volatilitás	5.	120.
	Egyéb típusok	5.	120.
Részvény	Részvényárfolyam (magas piaci kapitalizáció)	1.	10.
	Részvényárfolyam (alacsony piaci kapitalizáció)	2.	20.
	Volatilitás (magas piaci kapitalizáció)	2.	20.
	Volatilitás (alacsony piaci kapitalizáció)	4.	60.
	Egyéb típusok	4.	60.

Tág kockázatitényező-kategóriák	Tág kockázatitényező-alkategóriák	Likviditási horizont	A likviditási horizont hossza (napokban)
Devizaárfolyam	Leginkább likvid devizapárok	1.	10.
	Egyéb devizapárok (a leginkább likvid devizapárok nélkül)	2.	20.
	Volatilitás	3.	40.
	Egyéb típusok	3.	40.
Áruk	Energiaár- és kibocsátáskereskedelmiegységár-kockázat	2.	20.
	Nemesfém- és nemvasfém-árak	2.	20.
	Egyéb nyersanyagárak (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak, valamint a nemesfém- és a nemvasfém-árak nélkül)	4.	60.
	Energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak volatilitása	4.	60.
	Nemesfém- és nemvasfém-árak volatilitása	4.	60.
	Egyéb nyersanyagárak volatilitása (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak volatilitásának, valamint a nemesfém- és a nemvasfém-árak volatilitásának kivételével)	5.	120.
	Egyéb típusok	5.	120.

325be. cikk

A kockázati tényezők modellezhetőségének értékelése

(1) Azon kereskedési részlegek esetében, amelyek tekintetében az intézmények megkapták a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély megadása folyamatban van, az intézményeknek értékelniük kell az e kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók összes kockázati tényezőjének modellezhetőségét.

(2) Az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés részeként a nem modellezhető kockázati tényezőkre a 325bk. cikkel összhangban ki kell számítaniuk a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a kockázati tényezők (1) bekezdés szerinti modellezhetőségének értékelésére vonatkozó kritériumok és az értékelés gyakoriságának meghatározása céljából.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépése után kilenc hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325bf. cikk

A kötelező utótesztelésre vonatkozó követelmények és az alkalmazandó szorzótényezők

(1) E cikk alkalmazásában túllépésnek tekintendő a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót felölelő portfólió értékének olyan napi változása, amely meghaladja az intézmény alternatív belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított vonatkozó kockáztatott értéket:

a) a kockáztatott érték kiszámításál egynapos tartási periódusból kell kiindulni;

b) a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részleg pozícióinak a 325bg. cikk (3) bekezdésében említett és a 325be. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

c) a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a 325bc. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni.

d) amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény alternatív belső modelljében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használtak;

(2) Az intézményeknek a napi túllépések számát a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót tartalmazó portfólió hipotetikus és tényleges értékváltozásainak utótesztelése alapján kell kiszámítaniuk.

(3) Akkor tekinthető úgy, hogy az intézmény kereskedési részlege teljesíti az utótesztelési követelményeket, ha a kereskedési részleg esetében a legutóbbi 250 munkanapon a túllépések száma nem haladja meg a következők egyikét sem:

a) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

b) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján;

c) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

d) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján.

(4) Az intézményeknek a napi túllépések számát a következőknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) a portfólió értékének hipotetikus változásaira vonatkozó utótesztelést a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján kell elvégezni;

b) a portfólió értékének tényleges változásaira vonatkozó utótesztelést a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi tényleges, díjak és jutalékok nélküli értékének az összehasonlítása alapján kell elvégezni;

c) túllépés számítandó minden olyan munkanap után, amikor az intézmény nem tudja felmérni a portfólió értékét, vagy nem tudja kiszámítani a (3) bekezdésben említett kockáztatott értéket.

(5) Az intézménynek e cikk (6) és (7) bekezdésével összhangban a 325ba. cikkben említett szorzótényezőt (m_c) az olyan kereskedési részlegekhez rendelt, minden pozíciót tartalmazó portfólióra kell kiszámítania, amely tekintetében az intézmény engedéllyel rendelkezik a 325az. cikk (2) bekezdésében említett alternatív belső modellek használatára.

(6) Az m_c szorzótényezőt a következők összegeként kell számítani: 1,5 + a 3. táblázat szerinti, 0 és 0,5 közötti többletérték. A többletértéket a (5) bekezdésben említett portfólióra a legutóbbi 250 munkanap során bekövetkezett, az ezen albekezdés a) pontjával összhangban számított kockáztatott érték intézményi utótesztelése során megállapított túllépések száma alapján kell meghatározni. A többletértéket a következő követelmények figyelembevételével kell kiszámítani:

a) túllépésnek az adott portfólió értékének olyan napi változása tekintendő, amely meghaladja az intézmény belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított vonatkozó kockáztatott értéket:

i. egynapos tartási periódus;

ii. 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallum;

iii. a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részleg pozícióinak a 325bg. cikk (3) bekezdésében említett és a 325be. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

iv. a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a 325bc. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni;

v. amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény belső modelljében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használtak;

b) a túllépések száma a portfólió értékének hipotetikus és tényleges változásai alapján számolt túllépések közül a magasabb értékkel egyenlő;

3. táblázat

A túllépések száma	Többlet
Kevesebb mint 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Több mint 9	0,50

Rendkívüli körülmények között az illetékes hatóságok a többletet a hipotetikus változások utótesztelése során észlelt túllépések alapján kapott többletre korlátozhatják, amennyiben a tényleges változások utóészlelése szerinti túllépések száma nem a belső modell hiányosságaiból ered.

(7) Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell az (5) bekezdésben említett szorzótényező megfelelőségét, valamint azt, hogy a kereskedési részleg megfelel-e a (3) bekezdésben említett utótesztelési követelményeknek. Az intézményeknek haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az utótesztelési programjuk keretében észlelt túllépésekről, és a túllépésekre magyarázatot kell adniuk, és erről minden esetben a túllépést követő öt munkanapon belül tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat.

(8) Az e cikk (2) és (6) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy ne számítsák be a túllépést, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható. Ennek érdekében az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatósága felé, hogy a 325bk. cikkel összhangban e nem modellezhető kockázati tényező esetében számított stresszforgatókönyvi kockázati mérték magasabb, mint az intézmény portfóliója értékének változása és a vonatkozó kockáztatott érték közötti pozitív különbség.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon technikai elemek meghatározása céljából, amelyeket e cikk alkalmazásában egy intézmény portfóliójának tényleges és hipotetikus változásai között figyelembe kell venni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [e módosító rendelet hatálybalépése után kilenc hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325bg. cikk

Az eredményvizsgálatra vonatkozó követelmény

(1) Az intézmény kereskedési részlege akkor teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményeket, ha az adott kereskedési részleg teljesíti az e cikkben meghatározott követelményeket.

(2) Az eredményvizsgálatra vonatkozó követelménynek biztosítania kell, hogy a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változások kellően közel álljanak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz.

(3) Ha egy intézmény teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményt, akkor az adott kereskedési részleg minden egyes pozíciója esetében meg kell adni azon kockázati tényezők pontos felsorolását, amelyek megfelelőnek tekinthetők annak ellenőrzéséhez, hogy az intézmény eleget tesz-e a 325bf. cikkben meghatározott utótesztelési követelménynek.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) az annak biztosításához szükséges kritériumok, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai kellően közel álljanak a kereskedési részleg portfóliója értékének a (2) bekezdés alkalmazása céljából számított hipotetikus változásaihoz, figyelembe véve a nemzetközi szabályozásbeli fejleményeket;

b) az intézményre nézve abból fakadó következmények, ha a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai nem állnak eléggé közel a kereskedési részleg portfóliója értékének a (2) bekezdés alkalmazása céljából számított hipotetikus változásaihoz;

c) az, hogy az intézményeknek milyen gyakorisággal kell eredményvizsgálatot végezniük;

d) az e cikk alkalmazása céljából a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti és hipotetikus változásai számításakor figyelembe veendő technikai elemek;

e) az, hogy a belső modellt alkalmazó intézményeknek – a b) pontban meghatározott következmények figyelembevételével – hogyan kell összesíteniük a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíciójukat és nem kereskedési könyvi pozíciójukat övező piaci kockázatokhoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményt.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után kilenc hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325bh. cikk

Kockázatmérési követelmények

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének a 325ba. cikk szerinti kiszámításához belső kockázatmérési modellt alkalmaznak, biztosítaniuk kell, hogy a modell megfeleljen az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a belső kockázatmérési modellnek elegendő számú kockázati tényezőt kell figyelembe vennie, és tartalmaznia kell legalább az 1a. fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszában említett kockázati tényezőket, kivéve, ha az intézmény bizonyítja az illetékes hatóságok számára, hogy e kockázati tényezők figyelembevételének hiánya nem gyakorol lényegi hatást a 325bg. cikkben említett eredményvizsgálati követelmény eredményeire; az intézménynek meg kell tudnia indokolni az illetékes hatóságok számára, hogy valamely kockázati tényezőt miért foglalt bele az árazási modelljébe, ugyanakkor miért hagyta el a belső kockázatmérési modelljéből;

b) a belső kockázatmérési modellnek mérnie kell az opciók és egyéb termékek lineáristól való eltérését, valamint a korrelációs és a báziskockázatot;

c) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia egy sor kockázati tényezőt minden egyes olyan pénznem kamatlábaira vonatkozóan, amelyben az intézmény mérlegben szereplő vagy mérlegen kívüli, kamatlábérzékeny pozícióval rendelkezik; az intézménynek az általánosan elfogadott módszerek valamelyikével kell modelleznie a hozamgörbéket; a hozamgörbét több lejárati sávra kell osztani a kamatláb-ingadozások hozamgörbe mentén való változásának követése érdekében; a főbb pénznemek és piacok esetében fennálló, kamatlábkockázattal szembeni lényeges kitettség esetén a hozamgörbét legalább hat lejárati sáv alkalmazásával kell modellezni, és a hozamgörbe modellezéséhez felhasznált kockázati tényezők számának arányosnak kell lennie az intézmény kereskedési stratégiáinak jellegével és összetettségével; a modellnek ezenfelül ki kell mutatnia a nem tökéletes korrelációban lévő mozgások kockázatának a különböző hozamgörbék, illetve az ugyanazon, alapul szolgáló eszközöket kibocsátó szervezet által kibocsátott különböző pénzügyi instrumentumok kockázatai közötti átterjedését;

d) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia az arannyal és az intézmény által tartott pozíciók különböző külföldi pénznemeivel összefüggő kockázati tényezőket; a kollektív befektetési formák tekintetében a kollektív befektetési forma tényleges devizapozícióit kell figyelembe venni; az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókról való adatszolgáltatással, amennyiben megfelelően biztosított ennek az adatszolgáltatásnak a pontossága; a belső modelleken alapuló módszerből ki kell zárni a kollektív befektetési forma azon devizapozícióit, amelyekről az intézménynek nincs tudomása, és az 1a. fejezettel összhangban kell kezelni;

e) a modellezési technika összetettségének arányban kell állnia azzal, hogy az intézmények mennyire jelentős tevékenységet végeznek a részvénypiacokon; a belső kockázatmérési modellnek legalább minden olyan részvénypiacra külön kockázati tényezőt kell használnia, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik, és legalább egy olyan kockázati tényezőt, amely a részvényárfolyamok rendszerszerű mozgását és e kockázati tényezőnek az egyes részvénypiacokra vonatkozó egyedi kockázati tényezőktől való függését méri;

f) a belső kockázatmérési modellnek legalább minden olyan áru esetében, amelyben az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik, külön kockázati tényezőt kell alkalmaznia, kivéve, ha az intézmény az összes kereskedési tevékenységéhez képest csekély összesített árupozícióval rendelkezik, amely esetben tág árutípusonként alkalmazható egyetlen külön kockázati tényező; az árupiacokkal szembeni lényeges kitettségek esetében a modellnek mérnie kell a hasonló, de nem azonos áruk közötti, egymással nem tökéletes korrelációban levő mozgások kockázatát, a határidős árak lejárati eltérésekből eredő változásainak való kitettséget és a származtatott ügyleti pozíciók és a készpénzpozíciók közötti kényelmi hozamot;

g) az alkalmazott helyettesítő értékeknek megfelelően le kell képezniük a ténylegesen tartott pozíciók múltbeli értékváltozásait, kellően konzervatívnak kell lenniük és csak akkor alkalmazhatók – például a 325bc. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett stresszhelyzet időszakában –, ha a rendelkezésre álló adatok nem elégségesek;

h) az opcionalitással rendelkező eszközök volatilitási kockázataival szembeni lényeges kitettségek esetében a belső kockázatmérési modellnek mérnie kell az implikált volatilitások függőségét a különböző kötési árfolyamok és az opciók lejáratai tekintetében.

(2) Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak empirikus korrelációkat a tág kockázatitényező-kategóriákon belül és – az UES_t korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékének a 325bb. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából – azok között, ha a korrelációk méréséhez az intézmény által használt módszer megbízható, összhangban van az alkalmazandó likviditási horizontokkal, és alkalmazása következetes.

(3) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ... [e módosító rendelet hatálybalépése után tizenöt hónappal]-ig iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza a kockázatmérési modell bemeneti adatainak használatára vonatkozó és a 325bc. cikkben említett kritériumokat.

325bi. cikk

Minőségi követelmények

(1) Az e fejezet céljából alkalmazott minden belső kockázatmérési modellnek elméletileg megalapozottnak kell lennie, a modellt integritását megőrizve kell kiszámítani és alkalmazni, és a modelleknek teljesíteniük kell valamennyi alábbi minőségi követelményt:

a) a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény kiszámításához használt minden belső kockázatmérési modellnek szorosan illeszkednie kell az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és alapul kell szolgálnia a kockázati kitettségeknek az intézmény felső vezetése részére történő jelentéséhez;

b) az intézménynek az üzleti kereskedési részlegeitől független kockázatellenőrzési részleggel kell rendelkeznie, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be; ez a részleg felel a belső kockázatmérési modell megtervezéséért és alkalmazásáért; a teljes kockázatkezelési rendszer felelőseként ennek a részlegnek kell elvégeznie az e fejezet céljára alkalmazott valamennyi belső modell kezdeti és folyamatos validálását; a részlegnek napi jelentéseket kell készítenie a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény számításához használt valamennyi belső modell alkalmazásával kapott eredményekről, továbbá a kereskedési korlátok tekintetében meghozandó intézkedések megfelelőségéről, és elemeznie kell e jelentéseket;

c) a vezető testületnek és felső vezetésének aktívan részt kell vennie a kockázatellenőrzési folyamatban, és a kockázatellenőrző részleg által készített napi jelentéseket olyan szintű vezetésnek kell megvizsgálnia, amely megfelelő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy utasítást adjon az egyes üzletkötők által vállalt pozícióknak, valamint az intézmény teljes kockázati kitettségének a csökkentésére;

d) az intézménynek megfelelő létszámú, a belső kockázatmérési modellek összetettségének megfelelő szintű jártassággal rendelkező, valamint a kereskedés, a kockázatellenőrzés, a könyvvizsgálat és a back-office területén jártas alkalmazottal kell rendelkeznie;

e) az intézménynek dokumentált belső szabályokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkeznie a belső kockázatmérési modellek általános működésének monitorozására és az annak való megfelelés biztosítására;

f) a belső kockázatmérési modelleknek – beleértve az árazási modelleket is – bizonyítottan elfogadható pontosságúnak kell lenniük a kockázatmérés terén, és nem térhetnek el lényegesen az intézmény által belső kockázatkezelésre alkalmazott modellektől;

g) az intézménynek rendszeresen szigorú stressztesztelési programokat, többek között fordított stressztesztet kell végeznie, amelyeknek ki kell terjedniük minden belső kockázatmérési modellre; az említett stressztesztek eredményeit a felső vezetésnek legalább havi rendszerességgel át kell tekintenie, és azoknak összhangban kell állniuk az intézmény vezető testülete által jóváhagyott szabályzatokkal és határértékekkel; az intézménynek megfelelő intézkedéseket kell hoznia, amennyiben e stressztesztek eredményei bizonyos körülmények között az intézmény kereskedési tevékenységéből eredő túlzott veszteségeket mutatnak ki;

h) az intézménynek rendes belső ellenőrzési folyamata részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon el kell végeznie a belső kockázatmérési modelljeinek független felülvizsgálatát.

Az első albekezdés h) pontja alkalmazásában a harmadik fél olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a kereskedési tevékenységek piaci kockázatai terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett felülvizsgálatnak az üzleti kereskedelmi részlegek tevékenységeire és a független kockázatellenőrző részleg tevékenységeire is ki kell terjednie. Az intézménynek évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia teljes kockázatkezelési eljárását. A felülvizsgálat során a következőket kell értékelni:

a) a kockázatkezelési rendszer és eljárás dokumentációjának, valamint a kockázatellenőrző részleg szervezetének megfelelősége;

b) a kockázatmérésnek a napi kockázatkezelésbe való beépítése és a vezetői információs rendszer integritása;

c) azok az eljárások, amelyeket az intézmény a front office és a back-office alkalmazottai által használt kockázatárazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására alkalmaz;

d) a modell által lefedett kockázatok köre, a kockázatmérési rendszer pontossága és megfelelősége, és a belső kockázatmérési modell bármilyen jelentős változásának validálása;

e) a pozíciókra vonatkozó adatok pontossága és teljeskörűsége, a volatilitási és korrelációs feltételezések pontossága és megfelelősége, az értékelés és a kockázatérzékenységi számítások pontossága, valamint – amennyiben a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek az e fejezetben meghatározott követelmények teljesítéséhez – a helyettesítő adatok generálásának pontossága és megfelelősége;

f) az intézmény által a belső kockázatmérési modellek működtetéséhez felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – ezen belül az ilyen adatforrások függetlenségének – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

g) az intézmény által a belső kockázatkezelési modellek pontosságának felmérése érdekében végzett utótesztelésre és eredményvizsgálatra vonatkozó követelmények értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

h) amennyiben a felülvizsgálatot e cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban harmadik fél végzi, annak ellenőrzése, hogy a 325bj. cikkben meghatározott belső validálási eljárás teljesíti célkitűzéseit.

(3) A belső kockázatmérési modellekre vonatkozó új technikák megjelenésének és legjobb gyakorlatok kialakulásának figyelembevétele érdekében az intézményeknek aktualizálniuk kell azokat a technikákat és gyakorlatokat, amelyeket az e fejezet alkalmazásában használt belső kockázatmérési modellek bármelyikéhez használnak.

325bj. cikk
Belső validálás

(1) Az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy az e fejezet céljaira alkalmazott bármely belső kockázatmérési modelljüket olyan megfelelően képesített harmadik felek megfelelően validálják, amelyek nem vesznek részt a modellek kidolgozásában, annak érdekében, hogy a modellek elméletileg megalapozottak legyenek, és minden lényeges kockázatot kellő mértékben figyelembe vegyenek.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett validálást a következő körülmények fennállása esetén kell lefolytatniuk:

a) bármely belső kockázatmérési modell kezdeti kidolgozásakor és a modell jelentős módosításakor;

b) rendszeres időközönként, valamint akkor, amikor a piac valamilyen alapvető szerkezeti változáson megy keresztül, vagy a portfólió összetétele úgy módosul, hogy annak következtében előfordulhat, hogy a belső kockázatmérési modell már nem megfelelő.

(3) Az intézmény belső kockázatmérési modelljének validálása nem korlátozódhat az utótesztelésre és az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményekre, hanem legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) olyan tesztek, amelyekkel ellenőrzik, hogy a belső modellben alkalmazott feltételezések megfelelőek-e, és nem becsülik-e alul vagy felül a kockázatot;

b) az előírt utótesztelési programokon kívül az intézmény portfólióinak a kockázataihoz és szerkezetéhez kapcsolódóan a saját belső modellek validálására szolgáló tesztek, beleértve az utótesztelést is;

c) hipotetikus portfóliók használata annak biztosítása érdekében, hogy a belső kockázatmérési modell ki tudjon mutatni bizonyos, esetlegesen felmerülő szerkezeti sajátosságokat, például a lényegi báziskockázatot, a koncentrációs kockázatot vagy a helyettesítő adatok használatával összefüggő kockázatokat.

325bk. cikk

A stresszforgatókönyvi kockázati mérték kiszámítása

(1) Egy adott nem modellezhető kockázati tényező stresszforgatókönyvi kockázati mértéke azt a veszteséget jelenti, amely a portfólió összes, az adott nem modellezhető kockázati tényezőt tartalmazó, devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíciójában és nem kereskedési könyvi pozíciójában akkor keletkezik, amikor az adott kockázati tényezőre szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvet alkalmaznak.

(2) Az intézményeknek az összes nem modellezhető kockázati tényező tekintetében ki kell dolgozniuk megfelelő, a szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyveket, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek kidolgozniuk a nem modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazandó, szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyveket, és hogyan kell alkalmazniuk e forgatókönyveket az említett kockázati tényezőkre;

b) a 325bd. cikk 2. táblázatában felsorolt minden egyes tág kockázatitényező-alkategória esetében szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó szabályozói forgatókönyv, amelyet az intézmények akkor használhatnak, ha nem tudnak az ezen albekezdés a) pontjával összhangban kidolgozni szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvet, vagy amelynek használatát az illetékes hatóságok az intézmény számára előírhatják, ha nem elégedettek az intézmény által kidolgozott szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvvel;

c) azon körülmények, amelyek fennállása esetén az intézmények több nem modellezhető kockázati tényezőre vonatkozóan számíthatnak ki stresszforgatókönyvi kockázati mértéket;

d) hogyan kell az intézményeknek összevonniuk az összes nem modellezhető kockázati tényezőjére vonatkozó stresszforgatókönyvi kockázati mértékeket, ideértve a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozícióikat és nem kereskedési könyvi pozícióikat is.

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie azt a követelményt, hogy az e cikkben meghatározott, valamely nem modellezhető kockázati tényező piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény szintjének ugyanolyan magasnak kell lennie, mint a piaci kockázathoz kapcsolódó, e fejezet alapján kiszámított azon szavatolótőke-követelmény szintje, amelyet az intézmény akkor kapott volna, ha ez a kockázati tényező modellezhető lett volna.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után tizenöt hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

3. szakasz

Nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell

325bl. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell alkalmazási köre

(1) Az intézmény minden olyan pozíciójára, amelyet olyan kereskedési részleghez rendeltek, amelyre vonatkozóan az intézmény a 325az. cikk (2) bekezdésének megfelelően engedélyt kapott, nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alkalmazandó, ha a pozíciók legalább egy olyan kockázati tényezővel rendelkeznek, amelyet a 325bd. cikk (1) bekezdésével összhangban a „részvény" vagy „hitelkockázati felár" tág kockázati kategóriához rendeltek. Ezt a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmény által fedezett kockázatokhoz képest járulékos szavatolótőke-követelményt az intézmények nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljével kell kiszámítani. E modellnek meg kell felelnie az ebben a szakaszban meghatározott követelményeknek.

(2) Az intézménynek az (1) bekezdésben említett minden egyes pozíció esetében meg kell határoznia a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egy kibocsátóját, amelyre legalább egy kockázati tényező vonatkozik.

325bm. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatának engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell az intézmények számára, hogy a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmények kiszámításához a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellt használjanak a 325bl. cikkben említett minden olyan kereskedési könyvi pozíció esetében, amelyet olyan kereskedési részleghez rendeltek, amelynél a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell megfelel a 325bi., a 325bj., a 325bn., a 325bo. és a 325bp. cikkben foglalt követelményeknek.

(3) Amennyiben egy intézmény olyan kereskedési részlege, amelyhez a 325bl. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciók legalább egyikét hozzárendelték, nem teljesíti az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket, az ennél a kereskedési részlegnél lévő minden pozíció piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményét az 1a. fejezetben meghatározott módszer szerint kell kiszámítani.

325bn. cikk

Nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítása nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával

(1) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával kell kiszámítaniuk a 325bl. cikkben említett minden kereskedési könyvi pozíciót tartalmazó portfólió esetében, a következők szerint:

a) a szavatolótőke-követelmények a portfólió piaci értékében az említett pozíciókhoz kapcsolódóan a kibocsátók nemteljesítése által okozott potenciális veszteséget 99,9 %-os konfidencia-intervallumban, egyéves időhorizonton mérő kockáztatott értékkel egyenlők;

b) az a) pontban említett potenciális veszteség egy pozíció piaci értékének közvetett vagy közvetlen, a kibocsátók nemteljesítése által okozott vesztesége, amely járulékos a pozíció jelenlegi értékének megállapításakor már figyelembe vett veszteségekhez képest; a részvénypozíciók kibocsátóinak nemteljesítését a kibocsátók részvényei árának nullára állításával kell megjeleníteni;

c) az intézményeknek a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációkat elméletileg megalapozott módszerekkel, és egy legalább 10 éves időtartamot – beleértve a 325bc. cikk (2) bekezdése szerint az intézmény által meghatározott stresszidőszakot – lefedő, piaci hitelkockázati felárakra vagy részvényárakra vonatkozó objektív múltbéli adatok felhasználásával kell meghatározniuk; a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációk számítását egyéves időhorizontra kell kalibrálni;

d) a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek egyéves állandó pozíció feltételezésén kell alapulnia.

(2) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdésben említettek szerinti, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával történő kiszámítását legalább hetente el kell végezniük.

(3) Az (1) bekezdés a) és c) pontjától eltérve az intézmény az egyéves időhorizontot adott esetben felválthatja hatvan napos időhorizonttal egyes részvénypozíciók vagy az összes részvénypozíció nemteljesítési kockázatának kiszámítása céljából. Az ilyen esetekben a részvényárak és a nemteljesítési valószínűségek közötti nemteljesítési korreláció kiszámításához a hatvan napos időhorizontot kell alapul venni, a részvényárak és kötvényárak közötti nemteljesítési korreláció kiszámításához pedig az egyéves időhorizontot kell alapul venni.

325bo. cikk

A fedezetek elismerése a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben

(1) Az intézmények beépíthetnek fedezeteket a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükbe és nettósíthatják a pozíciókat, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi instrumentumra vonatkoznak.

(2) Az intézmények csak úgy ismerhetik el nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükben az ugyanazon kötelezett különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz, valamint a különböző kibocsátókban lévő hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatásokat, ha a különböző eszközökben lévő bruttó hosszú és rövid pozíciókat expliciten modellezik, beleértve a különböző kibocsátókkal kapcsolatos báziskockázatok modellezését.

(3) Az intézményeknek figyelembe kell venniük a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükben a fedezeti instrumentum lejárata és az egyéves időhorizont közötti időintervallum alatt esetleg felmerülő, a fedezeti instrumentum és a fedezett instrumentum közötti lényeges kockázatokat, valamint a terméktípusok, a tőkeszerkezeten belül a kielégítési sorrendben betöltött hely, a belső vagy külső minősítés, a lejárat, az eredeti hitelnyújtás évjárata (vintage) szerinti különbségekből vagy egyéb eltérésekből eredő, a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős báziskockázatok lehetőségét. Az intézmények csak annyiban ismerhetik el a fedezeti instrumentumot, amennyiben az akkor is fenntartható, ha a kötelezett esetében a közeljövőben hitelkockázati vagy más esemény várható.

325bp. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellel szembeni különleges követelmények

(1) A 325bm. cikk (1) bekezdésében említett, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek képesnek kell lennie az egyes kibocsátók nemteljesítésének, valamint több kibocsátó egyidejű nemteljesítésének a modellezésére, és figyelembe kell vennie ezeknek a nemteljesítéseknek a hatását a modell keretébe tartozó pozíciók piaci értékében. E célból az egyes kibocsátók nemteljesítését két típusú szisztematikus kockázati tényező felhasználásával kell modellezni.

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell a gazdasági ciklust, többek között a megtérülési ráták és az (1) bekezdésben említett szisztematikus kockázati tényezők közötti függőséget.

(3) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell az opciók és egyéb, az árváltozások tekintetében jelentős nemlinearitást mutató pozíciók nemlineáris hatását. Az intézményeknek kellő módon figyelembe kell venniük az ezen termékekhez kapcsolódó árkockázatok értékelésében és becslésében rejlő modellkockázatot is.

(4) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek objektív és aktuális adatokon kell alapulnia.

(5) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítési valószínűségre vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a nemteljesítési valószínűségekre 0,03 %-os alsó határt kell alkalmazni;

b) a nemteljesítési valószínűségeknek egyéves időhorizonton kell alapulniuk, kivéve, ha ez a szakasz másként rendelkezik;

c) a nemteljesítési valószínűségeket egy legalább ötéves múltbeli időszakból származó, tényleges múltbeli nemteljesítésre, valamint a piaci áraknak egy nemteljesítési eseménnyel egyenértékű zuhanására vonatkozó adatok kizárólagos, vagy az aktuális piaci árakkal kombinált használatával kell mérni; a nemteljesítési valószínűségek nem származtathatók kizárólag aktuális piaci árakból;

d) annak az intézménynek, amely engedélyt kapott a nemteljesítési valószínűségeknek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszában meghatározott módszert kell használnia a nemteljesítési valószínűségek kiszámításához;

e) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítési valószínűségeknek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell használnia a nemteljesítési valószínűségek becslésére;. a nemteljesítési valószínűségek becslésének mindkét esetben összhangban kell lennie az e cikkben meghatározott követelményekkel.

(6) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítéskori veszteségrátára vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseire 0 %-os alsó határ vonatkozik;

b) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseinek tükrözniük kell az egyes pozíciók kielégítési sorrendben betöltött helyét;

c) annak az intézménynek, amely engedélyt kapott a nemteljesítéskori veszteségrátának a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszában meghatározott módszert kell használnia a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseinek kiszámításához;

d) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítéskori veszteségrátának a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell használnia a nemteljesítéskori veszteségráta becsléséhez; a nemteljesítéskori veszteségráta becslésének mindkét esetben összhangban kell lennie az e cikkben meghatározott követelményekkel.

(7) Az e fejezet – és egyúttal a kockázatmérési rendszer – céljaira általuk használt belső modelljeik független felülvizsgálatának és validálásának részeként az intézményeknek:

a) ellenőrizniük kell, hogy a korrelációkra és árváltozásokra vonatkozó modellezési módszerük, többek között a modell szisztematikus kockázati tényezőinek kiválasztása és súlyozása megfelelő-e a portfóliójuk tekintetében;

b) többféle stressztesztet, többek között érzékenységelemzéseket és forgatókönyv-elemzéseket kell végezniük, hogy értékeljék a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell minőségi és mennyiségi indokoltságát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére; és

c) megfelelő mennyiségi validálást kell alkalmazniuk, többek között releváns belső modellezési referenciaértékek felhasználásával.

A b) pontban említett tesztek nem korlátozhatók a korábban már tapasztalt események körére.

(8) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek megfelelően tükröznie kell a kibocsátói koncentrációkat és a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben esetlegesen kialakuló koncentrációkat.

(9) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

(10) Az intézményeknek egyértelműen meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációs feltételezéseknek a 325bn. cikk (2) bekezdésével összhangban történő meghatározására, valamint az e cikk (5) bekezdésének e) pontjában említett nemteljesítési valószínűségek és az e cikk (6) bekezdésének d) pontjában említett nemteljesítéskori veszteségráta becslésére szolgáló módszer kiválasztására.

(11) Az intézményeknek oly módon kell dokumentálniuk belső modelljeiket, hogy a korrelációs feltételezéseik és más modellezési feltételezéseik átláthatóak legyenek az illetékes hatóságok számára.

(12) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon követelmények meghatározása céljából, amelyeket az (5) bekezdés e) pontjának és a (6) bekezdés d) pontjának megfelelően a nemteljesítési valószínűségek és a nemteljesítéskori veszteségráták becsléséhez kapcsolódóan az intézmények belső módszerének vagy külső forrásoknak teljesíteniük kell.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után 15 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”;

91. A 384. cikk (1) bekezdésében az EAD_i^{total} meghatározása helyébe a következő szöveg lép:

„EAD_i^{total} = az „i” partnerre vonatkozó teljes partnerkockázati kitettségérték (az összes nettósítási halmazára vonatkozóan összegezve), beleértve a biztosíték hatását is, összhangban a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában rögzített, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény számítására az adott partner esetében alkalmazandó módszerekkel.”;

92. A 385. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*385. cikk*
A szavatolótőke-követelmény kiszámításához alkalmazott CVA módszerek alternatívája

A 384. cikk alkalmazásának alternatívájaként lehetőség van arra, hogy a 282. cikkben leírt eredeti kitettségi módszert használó intézmények a 382. cikkben említett eszközök esetében az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása helyett az adott partnerkockázatok tekintetében 10-es szorzót alkalmazzanak a kapott, kockázattal súlyozott kitettségértékekre.”

93. A 390. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*390. cikk*

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettséget a csoportot alkotó egyedi ügyfelekkel szembeni kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(2) Az egyedi ügyfelekkel szembeni teljes kitettséget a kereskedési könyvben és a nem kereskedési könyvben szereplő kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(3) A kereskedési könyvi kitettségek esetében az intézmények:

a) az egy adott ügyfél által kibocsátott, ugyanazon pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat nettósíthatják az egyes eltérő instrumentumokban fennálló, a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében megállapított módszerek szerint számított nettó pozícióval;

b) nettósíthatják az egy adott ügyfél által kibocsátott különböző pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat, de csak akkor, ha a rövid pozícióhoz alapul szolgáló pénzügyi instrumentum hátrébb sorolt, mint a hosszú pozícióhoz alapul szolgáló pénzügyi instrumentum, vagy ha az alapul szolgáló pénzügyi instrumentumok azonos helyet foglalnak el a kielégítési sorrendben.

Az a) és a b) pont alkalmazásában a pénzügyi instrumentumokat a kielégítési sorrendben betöltött különböző hely alapján kategóriákba lehet sorolni a pozíciók relatív szenioritásának megállapítása érdekében.

(4) Az intézményeknek – az esettől függően – a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszerek egyikének megfelelően kell kiszámítaniuk az egy ügyféllel közvetlenül kötött, a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák kitettségértékeit. A 378., a 379. és a 380. cikkben említett ügyletekből eredő kitettségeket az említett cikkekben meghatározott módon kell kiszámítani.

Az első albekezdésben említett ügyletek kitettségértékének számításakor az intézményeknek meg kell felelniük a 299. cikkben meghatározott elveknek is, amennyiben a kereskedési könyvhöz rendelt ügyletről van szó.

Az első albekezdéstől eltérve, az az intézmény, amely engedélyt kapott a harmadik rész II. címe 4. fejezetének 4. szakaszában és 6. fejezetének 6. szakaszában említett módszerek alkalmazására, ezeket a módszereket alkalmazhatja az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítására.

(5) Az intézményeknek az ügyféllel szembeni teljes kitettségekhez hozzá kell adniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből, valamint az olyan hitelderivatíva-ügyletekből eredő kitettségeket is, amelyeket az intézmény nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél bocsátotta ki az annak alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumot.

(6) A kitettségek nem foglalhatják magukban a következőket:

a) devizaügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítési eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;

b) értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítés során a fizetést vagy az értékpapírok leszállítását követő – a korábbi eseménytől számított – öt munkanapon belül merülnek fel;

c) ügyfelek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások esetében – beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket vagy pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokat – a késedelmes finanszírozási bevételeket és a legfeljebb következő munkanapig tartó ügyféltevékenységből származó egyéb kitettségeket;

d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitettségeket;

e) a 36. és 56. cikkel összhangban az elsődleges alapvető tőkeelemekből vagy kiegészítő alapvető tőkeelemekből levont kitettségeket, vagy az ezen elemekből való bármely más levonást, amely csökkenti a tőkemegfelelési mutatót.

(7) Az intézménynek, amikor megállapítja egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettségét, akkor azon ügyfelek esetében, amelyekkel szemben a 112. cikk m) és o) pontja szerinti ügyletekből adódóan kitettsége van, vagy más olyan ügyletekből adódóan, amelyek esetében kitettsége van az alapul szolgáló eszközökkel szemben is, az ügylet struktúrájának gazdasági tartalmát és a magában az ügylet struktúrájában rejlő kockázatokat figyelembe véve meg kell vizsgálnia az alapul szolgáló kitettségeket annak megállapítása céljából, hogy az ügylet struktúrája jelent-e további kitettséget.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) azon feltételek és módszerek, amelyeket az ügyféllel, illetve egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettség meghatározása céljából alkalmazni kell a (7) bekezdésben említett kitettségtípusok tekintetében;

b) azon feltételek, amelyek mellett a (7) bekezdésben említett ügylet struktúrája nem jelent további kitettséget.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (5) bekezdés alkalmazása céljából annak pontosítása érdekében, hogy hogyan kell meghatározni a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből és a nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum alapjául szolgáló hitelderivatívákból eredő kitettségeket, amely hitelderivatívákat bele kell számítani az ügyféllel szembeni kitettségekbe.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után 9 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

94. A 391. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés alkalmazása céljából a Bizottság – végrehajtási jogi aktus formájában, a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel – határozatokat fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Európai Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e.”

95. A 392. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*392. cikk*
A nagykockázat-vállalás fogalommeghatározása

Egy intézmény kitettsége egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben akkor tekinthető nagykockázat-vállalásnak, ha a kitettség értéke eléri vagy meghaladja alapvető tőkéjének 10 %-át.”

96. A 394. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*394. cikk*
Adatszolgáltatási követelmények

(1) Az intézményeknek minden nagykockázat-vállalásra – köztük a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített nagykockázat-vállalásokra – vonatkozóan adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a következő információkról:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, adott esetben;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

A harmadik rész II. címe 3. fejezetének hatálya alá tartozó intézményeknek összevont alapon kell adatot szolgáltatniuk a 20 legnagyobb kitettségükről az illetékes hatóságaik számára, azoknak a kitettségeknek a kivételével, amelyek tekintetében mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól.

Az intézményeknek emellett összevont alapon számított adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaik számára azokról a kitettségekről, amelyeknek értéke eléri vagy meghaladja a 300 millió EUR-t, de nem éri el az intézmény alapvető tőkéjének 10 %-át.

(2) Az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett adatokon túl a következő, összevont alapon számított adatokat kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik számára a 10 legnagyobb, intézményekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében és a 10 legnagyobb, a szabályozott kereten kívüli banki tevékenységet végző, árnyékbanki szervezetekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében, beleértve azokat a nagykockázat-vállalásokat, amelyek tekintetében mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

(3) Az intézményeknek legalább félévente kell szolgáltatniuk az (1) és a (2) bekezdésben említett adatokat az illetékes hatóságaik számára.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia a (2) bekezdésben említett bankrendszeren kívüli hitelező szervezetek azonosításával kapcsolatos kritériumok meghatározása érdekében.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a bankrendszeren kívüli hitelezéssel kapcsolatos nemzetközi fejleményeket és a nemzetközileg egyeztetett standardokat, és mérlegelnie kell a következőket:

a) egy egyéni szervezettel vagy a szervezetek egy csoportjával fennálló kapcsolat kockázatot jelenthet-e az intézmény fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve;

b) az ezen rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben előírtakhoz hasonló fizetőképességi vagy likviditásfedezeti követelmények hatálya alá tartozó szervezetek részben vagy egészben mentesüljenek-e az árnyékbanki szervezetekre vonatkozóan a (2) bekezdésben említett adatszolgáltatási követelmények alól.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után egy évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

97. A 395. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézmény egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelekkel szembeni kitettségének értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399-403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25%-át. Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja egy vagy több intézményt is tartalmaz, ez az érték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a és 150 millió EUR közül a nagyobb értéket, feltéve hogy az ügyfélcsoportba tartozó nem intézményi ügyfelekkel szembeni kitettségértékek összege – a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevételével – nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-át.

Amennyiben a 150 millió EUR értékhatár magasabb, mint az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a, úgy a hitelkockázat-mérséklés hatásának az e rendelet 399–403. cikkével összhangban történő figyelembevételével számított kitettségérték nem haladhat meg egy, az intézmény alapvető tőkéjének arányában megállapított észszerű határértéket. Ezt a határértéket az intézménynek kell megállapítania a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett szabályokkal és eljárásokkal összhangban a koncentrációs kockázat kezelése és ellenőrzése érdekében. Ez a határérték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-át.

Az illetékes hatóságok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, és erről tájékoztatniuk kell az EBH-t és a Bizottságot.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egy másik globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyel vagy egy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyel szembeni kitettségének értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 15 %-át. Az intézménynek a globálisan rendszerszinten jelentős intézményként való besorolásának időpontja után legkésőbb 12 hónapon belül meg kell felelnie ennek a határértéknek. Amennyiben egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény kitettséggel rendelkezik egy másik, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézménnyel vagy csoporttal szemben, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek az említett másik intézmény vagy csoport globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként való besorolásának időpontja után legkésőbb 12 hónapon belül meg kell felelnie ennek a határértéknek.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az e cikkben meghatározott határértékek túlléphetők a kereskedési könyvben felmerülő kitettségek esetében, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni, nem kereskedési könyvi kitettségek nem haladják meg az (1) bekezdésben megállapított határértéket, amely határértéket az alapvető tőkéhez viszonyítva számítanak ki oly módon, hogy a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény az e rendelet 397. és 398. cikke szerint számított kiegészítő szavatolótőke-követelményt teljesít a kitettségnek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határértéket túllépő részéhez kapcsolódóan;

c) ha a b) pontban említett túllépés felmerülése óta legfeljebb tíz nap telt el, az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben vállalt kereskedési könyvi kitettség nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 500 %-át;

d) a 10 napnál hosszabb ideje fennálló túllépések összesített értéke nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 600 %-át.

Az intézménynek minden egyes alkalommal, amikor túllépi valamely fenti határértéket, késedelem nélkül jelentenie kell az illetékes hatóságok részére a túllépés összegét és az érintett ügyfél nevét, valamint adott esetben az egymással kapcsolatban álló érintett ügyfelek csoportjának nevét.”

98. A 396. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a 395. cikk (1) bekezdésében említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazandó, az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-ában megállapított határérték túllépését.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az illetékes hatóság az e bekezdés első és második albekezdésében említett kivételes esetekben három hónapnál hosszabb időtartamra engedélyezi az intézmény számára a 395. cikk (1) bekezdésében meghatározott határérték túllépését, az intézménynek az illetékes hatóság számára kielégítő módon be kell nyújtania egy tervet arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a határértéknek, és az illetékes hatóság által jóváhagyott határidőig meg kell valósítania a tervet. Az illetékes hatóságnak nyomon kell követnie a terv végrehajtását, és adott esetben elő kell írnia, hogy az intézmény gyorsabban gondoskodjon arról, hogy újra megfeleljen a követelményeknek.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben előírja, hogy az illetékes hatóságok milyen módon határozhatják meg az alábbiakat:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett kivételes esetek;

b) az az idő, amelyet megfelelőnek tart ahhoz, hogy az intézmény ismét megfeleljen a követelményeknek;

c) az annak biztosítása céljából hozandó intézkedések, hogy az intézmény belátható időn belül újra megfeleljen a követelményeknek.”

99. A 397. cikk 1. táblázatának 1. oszlopában a „figyelembe vehető tőke” kifejezés helyébe az „alapvető tőke” kifejezés lép.

100. A 399. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézménynek hitelkockázat-mérséklési technikát kell használnia a kitettségek kiszámítása során, amennyiben ezt a technikát használta a harmadik rész II. címével összhangban a hitelkockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához is, és feltéve, hogy a hitelkockázat-mérséklési technika megfelel az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

A 400–403. cikk alkalmazásában a »garancia« fogalma magában foglalja a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján elismert hitelderivatívákat, a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azok a hitelkockázat-mérséklési technikák, amelyek csak az IRB-módszerek egyikét használó intézmények számára állnak rendelkezésre, nem alkalmazhatók a nagykockázat-vállalások esetében a kitettségértékek csökkentésének céljára, kivéve a 402. cikkel összhangban az ingatlannal fedezett kitettségeket.”

101. A 400. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdése a következőképpen módosul;

i. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) klíringtagoknak az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségei és garanciaalap-hozzájárulásai;”;

ii. a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„l) ügyfeleknek a 305. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kereskedési kitettségei;

m) szanálandó szervezetek vagy azok nem szanálandó leányvállalatai tulajdonát képező, a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdésében említett szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek, amelyeket az alábbi szervezetek valamelyike bocsátott ki:

i. szanálandó szervezetek esetében az ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó más szervezetek;

ii. a szanálandó szervezetek szanálandó szervezetnek nem minősülő leányvállalatai esetében az adott leányvállalat egyazon szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalatai;

n) a 132c. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő, minimális értékű kötelezettségvállalásból eredő kitettségek.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) adott intézmény kitettségei, többek között az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szemben – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, valamint a befolyásoló részesedések, amennyiben az érintett vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelő olyan összevont alapú felügyelet vonatkozik, amely alá az intézmény maga is tartozik; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem az e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;”

ii. a k) pont helyébe a következő szöveg lép:

„k) lakáshitelhez kapcsolódóan valamely, a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által nyújtott biztosíték vagy garancia formájában fennálló, az alábbi két hitelminőségi besorolás közül legalább az alacsonyabbikba tartozó kitettségek:

i. 2. hitelminőségi besorolás;

ii. az azon tagállam devizájára vonatkozó központi kormányzati hitelminőségi besorolás, amely tagállamban a fedezetnyújtó székhelye található;”

iii. a cikk a következő ponttal egészül ki:

„l) hivatalosan támogatott exporthitelhez kapcsolódóan exporthitel-ügynökség által nyújtott garancia formájában fennálló, az alábbi két hitelminőségi besorolás közül legalább az alacsonyabbikba tartozó kitettségek:

i. 2. hitelminőségi besorolás;

ii. az azon tagállam devizájára vonatkozó központi kormányzati hitelminőségi besorolás, amely tagállamban az exporthitel-ügynökség székhelye található.”;

c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, hogy alkalmazni akarják-e az e bekezdés a) és b) pontjával összhangban a (2) bekezdésben meghatározott mentességek valamelyikét, és közölniük kell az EBH-val az említett mentességek alkalmazását alátámasztó indokokat.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott mentességek közül tilos egynél többnek az egy kitettségre történő egyidejű alkalmazása.”

102. A 401. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*401. cikk*

A hitelkockázat-mérséklési technikák használatával járó hatások kiszámítása

(1) A kitettségértéknek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő kiszámítására a hitelintézet alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerinti »teljes mértékben korrigált kitettségértéket« (E*), az ugyanezen fejezetben említett hitelkockázat-mérséklés, volatilitási korrekciók és esetleges lejárati eltérések figyelembevételével.

(2) A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét alkalmazó intézmények kivételével az első bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét kell alkalmazniuk, tekintet nélkül a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt módszerre.

Az (1) bekezdéstől eltérve, az az intézmény, amely engedélyt kapott a harmadik rész II. címe 4. fejezetének 4. szakaszában és 6. fejezetének 6. szakaszában említett módszerek alkalmazására, ezeket a módszereket alkalmazhatja az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítására.

(3) A 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kitettségértékek kiszámítása során az intézményeknek rendszeresen el kell végezniük a hitelkockázat-koncentrációik stressztesztjét, amely bármely elfogadott biztosíték realizálható értékére is kiterjed.

Ezeknek az első albekezdésben említett rendszeres stressztesztek ki kell terjedniük a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő azon kockázatokra, amelyek hátrányosan érinthetik az intézmények szavatolótőkéjének megfelelőségét, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokra.

Az elvégzett stressztesztek kielégítőnek és megfelelőnek kell lenniük az említett kockázatok értékelésére.

Az intézményeknek a következőket kell bevonniuk a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukba:

a) a kitettségek és az azokra vonatkozó hitelkockázati védelem közötti lejárati eltérésből adódó kockázatok kezelését szolgáló szabályok és eljárások;

b) a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából, különösen a nagy, közvetett hitelkockázati kitettségekből eredő (pl. az olyan kitettségekből, amelyek a biztosítékként elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátójával szemben állnak fenn) koncentrációs kockázattal kapcsolatos szabályzatok és eljárások.

(4) Amennyiben egy intézmény a 399. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert hitelkockázat-mérséklési technika alkalmazásával csökkenti egy ügyféllel szembeni valamely kitettségét, az intézménynek a kitettség azon a részét, amellyel az ügyféllel szembeni kitettsége csökkent, a 403. cikkben meghatározott módon úgy kell kezelnie, mintha az a fedezetnyújtóval szemben, és nem az ügyféllel szemben merült volna fel.”

103. A 402. cikkben az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából való kiszámításakor az intézmények – abban az esetben, ha a vonatkozó nemzeti jogi rendelkezések ezt nem tiltják – a teljes mértékben lakóingatlannal fedezett kitettséget vagy bármely, teljes mértékben lakóingatlannal fedezett kitettségrészt a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkenthetik az érintett ingatlan piaci vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értékének jelzáloggal terhelt összegével, feltéve hogy e csökkentés nem haladja meg a piaci érték 50 %-át, illetve – azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy szabályozói szinten szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan – a jelzálog-hitelbiztosítéki érték 60 %-át, feltéve hogy az alábbi összes feltétel teljesül:

a) a tagállam illetékes hatóságai a lakóingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (2) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 35 %-nál magasabb kockázati súlyt;

b) a kitettséget vagy annak egy részét teljes mértékben az alábbiak valamelyike fedezi:

i. egy vagy több, lakóingatlanra bejegyzett jelzálog; vagy

ii. olyan lízingügylet tárgyát képező lakóingatlan, amelynek keretében a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjoga teljes egészében a lízingbeadónál marad, és a lízingbevevő még nem élt vételi jogával;

c) teljesülnek a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények.

(2) A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából való kiszámításakor egy intézmény – abban az esetben, ha a vonatkozó nemzeti jogi rendelkezések ezt nem tiltják – a teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettséget vagy bármely, teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségrészt a 126. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkentheti az érintett ingatlan piaci vagy jelzálog-hitelbiztosítéki értékének jelzáloggal terhelt összegével, feltéve hogy e csökkentés nem haladhatja meg a piaci érték 50 %-át, illetve – azon tagállamokban, amelyek törvényi vagy szabályozói szinten szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására vonatkozóan – a jelzálog-hitelbiztosítéki érték 60 %-át, feltéve hogy az alábbi összes feltétel teljesül:

a) a tagállam illetékes hatóságai a kereskedelmi ingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan a 124. cikk (2) bekezdésével összhangban nem határoztak meg 50 %-nál magasabb kockázati súlyt;

b) a kitettséget teljes mértékben az alábbiak valamelyike fedezi:

i. egy vagy több, irodahelyiségekre vagy egyéb kereskedelmi létesítményekre bejegyzett jelzálog; vagy

ii. egy vagy több irodahelyiség vagy egyéb kereskedelmi létesítmény és az ingatlanlízing-ügyletekhez kapcsolódó kitettségek;

c) teljesülnek a 126. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények;

d) a kereskedelmi ingatlan teljes egészében felépült.”

104. A 403. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*403. cikk*
Helyettesítési módszer

(1) Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott biztosíték fedez, az intézménynek:

a) a kitettség garantált részét a garantőrrel és nem az ügyféllel szembeni kitettségként kell kezelnie, ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a garantőrrel szembeni fedezetlen kitettséghez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez;

b) a kitettségnek az elismert biztosíték piaci értékével fedezett részét a harmadik féllel és nem pedig az ügyféllel szembeni kitettségként kezelheti, amennyiben a kitettséget biztosíték fedezi, és ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a kitettség biztosítékkal fedezett részéhez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez.

Ha a kitettség lejárata és a fedezet lejárata között eltérés van, az intézmény nem alkalmazhatja az első albekezdés b) pontjában említett módszert.

E rész alkalmazása céljából az intézmény a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában meghatározott eljárást is csak akkor használhatja, ha a 92. cikk alkalmazása céljából a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerének és a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használatát egyaránt engedélyezték számára.

(2) Amennyiben az intézmény az (1) bekezdés a) pontját alkalmazza, az intézménynek:

a) – ha a garancia nem abban a pénznemben denominált, mint a kitettség – a garanciával fedezett kitettségi összeget a harmadik rész azon rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítania, amelyek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó pénznembeli eltérés kezeléséről szólnak;

b) a kitettség lejárati ideje és a fedezet lejárati ideje közötti eltérést a harmadik rész II. címe 4. fejezetének a lejárati eltérés kezeléséről szóló rendelkezéseivel összhangban kell kezelnie;

c) elismerhet részleges fedezést a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott módszerrel összhangban.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása céljából az intézmény az e bekezdés a) pontja szerinti összeget helyettesítheti az e bekezdés b) pontja szerinti összeggel, feltéve hogy teljesülnek az e bekezdés c), d) és e) pontjában meghatározott feltételek:

a) az intézmény azon kitettségeinek teljes összege, amelyek valamely biztosítéknyújtóval szemben olyan háromszereplős repomegállapodások következtében állnak fenn, amelyek harmadik szereplő közvetítésével jönnek létre;

b) azon határértékek teljes összege, amelynek az a) pontban említett biztosítéknyújtó által kibocsátott értékpapírokra való alkalmazására az intézmény utasítást adott az a) pontban említett harmadik szereplőnek;

c) az intézmény meggyőződött arról, hogy a harmadik szereplő megfelelő eszközökkel rendelkezik annak biztosítására, hogy ne kerülhessen sor a b) pontban említett határértékek megsértésére;

d) az illetékes hatóság nem élt érdemi kifogással az intézmény felé;

e) az e bekezdés b) pontjában említett határérték összegének és az intézmény biztosítéknyújtóval szembeni egyéb kitettségeinek az összege nem lépi túl a 395. cikk (1) bekezdésében előírt határértéket.

(4) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazásának feltételeit, így többek között a (3) bekezdés b) pontjában említett határértékek megállapításának, monitoringjának és felülvizsgálatának feltételeit és gyakoriságát is.

Az EBH-nak 2019. december 31-ig közzé kell tennie ezeket az iránymutatásokat.”

105. A hatodik rész I. címének címsora helyébe a következő szöveg lép:

„FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS LIKVIDITÁSI KÖVETELMÉNYEK”

106. A 411. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*411. cikk*

Fogalommeghatározások

E rész alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. »pénzügyi ügyfél«: olyan ügyfél – ideértve a nem pénzügyi vállalati csoporthoz tartozó pénzügyi ügyfeleket is –, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy amely:

   a) hitelintézet;

   b) befektetési vállalkozás;

   c) értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység;

   d) kollektív befektetési forma (KBF);

   e) nem nyílt végű befektetési forma;

   f) biztosító;

   g) viszontbiztosító;

   h) pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság;

i) pénzügyi vállalkozás;

j) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott nyugdíjkonstrukció-rendszer;

2. »lakossági betét«: természetes személlyel vagy kkv-vel szembeni kötelezettség, amennyiben a kkv a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben ezen kkv vagy vállalkozás csoportalapon figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

3. »magánbefektetési társaság«: olyan vállalkozás vagy vagyonkezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, amely társaság semmilyen más kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai tevékenységet nem végez, és amelyet kizárólag a tulajdonosok vagyonának kezelése céljából hoztak létre – ideértve az olyan járulékos tevékenységeket is, mint például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése vagy a vagyon szétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után –, feltéve, hogy ezek a járulékos tevékenységek a fő célhoz, a tulajdonos vagyonának kezeléséhez kapcsolódnak;

4. »betétközvetítő ügynök«: olyan természetes személy vagy vállalkozás, amely díj ellenében hitelintézeteknél helyez el harmadik felektől származó betéteket, beleértve a lakossági betéteket és a vállalati betéteket, de kizárva a pénzügyi vállalkozásoktól származó betéteket;

5. »meg nem terhelt eszközök«: olyan eszközök, amelyek nem tartoznak jogszabályi, szerződéses, szabályozási vagy egyéb olyan korlátozás alá, amely megakadályozza az intézményt abban, hogy azonnali értékesítés vagy repomegállapodás révén likviddé tegye, értékesítse, átadja, hozzárendelje vagy általánosságban elidegenítse az említett eszközöket;

6. »nem kötelező túlfedezettség«: bármely olyan eszközök összege, amelyeket az intézmény nem köteles jogszabályi vagy szabályozási követelmények, szerződéses kötelezettségvállalások értelmében, vagy a piaci fegyelem miatt egy fedezett kötvény-kibocsátáshoz csatolni, beleértve különösen azokat az eseteket, amikor az eszközök rendelkezésre bocsátására a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga alapján a fedezett kötvényekre alkalmazandó minimális jogszabályi, törvényi vagy szabályozói túlfedezettségi követelményeken felül kerül sor;

7. »eszközfedezeti követelmény«: az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti jogával összhangban a fedezett kötvényekkel kapcsolatban hitelminőség-javítási célból meghatározottak szerint;

8. »értékpapírügylethez kapcsolódó hitel«: ügyfeleknek tőkeáttételes kereskedési pozíciók felvételéhez nyújtott fedezett hitel;

9. »származtatott ügyletek«: a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák;

10. »stressz«: egy intézmény fizetőképességének vagy likviditási pozíciójának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy az intézmény nem tud eleget tenni a következő 30 napon belül esedékessé váló kötelezettségeinek;

11. »1. szintű eszközök«: a 416. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;

12. »2. szintű eszközök«: e rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök; a 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint;

13. »likviditási puffer«: az intézmény által a 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően tartott 1. szintű és 2. szintű eszközök összege;

14. »nettó likviditás kiáramlás«: az intézmény likviditás beáramlásainak a likviditáskiáramlásaiból való levonásából eredő összeg;

15. »adatszolgáltatás pénzneme«: azon tagállam pénzneme, amelyben az intézmény székhelye található;

6. »faktoring«: egy vállalkozás (a megbízó) és egy pénzügyi szervezet (a faktor) közötti megállapodás, amelyben a megbízó a követelését a faktorra engedményezi vagy eladja neki, cserében a faktor a következő szolgáltatások közül egyet vagy többet nyújt a megbízó részére az engedményezett követelésekre vonatkozóan:

   a) előlegfizetés az engedményezett követelések összegének egy adott százalékára, amely általában rövid lejáratú, kötetlen és nem újul meg automatikusan;

   b) követeléskezelés, beszedés és hitelkockázati fedezet, amelynek során a megbízó főkönyvét általában a faktor kezeli és a követelést a saját nevében szedi be;

   a IV. cím alkalmazásában a faktoringot kereskedelmi finanszírozásnak kell tekinteni;

17. »folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret«: visszavonhatatlan vagy feltételesen visszavonható hitel- vagy likviditási keret.”

107. A 412. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe a likviditáskiáramlásokat, likviditásbeáramlásokat és a likvid eszközöket.

A 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus eltérő értelmű rendelkezésének hiányában, ha egy tétel több likviditáskiáramlási kategóriában is figyelembe vehető lenne, akkor abban a kategóriában kell figyelembe venni, amelyhez az adott tétel esetében a legnagyobb, szerződés szerinti likviditáskiáramlás kapcsolódik.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust alkalmazni kell a 6. cikk (4) bekezdésében említett hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra.”

108. A 413. és 414. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*413. cikk*
Stabil forrásellátottsági követelmény

(1) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a hosszú távú eszközök és a mérlegen kívüli tételek megfelelően teljesíthetők legyenek olyan különféle, forrásellátottságot biztosító instrumentumok segítségével, amelyek mind rendes körülmények között, mind pedig stresszhelyzetben stabilak.

(2) A III. címben foglalt rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettségek részletes meghatározása céljából kell alkalmazni a IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozóan a 415. cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettségeknek az uniós jogba való bevezetéséig.

(3) A IV. címben foglalt rendelkezéseket az intézményekre vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott stabil forrásellátottsági követelmény és a 415. cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettség meghatározása céljából kell alkalmazni.

(4) A tagállamok a stabil forrásellátottsági követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kötelező nettó stabil forrásellátottsági minimumkövetelmények alkalmazandóvá válnának.

414. cikk

A likviditási követelményeknek való megfelelés

Annak az intézménynek, amely nem felel meg vagy várhatóan nem fog megfelelni a 412. cikkben vagy a 413. cikk (1) bekezdésében előírt likviditási követelményeknek – ideértve a stresszhelyzeteket is –, erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságokat, és indokolatlan késedelem nélkül tervet kell benyújtania az illetékes hatóságoknak arról, hogy miként kíván mielőbb ismét megfelelni a 412. cikkben vagy – adott esetben – a 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amíg az intézmény újra meg nem felel az előírásoknak, addig naponta a munkanap végéig adatot kell szolgáltatnia a III. címben, a IV. címben, a 415. cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban vagy adott esetben a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről, kivéve, ha az illetékes hatóság engedélyt ad a ritkább adatszolgáltatásra és a hosszabb adatszolgáltatási határidőre. Az illetékes hatóságok kizárólag az intézmény egyedi helyzete alapján és az intézmény tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve adhatnak ilyen engedélyt. Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell a helyreállítási terv végrehajtását, és adott esetben meg kell követelniük a megfelelés gyorsabb helyreállítását.”

109. A 415. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), a (2) és a (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek az érintett tételek tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak az e cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban, a IV. címben és a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről. A IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatszolgáltatási formátum részletes meghatározásának és uniós bevezetésének időpontjáig az intézményeknek az érintett tételek tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a III. címben említett tételekről.

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről legalább havonta, a III. és a IV. címben említett tételekről pedig legalább negyedévente kell adatot szolgáltatni.

(2) Az intézményeknek adott esetben külön-külön kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére az e cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban említett tételekről, a IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatszolgáltatási formátum részletes meghatározásáig és uniós bevezetéséig a III. címben szereplő tételekről, a IV. címben szereplő tételekről, valamint a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről, az alábbiak szerint:

a) amennyiben a tételek az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denomináltak, és az intézmény olyan összegben rendelkezik ebben a pénznemben denominált aggregált kötelezettségekkel, amely eléri az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének legalább 5 %-át, a szavatolótőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével, az adatokat a denomináció pénznemében kell szolgáltatni;

b) amennyiben a tételek olyan tagállam devizájában denomináltak, amelyben az intézmény a 2013/36/EU irányelv 51. cikke szerinti jelentős fiókteleppel rendelkezik, és a fogadó tagállam az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő devizát használ, az adatokat azon tagállam devizájában kell szolgáltatni, amelyben a jelentős fióktelep található;

c) amennyiben a tételek az adatszolgáltatás pénznemében denomináltak és az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denominált kötelezettségek aggregált összege eléri az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének legalább 5 %-át, a szavatolótőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével, az adatokat az adatszolgáltatás pénznemében kell szolgáltatni.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) egységes adatszolgáltatási formátumok és IT-megoldások az adatszolgáltatási gyakoriságokhoz, valamint a vonatkozási és a beküldési időpontokhoz kapcsolódó utasításokkal. Az adatszolgáltatás formátumának és gyakoriságának arányban kell állnia a különböző intézmények tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és magában kell foglalnia az (1) és (2) bekezdésben előírt adatszolgáltatást;

b) a likviditási helyzet monitorozására alkalmas további mérési módszerek, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok az intézmény tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos, átfogó képet nyerjenek az intézmény likviditási kockázati profiljáról.

Az EBH az a) pontban meghatározott tételekre vonatkozó végrehajtási technikai standardtervezeteket 2015. február 1-ig, a b) pontban meghatározott tételekre vonatkozókat pedig 2014. január 1-jéig nyújtja be a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok elfogadására az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban.”

b) a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(3a) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza, hogy milyen, a (3) bekezdésben említett, a likviditási helyzet monitorozására szolgáló további mutatószámokat kell alkalmazni a kis méretű és nem összetett intézmények esetében.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után egy évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

110. A 416. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdéssel összhangban az intézmények az adatszolgáltatás során azokat az eszközöket tüntethetik fel likvid eszközként, amelyek teljesítik az alábbi feltételeket:

a) az eszközök nincsenek megterhelve, vagy biztosítéki portfólión belül rendelkezésre állnak és felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, vagy ha a portfóliót központi bank működteti, folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még fel nem használt hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez;

b) az eszközöket nem maga az intézmény, annak anyavállalat intézménye vagy leányvállalatai, vagy anyavállalat intézményének vagy pénzügyi holding társaság anyavállalatának valamely más leányvállalata bocsátotta ki;

c) az eszközök árára vonatkozóan általános az egyetértés a piaci résztvevők között, és az könnyen megfigyelhető a piacon, vagy meghatározható egy, a nyilvánosan rendelkezésre álló bemeneti adatok alapján könnyen kiszámítható képlet segítségével, és nem erős feltételezéseken alapul, ahogyan például jellemző módon a strukturált és az egzotikus termékek ára;

d) az eszközöket elismert tőzsdén jegyzik vagy azonnali értékesítés vagy egyszerű repomegállapodás keretében értékesíthetők repopiacokon; ezeket a kritériumokat piaconként külön-külön kell értékelni.

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett feltételek nem alkalmazandók az (1) bekezdés a) e) és f) pontjában említett eszközökre.”;

b) az (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei az egyes intézmények likvideszköz-portfólióiban 500 millió EUR – vagy hazai pénznemben kifejezett ezzel egyenértékű összeg – abszolút határértékig likvid eszköznek tekinthetők, feltéve hogy teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmények, és a kollektív befektetési forma a kamatláb-, hitel- vagy árfolyamkockázat mérséklésére szolgáló származtatott ügyleteken kívül csak az e cikk (1) bekezdésében említett likvid eszközökbe fektet be.

A megengedett befektetésekből eredő kockázatok fedezését célzó származtatott ügyleteknek a kollektív befektetési forma általi alkalmazása vagy potenciális alkalmazása nem zárja ki az adott kollektív befektetési forma alanya lehessen az e bekezdés első albekezdésében említett eljárásnak. Ha a kollektív befektetési forma részvényeinek vagy befektetési jegyeinek értékét a 418. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontja szerinti harmadik felek nem értékelik rendszeresen piaci értéken, és az illetékes hatóság nem fogadja el azt, hogy az intézmény a 418. cikk (4) bekezdésében említett értékeléshez megbízható (robusztus) módszereket és eljárásokat dolgozott ki, akkor az ilyen kollektív befektetési forma részvényei vagy befektetési jegyei nem kezelhetők likvid eszközként.

(6) Abban az esetben, ha egy likvid eszköz a továbbiakban már nem felel meg az e cikkben meghatározott, likvid eszközökre vonatkozó feltételeknek, az intézmény azt még 30 napig továbbra is likvid eszköznek tekintheti. Ha valamely kollektív befektetési forma valamely likvid eszközére már nem alkalmazható az (5) bekezdésben meghatározott eljárás, akkor a kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit ennek ellenére még 30 napig likvid eszköznek lehet tekinteni, amennyiben ezek az eszközök nem haladják meg a kollektív befektetési forma teljes eszközállományának 10 %-át.”

c) a (7) bekezdést el kell hagyni.

111. A 419. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben a 412. cikkben szereplő követelmény teljesítéséhez szükséges likvid eszközök iránti indokolt igény nagyobb, mint az adott pénznemben rendelkezésre álló likvid eszközök mennyisége, akkor az alábbi eltérések közül egy vagy több alkalmazandó:

a) a 417. cikk f) pontjától eltérve, a likvid eszközök pénzneme eltérő lehet a likviditásbeáramlások levonása után a nettó likviditáskiáramlások pénznem szerinti megoszlásától;

b) tagállamok vagy harmadik országok pénzneme esetében az előírt likvid eszközök helyettesíthetők az érintett tagállam vagy harmadik ország központi bankjától származó olyan hitelkeretekkel, amelyekre az elkövetkező 30 napra visszavonhatatlan szerződéses folyósítási kötelezettséget vállaltak, és amelyek árazása méltányos, függetlenül az aktuálisan lehívott összegtől, feltéve, hogy az érintett tagállam vagy harmadik ország illetékes hatóságai ugyanezt teszik, és feltéve, hogy az érintett tagállamban vagy harmadik országban hasonló adatszolgáltatási követelmények vannak érvényben;

c) amennyiben 1. szintű eszközökből áll fenn hiány, az intézmény – nagyobb mértékű korrekciós tényezővel – további 2A. szintű eszközöket tarthat, és a 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban az ezen eszközökre alkalmazandó felső korlátok módosíthatók.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (2) bekezdésben említett eltérések meghatározása céljából, az alkalmazásukra vonatkozó feltételeket is beleértve.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépése után hat hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”

112. A 422. cikk a következőképpen módosul:

a) az (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatások csak olyan mértékig minősülnek ilyen szolgáltatásoknak, amíg ezen szolgáltatásokat kialakult operatív kapcsolat keretében nyújtják, amelytől a betétes jelentős mértékben függ. E szolgáltatások nem állhatnak pusztán levelező banki szolgáltatásokból, illetve elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekből, és az intézményeknek bizonyítékkal kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy az ügyfél harminc napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül képtelen a jogszerűen esedékes összegek kivonására.

A (3) bekezdés c) pontjában említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának egységes meghatározásáig az intézményeknek maguknak kell meghatározniuk az azon kialakult operatív kapcsolatok azonosítására szolgáló kritériumokat, amelyek tekintetében bizonyíték áll rendelkezésükre arról, hogy az ügyfél 30 napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül nem tudja kivonni a jogszerűen esedékes összegeket, és e kritériumokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára. Az illetékes hatóságok egységes fogalommeghatározás hiányában általános iránymutatással szolgálhatnak az intézmények számára, amelyet azoknak követniük kell annak megállapítása során, hogy melyek azok a betétek, amelyeket a betétes kialakult operatív kapcsolat keretében tart az intézménynél.”;

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az illetékes hatóságok a (7) bekezdésben említett kötelezettségekre eseti alapon engedélyezhetik alacsonyabb likviditáskiáramlási faktor alkalmazását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a partner az alábbiak egyike:

i. az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata vagy ugyanazon anyaintézmény másik leányvállalata;

ii. a partnert a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez;

iii. olyan intézmény, amely a 113. cikk (7) bekezdésében említett követelményeknek megfelelő ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartozik; vagy

iv. a 400. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti hálózat központi intézménye vagy tagja;

b) indokolt az elkövetkező 30 napban alacsonyabb kiáramlással számolni, még egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapján is;

c) a partner a 425. cikktől eltérve, a kiáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb beáramlást alkalmaz;

d) az intézmény és a partner ugyanazon tagállamban letelepedett.”

113. A 423. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az intézménynek minden olyan szerződés megkötéséről értesítenie kell az illetékes hatóságokat, amelynek szerződéses feltételei az intézmény hitelminőségének jelentős romlása esetén 30 napon belül likviditáskiáramlást eredményeznek vagy további biztosítékok nyújtását teszik szükségessé. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy ezek a szerződések az intézmény potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezniük kell az intézményt arra, hogy a kiszámított likviditáskiáramláshoz e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további kiáramlást, amely egy, a hitelminőségének jelentős romlásából (például a külső hitelminősítés három fokozattal történő romlásából) eredő további biztosítéknyújtási kötelezettségből eredő kiáramlásnak felel meg. E jelentős romlás mértékét az intézménynek rendszeresen meg kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat.

(3) Az intézménynek további kiáramlást kell hozzáadnia, amely megfelel azon biztosítéknyújtási kötelezettségeknek, amelyek egy negatív piaci forgatókönyv által az intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból erednének, amennyiben e hatás lényeges.

Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy milyen feltételek mellett alkalmazható a lényegesség fogalma, valamint a további kiáramlás mérésére szolgáló módszerek meghatározására.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.”

114. A 424. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Egy likviditási keret azon, folyósítási kötelezettséggel járó összegét, amelyet arra a célra bocsátottak valamely értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az adott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírtól különböző eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni, amennyiben a folyósítási kötelezettséggel járó összeg meghaladja az ügyfelektől vásárolt aktuális eszközállomány összértékét, és amennyiben a lehívható maximális összeget a szerződés az aktuális vásárolt eszközállomány összértékére korlátozza.”

115. A 425. cikk (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) azokat a kölcsönöket, amelyek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlásként kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi az intézmény számára az elállást és azt, hogy 30 napon belül követelje a fizetést;”

116. A hatodik rész a 428. cikk után a következő új címmel egészül ki:

„IV. CÍM
A NETTÓ STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI RÁTA

1. FEJEZET
A nettó stabil forrásellátottsági ráta

428a. cikk
Összevont alapú alkalmazás

Amennyiben az ebben a címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta a 11. cikk (4) bekezdésének megfelelően összevont alapon alkalmazandó, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan eszközeit és mérlegen kívüli tételeit, amelyekre az említett harmadik országnak a nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján a 4. fejezetben meghatározottaknál magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott magasabb tényezők szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

b) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan kötelezettségeit és szavatolótőkéjét, amelyekre az említett harmadik országnak a nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján a 3. fejezetben meghatározottaknál alacsonyabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott alacsonyabb tényezők szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban rögzített követelményeket teljesítő és harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából nem ismerhetők el likvid eszköznek, ha az említett harmadik ország likviditásfedezeti követelményt meghatározó nemzeti jogszabálya szerint nem minősülnek likvid eszköznek;

d) a 6. cikk (4) bekezdése értelmében e cím hatálya alá nem tartozó, a csoporton belüli befektetési vállalkozásoknak összevont alapon kell a 413. és a 428b. cikk hatálya alá tartozniuk; kivételt jelentenek ez alól az e pontban meghatározottak szerint azok a befektetési vállalkozások, amelyekre továbbra is a nemzeti jogban meghatározott részletes nettó stabil forrásellátottsági követelmény alkalmazandó.

428b. cikk

A nettó stabil forrásellátottsági ráta

(1) A 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági követelmény az intézmény 3. fejezetben említett rendelkezésre álló stabil forrásainak és az intézmény számára a 4. fejezetben előírt stabil forrásoknak az arányával egyenlő, és százalékos arányként kell kifejezni. Az intézményeknek a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat az alábbi képletnek megfelelően kell kiszámítaniuk:

$$\frac{\text{Rendelkezésre álló stabil forrás}}{\text{Előírt stabil forrás}} = \text{Nettó stabil forrásellátottsági ráta (\%)}$$

(2) Az intézményeknek legalább 100 %-os, az adatszolgáltatás pénznemében minden ügyletükre vonatkozóan azok tényleges denominációjától függetlenül kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátát kell fenntartaniuk.

(3) Amennyiben az intézmény nettó stabil forrásellátottsági rátája bármikor 100 % alá esik, vagy – észszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, a 414. cikkben meghatározott követelmény alkalmazandó. Az intézménynek törekednie kell arra, hogy nettó stabil forrásellátottsági rátáját visszaállítsa az e cikk (2) bekezdésében említett szintre. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti intézkedések meghozatala előtt meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmény miért nem felelt meg e cikk (2) bekezdésének.

(4) Az intézményeknek minden ügyletükre vonatkozóan azok tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell kiszámítaniuk és monitorozniuk a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat, és elkülönítve az olyan egyes pénznemekben denominált ügyleteik tekintetében, amelyek a 415. cikk (2) bekezdésével összhangban külön adatszolgáltatás tárgyát képezik.

(5) Az intézmények kötelesek gondoskodni arról, hogy finanszírozási profiljuk pénznemek szerinti megoszlása általánosságban összhangban legyen az eszközeik pénznemek szerinti megoszlásával. Az illetékes hatóságok indokolt esetben előírhatják az intézmények számára a pénznembeli eltérések korlátozását annak meghatározásával, hogy az egy adott pénznemben előírt stabil források legfeljebb mekkora hányada teljesíthető nem az adott pénznemben denominált rendelkezésre álló stabil forrással. Ezt a korlátozást csak olyan pénznemre lehet alkalmazni, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezi.

A pénznembeli eltérésekre az e cikknek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság köteles legalább az alábbiakat figyelembe venni:

a) az intézmény képes-e a rendelkezésre álló stabil forrásokat egy adott pénznemből egy másikba és joghatóságok között, illetve a csoportján belüli jogi személyek között áthelyezni, valamint deviza-csereügyletek keretében a devizapiacokon forrást szerezni a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontja során;

b) a kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő pénznemű pozíciókra és a meglévő devizaárfolyam-fedezés hatékonyságára.

Az e cikk szerinti bármely pénznemeltérés-korlátozás a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek minősül.

2. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításának általános szabályai

428c. cikk

A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása

(1) Ha ez a cím másként nem rendelkezik, az intézményeknek bruttó alapon kell figyelembe venniük az eszközöket, a kötelezettségeket és a mérlegen kívüli tételeket.

(2) A nettó stabil forrásellátottsági rátájuk kiszámításakor az intézményeknek a 3. és 4. fejezetben meghatározott megfelelő stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk eszközeik, kötelezettségeik és mérlegen kívüli tételeik könyv szerinti értékére, kivéve, ha e cím másként rendelkezik.

(3) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe az előírt stabil forrásokat és a rendelkezésre álló stabil forrásokat.

Ha ez a cím másként nem rendelkezik, amennyiben egy tétel több előírt stabil forrásellátottsági kategóriában is figyelembe vehető lenne, akkor abban a kategóriában kell figyelembe venni, amelyhez az adott tétel esetében a legmagasabb szintű, szerződés szerinti előírt stabil forrásellátottság kapcsolódik.

428d. cikk

Származtatott ügyletek

(1) Az intézményeknek e cikket kell alkalmazniuk a származtatott ügyletekre vonatkozó előírt stabil források összegének a 3. és a 4. fejezetben említettek szerinti kiszámításához.

(2) A 428ah. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az intézményeknek a származtatott pozíciók valós értékét nettó alapon kell figyelembe venniük, ha az említett pozíciók ugyanazon nettósítási halmazba tartoznak, amely teljesíti a 429c. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket. Amennyiben ez az eset nem áll fenn, az intézményeknek a származtatott pozíciók valós értékét bruttó alapon kell figyelembe venniük, és az ilyen származtatott pozíciókat a 4. fejezet alkalmazásában a saját nettósítási halmazukhoz tartozóként kell kezelniük.

(3) E cím alkalmazásában a »nettósítási halmaz valós értéke« a nettósítási halmazban lévő összes ügylet valós értékének az összege.

(4) A 428ah. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a tőkeösszegeknek ugyanazon a napon történő teljes cseréjét magukban foglaló, a II. melléklet 2. pontjának a)–e) alpontjában felsorolt minden származtatott ügyletet nettó alapon valamennyi pénznem tekintetében ki kell számítani, többek között olyan pénznemben történő adatszolgáltatás céljából, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezi, még akkor is, ha az említett ügyletek nem tartoznak ugyanabba a nettósítási halmazba, amely teljesíti a 429c. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket.

(5) A származtatott pozíciók kitettségének csökkentése céljából biztosítékként kapott készpénzt ilyenként kell kezelni, és nem szabad betétként kezelni, amelyre a 3. fejezet alkalmazandó.

(6) Az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy eltekintenek a származtatott ügyleteknek a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására gyakorolt hatásától, többek között az előírt stabil forrásellátottsági tényezők és a tartalékok és veszteségek meghatározása révén, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) az ügyletek hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

b) a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

c) a származtatott ügyletek az EKB vagy a tagállami központi bank monetáris politikájának céljait szolgálják.

Amennyiben egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján az első albekezdésben említett mentességben részesül, a harmadik ország nemzeti jogában meghatározott ezen mentességet a konszolidáció során figyelembe kell venni.

428e. cikk

Fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek nettósítása

Az egyetlen partnerrel létrejött, értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő eszközöket és kötelezettségeket nettó alapon kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az eszközök és kötelezettségek megfelelnek a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítási feltételeknek.

428f. cikk

Egymástól függő eszközök és kötelezettségek

(1) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával az intézmény egymástól függőként kezelhet egy eszközt és egy kötelezettséget, feltéve, hogy az összes következő feltétel teljesül:

a) az intézmény kizárólag közvetítő egységként jár el, hogy eljuttassa a forrásokat a kötelezettségtől a kapcsolódó tőle függő eszközhöz;

b) az egyes egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyértelműen azonosíthatók, és ugyanaz a tőkeösszegük;

c) az eszköz és a tőle függő kötelezettség alapjában véve illeszkedő lejárattal rendelkezik, legfeljebb 20 nap eltéréssel az eszköz lejárata és a kötelezettség lejárata között;

d) a kölcsönösen függő kötelezettséget jogszabályi, szabályozási vagy szerződéses kötelezettségvállalás alapján kérték, és azt nem használják fel más eszközök finanszírozására;

e) az eszközből származó tőketörlesztést nem használják fel a tőle függő kötelezettség visszafizetésén kívül más célra;

f) az egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyes párjai esetében nem ugyanazok a partnerek.

(2) Az eszközök és kötelezettségek abban az esetben tekinthetők úgy, hogy megfelelnek az (1) bekezdés feltételeinek és egymástól függenek, ha közvetlenül kapcsolódnak az alábbi termékekhez vagy szolgáltatásokhoz:

a) központosított szabályozott megtakarítások, amennyiben az intézményeket jogszabály kötelezi a szabályozott betéteknek egy olyan központosított alapba való áthelyezésére, amelyet egy tagállam központi kormányzata hozott létre és ellenőriz, és amely közérdekű célok előmozdításához nyújt hiteleket, feltéve, hogy a betétek központosított alapba való áthelyezése legalább havi alapon történik;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt kritériumokat teljesítő kedvezményes kölcsönök, valamint hitelkereteke és likviditási hitelkeretek olyan intézmények esetében, amelyek egyszerű közvetítőként járnak el, és nem vállalnak finanszírozási kockázatot;

c) a következő feltételek mindegyikét teljesítő fedezett kötvények:

   i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett vagy az e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében meghatározott kezelésre jogosító követelményeket teljesítő kötvények;

   ii. az alapul szolgáló hiteleket teljes mértékben igazodva finanszírozzák a kibocsátott fedezett kötvények, vagy léteznek olyan nem diszkrecionális kiváltó tényezők, amelyek a fedezett kötvények futamidejét legalább egy évvel, az alapul szolgáló hitelek lejáratáig meghosszabbítják, amennyiben a fedezett kötvény lejárati időpontjában nem teljesül a refinanszírozás;

d) származtatott ügyletekkel kapcsolatos ügyfélklíring-tevékenységek, feltéve, hogy az intézmény nem garantálja a központi szerződő fél teljesítését az ügyfeleivel szemben, és következésképpen nem vállal finanszírozási kockázatot.

(3) Annak megállapítása érdekében, hogy teljesülnek-e – és ha igen, mennyiben teljesülnek – az (1) bekezdésben előírt alkalmassági feltételek, az EBH-nak monitoroznia kell az eszközöket és kötelezettségeket, valamint azokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyeket e cikk (1) és (2) bekezdése szerint egymástól függő eszközökként és kötelezettségekként kezelnek. Az EBH-nak tájékoztatnia kell a Bizottságot az említett monitorozás eredményéről, és tanácsot kell adnia a Bizottságnak, amennyiben úgy véli, hogy szükség van az (1) bekezdésben említett feltételeknek vagy a termékek és szolgáltatások (2) bekezdésben található jegyzékének a módosítására.

428g. cikk

Betétek intézményvédelmi rendszereken és szövetkezeti hálózatokon belül

Amennyiben egy intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, a 10. cikkben előírt mentességre jogosult hálózathoz vagy egy tagállami szövetkezeti hálózathoz tartozik, az intézmény által a központi intézménynél elhelyezett és a betétet elhelyező intézmény által a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti likvid eszköznek minősített látra szóló betétekre a következők alkalmazandók:

a) a betétet elhelyező intézménynek a 4. fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmaznia, az említett látra szóló betéteknek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű, 2A. szintű vagy 2B. szintű eszközként való kezelésétől és az említett látra szóló betétekre a likviditásfedezeti ráta kiszámítása céljából alkalmazott releváns korrekciós tényezőtől (haircut) függően;

b) a betétet fogadó központi intézménynek a megfelelő szimmetrikus stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmaznia.

428h. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kedvezményes kezelés

(1) A 3. és 4. fejezettől eltérve, továbbá amennyiben a 428g. cikk nem alkalmazandó, az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmények számára, hogy magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt vagy alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmazzanak az eszközökre, kötelezettségekre és a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekre és likviditási hitelkeretekre, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a partner az alábbiak egyike:

i. az intézmény anyavállalata vagy leányvállalata;

ii. ugyanazon anyavállalat egy másik leányvállalata;

iii. olyan vállalkozás, amelyet a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűz az intézményhez;

iv. az e rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, mint az intézmény;

v. az e rendelet 10. cikkében említettek szerint hálózat vagy szövetkezeti csoport központi szerve vagy társult hitelintézete;

b) okkal feltételezhető, hogy az intézmény által kapott kötelezettség vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret stabilabb finanszírozási forrást képez, vagy hogy az intézmény által nyújtott eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret kevesebb stabil forrást igényel a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján belül, mint a más partnerektől kapott vagy azoknak nyújtott azonos kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret;

c) a partner olyan előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaz, amely egyenlő a magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezővel vagy magasabb annál, illetve olyan rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaz, amely egyenlő az alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezővel vagy alacsonyabb annál;

d) az intézmény és a partner ugyanazon tagállamban letelepedett.

(2) Ha az intézmény és a partner más tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságok eltekinthetnek az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmazásától, ha az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokon kívül az alábbi kritériumok is teljesülnek:

a) a kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret tekintetében jogilag kötelező érvényű megállapodások és kötelezettségvállalások léteznek a csoporthoz tartozó szervezetek között;

b) a finanszírozás nyújtója alacsony finanszírozási kockázati profillal rendelkezik;

c) a finanszírozás címzettjének finanszírozási kockázati profilját megfelelően figyelembe vették a finanszírozás nyújtójának likviditásikockázat-kezelésében.

Az illetékes hatóságok a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban konzultációt folytatnak egymással annak megállapítása céljából, hogy az ebben a bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

3. FEJEZET

Rendelkezésre álló stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428i. cikk

A rendelkezésre álló stabil források összegének kiszámítása

Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, a rendelkezésre álló stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy a kötelezettségek és a szavatolótőke különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőkkel. A rendelkezésre álló stabil források teljes összege a kötelezettségek és a szavatolótőke súlyozott összegeinek az összege.

A kizárólag a lakossági piacon értékesített és lakossági számlán nyilvántartott kötvényeket és egyéb hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat úgy kezelhetők, hogy azok a megfelelő lakosságibetét-kategóriába tartoznak. Olyan korlátozásokat kell bevezetni, amelyek értelmében ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhatják és kizárólag lakossági ügyfelek tulajdonában lehetnek.

428j. cikk

A kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező megállapítása céljából figyelembe kell venniük kötelezettségeik és szavatolótőkéjük hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamidejének megállapítása céljából figyelembe kell venniük a fennálló opciókat. Ennek során azt kell feltételezniük, hogy a partnerek a lehető legkorábbi időpontban lehívják a vételi opciót. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézménynek az opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt azon piaci várakozásokat, hogy az intézmények bizonyos kötelezettségeket lejáratuk előtt vissza fognak váltani.

(3) Az intézményeknek a rögzített felmondási idejű betéteket a felmondási idejük szerint, a lekötött betéteket pedig a hátralévő futamidejük szerint kell kezelniük. E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézmények a lekötött lakossági betétek hátralévő futamidejének megállapításakor nem vehetik figyelembe a lejárat előtti kivonásra vonatkozó opciót, amennyiben a betétesnek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, jelentős összegű díjat kell fizetnie az egy éven belüli lejárat előtti kivonásért.

(4) A 2. szakasz alapján alkalmazandó megfelelő rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából az intézményeknek a legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek azon részét, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb és hat hónapnál hosszabb, de egy évnél rövidebb, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónapnál hosszabb, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők

428k. cikk

0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

(1) Ha a 428l–428o. cikk másként nem rendelkezik, a meghatározott lejárattal nem rendelkező összes kötelezettségre, beleértve a rövid pozíciókat és a nyitott lejáratú pozíciókat is, 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, a következők kivételével:

a) halasztott adókötelezettségek, amelyeket az ahhoz a lehető legközelebbi időpontnak megfelelően kell kezelni, amikor ezek a kötelezettségek realizálhatók;

b) kisebbségi részesedések, amelyeket az eszköz lejáratának megfelelően kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdésben említett halasztott adókötelezettségekre és kisebbségi részesedésekre a következő tényezők egyike alkalmazandó:

a) 0 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

b) 50 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább hat hónap, de egy évnél rövidebb;

c) 100 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább egy év.

(3) Az alábbi kötelezettségekre 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi instrumentum, deviza és áruk vásárlásából eredő, kötési időpont szerinti olyan kötelezettségek, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de ugyanakkor várható, hogy kiegyenlítődnek;

b) a 428f. cikknek megfelelően egy eszközzel egymástól függőként kategorizált kötelezettségek;

c) hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

d) a 428l–428o. cikkben nem említett egyéb kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

(4) Az intézményeknek 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbség abszolút értékére, ha ez a különbség negatív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és ha az említett biztosíték újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

428l. cikk

50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti kritériumokat teljesítő kapott betétek;

b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

v. nem pénzügyi vállalati ügyfelek;

vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek a kötelezettségek nem tartoznak az e bekezdés a) pontja alá;

c) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő szerződéses futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

d) a 428m., a 428n. és a 428o. cikkben nem említett egyéb, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek.

428m. cikk
90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az egyéb lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428n. cikk
95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a stabil lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428o. cikk

100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre és -instrumentumokra 100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., 49. és 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása előtt;

b) az intézmények kiegészítő alapvető tőkeelemei az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk erre történő alkalmazása előtt, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

c) az intézmény járulékos tőkeelemei a 66. cikkben említett levonások és a 79. cikk alkalmazása előtt, legalább egy év hátralévő futamidővel, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

d) az intézmény egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező tőkeinstrumentumai, az olyan explicit vagy beágyazott opcióval rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

e) bármely egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező fedezett és fedezetlen források és kötelezettségek, beleértve a lekötött betéteket, ha a 428k–428n. cikk másként nem rendelkezik.

4. FEJEZET

Előírt stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428p. cikk

Az előírt stabil források összegének kiszámítása

(1) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, az előírt stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy az eszközök és mérlegen kívüli tételek különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerint alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőkkel. Az előírt stabil források teljes összege az eszközök és a mérlegen kívüli tételek súlyozott összegeinek az összege.

(2) Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközöket, amelyek szerepelnek a mérlegükben és amelyek tekintetében nem tényleges tulajdonosok, ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközökre, amelyek nem szerepelnek a mérlegükben, viszont amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok, az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak.

(3) Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönadott olyan eszközök, amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok maradnak, abban az esetben is, ha az érintett eszközök nem maradnak az intézmény mérlegében, e fejezet alkalmazásában megterhelt eszközöknek tekintendők, és a2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak rájuk. Egyéb esetben az ilyen eszközöket ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(4) A legalább hat hónap hátralévő futamidőre megterhelt eszközökhöz az alábbiak közül azt a tényezőt kell hozzárendelni, amelyik a magasabb: az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák, vagy az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amely a megterhelt eszközökre egyébként alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor a megterhelt eszköz hátralévő futamideje rövidebb, mint a megterhelés forrását jelentő ügylet hátralévő futamideje.

Az olyan eszközökre, amelyek megterhelési időszakából kevesebb, mint hat hónap van hátra, azon előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, amelyeket a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

(5) Amennyiben egy intézmény újra felhasznál vagy újból elzálogosít egy – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett eszközt, és ezt az eszközt mérlegen kívül számolták el, akkor azon ügyletet, amelyhez kapcsolódóan az említett eszközt kölcsönvették, megterheltként kell kezelni, feltéve hogy az ügylet futamideje nem járhat le anélkül, hogy az intézmény visszaadná a kölcsönvett eszközt.

(6) Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) egy halmazban lévő eszközök, amelyek biztosítékként azonnal felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, vagy ha a halmazt központi bank működteti, folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még nem finanszírozott hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez; ezen eszközök közé tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök; az intézménynek azzal a feltevéssel kell élnie, hogy a halmazban lévő eszközöket azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik meg a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;

b) az intézmény által fedezett kölcsönügyletben, fedezett finanszírozási ügyletben vagy biztosíték-csereügyletben hitelkockázat-mérséklés céljából biztosítékként kapott eszközök, amelyeket az intézmény elidegeníthet;

c) fedezettkötvény-kibocsátáshoz nem kötelező többletfedezetként kapcsolt eszközök.

(7) Amennyiben az EKB, illetve egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja nem szabványos, átmeneti műveleteket hajt végre annak érdekében, hogy a teljes piacra kiterjedő pénzügyi stresszhelyzetben vagy rendkívüli makrogazdasági körülmények között teljesíteni tudja megbízatását, az alábbi eszközökre alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazható:

a) a 428ad. cikk f) pontjától és a 428ah. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletek céljából megterhelt eszközök;

b) a 428ad. cikk d) pontjának i. és ii. alpontjától, a 428af. cikk b) pontjától, valamint a 428ag. cikk c) pontjától eltérve, azon összegek, amelyek az ezen albekezdésben említett műveletekből származnak.

Az illetékes hatóságoknak azon központi bank egyetértésével, amely az ügylet szerződő fele, meg kell határozniuk az első albekezdés a) és b) pontjában említett eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőt. Az első albekezdés a) pontjában említett megterhelt eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező nem lehet alacsonyabb annál az előírt stabil forrásellátottsági tényezőnél, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazására kerül sor, az illetékes hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük, hogy ez az alacsonyabb tényező milyen hatást gyakorol az intézmények stabil forrásellátottsági pozícióira, és szükség esetén meg kell hozniuk a megfelelő felügyeleti intézkedéseket.

(8) A többszörös figyelembevétel elkerülése érdekében az intézmények kötelesek az előírt stabil források összege e fejezet szerinti számításának egyéb részeiből kizárni a biztosítékhoz kapcsolódó olyan eszközöket, amelyeket nyújtott változó letétként ismernek el a 428k. cikk (4) bekezdésének b) pontja és a 428ah. cikk (2) bekezdése alapján, vagy nyújtott alapletétként vagy központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként ismernek el a 428ag. cikk a) és b) pontja alapján.

(9) Az intézményeknek az előírt stabil források számításába be kell vonniuk azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan vételi megbízást hajtottak végre. Ki kell zárniuk az előírt stabil források összegének számításából azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan értékesítési megbízást hajtottak végre, feltéve hogy ezek az ügyletek az intézmények mérlegében nem tükröződnek származtatott ügyletként vagy fedezett finanszírozási ügyletként, és hogy ezek az ügyletek a kiegyenlítés után megjelennek az intézmények mérlegében.

(10) Az illetékes hatóságok meghatározhatnak az ebben a fejezetben nem említett, a mérlegen kívüli kitettségekre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő összegű rendelkezésre álló stabil forrással rendelkezzenek az említett kitettségek azon része tekintetében, amely a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontja alatt várhatóan finanszírozást igényel. E tényezők meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak különösen figyelembe kell venniük azokat a jelentős hírnévromlásból eredő, az intézményt érő károkat, amelyek abból adódhatnak, ha nem biztosítják az említett finanszírozást.

Az illetékes hatóságok kötelesek bejelenteni az EBH-nak a mérlegen kívüli kitettségek azon típusait, amelyekre vonatkozóan évente legalább egyszer előírt stabil forrásellátottsági tényezőket határoztak meg. Az említett tényezők meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk ebben a jelentésben.

428q. cikk

Az eszközök hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz alapján az eszközeikre és mérlegen kívüli tételeikre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításakor figyelembe kell venniük eszközeik és mérlegen kívüli ügyleteik hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elkülönített eszközöket az eszközök alapjául szolgáló kitettség szerint kell kezelniük. Az intézményeknek mindazonáltal az ilyen eszközökre a megterhelés idejétől függően magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk, amelyeket az illetékes hatóságok határoznak meg, figyelembe véve, hogy az intézmény képes-e szabadon elidegeníteni vagy cserélni az ilyen eszközöket, valamint figyelembe véve, hogy milyen időtartamra szólnak az intézményeknek azon ügyfeleik felé fennálló kötelezettségei, amely ügyfelekre az említett elkülönítési követelmények vonatkoznak.

(3) Egy eszköz hátralévő futamidejének kiszámítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az opciókat, azon feltételezés alapján, hogy a kibocsátó vagy a partner az eszköz futamidejének meghosszabbítása céljából gyakorolni fogja az opciókat. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt a piacok és az ügyfelek azon várakozását, hogy az intézmények bizonyos eszközök futamidejét lejáratuk időpontjában meg fogják hosszabbítani.

(4) A 2. szakasszal összhangban alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása érdekében a legalább egy év hátralévő szerződéses futamidővel rendelkező amortizálódó kölcsönök esetében azt a részt, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Előírt stabil forrásellátottsági tényezők

428r. cikk

0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 0 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

c) az intézmény az EKB-nál vagy egy tagállam központi bankjánál vagy a harmadik ország központi bankjánál tartott minden tartalék, beleértve a kötelező tartalékot és a többlettartalékot is;

d) az EKB, egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja felé fennálló minden, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű követelés;

e) pénzügyi instrumentumok, deviza vagy áruk értékesítéséből eredő, kötési időpont szerinti követelések, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

f) a 428f. cikknek megfelelően egy kötelezettséggel egymástól függőként kategorizált eszközök;

g) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, értékpapír-finanszírozási ügyletek alapján esedékes összegek, ha ezeket az esedékes összegeket a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján 1. szintű eszköznek minősülő eszközök fedezik – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és ha ezen eszközöknek az ügylet időtartama alatt történő újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének.

Az intézményeknek az e cikk első albekezdésének g) pontjában említett esedékes összegeket nettó alapon kell figyelembe venniük, amennyiben a 428e. cikk alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaznak a kötelező tartalékokra, figyelembe véve mindenekelőtt azt, hogy mennyiben léteznek egy éves időhorizonton tartalékokra vonatkozó követelmények, amelyekhez szükséges a kapcsolódó stabil forrásellátottság.

A harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatok esetében, amennyiben a kötelező központi banki tartalékra az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, ezt a magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell a konszolidáció során figyelembe venni.

428s. cikk

5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 5 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említettektől eltérő értékpapír-finanszírozási ügyletek alapján esedékes összegek;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek és likviditási hitelkeretek le nem hívott része;

d) az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel.

Az intézményeknek az e cikk első albekezdésének b) pontjában említett esedékes összegeket nettó alapon kell figyelembe venniük, amennyiben a 428e. cikk alkalmazandó.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden nettósítási halmaza esetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosíték nélkül számított abszolút valós értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív valós értékkel rendelkeznek. E bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a valós értéket, hogy az nem foglalja magában az esetlegesen nyújtott biztosítékokat, illetve az említett szerződések piaci értékének változásával kapcsolatos esetleges kiegyenlítési kifizetéseket és bevételeket.

428t. cikk

7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű rendkívül magas minőségű fedezett kötvényként elismerhető meg nem terhelt eszközökre 7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428u. cikk

7,5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű termékekre 7,5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni.

428v. cikk

10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában és a 428s. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettektől eltérő ügyletek alapján esedékes összegek;

b) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel;

c) az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel.

428w. cikk

12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 12 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428x. cikk

15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2A. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközökre 15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428y. cikk

20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 20 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428z. cikk

25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű, meg nem terhelt értékpapírosításra 25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelel-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428aa. cikk

30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti meg nem terhelt magas minőségű fedezett kötvények, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 30 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ab. cikk

35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű, meg nem terhelt értékpapírosítás, tekintet nélkül arra, hogy megfelel-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 35 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ac. cikk

40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 40 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ad. cikk

50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű értékpapírosítást és magas minőségű fedezett kötvényeket, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti kritériumokat teljesítő, az intézmény által egy másik pénzügyi vállalkozásnál tartott betétek;

c) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű esedékes összegek:

   i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

v. nem pénzügyi vállalatok, lakossági ügyfelek és kkv-k;

vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek az eszközök nem tartoznak e bekezdés b) pontja alá;

d) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű esedékes összegek:

i. az Európai Központi Bank vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

e) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel;

f) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ae–428ah. cikk szerint magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

g) bármely egyéb, egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező eszköz, ha a 428r–428ac. cikk másként nem rendelkezik.

428ae. cikk
55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 55 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428af. cikk

65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, meg nem terhelt hitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említettek szerint elismert fedezetnyújtó által teljes mértékben garantált, meg nem terhelt lakóingatlannal fedezett hitelek legalább egy év hátralévő futamidővel, feltéve hogy ezek a hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kapnak;

b) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428ad. cikkben említett hitelek kivételével, feltéve hogy az említett hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kapnak.

428ag. cikk

85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) származtatott ügyletek esetében alapletétként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ah. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

b) központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve, ha ezekhez a 428ah. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközre alkalmazni, ha azt meg nem terheltként tartanák;

c) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428af. cikkben említett hitelek kivételével, amelyek 90 napnál nem régebben jártak le, és amelyek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban 35 %-osnál nagyobb kockázati súlyt kapnak;

d) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel;

e) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt értékpapírok, amelyek a 178. cikkel összhangban teljesítők, és amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján likvid eszközként nem elismerhetők;

f) olyan, meg nem terhelt, tőzsdén kereskedett részvények, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján nem ismerhetők el 2B. szintű eszközként;

g) fizikailag kereskedett áruk, beleértve az aranyat, de kivéve a származtatott áruügyleteket;

h) olyan fedezeti alapban lévő, legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, amely fedezeti alapot a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvényekkel vagy e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében meghatározott kezelésre jogosító követelményeket teljesítő fedezett kötvényekkel finanszíroznak.

428ah. cikk

100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) e fejezet eltérő rendelkezése hiányában, legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök;

b) a 428r–428ag. cikkben említettektől eltérő eszközök, beleértve a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott, legalább egy év hátralévő szerződéses futamidejű hiteleket, a nemteljesítő kitettségeket, a szavatolótőkéből levont elemeket, a befektetett eszközöket, a nem tőzsdén kereskedett részvényeket, a megtartott érdekeltségeket, a biztosítási eszközöket, valamint a nemteljesítő (defaulted) értékpapírokat.

(2) Az intézményeknek 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbségre, ha az pozitív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

5. FEJEZET

A kis és nem komplex intézményekre vonatkozó eltérés

428ai. cikk
A kis méretű és nem összetett intézményekre vonatkozó eltérés

A 3. és a 4. fejezetben foglaltaktól eltérve, a kis méretű és nem összetett intézmények az illetékes hatóságuk előzetes engedélyével úgy dönthetnek, hogy a 6. fejezet szerinti, rendelkezésre álló stabil forrásaik és a 7. fejezet szerinti előírt stabil forrásaik százalékos arányát számítják ki.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy egy kis méretű és nem összetett intézmény esetében az egyszerűsített módszer nem alkalmas a forrásellátottsági kockázat leképzésére, kötelezheti az intézményt, hogy tegyen eleget a 3. fejezet szerinti, rendelkezésre álló stabil forrásokon és a 4. fejezet szerinti előírt stabil forrásokon alapuló nettó stabil forrásellátottsági követelménynek.

6. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta egyszerűsített kiszámításához szükséges, rendelkezésre álló stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428aj. cikk

A rendelkezésre álló stabil források összegének egyszerűsített kiszámítása

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, a rendelkezésre álló stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy a kötelezettségek és a szavatolótőke különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőkkel. A rendelkezésre álló stabil források teljes összege a kötelezettségek és a szavatolótőke súlyozott összegeinek az összege.

(2) A kizárólag a lakossági piacon értékesített és lakossági számlán nyilvántartott kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok a megfelelő lakosságibetét-kategóriába tartozóként kezelhetők. Olyan korlátozásokat kell bevezetni, amelyek értelmében ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhatják és kizárólag lakossági ügyfelek tulajdonában lehetnek.

428ak. cikk

A kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező megállapítása céljából figyelembe kell venniük kötelezettségeik és szavatolótőkéjük hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamidejének megállapítása céljából figyelembe kell venniük a fennálló opciókat. Ennek során azt kell feltételezniük, hogy a partnerek a lehető legkorábbi időpontban lehívják a vételi opciót. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt azon piaci várakozásokat, hogy az intézmények bizonyos kötelezettségeket lejáratuk előtt vissza fognak váltani.

(3) Az intézményeknek a rögzített felmondási idejű betéteket a felmondási idejük szerint, a lekötött betéteket pedig a hátralévő futamidejük szerint kell kezelniük. E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézmények a lekötött lakossági betétek hátralévő futamidejének megállapításakor nem vehetik figyelembe a lejárat előtti kivonásra vonatkozó opciót, amennyiben a betétesnek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, jelentős összegű díjat kell fizetnie az egy éven belüli lejárat előtti kivonásért.

(4) A 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából a legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek esetében azt a részt, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők

428al. cikk

0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

(1) Ha e szakasz másként nem rendelkezik, a meghatározott lejárattal nem rendelkező összes kötelezettségre, beleértve a rövid pozíciókat és a nyitott lejáratú pozíciókat is, 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, a következők kivételével:

a) halasztott adókötelezettségek, amelyeket az ahhoz a lehető legközelebbi időpontnak megfelelően kell kezelni, amikor ezek a kötelezettségek realizálhatók;

b) kisebbségi részesedések, amelyeket az adott eszköz lejáratának megfelelően kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdésben említett halasztott adókötelezettségekre és a kisebbségi részesedésekre a következő tényezők egyike alkalmazandó:

a) 0 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje egy évnél rövidebb;

b) 100 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább egy év.

(3) Az alábbi kötelezettségekre 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi instrumentum, deviza és áruk vásárlásából eredő, kötési időpont szerinti olyan kötelezettségek, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

b) a 428f. cikknek megfelelően egy eszközzel egymástól függőként kategorizált kötelezettségek;

c) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

d) az ebben a cikkben és a 428am–428ap. cikkben nem említett egyéb kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

(4) Az intézményeknek 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbség abszolút értékére, ha ez a különbség negatív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

428am. cikk

50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított kritériumokat teljesítő kapott betétek;

b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

v. nem pénzügyi vállalati ügyfelek;

vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben nem olyan beszedett betétekről van szó, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az operatív betétekre vonatkozóan meghatározott kritériumokat.

428an. cikk

90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az egyéb lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428ao. cikk

95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a stabil lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428ap. cikk

100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre és -instrumentumokra 100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., a 49. és a 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása előtt;

b) az intézmények kiegészítő alapvető tőkeelemei az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk erre történő alkalmazása előtt, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

c) az intézmény járulékos tőkeelemei a 66. cikkben említett levonások és a 79. cikk alkalmazása előtt, legalább egy év hátralévő futamidővel, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

d) az intézmény egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező tőkeinstrumentumai, az olyan explicit vagy beágyazott opcióval rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

e) bármely egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező fedezett és fedezetlen források és kötelezettségek, beleértve a lekötött betéteket is, ha a 428al–428ao. cikk másként nem rendelkezik.

7. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta egyszerűsített kiszámításához szükséges előírt stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428aq. cikk

Az előírt stabil források összegének egyszerűsített kiszámítása

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, a kis méretű és nem összetett intézmények esetében az előírt stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy az eszközök és mérlegen kívüli tételek különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerint alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőkkel. Az előírt stabil források teljes összege az eszközök és a mérlegen kívüli tételek súlyozott összegeinek az összege.

(2) Az intézmények által – többek között az értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközöket, amelyek szerepelnek a mérlegükben és amelyek tekintetében nem tényleges tulajdonosok, ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközökre, amelyek nem szerepelnek a mérlegükben, viszont amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok, a 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak.

(3) Az intézmények által – többek között az értékpapír-finanszírozási során – kölcsönadott olyan eszközök, amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok maradnak, abban az esetben is, ha az érintett eszközök nem maradnak a mérlegükben, e fejezet alkalmazásában megterhelt eszközöknek tekintendők, és a 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak rájuk. Egyéb esetben az ilyen eszközöket ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(4) A legalább hat hónap hátralévő futamidőre megterhelt eszközökhöz az alábbiak közül azt a tényezőt kell hozzárendelni, amelyik a magasabb: az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák, vagy az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amely a megterhelt eszközökre egyébként alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor a megterhelt eszköz hátralévő futamideje rövidebb, mint a megterhelés forrását jelentő ügylet hátralévő futamideje.

Az olyan eszközökre, amelyek megterhelési időszakából kevesebb, mint hat hónap van hátra, azon előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, amelyeket a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

(5) Amennyiben egy intézmény újra felhasznál vagy újból elzálogosít egy – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett és mérlegen kívül elszámolt eszközt, akkor azon ügyletet, amelynek révén az említett eszközt kölcsönvették, megterheltként kell kezelni, feltéve hogy az ügylet futamideje nem járhat le anélkül, hogy az intézmény visszaadná a kölcsönvett eszközt.

(6) Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) egy halmazban lévő eszközök, amelyek biztosítékként azonnal felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó vagy – ha a halmazt központi bank működteti – folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még nem finanszírozott hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez, ideértve a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközöket;

b) az intézmény által fedezett kölcsönügyletben, fedezett finanszírozási ügyletben vagy biztosíték-csereügyletben hitelkockázat-mérséklés céljából biztosítékként kapott eszközök, amelyeket az intézmény elidegeníthet;

c) fedezettkötvény-kibocsátáshoz nem kötelező többletfedezetként kapcsolt eszközök.

E cikk első albekezdésének a) pontja alkalmazása céljából az intézményeknek azzal a feltevéssel kell élniük, hogy a halmazban lévő eszközöket azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik meg a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve.

(7) Amennyiben az EKB, illetve egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja nem szabványos, átmeneti műveleteket hajt végre annak érdekében, hogy a teljes piacra kiterjedő pénzügyi stresszhelyzetben vagy rendkívüli makrogazdasági körülmények között teljesíteni tudja megbízatását, az alábbi eszközökre alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazható:

a) a 428aw. cikktől és a 428az. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletek tekintetében megterhelt eszközök;

b) a 428aw. cikktől és a 428ay. cikk b) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletekből származó összegek.

Az illetékes hatóságoknak azon központi bank egyetértésével, amely az ügylet szerződő fele, meg kell határozniuk az első albekezdés a) és b) pontjában említett eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőt. Az első albekezdés a) pontjában említett megterhelt eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező nem lehet alacsonyabb annál az előírt stabil forrásellátottsági tényezőnél, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazására kerül sor, az illetékes hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük, hogy ez az alacsonyabb tényező milyen hatást gyakorol az intézmények stabil forrásellátottsági pozícióira, és szükség esetén meg kell hozniuk a megfelelő felügyeleti intézkedéseket.

(8) A többszörös figyelembevétel elkerülése érdekében az intézmények kötelesek az előírt stabil források összege e fejezet szerinti számításának egyéb részeiből kizárni a biztosítékhoz kapcsolódó olyan eszközöket, amelyeket nyújtott változó letétként ismernek el a 428k. cikk (4) bekezdésének b) pontja és a 428ah. cikk (2) bekezdése alapján, vagy nyújtott alapletétként vagy központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként ismernek el a 428ag. cikk a) és b) pontja alapján.

(9) Az intézményeknek az előírt stabil források számításába be kell vonniuk azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan vételi megbízást hajtottak végre. Ki kell zárniuk az előírt stabil források összegének számításából azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan értékesítési megbízást hajtottak végre, feltéve hogy ezek az ügyletek az intézmények mérlegében nem tükröződnek származtatott ügyletként vagy fedezett finanszírozási ügyletként, és hogy ezek az ügyletek a kiegyenlítés után megjelennek az intézmények mérlegében.

(10) Az illetékes hatóságok meghatározhatnak az ebben a fejezetben nem említett, a mérlegen kívüli kitettségekre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő összegű rendelkezésre álló stabil forrással rendelkezzenek az említett kitettségek azon része tekintetében, amely a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontja alatt várhatóan finanszírozást igényel. E tényezők meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak különösen figyelembe kell venniük azokat a jelentős hírnévromlásból eredő, az intézményt érő károkat, amelyek abból adódhatnak, ha nem biztosítják az említett finanszírozást.

Az illetékes hatóságok kötelesek bejelenteni az EBH-nak a mérlegen kívüli kitettségek azon típusait, amelyekre vonatkozóan évente legalább egyszer előírt stabil forrásellátottsági tényezőket határoztak meg. Ebben a jelentésben az említett tényezők meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk.

428ar. cikk

Eszközök hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz alapján az eszközeikre és mérlegen kívüli tételeikre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításakor figyelembe kell venniük eszközeik és mérlegen kívüli ügyleteik hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elkülönített eszközöket az eszközök alapjául szolgáló kitettség szerint kell kezelniük. Az intézményeknek mindazonáltal az ilyen eszközökre a megterhelés idejétől függően magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk, amelyeket az illetékes hatóságok határoznak meg, figyelembe véve, hogy az intézmény képes-e szabadon elidegeníteni vagy cserélni az ilyen eszközöket, valamint figyelembe véve, hogy az intézményeknek az említett elkülönítési követelményhez kapcsolódó ügyfeleik felé fennálló kötelezettségei milyen időtartamra szólnak.

(3) Egy eszköz hátralévő futamidejének kiszámítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az opciókat, azon feltételezés alapján, hogy a kibocsátó vagy a partner az eszköz futamidejének meghosszabbítása céljából gyakorolni fogja az opciókat. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében, az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt a piacok és az ügyfelek azon várakozását, hogy az intézmények bizonyos eszközök futamidejét lejáratuk időpontjában meg fogják hosszabbítani.

(4) A 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából a legalább egy év hátralévő szerződéses futamidővel rendelkező amortizálódó kölcsönök esetében azokat a részeket, amelyeknek a lejárata hat hónapnál rövidebb, vagy hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelni, mint amely hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkezik.

2. szakasz

Előírt stabil forrásellátottsági tényezők

428as. cikk

0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek;

b) az intézmény az EKB-nál vagy egy tagállam központi bankjánál vagy a harmadik ország központi bankjánál tartott minden tartalék, beleértve a kötelező tartalékot és a többlettartalékot is;

c) az EKB, egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja felé fennálló minden, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű követelés;

d) a 428f. cikknek megfelelően egy kötelezettséggel egymástól függőként kategorizált eszközök.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaznak a kötelező tartalékokra, figyelembe véve különösen azt, hogy mennyiben léteznek egy éves időhorizonton tartalékokra vonatkozó követelmények, amelyekhez szükséges a kapcsolódó stabil forrásellátottság.

A harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatok esetében, amennyiben a kötelező központi banki tartalékra az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott nettó stabil forrásellátottsági követelménynél magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, ezt a magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell a konszolidáció során figyelembe venni.

428at. cikk

5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek és likviditási hitelkeretek le nem hívott része tekintetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden nettósítási halmaza esetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosíték nélkül számított abszolút valós értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív valós értékkel rendelkeznek. E bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a valós értéket, hogy az nem foglalja magában az esetlegesen nyújtott biztosítékokat, illetve az ilyen szerződések piaci értékének változásával kapcsolatos esetleges kiegyenlítési kifizetéseket és bevételeket.

428au. cikk

10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű rendkívül magas minőségű fedezett kötvényként elismerhető meg nem terhelt eszközök, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek.

428av. cikk

20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2A. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközökre és az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428aw. cikk

50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) fedezett és fedezetlen hitelek egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel, amennyiben kevesebb mint egy évre terhelték meg azokat;

b) bármely egyéb, egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező eszköz, ha a 428as–428av. cikk másként nem rendelkezik.

(c) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ax, a 428ay és a 428az. cikk szerint magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák.

428ax. cikk

55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű eszközként elismerhető eszközökre és az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, KBF-ben lévő részvényekre vagy befektetési jegyekre 55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek, amennyiben kevesebb mint egy évre terhelték meg őket.

428ay. cikk

85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) származtatott ügyletek esetében alapletétként, illetve központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve ha ezekhez az eszközökhöz a 428az. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

b) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező meg nem terhelt hitelek, a 90 napnál nem régebben lejárt, pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek kivételével;

c) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel;

d) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt értékpapírok, amelyek a 178. cikkel összhangban teljesítők, és amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján likvid eszközként nem elismerhetők;

e) olyan, meg nem terhelt, tőzsdén kereskedett részvények, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján nem ismerhetők el 2B. szintű eszközként;

f) fizikailag kereskedett áruk, beleértve az aranyat, de kivéve a származtatott áruügyleteket.

428az. cikk

100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök;

b) A 428as–428ay. cikkben említettektől eltérő eszközök, beleértve a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott, legalább egy év hátralévő szerződéses futamidejű hiteleket, a nemteljesítő kitettségeket, a szavatolótőkéből levont elemeket, a befektetett eszközöket, a nem tőzsdén kereskedett részvényeket, a megtartott érdekeltségeket, a biztosítási eszközöket, valamint a nemteljesítő (defaulted) értékpapírokat.

(2) Az intézményeknek 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbségre, ha az pozitív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.”

117. A hetedik rész helyébe a következő szöveg lép:

„HETEDIK RÉSZ
TŐKEÁTTÉTEL

429. cikk
A tőkeáttételi mutató számítása

(1) Az intézményeknek a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott módszertannak megfelelően kell kiszámítaniuk a tőkeáttételi mutatójukat.

(2) A tőkeáttételi mutatót a következőképpen kell kiszámítani: az intézmény tőkemennyisége osztva az intézmény teljes kitettségének mértékével, százalékban kifejezve.

Az intézményeknek az adatszolgáltatási vonatkozási időpontban kell kiszámítaniuk a tőkeáttételi mutatót.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából az alapvető tőkét kell a tőkemennyiségnek tekinteni.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása céljából a teljes kitettségi mértéket a következőkkel kapcsolatos kitettségek értékének az összegével kell meghatározni:

a) eszközök, kivéve a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteket, a hitelderivatívákat és a 429e. cikkben említett pozíciókat, a 429b. cikk (1) bekezdése szerint számítva;

b) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és hitelderivatívák, beleértve a mérlegen kívüli szerződéseket és hitelderivatívákat, a 429c. és a 429d. cikk szerint számítva;

c) értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázat miatti többlete, beleértve a mérlegen kívüli ügyleteket is, a 429e. cikk szerint számítva;

d) mérlegen kívüli tételek, kivéve a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteket, a 429d. és a 429g. cikkben meghatározott hitelderivatívákat, értékpapír-finanszírozási ügyleteket és pozíciókat, a 429f. cikk szerint számítva;

e) kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás, a 429g. cikk szerint számítva.

Az intézményeknek a hosszú teljesítésű ügyleteket esettől függően az első albekezdés a)–d) pontjának megfelelően kell kezelniük.

Azokban az esetekben, ahol az általános hitelkockázati kiigazításokaz alapvető tőke csökkenését eredményezik, az intézmények 0 értékű alsó határ mellett a mérlegen kívüli, illetve a mérlegen belüli tételek általános hitelkockázati kiigazításainak megfelelő összeggel csökkenthetik az első albekezdés a) és d) pontjában említett kitettségek értékeket.

(5) A (4) bekezdés d) pontjától eltérve, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés d) pontja alapján mérlegen kívüli tételnek tekintett olyan származtatott ügyleteket, amelyeket az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően származtatott ügyletként kezelnek, az említett pontban meghatározottak szerint kell kezelni;

b) ha egy klíringtagként eljáró intézmény ügyfele közvetlenül köt származtatott ügyletet egy központi szerződő féllel, és az intézmény garanciát vállal a központi szerződő félnek arra, hogy ügyfele teljesíteni fogja az ügyletből eredő kereskedési kitettségeit, az intézménynek a garanciából eredő kitettségét a (4) bekezdés b) pontja szerint kell kiszámítania, úgy, mintha az intézmény közvetlenül az ügyféllel kötötte volna meg az ügyletet, többek között a pénzeszközben kapott vagy nyújtott változó letétekre vonatkozóan is.

Az első albekezdés b) pontjában meghatározott kezelés olyan magasabb szintű ügyfélként eljáró intézményre is alkalmazandó, amely garanciát vállal ügyfelei kereskedési kitettségeinek teljesítésére.

E bekezdés első albekezdésének b) pontja és a második albekezdésének alkalmazásában az intézmények kizárólag akkor tekinthetnek egy kapcsolt vállalkozást ügyfélnek, ha ez a vállalkozás a szabályozói konszolidáció hatókörén kívül esik azon a szinten, amelyen a 92. cikk (3) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmény alkalmazandó.

(6) Az e cikk (4) bekezdésének e) pontja és a 429g. cikk alkalmazásában a „szokásos módon történő vétel vagy eladás” valamely értékpapír olyan szerződés keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelynek a feltételei az értékpapír rendelkezésre bocsátását jogszabályban vagy az érintett piacon általában megállapított időtartamon belül követelik meg.

(7) Amennyiben e rész kifejezetten másképp nem rendelkezik, az intézményeknek a teljes kitettségi mértéket a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

a) a dologi vagy pénzügyi biztosítékok, a garanciák vagy a vásárolt hitelkockázat-mérséklések nem használhatók fel a teljes kitettségi mérték csökkentésére;

b) az eszközök nem nettósíthatók a kötelezettségekkel.

(8) A (7) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézményeknek lehetőségük van arra, hogy csökkentsék valamely előfinanszírozási hitel vagy áthidaló hitel kitettségértékét az azon adós megtakarítási számláján keletkezett pozitív egyenleggel, akinek a hitelt nyújtották, és csak az ennek eredményeként kapott összeget számítsák be a teljes kitettségi mértékbe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a megtakarítási számlának a hitelt nyújtó intézménynél történő megnyitása a hitelnyújtás feltétele, és mind a hitelt, mind a megtakarítási számlát ugyanaz az ágazati jogszabály szabályozza;

b) a megtakarítási számlán keletkezett egyenleget az adós a hitel teljes futamideje alatt nem veheti fel, sem részben, sem egészben;

c) az intézmény feltétel nélkül és visszavonhatatlanul felhasználhatja a megtakarítási számlán keletkezett egyenleget a hitelmegállapodásból eredő bármilyen követelés rendezésére az a) pontban említett ágazati jogszabály által szabályozott esetekben, az adós általi fizetési mulasztást vagy az adós fizetésképtelenségét is beleértve.

Az „előfinanszírozási hitel” vagy „áthidaló hitel” olyan hitel, amelyet meghatározott időtartamra nyújtanak a hitelfelvevő számára a hitelfelvevő forráshiányának addig az időpontig történő áthidalása céljából, amikor a végleges hitelt megítélik, az ilyen ügyleteket szabályozó ágazati jogszabályokban megállapított kritériumoknak megfelelően.

429a. cikk

A teljes kitettségi mértékbe nem beszámítandó kitettségek

(1) A 429. cikk (4) bekezdésének a) pontjától eltérve, az intézmények a következő kitettségek bármelyikét kizárhatják a teljes kitettségi mértékének megállapításából:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levont összegek;

b) a 429. cikk (3) bekezdésében említett tőkemennyiség számítása során levont eszközök;

c) olyan kitettségek, amelyek a 113. cikk (6) vagy (7) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak;

d) amennyiben az intézmény közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, az olyan eszközökből eredő kitettségek, amelyek központi kormányzatokkal, regionális önkormányzatokkal, helyi önkormányzatokkal vagy közszektorbeli szervezetekkel szembeni, közszektorbeli beruházásokhoz és kedvezményes kölcsönökhöz kapcsolódó követeléseket képeznek;

e) amennyiben az intézmény nem közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, a kitettségek azon részei, amelyek kedvezményes kölcsönök más hitelintézetekhez való közvetítéséből erednek;

f) az exporthitelekből eredő kitettségek garantált részei, amelyek megfelelnek mindkét alábbi feltételnek:

i. a garanciát a 201. és a 202. cikkel összhangban egy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó elismert fedezetnyújtó nyújtja, beleértve az exporthitel-ügynökségeket vagy a központi kormányzatokat;

ii. a kitettség garantált részére a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdésével vagy a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban 0 %-os kockázati súly alkalmazandó;

g) amennyiben az intézmény elfogadott központi szerződő fél klíringtagja, az adott intézmény kereskedési kitettségei, feltéve hogy azokat az említett elfogadott központi szerződő fél számolja el, és megfelelnek a 306. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek;

h) amennyiben az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfél, azon klíringtaggal vagy szervezettel szembeni kereskedési kitettségek, amely az intézmény magasabb szintű ügyfele, feltéve hogy teljesülnek a 305. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek, és feltéve hogy az intézmény nem köteles megtéríteni ügyfelének a klíringtag vagy az elfogadott központi szerződő fél nemteljesítése esetén elszenvedett veszteségeket;

i) a következő feltételek mindegyikét teljesítő, bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt eszközök:

i. az általánosan elfogadott nemzeti számviteli alapelvek lehetővé teszik a 86/635/EGK irányelv 10. cikkével összhangban történő, mérlegen belüli megjelenítésüket;

ii. teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban meghatározott, a megjelenítés alóli kivételre vonatkozó kritériumokat;

iii. adott esetben teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IFRS 10 standardban meghatározott, a konszolidálás alóli kivételre vonatkozó kritériumokat;

j) az összes következő feltételnek megfelelő kitettségek:

i. közszektorbeli szervezettel szembeni kitettségek;

ii. a 116. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint kezelik őket;

iii. olyan betétekből erednek, amelyeket az intézmény jogilag köteles az i. pontban említett közszektorbeli szervezetnek közérdekű beruházás finanszírozása céljából átadni;

k) a harmadik félnél elhelyezett többletbiztosíték, amelyet nem adtak kölcsönbe;

l) ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében az intézmény a partnernek készpénzben fizetett változó letétet követelésként számolja el, a 429c. cikk (3) bekezdésének a)–e) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén a szóban forgó követelés;

m) hagyományos értékpapírosításból eredő értékpapírosított kitettségek, amelyek teljesítik a 244. cikk (2) bekezdésében foglalt, a jelentős kockázatátruházásra vonatkozóan meghatározott feltételeket;

n) az intézmény központi bankjával szembeni olyan, az alábbiakban felsorolt kitettségek, amelyek a mentesség hatálybalépését követően keletkeztek, az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételekre is figyelemmel:

   i. érmék és bankjegyek a központi bank joghatóságának törvényes pénznemében;

   ii. a központi bankkal szembeni követeléseket megtestesítő eszközök, beleértve a központi banknál tartott tartalékokat is;

o) amennyiben az intézmény rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 16. cikke és 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel, az intézménynek az említett rendelethez fűzött melléklet C. szakaszának a) pontjában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások miatti olyan kitettségei, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a szóban forgó melléklet A. és B. szakaszában felsorolt alapvető, illetve kiegészítő szolgáltatásokhoz;

p) amennyiben az intézményt a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint kijelölték, az intézménynek az említett rendelethez fűzött melléklet C. szakaszának a) pontjában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások miatti olyan kitettségei, amelyek közvetlenül kapcsolódnak valamely – a fenti rendelet 16. cikkének megfelelően engedélyezett – központi értéktárnak a szóban forgó melléklet A. és B. szakaszában felsorolt alapvető, illetve kiegészítő szolgáltatásaihoz.

Az első albekezdés m) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a teljes kitettségi mértékbe be kell számítaniuk valamennyi megtartott kitettségét.

(2) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában a „közszektorbeli fejlesztési hitelintézet” olyan hitelintézet, amely teljesíti az összes következő feltételt:

a) valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata hozta létre;

b) tevékenysége az intézményre irányadó jogszabályokkal és rendelkezésekkel – köztük az alapszabályával – összhangban lévő, meghatározott pénzügyi, társadalmi vagy gazdasági közpolitikai célok elérésének előmozdítására korlátozódik, amelyet nem versenypiaci alapon folytat;

c) célja nem a nyereség vagy a piaci részesedés maximalizálása;

d) az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokra figyelemmel a központi kormányzat, a regionális kormányzat vagy a helyi önkormányzat köteles megóvni a hitelintézet életképességét, vagy közvetlenül vagy közvetve garanciát vállal a hitelintézet vonatkozó szavatolótőke-követelményének, forrásellátottsági követelményének vagy az általa nyújtott kedvezményes kölcsönöknek legalább 90 %-ára;

e) nem fogad el a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában vagy az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokban meghatározott olyan biztosított betéteket, amelyek a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 3. cikkének a) pontja szerinti fogyasztók lekötött vagy megtakarítási betéteinek minősülhetnek.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásának céljából a közpolitikai célok közé tartozhat meghatározott gazdasági ágazatok vagy az érintett tagállam egyes földrajzi területei részére nyújtott fejlesztési vagy ösztönzési célú finanszírozás.

Az első albekezdés d) és e) pontjának alkalmazása céljából, valamint az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak és a tagállamok e keret szerinti kötelezettségeinek a sérelme nélkül, az illetékes hatóságok az intézmény kérésére kezelhetik az adott intézmény valamely szervezetileg, strukturálisan és pénzügyileg független és autonóm egységét közszektorbeli fejlesztési hitelintézetként, feltéve hogy az adott egység teljesíti az első albekezdésben felsorolt összes feltételt, és hogy az ilyen hitelintézetként való kezelés nem befolyásolja az adott intézmény felügyeletének hatékonyságát. Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul értesíteniük kell a Bizottságot és az EBH-t minden olyan döntésről, amely arra vonatkozik, hogy egy adott intézmény valamely egységét – ezen albekezdés alkalmazása céljából – közszektorbeli fejlesztési hitelintézetként kezelnek. Az illetékes hatóságoknak évente felül kell vizsgálniuk az ilyen döntéseket.

(3) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának és a (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a „kedvezményes kölcsön” olyan kölcsön, melyet közszektorbeli fejlesztési hitelintézet vagy valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata által létrehozott szervezet nyújt közvetlenül vagy közbenső hitelintézeten keresztül, nem versenypiaci alapon és nem nyereség céljából, az adott tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata közpolitikai céljainak az előmozdítására.

(4) Az intézmények nem zárhatják ki az e cikk (1) bekezdésének g) és h) pontjában meghatározott kereskedési kitettségeket, amennyiben a 429. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott feltétel nem teljesül.

(5) Az intézmények kizárhatják az (1) bekezdés n) pontjában felsorolt kitettségeket, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény illetékes hatósága – az érintett központi bankkal folytatott konzultációt követően – megállapította és nyilvánosan bejelentette, hogy olyan rendkívüli körülmények állnak fenn, amelyek a kizárást a monetáris politikák végrehajtásának elősegítése érdekében indokolják;

b) a mentesítés egy évet nem meghaladó, meghatározott időtartamra szól.

(6) Az (1) bekezdés n) pontja szerinti, kizárandó kitettségeknek teljesíteniük kell mindkét alábbi feltételt:

a) az intézmény által elhelyezett betétekkel azonos pénznemben denomináltak;

b) átlagos futamidejük nem haladja meg jelentősen az intézmény által elhelyezett betétek átlagos futamidejét.

(7) A 92. cikk (1) bekezdésének d) pontjától eltérve, amennyiben valamely intézmény kizárja az e cikk (1) bekezdésének n) pontjában említett kitettségeket, köteles a kizárás időtartama alatt mindenkor teljesíteni a korrigált tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, következő követelményt:

$$\mathrm{aLR} = \mathbf{3}\ \% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

ahol:

aLR = korrigált tőkeáttételi mutató

EM_{LR} = az intézménynek a 429. cikk (4) meghatározott teljes kitettségi mértéke, amely tartalmazza az e cikk (1) bekezdése n) pontjának megfelelően kizárt kitettségeket is; és

CB = az e cikk (1) bekezdése n) pontjának megfelelően kizárt kitettségek összege.

429b. cikk

Az eszközök kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a következő elveknek megfelelően kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteken, a hitelderivatívákon és a 429e. cikkben említett pozíciókon kívüli eszközök kitettségértékét:

a) az eszközök kitettségértéke a 111. cikk (1) bekezdésének első mondatában említett kitettségérték;

b) az értékpapír-finanszírozási ügyletek nem nettósíthatók.

(2) Az intézmény által kínált számla-összevezetési megállapodás csak abban az esetben nem sérti a 429. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, amennyiben a megállapodás teljesíti mindkét következő feltételt:

a) a számla-összevezetési megállapodást kínáló intézmény a megállapodásban részt vevő szervezetek egy csoportjának több egyéni számlája tartozik és követel egyenlegét („eredeti számlák”) egy külön, egységes számlára helyezi át, és ezáltal az eredeti számlák egyenlegeit nullára állítja;

b) az intézmény az ezen albekezdés a) pontjában említett intézkedéseket naponta végrehajtja.

Az e bekezdés és a (3) bekezdés alkalmazásában a „számla-összevezetési megállapodás” olyan megállapodás, amely több egyéni számla tartozik vagy követel egyenlegét vonja össze készpénz- vagy likviditáskezelés céljából.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az említett bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt nem teljesítő számla-összevezetési megállapodás, amely azonban teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, nem sérti a 429. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, feltéve hogy a megállapodás megfelel az összes következő feltételnek:

a) az intézménynek jogilag érvényesíthető joga van az eredeti számlák egyenlegeinek bármely időpontban egy egységes számlára való áthelyezés révén történő ellentételezésére;

b) nincs lejárati eltérés az eredeti számlák egyenlegei között;

c) az intézmény az eredeti számlák kombinált egyenlege alapján számít fel vagy fizet kamatot;

d) az intézmény illetékes hatósága úgy véli, hogy minden eredeti számla egyenlegét megfelelő gyakorisággal helyezik át ahhoz, hogy a teljes kitettségi mértékbe csak a számla-összevezetési megállapodás kombinált egyenlege kerüljön be.

(4) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézmények csak akkor számíthatják ki nettó alapon az ugyanazon partnerrel kötött értékpapír-finanszírozási ügylet keretében fennálló készpénzkövetelések vagy -kötelezettségek kitettségértékét, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyleteknek ugyanaz az explicit végső kiegyenlítési határideje;

b) a partner követelésének és tartozásának egymással szembeni beszámítására vonatkozó jog jogilag érvényesíthető a szokásos üzletmenet során, illetve nemteljesítés, fizetésképtelenség és felszámolás esetén;

c) a partnerek nettó alapon és egyidejűleg szándékoznak kiegyenlíteni, vagy az ügyletekre a nettó kiegyenlítéssel funkcionálisan egyenértékű kiegyenlítési mechanizmus vonatkozik.

(5) A (4) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmények csak akkor vélhetik úgy, hogy egy kiegyenlítési mechanizmus funkcionálisan egyenértékű a nettó kiegyenlítéssel, ha a kiegyenlítés napján az e mechanizmus szerinti ügyletek pénzáramlásának nettó eredménye megegyezik a nettó kiegyenlítés szerinti nettó összeggel, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyletek kiegyenlítése ugyanazon kiegyenlítési rendszeren vagy közös kiegyenlítési infrastruktúrát használó kiegyenlítési rendszeren keresztül történik;

b) a kiegyenlítési rendszereket készpénz vagy napközbeni hitelkeretek támasztják alá annak biztosítása érdekében, hogy az ügyletek kiegyenlítése a munkanap végéig megtörténjen;

c) az értékpapír-finanszírozási ügyletek értékpapíroldalából eredő esetleges problémák nem akadályozzák a készpénzkövetelések és -kötelezettségek nettó kiegyenlítésének végrehajtását.

Az első albekezdés c) pontjában foglalt feltétel csak akkor teljesül, ha a kiegyenlítési mechanizmusban bármely értékpapír-finanszírozási ügylet nemteljesülése csak az illeszkedő pénzoldal kiegyenlítését késleltetheti, vagy kötelezettséget teremthet a kiegyenlítési mechanizmus számára, amelyet kapcsolódó hitelkeret támaszt alá.

Ha a kiegyenlítési időszak végén valamely értékpapír-finanszírozási ügylet értékpapíroldalának nemteljesülése áll fenn a kiegyenlítési mechanizmusban, az intézménynek ki kell vennie ezt az ügyletet és annak illeszkedő pénzoldalát a nettósítási halmazból, és azokat bruttó alapon kell kezelnie.

429c. cikk

Származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a – többek között mérlegen kívüli – hitelderivatívák kitettségértékét.

A kitettségérték kiszámítása során az intézmények a 295. cikkel összhangban figyelembe vehetik a novációs szerződések és más nettósítási megállapodások hatásait. Az intézmények nem vehetik figyelembe a termékkategóriák közötti nettósítást, megengedett azonban számukra a 272. cikk (25) bekezdésének c) pontjában említett termékkategórián és a hitelderivatívákon belüli nettósítás, ha a termékkategóriák közötti szerződéses nettósítási megállapodás vonatkozik rájuk, a 295. cikk c) pontjában említettek szerint.

Az intézményeknek bele kell számítaniuk teljes kitettségük mértékébe az értékesített opciókat akkor is, ha azok kitettségértékét nullának lehet venni a 274. cikk (5) bekezdésében meghatározott kezelésnek megfelelően.

(2) Ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében a származtatott ügylethez kapcsolódó biztosíték nyújtása csökkenti az eszközök összegét, az intézményeknek vissza kell írniuk a csökkentést.

(3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a származtatott ügyletek pótlási költségét a 275. cikkel összhangban kiszámító intézmények csak akkor számolhatják el a partnereiktől készpénzben kapott biztosítékot a 275. cikkben említett változó letétként, ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében még nem számolták el a változó letétet a kitettségérték csökkenéseként és ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem minősített központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el;

b) a változó letétet legalább naponta kiszámolják és átadják a származtatottügylet-pozíciók piaci értéken történő értékelése alapján;

c) a kapott változó letét pénzneme a származtatott ügyletre vonatkozó szerződésben, az irányadó nettósítási keretmegállapodásban, a minősített nettósítási keretmegállapodás hiteltámogatási mellékletében vagy az elfogadott központi szerződő féllel kötött bármely nettósítási megállapodásban meghatározott pénznem;

d) a kapott változó letét az a teljes összeg, amelyre ahhoz lenne szükség, hogy a partnerre alkalmazandó küszöbértéknek és minimális átruházási összegeknek megfelelő származtatott ügylet piaci értéken értékelt kitettségét meg lehessen szüntetni;

e) az intézmény és a szerződés szerinti partnere közötti származtatott ügylet és változó letét egyetlen nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik, amelyet az intézmény kockázatcsökkentőként kezelhet a 295. cikknek megfelelően.

Amennyiben egy intézmény készpénzbiztosítékot nyújt egy partnernek és ez a biztosíték teljesíti az első albekezdés a)–e) pontjában meghatározott feltételeket, az intézménynek ezt a biztosítékot a partnernek nyújtott változó letétnek kell tekintenie, és figyelembe kell vennie a pótlási költség számításában.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából akkor tekintendő úgy, hogy az intézmény teljesítette az abban foglalt feltételt, ha a változó letétet azt a kereskedési napot követő kereskedési napnak a reggelén adják át, amelyen a származtatott ügyletet megkötötték, feltéve hogy az átadás alapja az ügylet értéke annak a kereskedési napnak a végén, amelyen az ügyletet megkötötték.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazása céljából, amennyiben letéttel kapcsolatos vita merül fel, az intézmények az átadott nem vitatott biztosíték összegét számolhatják el.

(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézmények nem vehetik figyelembe a kapott biztosítékot a 272. cikk 12. pontjában meghatározott NICA kiszámításában, kivéve az ügyfelekkel kötött származtatott ügyletek esetében, ha az említett ügyleteket elfogadott központi szerződő fél számolja el.

(5) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek a 278. cikk (1) bekezdésének megfelelően a potenciális jövőbeli kitettségek számításában használt szorzó értékét 1-ben kell megállapítaniuk, kivéve az ügyfelekkel kötött származtatott ügylet esetében, ha az említett ügyleteket elfogadott központi szerződő fél számolja el.

(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmények alkalmazhatják a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában meghatározott módszert a II. melléklet 1. és 2. pontjában felsorolt származtatott ügyletek kitettségértékének meghatározására, de csak akkor, ha ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő meghatározására is ezt a módszert alkalmazzák.

Ha az intézmények az első albekezdésben említett egyik módszert alkalmazzák, nem csökkenthetik a teljes kitettségük mértékét az általuk kapott letét összegével.

429d. cikk

Eladott hitelderivatívák kitettségértékének kiszámítására vonatkozó kiegészítő rendelkezések

(1) E cikk alkalmazásában az „eladott hitelderivatíva” olyan pénzügyi instrumentum, amelyen keresztül az intézmény tényleges hitelkockázati fedezetet biztosít, beleértve a hitel-nemteljesítési csereügyleteket, teljeshozam-csereügyleteket és az olyan opciókat, amelyeknél az intézmény köteles az opciós szerződésben meghatározott feltételek mellett hitelkockázati fedezetet biztosítani.

(2) A 429c. cikkben megállapított számítási módszeren kívül az intézményeknek az eladott hitelderivatívák kitettségértékének számításakor figyelembe kell venniük az eladott hitelderivatívákban referenciaként szolgáló tényleges névleges összegeket, amelyet csökkentettek az eladott hitelderivatívák vonatkozásában az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással.

Az intézményeknek az eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a tőkeáttételes vagy az ügylet szerkezete által másként kitettségnövelt szerződések valós kitettségének tükrözése érdekében ki kell igazítaniuk az említett derivatívák névleges összegét.

(3) Az intézmények a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított kitettségértéket teljes mértékben vagy részben csökkenthetik vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges összegével, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a vásárolt hitelderivatívák hátralévő futamideje megegyezik az eladott hitelderivatívák hátralévő futamidejével vagy meghaladja azt;

b) a vásárolt hitelderivatívára egyéb tekintetben ugyanolyan vagy konzervatívabb lényegi feltételek vonatkoznak, mint a megfelelő eladott hitelderivatíva feltételei;

c) a vásárolt hitelderivatívát nem olyan partnertől vásárolták, aki az intézményt a 291. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott egyedi rossz irányú kockázatnak tenné ki;

d) amennyiben az eladott hitelderivatíva tényleges névleges összegét az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással csökkentik, úgy a vásárolt hitelderivatíva tényleges névleges összegét az alapvető tőkében figyelembe vett pozitív valósérték-változással csökkentik;

e) a vásárolt hitelderivatíva nem képezi olyan ügylet részét, amelyet az intézmény valamely ügyfél nevében számolt el vagy amelyet az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfélként számolt el, és amely esetében a megfelelő eladott hitelderivatíva alapjául szolgáló eszköz tényleges névleges értékét nem számítják bele a teljes kitettségi mértékbe esettől függően a 429a. cikk (1) bekezdése első albekezdése g) vagy h) pontjának megfelelően.

A potenciális jövőbeli kitettségnek a 429c. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából az intézmények kizárhatják a nettósítási halmazból az eladott hitelderivatíva azon részét, amely nem kerül beszámításra e bekezdés első albekezdésével összhangban, és amely esetében a tényleges névleges összegét magában foglalja a teljes kitettségi mérték.

(4) A (3) bekezdés b) pontja alkalmazásában a „lényegi feltétel” a hitelderivatíva olyan jellemzője, amely releváns annak értékelése szempontjából, beleértve az alárendeltség szintjét, az opcionalitást, a hiteleseményeket, az alapul szolgáló alaptermék-kibocsátót vagy kibocsátók csoportját, és az alapul szolgáló referenciakötelezettségeket vagy kötelezettségcsoportokat, kivéve a hitelderivatíva névleges összegét és hátralévő futamidejét. Két referencianév csak akkor lehet megegyező, ha ugyanarra a jogi személyre utalnak.

(5) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézmények akkor használhatnak egy adott referencianév-csoportra vonatkozóan vásárolt hitelderivatívákat az említett csoporton belüli egyéni referencianevekre vonatkozó eladott hitelderivatívák ellentételezésére, ha az alaptermék-kibocsátók csoportja és az alárendeltség szintje mindkét ügyletben azonos.

(6) Az intézmények nem csökkenthetik az eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét, ha a hitelvédelmet teljeshozam-csereügylettel vásárolják és a kapott nettó összegeket nettó bevételként tartják nyilván, viszont nem tartják nyilván az eladott hitelderivatíva értékében bekövetkező, a beszámítást ellentételező értékromlást az alapvető tőkében.

(7) Referenciakötelezettségek egy csoportjára vonatkozóan vásárolt hitelderivatívák esetében az intézmények csak akkor csökkenthetik az egyes referenciakötelezettségek vonatkozásában eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét a vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges összegével a (3) bekezdésnek megfelelően, ha a vásárolt védelem gazdaságilag egyenértékű azzal, mintha a csoportban szereplő minden egyes kötelezettségre vonatkozóan külön védelmet vásárolnának.

429e. cikk

Értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázati többlete

(1) A 429b. cikk (1) bekezdésével összhangban az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – kitettségértékének kiszámítása mellett az intézményeknek a teljes kitettségi mértékben figyelembe kell venniük az esettől függően az e cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint kiszámított partnerkockázati többletet is.

(2) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre nem vonatkozik a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás, a többletet ügyletenként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

ahol:

E_i^* = a többlet

i = az ügyletet jelölő index;

E_i = az i ügylet keretében a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke; és

C_i = az i ügylet keretében a partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

Az intézmények az E_i^* értékét nullának vehetik, ha E_i a partnernek kölcsönadott készpénz és a kapcsolódó készpénzkövetelésre nem alkalmazható a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítás.

(3) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás vonatkozik, a többletet megállapodásonként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

ahol:

Ei^* = a többlet

i = a nettósítási megállapodást jelölő index;

E_i = azon ügyletek keretében a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke, amelyek az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartoznak; és

C_i = a partnertől kapott azon értékpapírok vagy készpénz valós értéke, amelyek az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartoznak.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a partner kifejezés magában foglalja azon harmadik feleket is, amelyek háromszereplős ügyletek esetében betétben kapnak biztosítékot, és a biztosítékot kezelik.

(5) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmények az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – többletének meghatározására alkalmazhatják a 222. cikkben meghatározott módszert, 20 %-os alsó határt érvényesítve az alkalmazandó kockázati súlyra. Az intézmények azonban csak abban az esetben használhatják ezt a módszert, ha ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő kiszámítására is ezt a módszert alkalmazzák.

(6) Amennyiben a repoügyletek elszámolása az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint eladásként történik, az intézménynek vissza kell írnia az eladással kapcsolatban nyilvántartott valamennyi könyvelési tételt.

(7) Ha az intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügyletben – beleértve a mérlegen kívüli ügyleteket is – két fél között megbízottként jár el, a következő rendelkezések alkalmazandóak az intézmény teljes kitettségi mértékének kiszámítására:

a) ha az intézmény kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal az értékpapír-finanszírozási ügylet egyik felével szemben, és a kártalanítási vagy garanciakötelezettség a fél által kölcsönadott értékpapír vagy készpénz értéke és a hitelfelvevő által nyújtott biztosíték értéke közötti különbségre korlátozódik, az intézmény a teljes kitettségi mértékében az adott esettől függően kizárólag a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően kiszámított többletet veheti figyelembe;

b) ha az intézmény nem vállal kártalanítási vagy garanciakötelezettséget egyik féllel szemben sem, az ügylet nem vehető figyelembe a teljes kitettség mértékében;

c) ha az intézménynek az alapul szolgáló értékpapírral vagy készpénzzel kapcsolatos gazdasági szempontú kitettségének összege az ügyletben meghaladja a többlettel fedezett kitettséget, a teljes kitettségi mértékben azon értékpapír vagy készpénz teljes összegét is figyelembe kell venni, amellyel kapcsolatos kockázatnak ki van téve;

d) ha a megbízottként eljáró intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügylet mindkét felével szemben kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal, az intézménynek a teljes kitettségi mértékét az a), b) és c) pontnak megfelelően, az ügyletben részt vevő minden félre külön ki kell számítania.

429f. cikk

Mérlegen kívüli tételek kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a 111. cikk (1) bekezdésével összhangban kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteket, ide nem értve a hitelderivatívákat, az értékpapír-finanszírozási ügyleteket és a 429d. cikkben említett pozíciókon kívüli mérlegen kívüli tételek kitettségértékét.

Amikor a kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbításához kapcsolódik, a 166. cikk (9) bekezdése alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézmények az egyedi hitelkockázati kiigazítás megfelelő összegével csökkenthetik a mérlegen kívüli tétel hitelkockázatikitettség-egyenértékes összegét. A számításra nulla értékű alsó határ alkalmazandó.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek a 111. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett alacsony kockázatú, mérlegen kívüli tételekre 10 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazniuk.

429g. cikk

Kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a kiegyenlítés határidejéig a mérlegben maradó, szokásos módon történő eladáshoz kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő vételhez kapcsolódó értékpapírokat a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerint eszközként kell kezelniük.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kötési időpont szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, vissza kell írniuk a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések és a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó készpénz-kötelezettségek közötti, az említett szabályozás által megengedett beszámítások összegét. Miután az intézmények visszaírták a számviteli beszámítást, akkor számíthatják be egymással szemben az említett készpénzköveteléseket és készpénz-kötelezettségeket, ha a kapcsolódó, szokásos módon történő eladást és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kiegyenlítés határideje szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, bele kell foglalniuk a teljes kitettségi mértékbe a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó fizetési kötelezettségvállalások teljes névértékét.

Az intézmények csak akkor ellentételezhetik a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó kötelezettségvállalások teljes névleges értékét a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések teljes névleges értékével, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) a szokásos módon történő vételt és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki;

b) a készpénzkövetelésekhez és -kötelezettségekhez kapcsolódóan vásárolt, illetve eladott pénzügyi eszközök értékét az eredménnyel szemben valós értéken jelenítik meg és viszik be az intézmény kereskedési könyvébe.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).”

118. A szöveg a 429g. cikk után a következő szöveggel egészül ki:

„HETEDIK A. RÉSZ
ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

430. cikk
A prudenciális követelményekre és pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatás

(1) Az intézményeknek adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaiknak az alábbiakról:

a) szavatolótőke-követelmények, beleértve a tőkeáttételi mutatót is a 92. cikkben és a hetedik részben meghatározottaknak megfelelően;

b) a 92a. és a 92b. cikkben meghatározott követelményekről, azon intézmények esetében, amelyekre vonatkoznak e követelmények;

c) a 394. cikkben meghatározottak szerinti nagykockázat-vállalások;

d) a 415. cikkben meghatározottak szerinti likviditási követelmények;

e) összesített adatok minden egyes nemzeti ingatlanpiacról a 430a. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;

f) a 2013/36/EU irányelvben foglalt, egységes adatszolgáltatás tárgyát képező követelmények és iránymutatás, kivéve az irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontja szerinti, a kiegészítő adatszolgáltatásra vonatkozó követelményeket;

g) az eszközök megterhelésének szintje, beleértve az eszközterhelés típus szerinti bontását is, úgymint repomegállapodások, értékpapír kölcsönbe adása, értékpapírosított kitettségek vagy kölcsönök.

A 6. cikk (5) bekezdésével összhangban mentesített intézményekre nem alkalmazandó az e cikk első albekezdésének a) pontjában meghatározott, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, egyedi alapon történő adatszolgáltatási kötelezettség.

(2) A nagy méretű intézményeknek az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó adatszolgáltatáson túl, valamint annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok monitorozhassák a tőkeáttételi mutató volatilitását – különösen az adatszolgáltatási referencia-időpontok körüli időszakban – a tőkeáttételi mutató konkrét elemeiről is adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak, mégpedig az adatszolgáltatási időszakra vonatkozó átlagok, valamint az ezen átlagok kiszámítására felhasznált adatok alapján.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett, a prudenciális követelményekre vonatkozó adatszolgáltatáson túlmenően a következő intézményeknek pénzügyi információkat is kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére:

a) azon intézmény, amely az 1606/2002/EK rendelet 4. cikkének hatálya alá tartozik;

b) az összevont (konszolidált) éves beszámolójukat az 1606/2002/EK rendelet 5. cikke b) pontjának alapján, a nemzetközi számviteli standardok szerint készítő hitelintézetek.

(4) Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a szavatolótőkéjüket összevont alapon, a 24. cikk (2) bekezdése alapján a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően megállapító hitelintézetek e cikkel összhangban pénzügyi információkat szolgáltassanak.

(5) A (3) és a (4) bekezdésben említett pénzügyiinformáció-szolgáltatásnak csak azon adatokra kell kiterjednie, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény kockázati profiljáról és az intézmény tevékenységéből fakadó, a pénzügyi szektort vagy a reálgazdaságot érintő rendszerszintű kockázatokról.

(6) Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási követelményeket arányos módon kell alkalmazni, figyelembe véve a (8) bekezdésben említett jelentést és tekintettel az intézmények méretére, összetettségükre, valamint tevékenységük jellegére és kockázati szintjére.

(7) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az 1–4. cikkben említett adatszolgáltatás céljára szolgáló egységes adatszolgáltatási formátumokat és táblákat, a táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszertant, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint az alkalmazandó fogalommeghatározásokat és információtechnológiai megoldásokat.

Az ilyen végrehajtás-technikai standardokban foglalt új adatszolgáltatási követelmények a hatálybalépésüktől számított hat hónapnál korábban nem alkalmazhatók.

A (2) bekezdés alkalmazása céljából a végrehajtás-technikai standardokban meg kell határozni, hogy a tőkeáttételi mutató mely összetevőivel kapcsolatban kell napvégi és hónap végi értékek felhasználásával adatot szolgáltatni. E célból az EBH-nak mindkét alábbi tényezőt figyelembe kell vennie:

a) milyen nagy mértékben befolyásolhat egy adott összetevőt az, ha az ügyletek volumene időlegesen jelentős mértékben csökken, alulreprezentálttá téve a túlzott tőkeáttételi kockázatot az adott adatszolgáltatási referenciaidőpontban;

b) nemzetközi szintű fejlemények és megállapítások.

Az EBH-nak az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak, kivéve az alábbiakat:

a) a tőkeáttételi mutató, amelyet … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig kell benyújtani;

b) a 92a. és a 92b. cikkben meghatározott kötelezettségek, amelyeket … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig kell benyújtani.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(8) Az EBH-nak e bekezdéssel összhangban értékelnie kell az (EU) 2014/680 bizottsági végrehajtási rendeletben* megállapított adatszolgáltatási kötelezettségek költségeit és előnyeit, továbbá megállapításairól … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig jelentésben tájékoztatnia kell a Bizottságot. Ezt az értékelést különösen a kis méretű és nem összetett intézmények vonatkozásában kell elvégezni. E célok érdekében a jelentésben az EBH-nak:

a) méretük, összetettségük és tevékenységük jellege és kockázati szintje alapján kategóriákba kell sorolnia az intézményeket;

b) a következő elvek figyelembevételével fel kell mérnie az egyes intézménykategóriák által a vonatkozó időszakban az (EU) 2014/680 bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeknek való megfeleléssel összefüggésben viselt adatszolgáltatási költségeket:

i. az adatszolgáltatási költségeket a vonatkozó időszakban az adatszolgáltatási költségeknek az intézmény összköltségeihez viszonyított arányaként kell kifejezni;

ii. az adatszolgáltatási költségeknek magukban kell foglalniuk mindazon kiadásokat, amelyek az adatszolgáltatási rendszerek létrehozásával és folyamatos működtetésével kapcsolatosak, ideértve többek között a személyzeti és informatikai kiadásokat és a jogi, számviteli, könyvvizsgálati és tanácsadási szolgáltatásokkal kapcsolatos kiadásokat;

iii. a vonatkozó időszak azokat éves időszakokat jelenti, amelyek során az intézményeknél adatszolgáltatási költségek merültek fel a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítésének előkészítésével és az adatszolgáltatási rendszerek működtetésének folyamatos biztosításával kapcsolatban;

c) értékelnie kell, hogy az egyes intézménykategóriák által viselt adatszolgáltatási költségek arányban álltak-e azokkal az előnyökkel, amelyek az adatszolgáltatási követelmények prudenciális felügyelet céljára történő teljesítéséből származnak;

d) értékelnie kell az adatszolgáltatási követelmény csökkentésének a költségekre és a felügyelet hatékonyságára gyakorolt hatását; valamint

e) ajánlásokat kell kibocsátania arra vonatkozóan, hogy miként lehetne legalább a kis méretű és nem összetett intézmények esetében csökkenteni az adatszolgáltatási követelményeket, és e célból az EBH-nak a költségek várható legalább 10 %-os, de ideális esetben akár 20 %-os átlagos csökkentését kell kitűznie célul. Az EBH-nak különösen azt kell értékelnie, hogy:

i. el lehet-e tekinteni az (1) bekezdés g) pontjában említett adatszolgáltatási követelményektől az olyan, kis méretű és nem összetett intézmények esetében, amelyek eszközmegterhelése adott küszöbérték alatt volt;

ii. lehet-e csökkenteni az adatszolgáltatásnak az (1) bekezdés a), c) és g) pontjában előírt gyakoriságát a kis méretű és nem összetett intézmények esetében.

Az EBH-nak ehhez a jelentéshez csatolnia kell a (7) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

(9) Az illetékes hatóságoknak konzultációt kell folytatniuk az EBH-val arról, hogy a (3) és (4) bekezdésben említettektől eltérő intézmények is kötelesek-e a (3) bekezdésnek megfelelően összevont alapon pénzügyi információkat szolgáltatni, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az érintett intézmények még nem összevont alapon jelentenek;

b) az érintett intézmények a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli szabályozás hatálya alá tartoznak;

c) a pénzügyi adatszolgáltatást szükségesnek ítélik ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény tevékenységének kockázati profiljáról és az intézmény tevékenységéből fakadó, a pénzügyi szektort vagy a reálgazdaságot érintő rendszerszintű kockázatokról.

Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az első albekezdésben említett intézmények által az ott megadott célból használandó formátumok és táblák meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Ha valamely illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy bizonyos, a (7) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokban nem szereplő információk is szükségesek az (5) bekezdésben említett célok eléréséhez, akkor értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t arról, hogy melyek azok a további információk, amelyeket úgy ítél meg, hogy azokat szükséges beilleszteni az említett bekezdés értelmében kidolgozandó végrehajtás-technikai standardokba v.

(11) Az illetékes hatóságok mentesítést adhatnak azon követelmény alól, hogy az ezen cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott adatszolgáltatási táblák szerinti adatpontok valamelyikét be kelljen nyújtani, amennyiben azon adatpontok kitöltésével párhuzamos adatszolgáltatás valósulna meg. Ezen összefüggésben azon adatpontok esetében valósul meg párhuzamos adatszolgáltatás, amelyek az adatszolgáltatási táblák összegyűjtésén kívül, egyéb módon már az illetékes hatóságok rendelkezésére állnak, ideértve azt is, amikor ezeket az adatpontokat az illetékes hatóságok számára már elérhető, különböző formátumú és granularitású adatokból ki lehet nyerni; az illetékes hatóságok csak akkor biztosíthatják az ebben a bekezdésben említett mentességet, ha az ilyen alternatív módon kapott, összeállított vagy összesített adatok megegyeznek azokkal az adatpontokkal, amelyeket egyébként a vonatkozó végrehajtás-technikai standardok értelmében közölni kell.

Az adatszolgáltatási követelmények csökkentése érdekében az illetékes hatóságoknak, a szanálási hatóságoknak és a kijelölt hatóságoknak használniuk kell az adatcsere összes lehetőségét. A 2013/36/EU irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában az információcsere és szakmai titoktartás tekintetében meghatározott rendelkezéseket alkalmazni kell.

430a. cikk

Egyedi adatszolgáltatási kötelezettségek

(1) Az intézményeknek a következő aggregált adatokat kell jelenteniük évente az illetékes hatóságoknak minden egyes nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitettséggel rendelkeznek:

a) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összegig és a piaci érték 80 %-a vagy a jelzálog-hitelbiztosítéki érték 80 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve, ha a 124. cikk (2) bekezdése alapján másképpen határoznak;

b) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben lakóingatlannal fedezettként kezelt részéig;

c) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben lakóingatlannal fedezettként kezelt részéig;

d) az olyan kitettségekből eredő veszteség, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a jelzáloggal terhelt összeg és a piaci érték 50 %-a vagy a jelzálog hitelbiztosítéki érték 60 %-a közül az alacsonyabb összegig; kivéve, ha a 124. cikk (2) bekezdése alapján másképpen határoznak;

e) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezettként kezelt részéig;

f) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik a 124. cikk (1) bekezdése szerint a kitettség teljes mértékben kereskedelmi ingatlannal fedezettként kezelt részéig.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat az érintett intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának kell jelenteni. Ha egy intézménynek egy másik tagállamban is van fióktelepe, az említett fióktelepre vonatkozó adatokat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak is jelenteni kell. Az Unión belüli minden olyan ingatlanpiac vonatkozásában, ahol az érintett intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell adatot szolgáltatni.

(3) Az illetékes hatóságok évente összesített alapon közzéteszik az (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott adatokat, a múltbeli adatokkal együtt, ha azok elérhetők. Az illetékes hatóságnak egy másik tagállami illetékes hatósága vagy az EBH kérésére részletesebb információval kell szolgálnia az adott illetékes hatóság vagy az EBH részére az adott tagállam lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-piacainak állapotáról.

430b. cikk

A piaci kockázatra vonatkozó konkrét adatszolgáltatási követelmények

(1) A 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától azok az intézmények, amelyek nem teljesítik vagy a 94. cikk (1) bekezdésében, vagy a 325a. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeket, minden olyan kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciójuk tekintetében, amelyek devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak vannak kitéve, kötelesek adatot szolgáltatni a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszer alkalmazásán alapuló számítás eredményeikről, mégpedig a 92. cikk (3) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és c) pontjában meghatározott kötelezettségek szerinti adatszolgáltatással megegyező alapon.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325c. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott számításokról a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett minden kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozícióból álló portfólió tekintetében.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében megállapított követelményen túlmenően, a 325bd. cikk (7) bekezdésében, a 325be. cikk (3) bekezdésében, a 325bf. cikk (9) bekezdésében és a 325bg. cikk (4) bekezdésében említett legutóbbi szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől számított hároméves időszak végétől kezdődően az intézmények adatot szolgáltatnak a harmadik rész IV. címének 1b. fejezetében meghatározott alternatív belső modell alkalmazásán alapuló számítás eredményeiről az azon kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók tekintetében, amelyek esetében a 325az. cikknek megfelelően az illetékes hatóságoktól engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására, mégpedig a 92. cikk (3) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és c) pontjában meghatározott kötelezettségek szerinti adatszolgáltatással megegyező alapon.

(4) A e cikk (3) bekezdésében előírt adatszolgáltatási követelmény alkalmazása céljából az intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjában és b) pontjának i. és ii. alpontjában meghatározott számításokról, valamint minden olyan kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíciójuk tekintetében, amelyek a kereskedelmi részlegekhez rendelt devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak vannak kitéve, amelyek esetében a 325az. cikkel összhangban az illetékes hatóságoktól engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására.

(5) Az intézmények a csoporton belül alkalmazhatják az (1) és a (3) bekezdésben foglalt módszerek kombinációját, amennyiben az (1) bekezdésben említett módszer szerinti számítás nem haladja meg a teljes számítás 90 %-át. Az intézmények egyebekben kötelesek az (1) bekezdésben említett módszert alkalmazni minden olyan kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíciójuk tekintetében, amelyek devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak vannak kitéve.

(6) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az egységes adatszolgáltatási táblákat, a táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszertant, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint az e cikkben említett adatszolgáltatáshoz alkalmazandó fogalommeghatározásokat és informatikai megoldásokat.

Az ilyen végrehajtás-technikai standardokban foglalt új adatszolgáltatási követelmények a hatálybalépésüktől számított hat hónapnál korábban nem alkalmazhatók. Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 30-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadja.

430c. cikk

Az integrált adatszolgáltatási rendszerre vonatkozó megvalósíthatósági jelentés

(1) Az EBH-nak jelentést kell készítenie egy a statisztikai adatok, a szanálási adatok és a prudenciális adatok gyűjtésére szolgáló egységes és integrált rendszer kifejlesztésének megvalósíthatóságáról, és ennek eredményéről … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig tájékoztatnia kell a Bizottságot.

(2) A megvalósíthatósági jelentés elkészítése során az EBH-nak be kell vonnia az illetékes hatóságokat, valamint azokat a szanálási hatóságokat, amelyek a betétbiztosítási rendszerekért felelősek, és különösen a KBER-t. A jelentés elkészítése során figyelembe kell venni a KBER által az integrált adatgyűjtés kérdéseivel kapcsolatosan eddig végzett munkát; a jelentésnek átfogó költség-haszon elemzésen kell alapulnia, és legalább az alábbiakat magában kell foglalnia:

a) az illetékes hatóságok által a hatáskörükön belül gyűjtött aktuális adatok mennyiségének és körének, valamint azok eredetének és granularitásának áttekintése;

b) az összegyűjtendő adatok szabványos szótárának létrehozása, annak érdekében, hogy közelíteni lehessen az adatszolgáltatási követelményeket a rendszeres jelentéstételi kötelezettségek tekintetében, valamint hogy elkerülhetőek legyenek a felesleges magyarázatkérések;

c) az integrált adatszolgáltatási rendszer fejlesztésével és megvalósításával foglalkozó, legalább az EBH és a KBER képviselőit magában foglaló vegyes bizottság létrehozása;

d) az integrált adatszolgáltatási rendszer egy központi adatgyűjtő pontjának – és ezzel összefüggésben az összegyűjtött adatok szigorúan bizalmas kezelésének, a szigorú azonosításnak és a rendszerhez való hozzáférési jogosultságok szigorú kezelésének, valamint a kiberbiztonságnak a garantálását célzó követelményeknek – a megvalósíthatósága és esetleges megtervezése; egy ilyen központi adatgyűjtő pont:

i. magában foglalhatna egy, az összes begyűjtött statisztikai adatot, szanálási adatot és prudenciális adatot, az adott intézményeknek megfelelő granularitással és adatszolgáltatási gyakorisággal tartalmazó központi nyilvántartást, amelynek adatai a szükséges időközönként frissülnének;

ii. kapcsolattartó pontként szolgálhatna az illetékes hatóságok számára, ahol azok fogadják, feldolgozzák és összesítik az adatigényléseket, és ahol az igényléseket össze lehet vetni a már begyűjtött adatokkal, így az illetékes hatóságok gyorsan hozzáférhetnek a kért információkhoz;

iii. további támogatást nyújthatna az illetékes hatóságoknak az adatigénylések intézményekhez való továbbításában és az igényelt adatot rögzíthetné a központi adatnyilvántartásban;

iv. koordináló szerepet tölthetne be az információk és adatok illetékes hatóságok közötti cseréje tekintetében; és

v. tekintetbe venné az illetékes hatóságok eljárásait és folyamatait, és azokat egy szabványos rendszerbe vezetné át.

(3) A Bizottság legkésőbb egy évvel az e cikkben említett jelentés közzététele után – adott esetben és tekintetbe véve az EBH megvalósíthatósági jelentését – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az adatszolgáltatási követelményekre vonatkozó egységes és integrált jelentéstételi rendszer létrehozásáról.”

---

* A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1.o.).”

119. A nyolcadik rész helyébe a következő szöveg lép:

„NYOLCADIK RÉSZ
AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTALI NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

I. CÍM
ÁLTALÁNOS ELVEK

431. cikk
Nyilvánosságra hozatali követelmények és szabályok

(1) Az intézményeknek az ebben a címben meghatározott rendelkezésekkel összhangban nyilvánosságra kell hozniuk a II. és III. címben említett információkat, figyelemmel a 432. cikkben említett kivételekre.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyeknek az illetékes hatóságok a harmadik rész szerint engedélyezték az e rész III. címében említett eszközök és módszerek alkalmazását, nyilvánosságra kell hozniuk az ott meghatározott információkat.

(3) A vezető testületnek vagy felsővezetésnek hivatalos szabályokat kell elfogadnia az e részben megállapított nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében, és belső eljárásokat, rendszereket és kontrollokat kell létrehoznia és fenntartania annak ellenőrzésére, hogy az intézmények általi nyilvánosságra hozatal megfelelő-e és eleget tesz-e az ebben a részben meghatározott követelményeknek. A vezető testület vagy felsővezetés legalább egy tagjának írásban nyilatkoznia kell arról, hogy az érintett intézmény a hivatalos szabályoknak és belső eljárásoknak, rendszereknek és kontrolloknak megfelelően teljesítette az ebben a részben előírt nyilvánosságra hozatali kötelezettségét. Az írásbeli nyilatkozatot és az intézmény által a nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében elfogadott hivatalos szabályok legfontosabb elemeit szerepeltetni kell az intézmény által nyilvánosságra hozott tájékoztatásban.

Az e résznek megfelelően nyilvánosságra hozandó információkat ugyanolyan mélységű belső ellenőrzésnek kell alávetni, mint a pénzügyi beszámoló részét képező gazdálkodási jelentést.

Az intézményeknek szabályokkal kell rendelkezniük annak ellenőrzésére is, hogy a nyilvánosságra hozott információk átfogó képet nyújtanak-e kockázati profiljukról a piaci szereplőknek. Ha az intézmények azt állapítják meg, hogy az e részben előírtak szerint nyilvánosságra hozandó információk nem adnak átfogó képet a kockázati profiljukról a piaci szereplőknek, úgy az e rész alapján nyilvánosságra hozandó információt kiegészítő információkat is közzé kell tenniük. Mindazonáltal csak olyan információk nyilvánosságra hozatala írható elő az intézményeknek, amelyek lényegesek és a 432. cikkben említettek szerint nem minősülnek védett vagy bizalmas információnak.

(4) Minden mennyiségi közzétételt olyan minőségi szöveges és egyéb kiegészítő információknak kell kísérnie, amelyekre a felhasználóknak szüksége lehet a mennyiségi közzétételek megértéséhez, és e kiegészítő információkban utalni kell mindenekelőtt azokra a jelentős változásokra, amelyek az adott közzétételben az előzőekben nyilvánosságra hozott információkhoz képest következtek be.

(5) Az intézményeknek a kkv-k és más, hitelkérelmet benyújtó társaságok részére – kérésre írásban is – tájékoztatást kell adniuk a minősítési döntéseikkel kapcsolatban. E tájékoztatás adminisztratív költségeinek arányban kell állniuk a hitel összegével.

432. cikk

Nem lényeges, védett és bizalmas információk

(1) Az intézmények – a 435. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 437. cikkben és a 450. cikkben előírtak kivételével – eltekinthetnek a II. és III. címben felsorolt egy vagy több tétel nyilvánosságra hozatalától, amennyiben a nyilvánosságra hozandó információ nem minősül lényegesnek.

Egy információt akkor kell a nyilvánosságra hozatal szempontjából lényegesnek tekinteni, ha annak elhagyása vagy téves közlése megváltoztathatja vagy befolyásolhatja az adott információra gazdasági döntéshozatal céljából támaszkodó felhasználó értékelését vagy döntését.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást kell kiadnia arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a lényegesség elvét.

(2) Az intézmények – a 437. és a 450. cikkben előírtak kivételével – akkor is eltekinthetnek a II. és III. címben említett egy vagy több információ nyilvánosságra hozatalától, ha azok e bekezdés értelmében védettnek vagy bizalmasnak tekintett információkat tartalmaznak.

Egy információt akkor kell az intézmények szempontjából védettnek tekinteni, ha annak nyilvánosságra hozatala gyengítené a versenypozíciójukat. A védett információk közé tartozhatnak a termékekkel vagy rendszerekkel kapcsolatos olyan információk is, amelyeknek a versenytársak tudomására jutása csökkentené az intézmények e termékekben és rendszerekben lévő befektetéseinek értékét.

Egy információt akkor kell bizalmasnak tekinteni, ha az adott intézményt ügyfelekkel vagy egyéb partnerekkel fennálló kapcsolatok arra kötelezik, hogy az adott információt bizalmasan kezelje.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást kell kiadnia arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a védett információ és a bizalmas információ fogalmát.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett intézménynek a nyilvánosságra hozatal keretében nyilatkoznia kell arról, hogy bizonyos információkat nem hoz nyilvánosságra, valamint ismertetnie kell az azok nyilvánosságra hozatalától való eltekintés okát, és általános információkkal kell szolgálnia a nyilvánosságra hozatali követelmény tárgyáról, kivéve ha ez a tárgy maga is védettnek vagy bizalmasnak minősül.

433. cikk

A nyilvánosságra hozatal gyakorisága és köre

Az intézményeknek az információk II. és III. címben előírt nyilvánosságra hozatalát a 433a, a 433b. és a 433c. cikkben meghatározott módon kell elvégezniük.

Az éves nyilvánosságra hozatalt ugyanazon a napon – vagy e nap után a lehető leghamarabb – kell elvégezni, amikor az intézmények közzéteszik pénzügyi kimutatásaikat.

A féléves és negyedéves nyilvánosságra hozatalt ugyanazon a napon – vagy e nap után a lehető leghamarabb – kell elvégezni, amikor az intézmények adott esetben nyilvánosságra hozzák a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi beszámolójukat.

Az információk e részben előírt nyilvánosságra hozatalának és a vonatkozó pénzügyi kimutatások nyilvánosságra hozatalának időpontja közötti bármilyen eltérésnek észszerűnek kell lennie, és a késedelem semmiképpen sem lépheti túl az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 106. cikke alapján meghatározott időkeretet.

433a. cikk

Nagy méretű intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A nagy méretű intézményeknek az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a következő helyeken említett információkat félévente:

i. a 437. cikk a) pontja;

ii. a 438. cikk e) pontja;

iii. a 439. cikk e)–l) pontja;

iv. a 440. cikk;

v. a 442. cikk c), e), f) és g) pontja;

vi. a 444. cikk e) pontja;

vii. a 445. cikk;

viii. a 448. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja;

ix. a 449. cikk j)–l) pontja;

x. a 451. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja;

xi. a 451a. cikk (3) bekezdése;

xii. a 452. cikk g) pontja;

xiii. a 453. cikk f)–j) pontja;

xiv. a 455. cikk d), e) és g) pontja;

c) a következő helyeken említett információkat negyedévente:

i. a 438. cikk d) és h) pontja;

ii. a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

iii. a 451a. cikk (2) bekezdése.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő olyan nagy méretű intézményeknek, amelyek nem tőzsdén jegyzett intézmények, az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(3) Azon nagy méretű intézmények, amelyek a 92a. vagy a 92b. cikk hatálya alá tartoznak, a 437a. cikkben előírt információkat félévente kell nyilvánosságra hozniuk, a 447. cikk h) pontjában említett fő mérőszámok kivételével, melyeket negyedévente kell nyilvánosságra hozniuk.

433b. cikk

Kis méretű és nem összetett intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A kis méretű és nem összetett intézményeknek a lent említett információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a következő gyakorisággal:

a) a következő helyeken említett információkat évente:

i. a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

ii. a 438. cikk d) pontja;

iii. a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d), h), i) és j) pontja;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett kis méretű és nem összetett intézményeknek a 447. cikkben említett fő mérőszámokat évente nyilvánosságra kell hozniuk.

433c. cikk

Egyéb intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A 433a. vagy a 433b. cikk hatálya alá nem tartozó intézményeknek az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(2) E (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett egyéb intézményeknek a következő helyeken említett információkat évente kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

b) a 435. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja;

c) a 437. cikk a) pontja;

d) a 438. cikk c) és d) pontja;

e) a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

f) a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d) és h)–k) pontja.

434. cikk

A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Az intézményeknek a II. és III. címben előírt minden információt elektronikus formátumban és egyetlen kommunikációs eszközön keresztül vagy egy helyen kell nyilvánosságra hozniuk. Az egyetlen kommunikációs eszköznek vagy helynek egy olyan önálló dokumentumnak kell lennie, amely a prudenciális információk könnyen hozzáférhető forrásaként szolgál az ilyen információk felhasználói számára, vagy az intézményeknek a nyilvánosságra hozandó információt tartalmazó pénzügyi kimutatásaiban vagy pénzügyi beszámolóiban foglalt vagy azokhoz csatolt olyan különálló szakasznak, amelyet az említett felhasználók könnyen azonosíthatnak.

(2) Az intézményeknek honlapjukon, vagy honlap hiányában bármely egyéb megfelelő helyen elérhetővé kell tenniük az e rész szerint nyilvánosságra hozott információk archív állományát. Ezt az archív állományt hozzáférhetővé kell tenni, mégpedig az intézmények pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra.

434a. cikk

A nyilvánosságra hozatal egységes formátumai

Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a II. és III. címben előírt nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes nyilvánosságra hozatali formátumok és a kapcsolódó utasítások meghatározása céljából.

Ezeknek az egységes formátumoknak kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell nyújtaniuk az említett információk felhasználói számára, hogy értékelni tudják az intézmények kockázati profilját és azt, hogy milyen mértékben felelnek meg az első–hetedik részben meghatározott követelményeknek. Az információk összehasonlíthatóságának elősegítése érdekében arra kell törekedni, hogy a végrehajtás-technikai standardok fenntartsák a nyilvánosságra hozatali formátumok és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok közötti konzisztenciát.

Amennyiben lehetséges, az egységes formátumnak táblázatos formát kell jelentenie.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 12 hónap]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

II. CÍM

AZ ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL TECHNIKAI KRITÉRIUMAI

435. cikk

A kockázatkezelési célkitűzések és szabályok nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek minden egyes kockázati kategória tekintetében – így az e címben említett kockázatok tekintetében is – nyilvánosságra kell hozniuk a kockázatkezelési célkitűzéseiket és szabályaikat. A nyilvánosságra hozott információknak ki kell terjedniük az alábbiakra:

a) az adott kockázati kategóriák kezelésére szolgáló stratégiák és folyamatok;

b) a releváns kockázatkezelési részleg szerkezeti és szervezeti felépítése, beleértve a felhatalmazásának alapjára, hatásköreire és elszámoltathatóságára vonatkozó információkat az intézmény létesítő és irányítási dokumentumainak megfelelően;

c) a kockázatjelentési és -mérési rendszerek hatóköre és jellege;

d) a kockázat mérséklésére és fedezésére vonatkozó szabályok, valamint a kockázatmérséklés és -fedezés folyamatos hatékonyságának monitorozását szolgáló stratégiák és folyamatok;

e) a vezető testület által jóváhagyott nyilatkozat az érintett intézmény kockázatkezelési rendszerének megfelelőségéről, amely biztosítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az alkalmazott kockázatkezelési rendszerek az intézmény profilját és stratégiáját tekintve megfelelőek;

f) a vezető testület által jóváhagyott összefoglaló kockázati nyilatkozat, amely röviden bemutatja az érintett intézménynek az általa alkalmazott üzleti stratégiához kapcsolódó általános kockázati profilját; e nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:

i. a főbb arányszámok és mutatók, átfogó képet nyújtva a külső érdekelt feleknek az intézmény kockázatkezeléséről, azt is beleértve, hogy milyen kölcsönhatásban van az intézmény kockázati profilja a vezető testület által meghatározott kockázati toleranciával;

ii. olyan, csoporton belüli ügyletekre és kapcsolt felekkel kötött ügyletekre vonatkozó információk, amelyek lényeges hatással lehetnek a konszolidált csoport kockázati profiljára.

(2) Az intézményeknek az irányítási intézkedésekre vonatkozóan a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a vezető testület tagjai által betöltött igazgatósági tisztségek száma;

b) a vezető testület tagjainak kiválasztására vonatkozó munkaerő-felvételi politika és a tagok szakértelme, képességei és tapasztalata;

c) a vezető testület tagjainak kiválasztása tekintetében érvényesítendő diverzitási politika, az abban meghatározott célkitűzések és vonatkozó célszámok, valamint e célkitűzések és célszámok megvalósulásának a mértéke;

d) információk arra vonatkozóan, hogy az intézmény létrehozott-e különálló kockázatkezelési bizottságot, és a kockázatkezelési bizottság eddigi üléseinek száma;

e) annak leírása, hogy a kockázatokra vonatkozó információk hogyan jutnak el a vezető testülethez.

436. cikk

A hatályra vonatkozó információk nyilvánosságra hozatala

Az e rendelet hatályának vonatkozásában az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az intézmény neve, amelyre e rendelet vonatkozik;

b) az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban készített összevont pénzügyi kimutatások és az első rész II. címének 2. és 3. szakasza szerinti szabályozói konszolidáció követelményeinek megfelelően készített összevont pénzügyi kimutatások egyeztetése; az említett egyeztetésben ismertetni kell a számviteli és szabályozói konszolidáció hatóköre közötti különbségeket, valamint a szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó jogi személyeket, amennyiben az nem egyezik meg a számviteli konszolidáció hatókörével; e szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó jogi személyek ismertetése során be kell mutatni a szabályozói konszolidáció módszerét – amennyiben az eltér a számviteli konszolidációra alkalmazott módszertől –, le kell írni, hogy az említett jogi személyek teljes vagy arányos konszolidáció alá tartoznak-e, és hogy az ilyen jogi személyekben lévő részesedést levonják-e a szavatolótőkéből;

c) az első rész II. címének 2. és 3. szakasza szerinti szabályozói konszolidáció követelményeinek megfelelően készített összevont pénzügyi kimutatásokban szereplő eszközök és források bemutatása az ebben a részben említett kockázati típusok szerinti bontásban;

d) a konszolidációnak az első rész II. címe 2. és 3. szakaszában meghatározott szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó pénzügyi kimutatásokban szereplő könyv szerinti értékek és a szabályozási célból alkalmazott kitettségérték közötti eltérések fő forrásait feltáró egyeztetés, ezen egyeztetés bemutatását ki kell egészíteni az eltérések fő forrásaira vonatkozó kvalitatív információkkal;

e) a kereskedési könyvön belüli és azon kívüli olyan kitettségek vonatkozásában, amelyeket a 34. cikknek és a 105. cikknek megfelelően korrigáltak, az intézmény által elvégzett prudenciális értékelési korrekció egyes elemeihez tartozó összegek, kockázati típusok szerinti bontásban, valamint külön-külön a kereskedési könyvben szereplő és az azon kívüli pozíciók alkotóelemei;

f) a szavatolótőke azonnali átadásának vagy kötelezettségek anyavállalat és leányvállalatai közötti visszafizetésének aktuális vagy várható lényeges gyakorlati vagy jogi akadályai;

g) az az aggregált összeg, amennyivel a tényleges szavatolótőke kevesebb a konszolidációba nem bevont valamennyi leányvállalat számára előírtnál, és ezen leányvállalatok megnevezése;

h) adott esetben azok a körülmények, amelyek esetén alkalmazzák a 7. cikkben említett eltérést vagy a 9. cikkben meghatározott egyedi konszolidációs módszert.

437. cikk

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a szavatolótőkéjük vonatkozásában a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemek, a kiegészítő alapvető tőkeelemek, a járulékos tőkeelemek, valamint a 32–36., az 56., a 66. és a 79. cikk szerint az intézmény szavatolótőkéjére alkalmazott szűrők és levonások, továbbá az intézmény auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő mérleg teljes körű egyeztetése;

b) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok főbb jellemzőinek leírása;

c) az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljes körű leírása;

d) külön-külön az alábbiak jellemzői és összege:

   i. a 32–35. cikk szerint alkalmazott valamennyi prudenciális szűrő;

   ii. a 36., az 56. és a 66. cikkel összhangban levont tételek;

   iii. a 47., a 48., az 56., a 66. és a 79. cikkel összhangban le nem vont tételek;

e) a szavatolótőke kiszámítása során e rendelettel összhangban alkalmazott valamennyi korlátozás, valamint azon instrumentumok, prudenciális szűrők és levonások leírása, amelyekre ezek a korlátozások vonatkoznak;

f) a tőkemegfelelési mutatók számítási alapjának részletes magyarázata, ha ezeket a tőkemegfelelési mutatókat az e rendeletben előírt alaptól eltérő alapon meghatározott szavatolótőke-elemek felhasználásával számították ki.

437a. cikk

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek nyilvánosságra hozatala

Azon intézmények, amelyek a 92a. vagy 92b. cikk hatálya alá tartoznak, a szavatolótőkéjük és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik tekintetében a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) szavatolótőkéjük és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik összetétele, azok lejárata és főbb jellemzői;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a hitelezők hierarchiájában elfoglalt helye;

c) a 72b. cikkben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok egyes kibocsátásainak teljes összege és az említett kibocsátások azon összege, amely a 72b. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott korlátokon belül a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek között szerepel;

d) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, be nem számított leírható, illetve átalakítható kötelezettségek teljes összege.

438. cikk

Szavatolótőke-követelmények és kockázattal súlyozott kitettségértékek nyilvánosságra hozatala

Az e rendelet 92. cikkében, valamint a 2013/36/EU irányelv 73. cikkében és 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított követelményeknek való megfelelésük tekintetében az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) összefoglaló azon módszereikről, amelyek annak értékelésére szolgálnak, hogy a belső tőkéjük megfelelő-e az aktuális és jövőbeli tevékenységek alátámasztásához;

b) a kiegészítő szavatolótőke-követelmények összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok tekintetében;

c) az érintett illetékes hatóság kérésére az intézmény belső tőkemegfelelés-értékelési eljárásának az eredménye;

d) a kockázattal súlyozott teljes kitettségi mérték és a 92. cikk szerint meghatározott, ennek megfelelő teljes szavatolótőke-követelmény, a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy alsó korlátot alkalmaznak a tőkére, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;

e) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek, valamint a kapcsolódó várható veszteségek a speciális hitelezésnek a 153. cikk (5) bekezdése 1. táblázatában említett minden egyes kategóriájára vonatkozóan, a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek a 155. cikk (2) bekezdésében meghatározott részvényjellegű kitettségek kategóriáira vonatkozóan;

f) biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holdingtársaságban lévő szavatolótőke-instrumentumok kitettségértéke és kockázattal súlyozott kitettségértéke, amelyet az intézmények nem vonnak le szavatolótőkéjükből a 49. cikknek megfelelően, amikor tőkekövetelményüket egyedi, szubkonszolidált vagy összevont alapon számítják ki;

g) a pénzügyi konglomerátumnak a 2002/87/EK irányelv 6. cikkével és az említett irányelv I. mellékletével összhangban számított kiegészítő szavatolótőke-követelménye és tőkemegfelelési mutatója, ha az említett mellékletben meghatározott 1. vagy 2. módszert alkalmazzák;

h) az aktuális nyilvánosságra hozatali időszak és az azt közvetlenül megelőző nyilvánosságra hozatali időszak kockázattal súlyozott kitettségértékei közötti, belső modellek alkalmazásából eredő eltérések, beleértve az eltéréseket magyarázó fő tényezők ismertetését.

439. cikk

Partnerkockázati kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a harmadik rész II. címének 6. fejezetében említett partnerkockázati kitettségük vonatkozásában:

a) azoknak a módszereknek a leírása, amelyek alkalmazásával a partnerkockázati kitettségekhez belső tőke- és hitelezési határértékeket rendelnek, beleértve az említett határértékeknek a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez való hozzárendelésére használt módszereket;

b) a garanciákhoz és egyéb hitelkockázat-mérséklő eszközökhöz kapcsolódó szabályzatok, például a biztosítékok bevonására és hiteltartalékok létrehozására vonatkozó szabályok leírása;

c) a 291. cikkben meghatározott, általános rossz irányú kockázatokra és egyedi rossz irányú kockázatokra vonatkozó szabályok leírása;

d) az intézmény által abban az esetben nyújtandó biztosíték összege, ha a hitelminősítése romlana;

e) kapott és nyújtott elkülönített és nem elkülönített biztosítékok összege biztosítéktípusonként, tovább bontva a származtatott ügyletekhez és az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez használt biztosítékok szerint;

f) származtatott ügyletek esetében a kitettség értéke a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerek szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását megelőzően és azt követően, az alkalmazott módszertől függően, valamint a kapcsolódó kockázati kitettség összege, az alkalmazandó módszerek szerinti bontásban;

g) értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében a kitettség értéke a harmadik rész II. címének 4. és 6. fejezetében meghatározott módszerek szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását megelőzően és azt követően, az alkalmazott módszertől függően, valamint a kapcsolódó kockázati kitettség összege, az alkalmazandó módszerek szerinti bontásban;

h) a hitelértékelési korrekciós kockázatokkal kapcsolatos tőkekövetelmény vonatkozásában a kitettségek értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, valamint a kapcsolódó kockázati kitettségek, a harmadik rész VI. címe szerinti egyes módszerek szerinti bontásban;

i) a központi szerződő felek felé fennálló kitettségek és a kapcsolódó kockázati kitettségek értéke a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakasza alkalmazásában, külön az elfogadott és a nem elfogadott központi szerződő felek tekintetében, a kitettségek típusai szerinti bontásban;

j) a hitelderivatíva-ügyletek névleges összegei és valós értéke; a hitelderivatíva-ügyleteket terméktípusok szerint kell lebontani; az egyes terméktípusokon belül a hitelderivatíva-ügyleteket tovább kell bontani vásárolt hitelkockázati fedezet és eladott hitelkockázati fedezet szerint;

k) az alfa becslése, ha a 284. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság engedélyezte az intézmény számára, hogy saját becslései szerinti alfa-értéket alkalmazzon;

l) külön a 444. cikk e) pontja, valamint a 452. cikk g) pontja szerint nyilvánosságra hozandó információk;

m) a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4–5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézmények esetében mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységüknek a 273a. cikk – esettől függően – (1) vagy (2) bekezdésével összhangban kiszámított volumene.

Amennyiben valamely tagállam központi bankja biztosítéki csereügylet formájában likviditási támogatást nyújt, az illetékes hatóság mentesítést adhat az intézmények részére az első albekezdés d) és e) pontjában foglalt követelmények teljesítése alól, amennyiben ez az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ott említett információk nyilvánosságra hozatala felfedné azt, hogy a rendkívüli likviditási segítséget nyújtottak. E célokra az illetékes hatóságnak megfelelő küszöbértékeket és objektív kritériumokat kell meghatároznia.

440. cikk

Anticiklikus tőkepufferek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében említett anticiklikus tőkepuffer-követelménynek való megfelelésükkel kapcsolatban:

a) az anticiklikus tőkepufferük kiszámításának alapjául használt hitelkockázati kitettségeik összegeinek és kockázattal súlyozott kitettségértékeinek földrajzi eloszlása;

b) intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük összege.

441. cikk

A globális rendszerszintű jelentőség mutatóinak nyilvánosságra hozatala

A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében említett meghatározási módszer alapján a pontszámuk megállapításához használt mutatók értékeit.

442. cikk

Hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségeikkel kapcsolatban:

a) a „késedelmes” és az „értékvesztett” fogalmának az általuk számviteli célra használt fogalommeghatározása és hatálya, valamint adott esetben a „késedelmes” és „értékvesztett” számviteli és szabályozói célokra használt fogalommeghatározása közötti különbségek;

b) az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások meghatározására szolgáló megközelítések és módszerek leírása;

c) hitelekkel, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal és mérlegen kívüli kitettségekkel kapcsolatban a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitettségek összegére és minőségére vonatkozó információk, többek között az azokhoz kapcsolódó halmozott értékvesztés, céltartalékok és hitelkockázat miatti negatív irányú valósérték-változások, valamint a kapott biztosítékok és pénzügyi garanciák összege;

d) a késedelmes kitettségek lejárat szerinti számviteli elemzése;

e) mind a nemteljesítő (defaulted), mind a teljesítő kitettségek bruttó könyv szerinti értéke, az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások halmozott értéke, az említett kitettségekkel kapcsolatos leírások halmozott összege, a nettó könyv szerinti értékek, valamint e kitettségek földrajzi terület és ágazattípus szerinti eloszlása, a hitelekre, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra és mérlegen kívüli kitettségekre vonatkozóan is;

f) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli nemteljesítő (defaulted) kitettségek bruttó összegének változásai – beleértve legalább az említett kitettségek nyitó- és záróegyenlegét –, valamint az ismét teljesítő státuszba került vagy leírás tárgyát képező bármely ilyen kitettség bruttó összege;

g) a hitelek és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hátralévő futamidő szerinti lebontása.

443. cikk

Megterhelt és meg nem terhelt eszközök nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a megterhelt és a meg nem terhelt eszközeikkel kapcsolatos információkat. E célból az intézményeknek az eszközminőség szerint lebontott, kitettségi osztályonkénti könyv szerinti értéket és a megterhelt és meg nem terhelt könyv szerinti érték teljes összegét kell figyelembe venniük. A megterhelt és meg nem terhelt eszközökre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatala során nem szabad feltüntetni a központi bankok által biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtást.

444. cikk

A sztenderd módszer alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéküket a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint kiszámító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 112. cikkben meghatározott kitettségi osztályok mindegyikére vonatkozóan:

a) a kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek neve, valamint a kijelölésben a jelentéstételi időszak során történt esetleges változások okai;

b) azok a kitettségi osztályok, melyek esetében az egyes külső hitelminősítő intézeteket vagy exporthitel-ügynökségeket igénybe veszik;

c) annak a folyamatnak a leírása, amellyel a kibocsátóra és a kibocsátott értékpapírra vonatkozó hitelminősítéseket a kereskedési könyvben nem szereplő tételekre alkalmazzák;

d) az egyes kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek külső minősítésének a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott hitelminőségi besorolásoknak megfelelő kockázati súlyokkal történő megfeleltetése, figyelembe véve, hogy ezt az információt nem kell nyilvánosságra hozni, ha az intézmények megfelelnek az EBH által kiadott standard megfeleltetésnek;

e) a harmadik rész II. címének 2. fejezetében az egyes kitettségi osztályokra meghatározott hitelminőségi besorolásokhoz tartozó hitelkockázat-mérséklési módszerek alkalmazása utáni kitettségértékek, továbbá a szavatolótőkéből levont kitettségértékek.

445. cikk

A piaci kockázattal szembeni kitettség nyilvánosságra hozatala

A szavatolótőke-követelményüket a 92. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja szerint kiszámító intézményeknek az említett pontokban említett kockázatokra vonatkozóan külön-külön kell nyilvánosságra hozniuk a szavatolótőke-követelmény összegét. Az értékpapírosítási pozíciók egyedi kamatlábkockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket szintén külön kell nyilvánosságra hozni.

446. cikk

A működési kockázat kezelésével kapcsolatos nyilvánosságra hozatal

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk az általuk végzett működésikockázat-kezelésről:

a) a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény megállapítására szolgáló azon módszerek, amelyeknek az alkalmazására jogosultak;

b) a 312. cikk (2) bekezdése szerinti módszerek leírása – amennyiben az adott intézmény használja ezeket a módszereket –, valamint annak ismertetése, hogy az intézmény a fejlett mérési módszerei alkalmazása során milyen releváns belső és külső tényezőket vesz figyelembe;

c) részleges alkalmazás esetén a különböző módszerek hatálya és alkalmazási köre.

447. cikk

A fő mérőszámok nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő fő mérőszámokat kell táblázatos formában nyilvánosságra hozniuk:

a) szavatolótőkéjük összetétele és a 92. cikkel összhangban kiszámított szavatolótőke-követelményük;

b) a 92. cikk (3) bekezdésével összhangban kiszámított teljes kockázati kitettségérték;

c) adott esetben az intézmények által a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban tartandó kiegészítő szavatolótőke összege és összetétele;

d) az intézmények által a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetével összhangban fenntartandó kombinált pufferkövetelmény;

e) a tőkeáttételi mutató és a 429. cikkel összhangban kiszámított teljes kitettségi mérték;

f) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditásfedezeti rátájukra vonatkozóan a következő információk:

   i. a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai;

   ii. a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus értelmében a likviditási puffer részét képező összes likvid eszköznek a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlaga, vagy adott esetben átlagai, a vonatkozó levonások elvégzése után;

iii. a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően számított likviditáskiáramlásaiknak, -beáramlásaiknak és nettó likviditáskiáramlásaiknak a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlagai;

g) a hatodik rész IV. címével összhangban kiszámított nettó stabil forrásellátottsági követelmény tekintetében a következő információk:

i. a nettó stabil forrásellátottsági ráta a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén;

ii. a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén rendelkezésre álló stabil források;

iii. az előírt stabil forrásellátottság szintje a nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén;

h) a szavatolótőke aránya és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek aránya a 92a. és 92b. cikkével összhangbanki számítva, e mutatók összetevői, valamint a számlálók és a nevezők, adott esetben az egyes szanálandó csoportok szintjére lebontva.

448. cikk

A nem a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók kamatlábkockázatával szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított két évvel]-tól/-től nyilvánosságra kell hozniuk a következő mennyiségi és minőségi információkat az esetleges kamatlábváltozásokból eredő azon kockázatokra vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek mind a tőke gazdasági értékére, mind a nem kereskedési tevékenységükből eredő nettó kamatbevételükre, a 2013/36/EU irányelv 84. cikkében és 98. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint:

a) a tőke gazdasági értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5) bekezdésében említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

b) a nettó kamatbevétel értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében említett két felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

c) a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5a) bekezdésének b) és c) pontjában említettektől eltérő, a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változásnak az e bekezdés a) és b) pontjában előírt kiszámításához használt fő modellezési és parametrikus feltételezések leírása;

d) az e bekezdés a) és b) pontja szerint nyilvánosságra hozott kockázati mértékek jelentőségének, valamint az e kockázati mértékekben az előző nyilvánosságra hozatali időpont óta esetleg bekövetkezett jelentős változásnak a magyarázata;

e) annak leírása, hogy az intézmények miként határozzák meg, mérik, mérséklik és ellenőrzik a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát a 2013/36/EU irányelv 84. cikke szerinti, illetékes hatóságok általi felülvizsgálat céljából, beleértve a következőket:

   i. azoknak az egyedi kockázati mértékeknek a leírása, amelyeket az intézmények a tőkéjük gazdasági értékében és a nettó kamatbevételükben bekövetkezett változások értékeléséhez használnak;

   ii. az intézmények belső mérési rendszereiben használt azon fő modellezési és parametrikus feltételezések leírása, amelyek eltérnek a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változások számításához használt, a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésében említett közös modellezési és parametrikus feltevésektől, beleértve az eltérések indokolását;

   iii. azon kamatláb-sokkforgatókönyvek leírása, amelyeket az intézmények a kamatlábkockázat becsléséhez használnak;

iv. az említett kamatlábkockázatokra vonatkozó fedezeti ügyletek hatásának megjelenítése, beleértve a 106. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő belső fedezeti ügyleteket is;

v. annak ismertetése, hogy milyen gyakorisággal kerül sor az említett kamatlábkockázatok értékelésére;

f) az e kockázatokra vonatkozó átfogó kockázatkezelési és -mérséklési stratégiák leírása;

g) a lejárat nélküli betétekhez hozzárendelt átlagos és leghosszabb, átárazódásig hátralévő időszak.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában és e) pontjának i–iv. alpontjában meghatározott követelmények nem alkalmazandók azon intézményekre, amelyek a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (1) bekezdésében említett sztenderd vagy egyszerűsített sztenderd módszert használják.

449. cikk

Az értékpapírosítási pozíciókban fennálló kitettségek nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 5. fejezetével összhangban, illetve a szavatolótőke-követelményeket a 337. vagy 338. cikk szerint számító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi tevékenységeikre elkülönítetten:

a) értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik leírása – beleértve az e tevékenységekhez kapcsolódó kockázatkezelési és befektetési célkitűzéseiket, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási ügyletekben betöltött szerepüket, azt, hogy alkalmazzák-e a 242. cikk 10. pontjában meghatározott egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosítási keretrendszert, valamint hogy milyen mértékben használják az értékpapírosítási ügyleteket az értékpapírosítási kitettségekkel kapcsolatos hitelkockázatok harmadik felekhez való áthelyezésére –, továbbá adott esetben a szintetikus értékpapírosítási kockázatok áthelyezésére vonatkozó szabályzatuk külön bemutatása;

b) azon kockázatok típusai, amelyeknek az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik során ki vannak téve, az érintett értékpapírosítási pozícióknak a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerint, különbséget téve az STS és nem-STS értékpapírosítási pozíciók, valamint a következők között:

   i. saját kezdeményezésű ügyletekben megtartott kockázatok;

   ii. harmadik felek által kezdeményezett ügyletek kapcsán felmerült kockázatok;

c) az általuk az értékpapírosítási tevékenységük tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához használt módszerek, beleértve az értékpapírosítási pozíciók azon típusait, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók, különbséget téve az STS és nem-STS értékpapírosítási pozíciók között;

d) a következő kategóriák bármelyikébe tartozó értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek listája, beleértve az ezen értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységekkel szembeni kitettségek típusainak, köztük a származtatott ügyleteknek a leírását:

   i. olyan értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek, amelyek az adott intézmény által kezdeményezett kitettségeket szereznek;

   ii. intézmények által szponzorált értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek;

   iii. olyan értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek és egyéb jogi személyek, amelyeknek az intézmény értékpapírosításhoz kapcsolódó – például tanácsadási, eszközkezelési vagy -gazdálkodási – szolgáltatásokat nyújt;

   iv. az adott intézmény szabályozói konszolidációjának hatókörébe tartozó értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek;

e) minden olyan jogi személy listája, amellyel kapcsolatban az intézmény nyilvánosságra hozta, hogy a harmadik rész II. címének 5. fejezete szerint támogatást nyújtott;

f) az intézményekhez kapcsolt azon jogi személyek listája, amelyek az intézmények által kezdeményezett értékpapírosításokba vagy az intézmények által szponzorált értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott értékpapírosítási pozíciókba fektetnek;

g) az értékpapírosítási tevékenységre vonatkozó számviteli politikájuk összefoglalása, beleértve adott esetben az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók megkülönböztetését;

h) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézetek neve és azon kitettségek típusai, amelyek esetében az intézmény az egyes hitelminősítőket igénybe veszi;

i) amennyiben alkalmazandó, a harmadik rész II. címének 5. fejezetében meghatározott belső értékelési módszer leírása, többek között a belső értékelési folyamat szerkezetének, illetve a belső értékelés és az i. pontnak megfelelően nyilvánosságra hozott illetékes külső hitelminősítő intézet külső minősítései közötti kapcsolatnak, a belső értékelési folyamat ellenőrzésére szolgáló mechanizmusoknak, és ennek keretében a függetlenséggel, az elszámoltathatósággal és a belső minősítési folyamat felülvizsgálatával kapcsolatos szempontoknak az ismertetése, azoknak a kitettségtípusoknak a megnevezése, amelyekre a belső minősítési folyamatot alkalmazzák, továbbá a hitelminőség-javítás mértékének meghatározásához használt stressztényezők ismertetése;

j) külön a kereskedési könyvi és a nem kereskedési könyvi ügyletekre vonatkozóan azoknak az értékpapírosítási kitettségeknek a könyv szerinti értéke, amelyek tekintetében az adott intézmény kezdeményezőként, szponzorként vagy befektetőként jár el, külön a hagyományos és szintetikus, valamint az STS és nem-STS értékpapírosítási ügyletekre vonatkozóan, az értékpapírosítási kitettségek típusai szerinti bontásban, beleértve az arra vonatkozó információt, hogy az intézmény helyezett-e át jelentős kapcsolódó hitelkockázatot a 244. és a 245. cikkel összhangban;

k) a nem kereskedési könyvi tevékenységekre vonatkozóan a következő információk:

i. azon értékpapírosítási pozíciók aggregált összege, amelyekkel kapcsolatban az intézmények kezdeményezőként vagy szponzorként járnak el, valamint a kapcsolódó, kockázattal súlyozott eszközértékek és tőkekövetelmények az alkalmazott szabályozási megközelítések szerint, ideértve a szavatolótőkéből levont kitettségeket és az 1 250 % súlyozású kockázatokat is, külön a hagyományos és szintetikus értékpapírosítás, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségek, STS és nem-STS pozíciók szerinti bontásban, valamint tovább bontva néhány célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra, továbbá a tőkekövetelmények kiszámításához alkalmazott módszerek szerint;

ii. azon értékpapírosítási pozíciók aggregált összege, amelyekkel kapcsolatban az intézmények befektetőként járnak el, valamint a kapcsolódó, kockázattal súlyozott eszközértékek és tőkekövetelmények az alkalmazott szabályozási megközelítések szerint, ideértve a szavatolótőkéből levont kitettségeket és az 1 250 % súlyozású kockázatokat is, külön a hagyományos és szintetikus értékpapírosítás, értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók, STS és nem-STS pozíciók szerinti bontásban, valamint tovább bontva néhány célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra, továbbá a tőkekövetelmények kiszámításához alkalmazott módszerek szerint;

l) az intézmény által értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a nemteljesítő kitettségek összege, valamint az adott időszakban az intézmény által végzett egyedi hitelkockázati kiigazítások összege, mindkettő kitettségtípus szerinti bontásban.

449a. cikk

A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok (ESG-kockázatok) nyilvánosságra hozatala

… [3 évvel e módosító rendelet hatálybalépését követően]-tól/-től az olyan nagy méretű intézményeknek, amelyek olyan értékpapírokat bocsátanak ki, amelyek forgalmazása valamely tagállamnak a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piacán engedélyezett, nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (8) bekezdésében említett jelentésben meghatározott környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokról – így többek között a fizikai kockázatokról és az átmenettel kapcsolatos kockázatokról – szóló információkat.

Az első bekezdésben említett információkat az első évben éves alapon, azt követően pedig félévente kell nyilvánosságra hozni.

450. cikk

A javadalmazási politika nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a javadalmazási politikájukkal és gyakorlatukkal kapcsolatban legalább a következő információkat nyilvánosságra kell hozniuk a munkavállalók azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára:

a) tájékoztatás a javadalmazási politika meghatározása céljára alkalmazott döntéshozatali eljárásról, valamint a javadalmazás felügyeletét biztosító fő testület által az üzleti év során tartott ülések számáról, illetve ennek keretében – amennyiben releváns – a javadalmazási bizottság összetételéről és megbízatásáról, a javadalmazási politika meghatározásához igénybe vett külső tanácsadóról, és az e kérdésben érintett érdekelt felek szerepéről;

b) a munkavállalók javadalmazása és teljesítménye közötti összefüggésre vonatkozó információk;

c) a javadalmazási rendszer legfontosabb jellemzői, beleértve a teljesítmény méréséhez és a kockázat szerinti jövedelemkorrekcióhoz használt kritériumokra, a halasztott javadalmazásra vonatkozó politikára és a javadalmazási jogosultságokra vonatkozó információkat is;

d) a javadalmazás rögzített és változó összetevője közötti, a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdése g) pontjának megfelelően meghatározott arányok;

e) az azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

f) a változó összetevőt is tartalmazó javadalmazás és az esetleges egyéb, nem pénzbeli juttatások fő paraméterei és logikai alapja;

g) a javadalmazás összesített számszerű adatai, tevékenységi körökre lebontva;

h) a javadalmazás összesített számszerű adatai, a felsővezetőkre és azon munkavállalókra lebontva, akiknek a szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmények kockázati profiljára, az alábbiak megjelölésével:

i. az adott üzleti évre vonatkozóan megítélt javadalmazás összege, a rögzített összetevő leírására is kiterjedően a rögzített javadalmazásra és a változó javadalmazásra lebontva, valamint a kedvezményezettek száma;

ii. a megítélt változó javadalmazás összege és formája a következő bontásban: készpénz, részvények, részvényhez kapcsolt eszközök és egyéb javadalmazási formák, külön-külön az előre kifizetett és a halasztott rész szerint;

iii. korábbi teljesítési időszakokra megítélt halasztott javadalmazás összege, az adott üzleti évben kifizetendővé váló összeg és a következő években kifizetendővé váló összeg szerinti bontásban;

iv. az üzleti év során kifizetendővé váló halasztott javadalmazás összege, amelyet az üzleti év során kifizetnek, és amelyet a teljesítménynek megfelelő korrekciókkal csökkentenek;

v. az üzleti év során megítélt garantált változó javadalmazás, és ezen összegek kedvezményezettjeinek száma;

vi. a korábbi időszakokban megítélt, az üzleti év során kifizetett végkielégítések;

vii. az üzleti év során megítélt végkielégítések összege, előre kifizetett és halasztott összegekre bontva, az említett kifizetések kedvezményezettjeinek száma és az egy fő részére megítélt legmagasabb kifizetés;

i) az üzleti évenként 1 millió EUR összegű vagy annál nagyobb javadalmazásban részesült személyek száma, az 1 millió EUR és 5 millió EUR közötti javadalmazások esetében 500 000 EUR-s fizetési sávokra bontva, az 5 millió EUR összegű vagy afeletti javadalmazás esetében pedig 1 millió EUR-s fizetési sávokra bontva;

j) ha az érintett tagállam vagy az illetékes hatóság kéri, a vezető testület vagy a felsővezetés minden tagjának teljes javadalmazása;

k) arra vonatkozó információ, hogy az intézmény él-e a 2013/36/EU irányelv 94. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eltéréssel.

Az e bekezdés első albekezdése k) pontjának alkalmazásában azoknak az intézményeknek, amelyek élnek az említett eltéréssel, jelezniük kell, hogy az eltérés a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontja alapján alkalmazandó. Azt is jelezniük kell, hogy mely javadalmazási elvre vonatkozóan alkalmazzák az eltérést/eltéréseket, az eltérésből/eltérésekből részesülő munkavállalók számát és azok teljes javadalmazását, rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban.

(2) A nagy méretű intézmények esetében az ebben a cikkben említett, az intézmények kollektív vezető testületének javadalmazására vonatkozó számszerűsített információkat szintén nyilvánosságra kell hozni, megkülönböztetve az ügyvezető és nem ügyvezető tagokat.

Az intézményeknek az ebben a cikkben foglalt követelményeket az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet* sérelme nélkül és olyan módon kell teljesíteniük, amely megfelel méretüknek, belső felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, kiterjedtségének és összetettségének.

451. cikk

A tőkeáttételi mutató nyilvánosságra hozatala

(1) Azon intézmények, amelyek a hetedik rész hatálya alá tartoznak, a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 429. cikk szerint kiszámított tőkeáttételi mutatójuk, valamint a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése vonatkozásában:

a) a tőkeáttételi mutató, valamint annak bemutatása, hogy az intézmény hogyan alkalmazza a 499. cikk (2) bekezdését;

b) a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mérték lebontása, valamint a teljes kitettségi mérték egyeztetése a közzétett pénzügyi kimutatásokban közölt vonatkozó információkkal;

c) az esettől függően a 429. cikk (8) bekezdésével és a 429a. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított kitettségek összege, valamint a 429a. cikk (7) bekezdésével összhangban számított korrigált tőkeáttételi mutató;

d) a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére használt eljárások leírása;

e) azon tényezők leírása, amelyek hatással voltak a tőkeáttételi mutatóra abban az időszakban, amelyre a nyilvánosságra hozott tőkeáttételi mutató vonatkozik.

(2) A 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézeteknek a tőkeáttételi mutatót a 429a. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontjával összhangban meghatározott teljes kitettségi mérték korrekciója nélkül kell nyilvánosságra hozniuk.

(3) A nagy méretű intézményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltakon kívül a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktussal összhangban kiszámított átlagokon alapuló, a 429. cikk (4) bekezdésében említett tőkeáttételi mutatót és a teljes kitettségi mérték lebontását is nyilvánosságra kell hozniuk.

451a. cikk

A likviditási követelmények nyilvánosságra hozatala

(1) Azon intézmények, amelyek a hatodik rész hatálya alá tartoznak, ezzel a cikkel összhangban nyilvánosságra kell hozniuk a likviditásfedezeti rátájukra, a nettó stabil forrásellátottsági rátájukra és a likviditásikockázat-kezelésükre vonatkozó információkat.

(2) Az intézményeknek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditásfedezeti rátájukra vonatkozóan nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditási puffer részét képező összes likvid eszköznek a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlaga, vagy adott esetben átlagai, a vonatkozó levonások elvégzése után, valamint a likviditási puffer összetételének leírása;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditáskiáramlásaiknak, -beáramlásaiknak és nettó likviditáskiáramlásaiknak a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlagai, valamint összetételük ismertetése.

(3) Az intézményeknek a hatodik rész IV. címének megfelelően kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátájukra vonatkozóan nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a hatodik rész IV. címének 2. fejezetével összhangban kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátájuk negyedév végi számadatai;

b) a hatodik rész IV. címének 3. fejezetével összhangban kiszámított rendelkezésre álló stabil források összegének áttekintése;

c) a hatodik rész IV. címének 4. fejezetével összhangban kiszámított előírt stabil források összegének áttekintése.

(4) Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének megfelelően a likviditási kockázatuk azonosítása, mérése, kezelése és monitorozása céljából létrehozott szabályzataikat, rendszereiket, eljárásaikat és stratégiáikat.

III. CÍM

EGYES ESZKÖZÖK VAGY MÓDSZEREK ALKALMAZÁSÁHOZ SZÜKSÉGES MINŐSÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

452. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer hitelkockázatra való alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) szerint kiszámító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) az illetékes hatóság engedélye a módszer alkalmazására vagy az áttérésre;

b) a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott sztenderd módszer alá tartozó, vagy a harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott IRB-módszer alá tartozó minden egyes kitettségi osztály teljes kitettségi mértékének százalékos aránya, valamint az egyes kitettségi osztályoknak az a része, amelyre a fokozatos bevezetésre vonatkozó ütemezési terv vonatkozik; ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, külön nyilvánosságra kell hozniuk az engedély hatálya alá tartozó egyes kitettségi osztályok teljes kitettségi mértékének százalékos arányát;

c) a minősítési rendszerek kontrollmechanizmusai a modell kidolgozásának különböző szakaszaiban, valamint az egyes kontrollok és változtatások, a következőkkel kapcsolatos információkat is közölve:

   i. a kockázatkezelési részleg és a belső ellenőrzési részleg közötti kapcsolat;

ii. a minősítési rendszer felülvizsgálata;

iii. a modellek felülvizsgálatáért felelős részlegnek a modellek kidolgozásáért felelős részlegektől való függetlensége biztosítása céljából alkalmazott eljárás;

iv. a modellek kidolgozásáért és felülvizsgálatáért felelős részlegek elszámoltathatóságának biztosítása céljából alkalmazott eljárás;

d) a hitelkockázati modellek kidolgozásában, jóváhagyásában és későbbi módosításában részt vevő részlegek szerepe;

e) a hitelkockázati modellekhez kapcsolódó adatszolgáltatás hatóköre és fő tartalma;

f) a belső minősítés folyamatának bemutatása kitettségi osztályonként, beleértve az egyes portfóliók tekintetében alkalmazott fő modellek számát, valamint az ugyanarra a portfólióra alkalmazott modellek közötti különbségek rövid ismertetését is, kitérve a következőkre:

i. a nemteljesítési valószínűség (PD) becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, köztük a következőkre vonatkozó információk: hogyan történik a nemteljesítési valószínűség becslése az alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében, léteznek-e szabályozói alsó korlátok, és milyen tényezők álltak a becsült PD-értékek és a tényleges nemteljesítési ráták között megfigyelt eltérések mögött, legalább az utolsó három időszakra vonatkozóan;

ii. adott esetben a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD) becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, köztük például a következők: a gazdasági visszaesés ideje alatti LGD-k számítására használt módszerek, hogyan történik az LGD becslése az alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében, vagy a nemteljesítési esemény és a kitettség lezárása között eltelő idő;

iii. adott esetben a hitel-egyenértékesítési tényezők becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, ezen belül az e változók levezetése során alapul vett feltételezések;

g) adott esetben a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztállyal kapcsolatban a következő információk:

i. a mérleg szerinti kitettségek bruttó értéke;

ii. a mérlegen kívüli kitettségek értéke a vonatkozó egyenértékesítési tényező alkalmazását megelőzően;

iii. a kitettség értéke a vonatkozó egyenértékesítési tényező és hitelkockázat-mérséklő ügylet alkalmazását megelőzően;

iv. bármely olyan modellparaméter vagy bemeneti adat, amely segíti a kockázati súlyozás megértését, valamint a kockázati kitettségek súlyozást követő értékei, amelyeket elégséges számú ügyfélkategória tekintetében hoznak nyilvánosságra (a nemteljesítő kategóriát is beleértve) ahhoz, hogy a hitelkockázatok megfelelően megkülönböztethetők legyenek;

v. az engedély hatálya alá tartozó, az i–iv. pontban említett értékek külön azokra a kitettségosztályokra vonatkozóan, amelyek esetében az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, valamint azokra a kitettségekre vonatkozóan, amelyek esetében az intézmények nem használnak ilyen becsléseket;

h) minden egyes kitettségi osztály esetében az intézmények által egy hosszabb időszakra becsült PD-érték és a tényleges nemteljesítési ráta összehasonlítása, külön nyilvánosságra hozva a PD-sávot, a külső minősítésben szereplő megfelelő értéket, a PD súlyozott és számtani átlagát, az ügyfeleknek az előző nyilvánosságra hozatali időszak végi és nyilvánosságra hozatali időszakbeli számát, a nemteljesítő (defaulted) ügyfelek számát – beleértve az új nemteljesítő (defaulted) ügyfeleket is –, valamint az éves átlagos múltbeli nemteljesítési arányt.

E cikk b) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a 166. cikkben meghatározott kitettségértéket kell használniuk.

453. cikk
A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A hitelkockázat-mérséklési technikákat alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a mérlegen kívüli és mérleg szerinti nettósításra alkalmazott szabályok és eljárások fő sajátosságainak bemutatása, és annak leírása, hogy az intézmények milyen mértékben veszik igénybe a mérleg-nettósítást;

b) az elismert biztosítékok értékelésére és kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások legfontosabb jellemzői;

c) a hitelkockázat mérséklése céljából az intézmény által elfogadott biztosítékok fő típusainak leírása;

d) a hitelkockázati fedezetként – a tőkekövetelmények csökkentésének céljából – igénybe vett garanciák és hitelderivatívák esetében a garantőrök és a hitelderivatíva-partnerek főbb típusai és hitelképességük, kivéve a szintetikus értékpapírosítási struktúrák részét képező garanciákat és hitelderivatívákat;

e) az alkalmazott hitelkockázat-mérséklési technikákhoz kapcsolódóan a piaci kockázat, illetve a hitelkockázat koncentrációjával kapcsolatos információk;

f) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer alapján kiszámító intézmények esetében az elismerhető hitelkockázati fedezet által nem fedezett teljes kitettségi mérték és az elismert hitelkockázati fedezet által fedezett teljes kitettségi mérték, a volatilitási korrekciók alkalmazása után; az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni a hitelekre és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan, a nemteljesítő (defaulted) kitettségeket is részletezve;

g) a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés, valamint a hitelkockázat-mérséklési technikák előfordulása, helyettesítési hatással és anélkül;

h) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmények esetében a mérleg szerinti és a mérlegen kívüli kitettségek értéke, kitettségi osztály szerinti bontásban, egyenértékesítési tényezők és a kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés alkalmazását megelőzően, valamint azután;

i) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmények esetében a kockázattal súlyozott kitettségérték, valamint az ezen kockázattal súlyozott kitettségérték és a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés alkalmazása utáni kitettségérték közötti arány; az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan;

j) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az IRB-módszer alapján kiszámító intézmények esetében a hitelderivatívák hitelkockázat-mérséklő hatásának figyelembevétele előtti és utáni, kockázattal súlyozott kitettségérték; ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteniük az engedély hatálya alá tartozó kitettségi osztályokra vonatkozóan.

454. cikk

A működési kockázat fejlett mérési módszere alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A működési kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására a 321–324. cikkben meghatározott fejlett mérési módszert alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az e kockázat mérséklésére általuk alkalmazott biztosítás és a kockázati transzferre szolgáló egyéb mechanizmusok leírását.

455. cikk

A piaci kockázati belső modellek alkalmazása

Azoknak az intézményeknek, amelyek a 363. cikk szerint számítják ki tőkekövetelményeiket, nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) valamennyi érintett részportfólióra vonatkozóan:

   i. az alkalmazott modellek tulajdonságai;

   ii. adott esetben a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra, valamint a korrelációkereskedésre vonatkozó belső modellek esetében a használt módszertan és a belső modell alkalmazásával mért kockázatok, ideértve az intézmény által a likviditási horizontok meghatározásához használt módszer, az előírt megbízhatósági standarddal összhangban álló tőkeminősítés eléréséhez használt módszerek és a modell validálásához használt módszer leírását;

iii. a részportfólióra alkalmazott stresszteszt leírása;

iv. a belső modellek és modellezési folyamatok összhangjának és pontosságának utótesztelésére és validálására alkalmazott módszerek leírása;

b) az illetékes hatóság által adott engedély hatálya;

c) a 104. és 105. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés mértékének és módszereinek leírása;

d) az alábbiak legmagasabb és legalacsonyabb, valamint középértéke:

i. a napi kockázatott érték a tárgyidőszak folyamán és a tárgyidőszak végén;

ii. a stresszhelyzeti kockáztatott érték a tárgyidőszak folyamán és a tárgyidőszak végén;

iii. a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatnak, valamint a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázatának kockázati mérőszámai a tárgyidőszak folyamán és a tárgyidőszak végén;

e) a 364. cikkben meghatározott szavatolótőke-követelmény elemei;

f) a járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra, valamint a korreláció kereskedésre vonatkozó belső modellek alkalmazási körébe tartozó minden egyes részportfólió likviditási horizontjának súlyozott átlaga;

g) a nap végi kockáztatott értékek összehasonlítása a portfólió értékének a következő munkanap végéig bekövetkezett egynapi változásaival, a tárgyidőszakban feljegyzett jelentős túllépések elemzésével együtt.

---

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).”

120. A 456. cikk a következő ponttal egészül ki:

„k) a nyolcadik rész II. és III. címében meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények módosítása a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok változásának vagy módosításának figyelembevétele érdekében.”

121. A 457. cikk i) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„i) a második rész és a 430. cikk követelményei kizárólag az uniós jogszabályokat figyelembe vevő számviteli standardok vagy követelmények változásainak eredményeként.”

122. A 458. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amikor az e cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság olyan változást azonosít be a pénzügyi rendszerbeli makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában, amely jelentős negatív következményekkel járhat az adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára nézve, és amely az említett hatóság megítélése szerint egyéb, e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott makroprudenciális eszközökkel nem kezelhető olyan hatékonyan, mint ha szigorúbb nemzeti intézkedések végrehajtására kerülne sor, akkor erről értesítenie kell a Bizottságot és az ERKT-t. Az ERKT-nak ezt az értesítést késedelem nélkül továbbítania kell az Európai Parlament, a Tanács és az EBH részére.

Az értesítésben közölni kell – az esettől függően – az alábbiakra vonatkozó mennyiségi vagy minőségi bizonyítékokat, csatolva hozzá az itt felsorolt dokumentumokat:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat intenzitásában bekövetkezett változások;

b) annak indokolása, hogy e változások miért jelenthetnek veszélyt a tagállami szintű pénzügyi stabilitásra vagy a reálgazdaságra nézve;

c) a hatóság indokolása, melyben kifejti, hogy miért véli kevésbé alkalmasnak és hatékonynak az e rendelet 124. és 164. cikkében és a 2013/36/EU irányelv 133. és 136. cikkében meghatározott makroprudenciális eszközöket a szóban forgó kockázatok kezelésére, mint az e bekezdés d) pontjában említett, tervezett nemzeti intézkedéseket;

d) a kockázat intenzitásában bekövetkezett változások enyhítését célzó, a tagállami szinten engedélyezett intézményeknek vagy azok valamely alcsoportjának címzett, az alábbiakra vonatkozó nemzeti intézkedések tervezetei:

i. a szavatolótőke 92. cikkben előírt szintje;

ii. a 392. cikkben és a 395–403. cikkben meghatározott, nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények;

iii. a hatodik részben foglaltak szerinti likviditási követelmények;

iv. a lakóingatlanok és kereskedelmi ingatlanok piacán jelentkező eszközbuborékok kezelését célzó kockázati súlyok;

v. a nyolcadik részben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények;

vi. a tőkefenntartási puffernek a 2013/36/EU irányelv 129. cikkében meghatározottak szerinti szintje; vagy

vii. a pénzügyi szektoron belüli kitettségek;

e) magyarázat arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóság az adott intézkedéstervezetet miért tartja a helyzet kezelése szempontjából alkalmasnak, hatásosnak és arányosnak; és

f) az érintett tagállam rendelkezésére álló információk alapján annak értékelése, hogy a tervezett intézkedések milyen valószínűsíthető kedvező vagy kedvezőtlen hatással fognak járni a belső piacra nézve.”;

b) a (4) és a (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Tanács hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel végrehajtási jogi aktust fogadjon el a (2) bekezdés d) pontjában említett nemzeti intézkedéstervezetek elutasításáról.

Az ERKT-nak és az EBH-nak a (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül véleményt kell alkotnia a Tanács, a Bizottság és az érintett tagállam számára az említett bekezdés a)–f) pontjában említett kérdésekről.

A második albekezdésben említett véleményeknek a lehető legnagyobb mértékben történő figyelembevétele mellett, valamint ha szilárd, meggyőző és részletes bizonyítékok állnak rendelkezésre azt illetően, hogy az intézkedés olyan negatív hatást fog gyakorolni a belső piacra, amely meghaladja a feltárt makroprudenciális, vagy rendszerszintű kockázatok csökkentéséből eredő pénzügyi stabilitás előnyeit, akkor a Bizottság egy hónapon belül a nemzeti intézkedéstervezeteket elutasító végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslatot terjeszthet a Tanács elé.

Ha azonban a Bizottság az említett egy hónapos határidőn belül nem terjeszt elő ilyen javaslatot, akkor az érintett tagállam azonnali hatállyal elfogadhatja a legfeljebb kétéves időtartamra vagy – amennyiben ez következik be korábban – a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban – szóló intézkedéstervezeteket.

A Tanács a Bizottság javaslatáról az annak kézhezvételétől számított egy hónapon belül határoz, és közli a nemzeti intézkedéstervezetek elutasításának vagy jóváhagyásának indokait.

A Tanács csak abban az esetben utasíthatja el a nemzeti intézkedéstervezeteket, ha úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül egy vagy több nem teljesül:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában bekövetkezett változások jellegüknél fogva nemzeti szinten fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve;

b) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott makroprudenciális eszközök kevésbé alkalmasak vagy hatékonyak az azonosított makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelésére, mint a nemzeti szintű intézkedéstervezetek;

c) a nemzeti intézkedéstervezetek nem járnak aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része tekintetében oly módon, hogy ezáltal akadályt képezne a belső piac működésében; és

d) az adott probléma csak egy tagállamban merült fel.

A Tanácsnak az értékelésében figyelembe kell vennie az ERKT és az EBH véleményét, és az értékelésnek az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóság által a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott bizonyítékokon kell alapulnia.

Ha azonban a Tanács a javaslat Bizottság általi kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem fogad el a nemzeti intézkedéstervezetek elutasításáról szóló végrehajtási jogi aktust, akkor az érintett tagállam elfogadhatja és legfeljebb két éves időtartamra vagy – amennyiben ez következik be korábban – a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig alkalmazhatja az intézkedéseket.

(5) A többi tagállam elismerheti az ezzel a cikkel összhangban elfogadott intézkedéseket, és az általa engedélyezett, az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállamban fióktelepével vagy kitettségekkel rendelkező intézmények tekintetében alkalmazhatja azokat.”;

c) a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az érintett tagállam a (4) bekezdés szerinti engedély időtartamának lejárta előtt az ERKT-vel és az EBH-val konzultálva megvizsgálja a helyzetet, és az eredmény alapján a (4) bekezdésben említett eljárással összhangban új döntést hozhat, mellyel a nemzeti szintű intézkedések alkalmazását – minden ilyen vizsgálat alkalmával legfeljebb további két évre – meghosszabbítja. A Bizottság az első meghosszabbítást követően az ERKT-vel és az EBH-val konzultálva legalább kétévente újra megvizsgálja a helyzetet.

(10) Az e cikk (3)–(9) bekezdésében meghatározott eljárástól eltérve a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletben foglaltakon túl legfeljebb 25 %-kal növeljék a kockázati súlyokat az e cikk (2) bekezdése d) pontjának iv. és vii. alpontjában meghatározott kitettségek tekintetében, a 395. cikkben előírt nagykockázat-vállalási korlátot pedig legfeljebb 15 %-kal csökkentsék legfeljebb két éves időtartamra vagy a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban –, feltéve hogy teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében említett feltételek és értesítési követelmények”

123. A 460. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet a 412. cikk (1) bekezdésében foglalt általános követelmény részletes meghatározása céljából. Az e rendelkezésnek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak a hatodik rész II. címének és a III. mellékletnek megfelelően jelentendő tételeket kell alapul vennie, és pontosan meg kell határoznia, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell speciális be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk az intézményekre azon specifikus kockázatok elkülönítése céljából, amelyeknek ez utóbbiak ki vannak téve, továbbá tiszteletben kell tartania az e cikk (2) bekezdésében meghatározott határértékeket.

A Bizottság különösen arra kap felhatalmazást, hogy a 8. cikk (3) bekezdésének, valamint a 411–416., a 419., a 422., a 425., a 428a., a 428f., a 428g., a 428j–428n., a 428p., a 428r., a 428s., a 428w., a 428ae., a 428ag., a 428ah., a 428ak. és a 451a. cikknek az alkalmazása céljából a részletes likviditási követelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával egészítse ki ezt a rendeletet.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 428f. cikk (2) bekezdésében meghatározott termékek vagy szolgáltatások listáját módosító, a 462. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén módosítsa e rendeletet, ha úgy ítéli meg, hogy más termékekhez vagy szolgáltatásokhoz közvetlenül kapcsolódó eszközök és kötelezettségek felelnek meg a 428f. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A Bizottság ... [e módosító rendelet hatálybalépését követő öt év]-ig elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.”

124. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„*461a. cikk*
Alternatív sztenderd módszer alkalmazása a piaci kockázatokra

A 430b. cikk (1) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási követelmények alkalmazása céljából a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a 325e., a 325g– 325j., a 325p., a 325q., a 325ae., a 325ak., a 325am., a 325ap–325at., a 325av. és a 325ax. cikken végzett technikai kiigazítások révén módosítsa ezt a rendeletet, valamint meghatározza a 325ai. cikkben foglalt 4. táblázatban szereplő 11. kategória kockázati súlyát és a harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények kockázati súlyait a 325ah. cikkel összhangban, valamint a harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények korrelációját a 325aj. cikkel összhangban, a harmadik rész VI. címének 1a. fejezetében meghatározott alternatív sztenderd módszerrel, a nemzetközi szabályozási normák változásainak figyelembevételével.

A Bizottság 2019. december 31-ig elfogadja az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

125. A 462. cikk helyébe a következő szöveg lép:

462. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben és a 461a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. június 28-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456–460. cikkben és a 461a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 244. cikk (6) bekezdése, a 245. cikk (6) bekezdése, a 456–460. cikk és a 461a. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

126. A 471. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 49. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2018. december 31-től 2024. december 31-ig tartó időszak alatt az intézmények dönthetnek úgy, hogy nem vonják le a biztosítókban, viszontbiztosítókban és biztosítási holding társaságokban meglévő tulajdoni részesedésüket, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a 49. cikk (1) bekezdésének a) és e) pontjában meghatározott feltételek;

b) az illetékes hatóságok megfelelőnek tartják azt a kockázatellenőrzési szintet és azokat a pénzügyi elemzési eljárásokat, amelyeket az intézmény kifejezetten a vállalkozásban vagy holding társaságban meglévő befektetés felügyelete érdekében fogadott el;

c) az intézmény biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban meglévő tulajdoni részesedései a 2012. december 31-i állapot szerint, valamint a 2013. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakban nem haladják meg a szóban forgó biztosító által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok 15 %-át;

d) a levonásra nem kerülő tulajdoni részesedés összege nem haladja meg a biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban a 2012. december 31-i állapot szerint fennálló részesedés összegét.”

127. A 493. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A nagykockázat-vállalásra vonatkozó, az e cikk 387–403. cikkében megállapított rendelkezések nem alkalmazandók az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból vagy tevékenységekből áll, és amelyekre a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet* 2006. december 31-én nem kellett alkalmazni.

_____

* Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).”

b) a (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az intézménynek az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, valamint a befolyásoló részesedések, amennyiben az érintett vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelő olyan összevont alapú felügyelet vonatkozik, amely alá az intézmény maga is tartozik; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem az e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;”

128. A 494. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*494. cikk*
A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményre alkalmazandó átmeneti rendelkezések

(1) A 92a. cikktől eltérve, ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól 2021. december 31-ig a szanálandó szervezetként azonosított olyan intézményeknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, mindenkor teljesíteniük kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeket:

a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;

b) 6 %-os nem kockázatalapú arány, a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit.

(2) A 72b. cikk (3) bekezdésétől eltérve, ... [e módosító rendelet hatálybalépésének napja]-tól 2021. december 31-ig az a mérték, ameddig a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok figyelembe vehetők a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekben, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2,5 %-a.

(3) A 72b. cikk (3) bekezdésétől eltérve mindaddig, amíg a szanálási hatóság első alkalommal meg nem vizsgálja, hogy teljesül-e az említett bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel, a kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 72b. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, és 2021. december 31-éig csakis a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2,5 %-ának, ezen időpont után pedig a 3,5 %-ának megfelelő összesített összeghatárig.”

129. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„*494a. cikk*

A különleges célú gazdasági egységek általi kibocsátások szerzett jogai

(1) Az 52. cikktől eltérve, a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;

b) az instrumentumokat olyan szervezeten keresztül bocsátják ki, amelyet bevontak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az intézmény számára.

(2) A 63. cikktől eltérve, a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek járulékos tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;

b) az instrumentumokat olyan szervezeten keresztül bocsátják ki, amelyet bevontak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az intézmény számára.

„*494b. cikk*

A szavatolótőke-instrumentumokra és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó szerzett jogok

(1) Az 51. és 52. cikktől eltérve, a ... [e módosító rendelet hatálybalépése] előtt kibocsátott instrumentumok legkésőbb ... [hat évvel e módosító rendelet hatálybalépése után]-ig kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik az 51. és az 52. cikkben foglalt feltételeket, az 52. cikk (1) bekezdésének p), q) és r) pontjában említett feltételek kivételével.

(2) A 62. és a 63. cikktől eltérve, a ... [e módosító rendelet hatálybalépése] előtt kibocsátott instrumentumok legkésőbb ... [hat évvel e módosító rendelet hatálybalépése után]-ig járulékos tőkeinstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 62. és a 63. cikkben foglalt feltételeket, a 63. cikk n), o) és p) pontjában említett feltételek kivételével.

(3) A 72a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, a ... [e módosító rendelet hatálybalépése] előtt kibocsátott kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 72b. cikkben foglalt feltételeket, a 72b. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában és f)–m) pontjában említett feltételek kivételével.”

130. A 497. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*497. cikk*

Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

(1) Ha egy harmadik országbeli központi szerződő fél a 648/2012/EU rendelet 25. cikke szerint elismerést kér, az intézmények ezt a központi szerződő felet elfogadott központi szerződő félnek tekinthetik attól a naptól kezdve, amikor az benyújtotta elismerés iránti kérelmét az ESMA-hoz, a következő időpontok valamelyikéig:

a) ha a Bizottság már elfogadta a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél letelepedett, és ez a végrehajtási jogi aktus hatályba lépett, a kérelem benyújtásától számított kétéves időtartam záró napja;

b) ha a Bizottság még nem fogadott el a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél letelepedett, vagy ha ez a végrehajtási jogi aktus még nem lépett hatályba, a következő időpontok közül a korábbi:

i. a végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított kétéves időtartam záró napja;

ii. azon központi szerződő felek esetében, amelyek ... [e módosító rendelet hatálybalépése] után nyújtották be kérelmüket, a kérelem benyújtásától számított kétéves időtartam záró napja;

iii. azon központi szerződő felek esetében, amelyek ... [e módosító rendelet hatálybalépése] előtt nyújtották be kérelmüket, … [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított kétéves időtartam záró napja].

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett határidő lejártáig, amennyiben az (1) bekezdésben említett központi szerződő félnek nincs garanciaalapja és nem kötött kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek a 308. cikk (2) bekezdésében a szavatolótőke-követelmény kiszámítására megadott képletet az alábbival kell helyettesítenie:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

ahol:

K_{CMi} = a szavatolótőke-követelmény

K_{CCP} = az elfogadott központi szerződő fél feltételezett tőkéje, amelyet a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkével összhangban a központi szerződő fél közöl az intézménnyel;

DF_{CCP} = a szerződő fél előre befizetett pénzügyi forrásai, amelyet a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkével összhangban a központi szerződő fél közöl az intézménnyel;

i = a klíringtagot jelölő index;

IM_i = az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét; és

IM = az alapletétnek a 648/2012/EU rendelet 89. cikke (5a) bekezdésének megfelelően a központi szerződő fél által az intézménnyel közölt teljes összege.

(3) Rendkívüli körülmények esetén, ha ez arányos intézkedés és szükség van rá ahhoz, hogy elejét lehessen venni a nemzetközi pénzügyi piaci fennakadásoknak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján és a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel határozatot fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében előírt átmeneti rendelkezések egy alkalommal, 12 hónappal való meghosszabbítása céljából.”

131. A 498. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) „Az e rendeletben megállapított szavatolótőke-követelmények nem alkalmazandók az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumokhoz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 2004/39/EK irányelvet nem kellett alkalmazni.”

132. A 499. cikk (3) bekezdését el kell hagyni;

133. Az 500. és 501. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*500. cikk*
Tömeges elidegenítés miatti korrekciók

(1) A 181. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve az intézmények korrigálhatják LGD-becsléseiket oly módon, hogy a nemteljesítő (defaulted) kitettségek tömeges elidegenítése által a ténylegesen realizált LGD-re gyakorolt hatást részben vagy teljes egészében ellensúlyozzák, legfeljebb a hasonló, nemteljesítő, de végérvényesen nem értékesített kitettségekre vonatkozóan becsült átlagos LGD-k és – a tömeges elidegenítések miatt realizált veszteségeket is magában foglaló – átlagos realizált LGD-k különbözetének mértékéig, amint az összes alábbi feltétel teljesült:

a) az intézmény értesítést küldött az illetékes hatóságnak a nemteljesítő (defaulted) kitettségek elidegenítéseinek volumenét, összetételét és időpontjait ismertető tervéről;

b) a nemteljesítő (defaulted) kitettségek elidegenítési időpontjai 2016. november 23-nál későbbre, de legkésőbb … [e módosító rendelet hatálybalépése után három év]-re esnek;

c) mindazon nemteljesítő (defaulted) kitettségeknek az első elidegenítési napon fennálló kumulatív összege, amelyek elidegenítésére az a) pontban említett terv szerinti első elidegenítési nap óta sor került, meghaladta az a) és b) pontban említett, az első elidegenítési nap óta tapasztalt összes nemteljesítés kumulatív összegének 20 %-át.

Az első albekezdésben említett korrekcióra … [e módosító rendelet hatálybalépése után három év]-ig kell, hogy sor kerüljön, és annak hatásai addig tarthatnak, amíg a megfelelő kitettségek szerepelnek az intézmény saját LGD-becsléseiben.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel teljesülésekor arról haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságot.

501. cikk

A kkv-kkel szembeni teljesítő kitettségek kockázattal súlyozott értékének korrekciója

(1) Az intézményeknek a következő képlet alapján korrigálniuk kell a kkv-kel szembeni teljesítő kitettségeknek a harmadik rész II. címének az esettől függően a 2. vagy a 3. fejezetével összhangban kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékét (RWEA):

$$\mathrm{RWEA} *= \mathrm{RWEA} \cdot \frac{[\min\{\mathrm{E}^*; \mathrm{EUR\ 2\ 500\ 000}\} \cdot 0{,}7619 + \max\{\mathrm{E}^* - \mathrm{EUR\ 2\ 500\ 000}; 0\} \cdot 0{,}85]}{\mathrm{E}^*}$$

ahol:

RWEA^* = kkv-szorzó alkalmazásával korrigált RWEA; és

E^* = a kkv-nak vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjának az intézménnyel, leányvállalataival, anyavállalataival, valamint azok más leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlannal fedezett követeléseket és függő követeléseket.

(2) E cikk alkalmazásában:

a) a kkv-val szembeni kitettségnek a lakossággal szembeni, a vállalati vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályában kell lennie;

b) a kkv olyan vállalkozás, amely megfelel a 2003/361/EK bizottsági ajánlásban* foglalt meghatározásnak. Az ajánlás mellékletének 2. cikkében felsorolt kritériumok közül csak az éves árbevételt kell figyelembe venni;

c) az intézményeknek észszerű mértékben törekedniük kell az E* pontos meghatározására és a b) pont szerinti információk beszerzésére.”

---

* A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).”

134. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*501a. cikk*

Az alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrákat vagy létesítményeket, rendszereket és hálózatokat működtető vagy finanszírozó szervezetekkel szembeni kitettségek hitelkockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiigazítása

(1) A III. rész II. címével összhangban kiszámított, hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket 0,75-ös tényezővel kell megszorozni, feltéve hogy a kitettség az összes következő kritériumnak megfelel:

a) a kitettség vagy a vállalati kitettségi osztályba vagy a speciális hitelezési kitettségek osztályába tartozik, a nemteljesítő kitettségek kizárásával;

b) a kitettség kifejezetten alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrák vagy létesítmények, rendszerek és hálózatok működtetésére vagy finanszírozására létrehozott szervezettel szembeni kitettség;

c) a kötelezettség visszafizetésének forrását legalább kétharmad részben a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem – nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független kapacitásai –, illetve a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatás vagy finanszírozás képviseli;

d) a kötelezett a projekt kockázata szempontjából releváns súlyos stresszhelyzetben is teljesíteni tudja pénzügyi kötelezettségeit;

e) a kötelezett által generált pénzáramlás előrejelezhető és a kölcsön futamideje alatt az összes jövőbeli kölcsöntörlesztést fedezi;

f) a kitettség refinanszírozási kockázata alacsony vagy megfelelően mérsékelt, figyelembe véve az esetleges, a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatásokat vagy finanszírozásokat is;

g) a szerződéses megállapodások a hitelezők számára magas fokú védelmet biztosítanak, beleértve a következőket:

i. ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a szerződéses megállapodásoknak tartalmazniuk kell a hitelezők olyan veszteségekkel szembeni hatékony védelmét biztosító rendelkezéseket, amely veszteségek a kötelezett által nyújtott áruk vagy szolgáltatások megvásárlására kötelezettséget vállaló fél általi projektfelmondásból fakadhatnak;

ii. a kötelezett az e bekezdés b) pontjában említett eszközök élettartama alatt a függő kötelezettségek és a működőtőke-követelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy kiváló minősítésű garantőrökkel kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik;

iii. a hitelezők jelentős irányítást gyakorolnak egyrészről az eszközök, másrészről a kötelezett által termelt jövedelem felett;

iv. a hitelezők az alkalmazandó jog által megengedett mértékben az infrastrukturális vállalkozás szempontjából kritikus jelentőséggel bíró eszközökhöz és szerződésekhez kapcsolódó biztosítékokban részesülnek, vagy alternatív mechanizmusokkal rendelkeznek pozíciójuk biztosítására;

v. kötelezettség van érvényben arra vonatkozóan, hogy a hitelezők részére befolyásoló tulajdoni részesedést biztosítanak annak érdekében, hogy azok nemteljesítés esetén irányítást gyakorolhassanak a szervezet felett;

vi. a projektből származó nettó működési cash flow kötelező kifizetések utáni, a hiteltörlesztési kötelezettségek teljesítésétől eltérő célra történő felhasználása korlátozott;

vii. szerződésben korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül;

h) a kötelezettség az összes többi követeléshez képest előbbre sorolt, kivéve a jogszabályi kötelezettség alapján előírt követeléseket és a származtatott ügyletekben részt vevő partnerek követeléseit;

i) ha a kötelezett az építési szakaszban van, a tőkebefektetőnek – vagy ha egynél több tőkebefektető van, a tőkebefektetők csoportjának együttesen – a következő kritériumokat kell teljesítenie:

   i. a tőkebefektető a korábbiakban sikeresen felügyelt infrastrukturális projekteket, pénzügyi stabilitással és megfelelő szakértelemmel rendelkezik;

   ii. a tőkebefektetők nemteljesítésének kockázata alacsony, illetve csekély a kockázata annak, hogy nemteljesítésük esetén a kötelezettet jelentős veszteség éri;

   iii. megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a tőkebefektetők és a hitelezők érdekeinek összehangolására;

j) a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik, amellyel biztosítja a projektnek az elfogadott specifikációnak, költségvetésnek és teljesítési határidőnek megfelelő befejezését, beleértve az erős teljesítési garanciákat vagy egy tapasztalt vállalkozó bevonását és a kötbérre vonatkozó megfelelő szerződési rendelkezéseket;

k) amennyiben a működési kockázat jelentős, azt megfelelően kezelik;

l) a kötelezett tesztelt technológiát és tervezést alkalmaz;

m) megkaptak minden szükséges engedélyt és felhatalmazást;

n) a kötelezett csak kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket;

o) a kötelezett megvizsgálta, hogy a finanszírozott eszközök hozzájárulnak-e a következő környezetvédelmi célkitűzésekhez:

i. az éghajlatváltozás mérséklése;

ii. az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;

iii. a víz és a tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme;

iv. áttérés a körforgásos gazdaságra, a hulladékkeletkezés megelőzése és újrahasznosítás;

v. a környezetszennyezés megelőzése és csökkentése;

vi. az egészséges ökoszisztémák védelme.

(2) Az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásában a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel jelentős része teljesíti az alábbi feltételeket:

a) az alábbi kritériumok egyike teljesül:

i. a bevételek rendelkezésre állási díjból származnak;

ii. a bevételek megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;

iii. a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;

iv. a kibocsátás szintje vagy a használat és az ár egymástól függetlenül teljesíti az alábbi kritériumok egyikét:

– szabályozott;

– szerződésben rögzített;

– az alacsony keresleti kockázat következtében kellően kiszámítható;

b) ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, az a fél, amely vállalja a kötelezett által nyújtott áru vagy szolgáltatás megvásárlását, az alábbiak egyike:

i. központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság, feltéve hogy a 114. és a 115. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap;

ii. közszektorbeli szervezet, feltéve hogy a 116. cikkel összhangban 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap;

iii. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bank;

iv. a 118. cikkben említett nemzetközi szervezet;

v. külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező vállalat;

vi. olyan szervezet, amely a bevételek szintjének és ütemezésének jelentős változása nélkül helyettesíthető.

(3) Az intézményeknek hathavonta jelentést kell készíteniük az illetékes hatóságok számára az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységekkel szembeni kitettségek teljes összegéről, amelyet e cikk (1) bekezdésével összhangban számítottak ki.

(4) A Bizottság ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított három év]-ig jelentést készít az e rendeletben rögzített szavatolótőke-követelményeknek az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységek részére történő hitelezésre gyakorolt hatásáról, és e jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

a) annak elemzése, hogy miként alakulnak az infrastrukturális hitelezés és projektfinanszírozás piacainak trendjei és feltételei a (4) bekezdésben említett időszakban;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett gazdálkodó egységekhez fűződő tényleges kockázat egy teljes gazdasági ciklusra kiterjedő elemzése;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az e bekezdés a) és a b) pontja szerinti elemzések eredményével.

501b. cikk

Az adatszolgáltatási követelményektől való eltérés

A 430. cikktől eltérve, az e rendeletben foglalt releváns rendelkezések alkalmazásának kezdő napja és a szóban forgó cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott jelentések első beküldésének időpontja közötti időszakban az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus tábláiban meghatározott formátumban történő adatszolgáltatási kötelezettségtől, ha az említett táblákat még nem aktualizálták az e rendeletben foglalt előírásokkal összhangban.”

135. A tizedik rész a II. cím: Jelentések és felülvizsgálatok után a következő cikkel egészül ki:

„*501c. cikk*

A környezeti és/vagy társadalmi célokhoz fűződő kitettségek prudenciális kezelése

Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően a rendelkezésre álló adatok és a Bizottság fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű munkacsoportjának megállapításai alapján köteles értékelni, hogy indokolt lenne-e az alapvetően környezeti és/vagy társadalmi célokhoz fűződő eszközökhöz vagy tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek külön prudenciális kezelése. Az EBH-nak különösen a következőket kell megvizsgálnia:

a) az alapvetően környezeti és/vagy társadalmi célokhoz fűződő eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek más kitettségek kockázatosságához viszonyított tényleges kockázatának értékelésére szolgáló módszertanok;

b) a fizikai kockázatok és átmeneti kockázatok – köztük az eszközöknek a szabályozás változásából eredő értékcsökkenésével kapcsolatos kockázatok – értékelésére szolgáló megfelelő kritériumok kidolgozása;

c) az alapvetően környezeti és/vagy társadalmi célokhoz fűződő eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek külön prudenciális kezeléséből eredően az Unión belüli pénzügyi stabilitásra és banki hitelezésre esetlegesen gyakorolt hatások.

Az EBH-nak ... [e módosító irányelv hatálybalépése után hat évvel]-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

136. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*504a. cikk*
A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya

Az EBH-nak … [e módosító rendelet hatálybalépése után három év]-ig tájékoztatnia kell a Bizottságot az egyéb rendszerszinten jelentős intézményként vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények által tartott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összegeiről és ezen állományoknak az ilyen intézmények közötti megoszlásáról, a szanálás lehetséges akadályairól, valamint az ezen állományokhoz kapcsolódó továbbterjedési kockázatról.

Az EBH jelentése alapján a Bizottság … [e módosító rendelet hatálybalépése után négy év]-ig beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen állományok megfelelő kezeléséről, és a jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.”

137. Az 507. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*507. cikk*
Nagykockázat-vállalás

(1) Az EBH-nak nyomon kell követnie a 390. cikk (6) bekezdésének b) pontjában, a 400. cikk (1) bekezdésének f)–m pontjában és (2) bekezdésének a), c)–g), i), j) és k) pontjában meghatározott mentességek alkalmazását, és ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított két év]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak arról, hogy milyen mennyiségi hatása lenne a mentességek megszüntetésének vagy alkalmazásuk korlátozásának. A jelentésben az említett cikkekben előírt minden mentesség vonatkozásában egyenként értékelni kell mindenekelőtt a következőket:

a) az egyes tagállamokban mentesített nagykockázat-vállalások száma;

b) az egyes tagállamokban a mentességet igénybe vevő intézmények száma;

c) az egyes tagállamokban a mentesített kitettségek aggregált összege.

(2) A Bizottság 2023. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 390. cikk (4) bekezdésében és a 401. cikk (2) bekezdésében az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítási módszerére vonatkozóan foglalt eltérések alkalmazásáról, valamint különösen arról, ha figyelembe veendő módosításokra került sor az e számítási módszereket meghatározó nemzetközi standardokban.”

138. Az 510. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az EBH-nak nyomon kell követnie a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekhez és a hitelderivatívákhoz kapcsolódó finanszírozási kockázatot fedező előírt stabil források összegét a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján, különös tekintettel a 428s. cikk (2) bekezdésében és a 428at. cikk (2) bekezdésében meghatározott származtatott ügyletek jövőbeli finanszírozási kockázataira, és ... [e módosító rendelet hatálybalépése után öt év]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak arról, ha lehetőség kínálkozik egy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező elfogadására vagy egy kockázatérzékenyebb mérőszám bevezetésére. A jelentésben értékelni kell legalább a következőket:

a) a letéttel fedezett és letéttel nem fedezett származtatott ügyletek közötti különbségtétel lehetősége;

b) a 428s. cikk (2) bekezdésében és a 428at. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelmény eltörlésének, fokozásának vagy felváltásának lehetősége;

c) a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során a származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott, a 428d. cikkben, a 428k. cikk (4) bekezdésében, a 428s. cikk (2) bekezdésében, a 428ag. cikk a) és b) pontjában, a 428ah. cikk (2) bekezdésében, a 428al. cikk (4) bekezdésében, a 428at. cikk (2) bekezdésében, a 428ay. cikk a) és b) pontjában és a 428az. cikk (2) bekezdésében meghatározott bánásmód szélesebb körű megváltoztatásának lehetősége, az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatoknak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján történő jobb figyelembevétele érdekében;

d) a javasolt módosítások hatása az intézmények származtatott ügyleteihez szükséges stabil forrásellátottság szintjére.

(5) Amennyiben a nemzetközi standardok érintik a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása céljából a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák tekintetében alkalmazott elbánást, a Bizottság adott esetben – a (4) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi standardok ezen változásait, valamint az uniós bankszektor sokszínűségét figyelembe véve – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hogyan módosítandók a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák tekintetében a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításakor alkalmazott, a hatodik rész IV. címében meghatározott elbánásra vonatkozó rendelkezések az ilyen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatok jobb figyelembevétele érdekében.

(6) Az EBH-nak nyomon kell követnie az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez, valamint az ilyen ügyletekben kapott vagy nyújtott eszközökhöz és a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezetlen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatok fedezésére előírt stabil forrásellátottság szintjét, és ezen előírás megfelelőségéről ... [e módosító rendelet hatálybalépése után négy év]-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak. E jelentésben értékelni kell legalább a következőket:

a) a magasabb vagy alacsonyabb stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazásának a lehetősége a pénzügyi ügyfelekkel kötött értékpapír-finanszírozási ügyletek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező fedezetlen ügyletek esetében, az ilyen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatoknak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján való jobb figyelembevétele és a pénzügyi ügyfelek közötti esetleges továbbterjedés hatásainak jobb beszámítása érdekében;

b) a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott elbánás más típusú eszközökkel fedezett értékpapír-finanszírozási ügyletekre való alkalmazásának lehetősége;

c) annak lehetősége, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletekben használt mérlegen kívüli tételek esetében a 428p. cikk (5) bekezdésében előírt elbánás alternatívájaként stabil forrásellátottsági tényezőket alkalmazzanak;

d) a pénzügyi ügyfelekkel szemben fennálló, hat hónapnál rövidebb futamidejű, a 428k. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó kötelezettségek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött hat hónapnál rövidebb futamidejű ügyletekből származó, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontja, a 428s. cikk (1) bekezdésének c) pontja és a 428v. cikk b) pontja alapján 0 %-os, 5 %-os vagy 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó eszközök aszimmetrikus kezelésének a megfelelősége;

e) a magasabb vagy alacsonyabb előírt forrásellátottsági tényezőknek a pénzügyi ügyfelekkel kötött – különösen a hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező – értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében való bevezetésének hatása az ezen ügyletek során biztosítékként kapott eszközök, különösen az állampapírok és a vállalati kötvények piaci likviditására;

f) a javasolt változtatásoknak az említett intézmények ügyleteihez, mindenekelőtt a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű értékpapír-finanszírozási ügyletekhez szükséges stabil forrásellátottság szintjére gyakorolt hatása, amennyiben ezen ügyletek során az intézmények államkötvényeket kapnak biztosítékként.

(7) A Bizottság ... [e módosító rendelet hatálybalépése után öt év]-ig adott esetben – a (6) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi standardokat, valamint az uniós bankszektor sokszínűségét figyelembe véve – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hogyan módosítandók az értékpapír-finanszírozási ügyletek, valamint az ilyen ügyletekben kapott vagy nyújtott eszközök, és a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű fedezetlen ügyletek tekintetében a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításakor alkalmazott, a hatodik rész IV. címében meghatározott elbánásra vonatkozó rendelkezések, ha azt helyénvalónak ítéli meg, tekintettel a meglévő elbánásnak az intézmények nettó stabil forrásellátottsági rátájára gyakorolt hatására, valamint az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázat jobb figyelembevétele céljából.

(8) A 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában, a 428s. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 428v. cikk b) pontjában említett ügyletek esetében alkalmazott előírt stabil forrásellátottsági tényezőket … [e módosító rendelet hatálybalépése után hat év]-ig 0 %-ról 10 %-ra, 5 %-ról 15 %-ra, illetve 10 %-ról 15 %-ra kell emelni, kivéve ha a Bizottság által adott esetben az e cikk (7) bekezdésével összhangban benyújtott jogalkotási javaslat alapján ettől eltérő rendelkezés alkalmazandó.

(9) Az EBH-nak nyomon kell követnie az intézmények származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírjaihoz kapcsolódó finanszírozási kockázat fedezéséhez szükséges stabil források összegét. Az EBH-nak ... [e módosító rendelet hatálybalépése után négy év]-ig az elbánás megfelelőségéről szóló jelentést kell benyújtania a Bizottságnak. E jelentésben értékelni kell legalább a következőket:

a) az elbánás lehetséges hatása a befektetők azon képességére, hogy eszközökkel szemben kitettségre tegyenek szert, és az elbánás hatása a tőkepiaci unión belül a hitelkínálatra;

b) a módosított stabil finanszírozási követelményeknek az alapletétből finanszírozott származtatott ügyletek teljes egészében vagy részben történő fedezésére szolgáló értékpapírokra való alkalmazásának lehetősége;

c) a módosított stabil finanszírozási követelményeknek a nem az alapletétből finanszírozott származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírokra való alkalmazásának lehetősége.

(10) A Bizottság … [e módosító rendelet hatálybalépése után négy év]-ig vagy a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott, nemzetközi standardokról való megállapodás után egy évvel, amennyiben ez a korábbi, adott esetben – a (9) bekezdésben említett jelentést, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott nemzetközi standardokat, az uniós bankszektor sokszínűségét és a tőkepiaci unió céljait figyelembe véve – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hogyan módosítandók az intézmények származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírjai tekintetében a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításakor alkalmazott, a hatodik rész IV. címében meghatározott elbánásra vonatkozó rendelkezések, ha azt helyénvalónak ítéli meg, tekintettel a meglévő elbánásnak az intézmények nettó stabil forrásellátottsági rátájára gyakorolt hatására, valamint az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázat jobb figyelembevétele céljából.

(11) Az EBH-nak meg kell vizsgálnia, hogy indokolt lenne-e csökkenteni az előírt stabil forrásellátottsági tényezőt a nemesfémek – például arany, ezüst, platina és palládium – esetében klíring- és elszámolási szolgáltatás nyújtására használt eszközök, illetve a nemesfémek – például arany, ezüst, platina és palládium – esetében finanszírozási ügyletek biztosítása céljából 180 napos vagy annál rövidebb időtartammal nyújtott eszközök esetében. Az EBH-nak ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig be kell nyújtania jelentését a Bizottságnak.”

139. Az 511. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*511. cikk*
Tőkeáttétel

(1) A Bizottság legkésőbb 2020. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére arról, hogy

a) megfelelő megoldás-e az emelt szintű tőkeáttételi mutató bevezetése az egyéb, rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozóan; és

b) megfelelő-e a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mérték meghatározása és kiszámítási módja, adott esetben ideértve a központi banki tartalékok kezelését is.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés céljából figyelembe veszi a nemzetközi fejleményeket és a nemzetközileg elfogadott standardokat is. E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.”

140. Az 513. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„513. cikk
Makroprudenciális szabályok

(1) A Bizottság 2022. június 30-ig, majd azt követően ötévente az EKRT-val és az EBH-val történt konzultációt követően megvizsgálja, hogy az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális szabályozás elégséges-e a szektorok, régiók és tagállamok rendszerkockázatainak csökkentésére, és ennek keretében felméri, hogy:

a) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt jelenlegi makroprudenciális eszközök hatékonyak, hatásosak és átláthatók-e;

b) megfelelő-e az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt, hasonló kockázatok kezelését célzó különböző makroprudenciális eszközök alkalmazási köre, illetve a közöttük lévő lehetséges átfedések szintje, és szükség esetén új makroprudenciális szabályozásra tesz javaslatot;

c) a rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó nemzetközileg elfogadott standardok milyen kölcsönhatásban vannak az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt rendelkezésekkel, és adott esetben új szabályozásra tesz javaslatot e nemzetközileg elfogadott standardok figyelembevételével;

d) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális eszközöket ki kell-e egészíteni más típusú eszközökkel – például hitelfelvevőkön alapuló eszközökkel –, kiegészítve a tőkealapú eszközöket, és lehetővé téve az eszközök harmonizált alkalmazását az egységes piacon; figyelembe véve azt is, hogy az említett eszközök harmonizált meghatározásai és a vonatkozó adatok uniós szintű szolgáltatása előfeltétele-e az ilyen eszközök bevezetésének;

e) célszerű volna-e a 92. cikk (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer követelményt a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő, rendszerszinten jelentős intézményekre is kiterjeszteni, hogy e követelmény kalibrálásának el kell-e térnie a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében alkalmazott kalibrálástól, és hogy e követelmény kalibrálásának az adott intézmény rendszerszintű jelentőségének szintjétől kell-e függenie;

f) hogy a makroprudenciális intézkedések jelenlegi, önkéntes kölcsönösségét hogyan lehet kötelezővé tenni, és hogy az ERKT jelenlegi, önkéntes kölcsönösségi kerete megfelelő alapot szolgáltat-e ehhez;

g) hogyan lehet ellátni az érintett uniós és nemzeti makroprudenciális hatóságokat a nem banki szektorban – különösen a származtatott eszközök és az értékpapír-finanszírozási ügyletek piacán, a vagyonkezelési ágazatban és a biztosítási ágazatban – a hitelintézetek kitettségeiből eredő, újonnan megjelenő rendszerszintű kockázatok kezelésére szolgáló eszközökkel.

(2) A Bizottság 2022. december 31-ig, majd azt követően ötévente az ERKT-val és az EBH-val folytatott konzultáció alapján beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett vizsgálat eredményeiről, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

141. Az 514. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*514. cikk*
A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítása céljából alkalmazandó módszer

(1) Az EBH-nak ... [e módosító rendelet hatálybalépésétől számított négy év]-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakasza szerinti, a származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló módszerek hatásairól és relatív kalibrálásáról.

(2) A Bizottság az EBH jelentése alapján adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában foglalt módszerek módosítása céljából.”

142. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*518a. cikk*
A keresztfelmondásra vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata

A Bizottság legkésőbb ... [e módosító rendelet hatálybalépése után három év]-ig felülvizsgálja és értékeli, hogy megfelelő-e annak előírása, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek anélkül bevonhatók a feltőkésítésbe, hogy ez más szerződések keresztfelmondásra jogosító záradékának érvénybe lépéséhez vezessen. Ennek célja a hitelezői feltőkésítés hatékonyságának a lehető legnagyobb mértékű megerősítése, valamint annak felmérése, hogy célszerű-e, ha az egyéb kötelezettségekre vonatkozó szerződéses rendelkezések nem tartalmaznak a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó keresztfelmondásra jogosító záradékot. Az elvégzett vizsgálathoz és az értékeléshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.”

143. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„*519b. cikk*
A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye

(1) Az EBH-nak 2019. szeptember 30-ig jelentést kell tennie arról, hogy a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására vonatkozó nemzetközi standardok milyen hatást gyakorolnak az Unióban az intézményekre.

(2) A Bizottság 2020. június 30-ig – az (1) bekezdésben említett jelentésben ismertetett eredményeket, a nemzetközi standardokat, valamint a harmadik rész IV. címének 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszereket figyelembe véve – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a piaci kockázat adekvát szavatolótőke-követelményére vonatkozó nemzetközi standardok végrehajtásának módjáról, és a jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol.”

144. A tizedik rész a következő címmel egészül ki:

„IIA. CÍM
A szabályok végrehajtása

519c. cikk
Megfeleléskönnyítő eszköz

(1) Az EBH-nak elektronikus eszközt kell kidolgoznia, hogy megkönnyítse az intézmények számára az e rendeletnek és a 2013/36/EU irányelvnek, valamint az e rendelet és az említett irányelv végrehajtása céljából elfogadott szabályozástechnikai standardoknak, végrehajtás-technikai standardoknak, iránymutatásoknak és mintáknak való megfelelést.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszköznek minden intézmény számára lehetővé kell tennie legalább a következőket:

a) azon rendelkezések gyors azonosítása, amelyeknek az intézménynek mérete és üzleti modellje alapján meg kell felelnie;

b) a jogalkotási aktusokban és a kapcsolódó végrehajtási rendelkezésekben, iránymutatásokban és mintákban történt változások követése.”

145. A II. melléklet az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosul.

2. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 50a. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a feltételezett tőkét:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{tőkemegfelelési mutató}$$

ahol:

K_{CCP} = a feltételezett tőke;

i = a klíringtagot jelölő index;

EAD_i = a központi szerződő fél i-edik klíringtaggal szembeni kitettségének összege, beleértve a klíringtag saját ügyleteit a központi szerződő féllel, a klíringtag által garantált ügyféltranzakciókat, valamint a központi szerződő fél által az említett ügyletekkel szemben tartott biztosítékok teljes értékét – beleértve a klíringtag előre befizetett alapértelmezett garancialap-hozzájárulását is –, a szabályozói jelentéskészítési nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti értékeléssel figyelembe véve;

RW = 20 %-os kockázati súly; és

tőkemegfelelési mutató (capital ratio) = 8 %.”

2. Az 50b. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*50b. cikk*

A K_{CCP} kiszámítására vonatkozó általános szabályok

Az 50a. cikk (2) bekezdésében említett K_{CCP} kiszámítása céljából a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) a központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a klíringtagjaikkal szembeni kitettségeik értékét:

i. az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből eredő kitettségek esetében a központi szerződő feleknek az említett rendelet harmadik része II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszernek megfelelően kell kiszámítaniuk az értéket, 10 munkanapos letéti kockázati periódus alkalmazásával;

ii. az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből eredő kitettségek esetében a központi szerződő feleknek az (EAD_i) értéket a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

ahol:

EAD_i = a kitettségérték;

i = a klíringtagot jelölő index;

$EBRM_i$ = a kockázatmérséklés előtti kitettségérték, amely a központi szerződő félnek az i-edik klíringtaggal fennálló szerződéseiből és ügyleteiből fakadó, az említett klíringtaggal szembeni kitettségének értéke az említett klíringtag által nyújtott biztosíték figyelembevétele nélkül;

IM_i = az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;

DF_i = az i-edik klíringtag előre befizetett garancialap-hozzájárulása.

E képlet valamennyi értékét a nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti értékeléssel kell figyelembe venni;

iii. az 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdése második albekezdésének utolsó mondatában említett esetekben a központi szerződő feleknek az említett albekezdés első mondatában említett ügyletek értékét az e cikk a) pontjának ii. alpontjában szereplő képlettel kell kiszámítaniuk, és az $EBRM_i$ értékét az említett rendelet harmadik részének V. címével összhangban kell meghatározniuk;

b) az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó intézmények esetében a nettósítási halmazok azonosak az említett rendelet 272. cikkének 4. pontjában meghatározottakkal;

c) egy vagy több központi szerződő féllel szembeni kitettségekkel rendelkező központi szerződő félnek az ilyen kitettségeket úgy kell kezelnie, mintha azok klíringtagokkal szembeni kitettségek lennének, és az érintett központi szerződő felektől kapott esetleges letéteket és előre befizetett hozzájárulásokat figyelembe kell vennie a K_{CCP} számításában;

d) egy olyan központi szerződő félnek, amely szerződéses megállapodást kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét úgy használhatja fel, mintha azok előre befizetett hozzájárulások lennének, ezeket az alapletéteket előre befizetett hozzájárulásként, és nem alapletétként kell figyelembe vennie az (1) bekezdés szerinti számítás során;

e) a központi szerződő feleknek az olyan biztosítékok esetében, amelyeket az 575/2013/EU rendelet 301. cikkének (1) bekezdésében említett több szerződés- és ügylettípust is tartalmazó számlával szemben tartanak, a klíringtagjaik vagy ügyfeleik által nyújtott alapletétet értelemszerűen a szerződések és ügyletek adott típusainak megfelelően az e cikk a) pontjával összhangban kiszámított nemteljesítéskori kitettségértékeivel arányosan kell elosztaniuk, a számításban az alapletét figyelembevétele nélkül;

f) az egynél több garanciaalappal rendelkező központi szerződő feleknek minden egyes garanciaalap esetében külön kell elvégezniük a számítást;

g) amennyiben a klíringtag ügyfélklíring szolgáltatásokat nyújt, és a klíringtag ügyfeleinek ügyleteit és biztosítékait a klíringtag saját üzleti tevékenységének alszámláitól különálló alszámlákon tartják, a központi szerződő feleknek minden egyes alszámla tekintetében külön-külön el kell végezniük az EAD_i kiszámítását, és a klíringtag teljes EAD_i értékét pedig az ügyfelek alszámláira vonatkozó EAD-értékek és a klíringtag saját üzleti tevékenységének alszámlája EAD-értékének összegeként kell kiszámítaniuk;

h) az f) pont alkalmazásakor, amennyiben a DF_i nem oszlik meg az ügyfelek alszámlái és a klíringtag saját üzleti tevékenységének alszámlái között, a központi szerződő feleknek a DF_i értéket aszerint kell alszámlánként felosztaniuk, hogy az adott alszámla alapletéte mekkora hányadát teszi ki a klíringtag által vagy a klíringtag számlájára nyújtott teljes alapletétnek;

i) a központi szerződő felek nem végezhetik el az 50a. cikk (2) bekezdésének megfelelő számítást, ha a garanciaalap csak készpénzügyletekre vonatkozik.

E cikk a) pontja ii. alpontjának alkalmazásakor a központi szerződő félnek az 575/2013/EU rendelet 223. cikkében meghatározott módszert kell alkalmaznia az említett rendelet 224. cikkében meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciókkal együtt a kitettségérték kiszámítására.”

3. Az 50c. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontját el kell hagyni.

4. Az 50d. cikk c) pontját el kell hagyni.

5. A 89. cikk (5a) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5a) Az 575/2013/EU rendelet 497. cikkében meghatározott átmeneti időszak során az említett cikkben említett központi szerződő félnek az e rendelet 50c. cikkének (1) bekezdésével összhangban történő adatszolgáltatás keretében az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 140. pontjában meghatározott, klíringtagjaitól kapott alapletét teljes összegét közölnie kell, feltéve hogy mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) a központi szerződő félnek nincs garanciaalapja;

b) a központi szerződő fél nem kötött olyan kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletét egészét vagy egy részét úgy használhatja fel, mintha azok előre befizetett hozzájárulások lennének.”

3. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdőnapja

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet a (3)–(8) bekezdésekben felsorolt kivételektől eltekintve … [e módosító rendelet hatálybalépése után két év]-tól/-től kell alkalmazni.

(3) E rendelet 1. cikkének következő pontjait … [e módosító rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-től kell alkalmazni:

a) az 1. pont, amely a hatályt és a felügyeleti hatásköröket tartalmazza;

b) a 2. pont, amely a fogalommeghatározásokat tartalmazza, kivéve, ha azok kizárólag olyan rendelkezésekre vonatkoznak, amelyek e cikkel összhangban más időponttól alkalmazandók, amely esetben e másik időponttól alkalmazandók;

c) a 3. pont b) alpontja, a 6. pont c) alpontja, a 8. pont, a 9. pont az 575/2013/EU rendelet 13. cikke tekintetében, a 12. pont a 18. cikk (1) bekezdésének második albekezdése tekintetében, a 14–17., a 19–44., a 47., és a 126. és a 127. pont, amelyek a szavatolótőkére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó új követelmények bevezetéséről szóló rendelkezéseket tartalmazzák;

d) a 9. pont, az 575/2013/EU rendelet 14. cikkében foglalt új értékpapírosítási szabályok hatására vonatkozó rendelkezések tekintetében;

e) az 57. pont, amely a multilaterális fejlesztési bankokra vonatkozó kockázati súlyokról szóló rendelkezéseket tartalmazza, valamint az 58. pont, amely a nemzetközi szervezetekre vonatkozó kockázati súlyokról szóló rendelkezéseket tartalmazza;

f) az 53. pont, az 575/2013/EU rendelet 104b. cikke, tekintetében, a 89. és a 90. pont, valamint a 118. pont az 575/2013/EU rendelet 430b. cikke tekintetében, és a 124. pont, amely a piaci kockázatra vonatkozó adatszolgáltatási követelményekről szóló rendelkezéseket tartalmazza;

g) a 130. pont, amely a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza;

h) a 133. pont, az 575/2013/EU rendelet 500. cikkében meghatározott tömeges elidegenítésre vonatkozó rendelkezések tekintetében;

i) a 134. pont, az 575/2013/EU rendelet 501b. cikkében meghatározott, a jelentéstételre vonatkozó mentességre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza;

j) a 144. pont, amely a megfelelési eszközre vonatkozó előírásokat tartalmazza;

k) azon rendelkezések, amelyek előírják, hogy az európai felügyeleti hatóságok vagy az ERKT technikai standardtervezeteket és jelentéseket nyújtsanak be a Bizottság számára, azon rendelkezések, amelyek előírják, hogy a Bizottság jelentéseket készítsen, azon rendelkezések, amelyek felhatalmazzák a Bizottságot felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok elfogadására, és azon rendelkezések, amelyek előírják, hogy az európai felügyeleti hatóságok iránymutatásokat adjanak ki, nevezetesen a 2. pont b) alpontja; a 12. pont, az 575/2013/EU rendelet 18. cikke (9) bekezdése tekintetében; a 18. pont; a 31. pont, az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (7) bekezdése tekintetében; a 38. pont, az 575/2013/EU rendelet 78a. cikke (3) bekezdése tekintetében; az 57. pont b) alpontja; a 60. pont, az 575/2013/EU rendelet 124. cikke (4) és (5) bekezdése tekintetében; a 63. pont, az 575/2013/EU rendelet 132a. cikke (4) bekezdése tekintetében; a 64. pont, az 575/2013/EU rendelet 164. cikke (8) és (9) bekezdése tekintetében; a 74. pont, az 575/2013/EU rendelet 277. cikke (5) bekezdése és 279a. cikke (3) bekezdése tekintetében; a 89. pont, az 575/2013/EU rendelet 325. cikke (9) bekezdése tekintetében; a 90. pont, az 575/2013/EU rendelet 325u. cikke (5) bekezdése, 325w. cikke (8) bekezdése, 325ap. cikke (3) bekezdése, 325az. cikke (8) és (9) bekezdése, 325bd. cikke (7) bekezdése, 325be. cikke (3) bekezdése, 325bf. cikke (9) bekezdése, 325bg. cikke (4) bekezdése, 325bh. cikke (3) bekezdése, 325bk. cikke (3) bekezdése és 325bp. cikke (12) bekezdése tekintetében; a 93. pont, az 575/2013/EU rendelet 390. cikke (9) bekezdése tekintetében;

a 94. pont; a 96. pont, az 575/2013/EU rendelet 394. cikke (4) bekezdése tekintetében; a 98. pont b) alpontja; a 104. pont, az 575/2013/EU rendelet 403. cikke (4) bekezdése tekintetében; a 109. pont b) alpontja; a 111. pont b) alpontja; a 118. pont, az 575/2013/EU rendelet 430. cikke (7) és (8) bekezdése, 430b. cikke (6) bekezdése és az 575/2013/EU rendelet 430c. cikke tekintetében; a 119. pont, az 575/2013/EU rendelet 432. cikke (1) és (2) bekezdése és 434a. cikke tekintetében; a 123. pont; a 124. pont; a 125. pont, az 575/2013/EU rendelet 462. cikke tekintetében; a 134. pont, az 575/2013/EU rendelet 501a. cikke (4) bekezdése tekintetében; a 135. pont, az 575/2013/EU rendelet 501c. cikke tekintetében; a 136. pont, az 575/2013/EU rendelet 504a. cikke tekintetében; a 137. pont, az 575/2013/EU rendelet 507. cikke (2) bekezdése tekintetében; a 138. pont, az 575/2013/EU rendelet 510. cikke (4) és (6)–(11) bekezdése tekintetében; a 139. pont, az 575/2013/EU rendelet 511. cikke (1) bekezdése tekintetében; a 140. pont, az 575/2013/EU rendelet 513. cikke (2) bekezdése tekintetében; a 141. pont, az 575/2013/EU rendelet 514. cikke (1) bekezdése tekintetében; a 142. pont, az 575/2013/EU rendelet 518a. cikke tekintetében; a 143. pont, az 575/2013/EU rendelet 519b. cikke tekintetében.

A első albekezdés f) pontjának sérelme nélkül, a nyilvánosságra hozatali és adatszolgáltatási követelményeket azon követelmény alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni, amelyre a nyilvánosságra hozatal vagy az adatszolgáltatás vonatkozik.

(4) E rendelet 1. cikkének következő pontjait … [e módosító rendelet hatálybalépése után 18 hónap]-tól/-től kell alkalmazni:

a) az 6. pont a), b) és d) pontja, a 7. és a 12. pont, amelyek a prudenciális konszolidációra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák;

b) a 60. pont, amely az ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, 67. pont, amely a nemteljesítéskori veszteségrátára vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza és a 122. pont amely, a tagállamok szintjén azonosított makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatokra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

(5) Az e rendelet 1. cikke 46. pontjának b) alpontjában foglalt, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó új szavatolótőke-követelmények bevezetéséről szóló rendelkezéseket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

(6) Az 53. pontot e rendelet 104a. cikke tekintetében, valamint az e rendelet 1. cikkének 55. és 69. pontját, amelyek a piaci kockázathoz kapcsolódó új szavatolótőke-követelmények bevezetéséről szóló rendelkezéseket tartalmazzák, … [e módosító rendelet hatálybalépése után 4 évvel]-tól/-től kell alkalmazni.

(7) Az 575/2013/EU rendelet 36. cikke (1) bekezdése b) pontjának tekintetében, e rendelet 1. cikkének 18. pontját, amely a prudenciális értékelésbe bevont szoftvereszközök levonás alóli mentességéről szóló rendelkezést tartalmazza, az 575/2013/EU rendelet 36. cikkének (4) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől számított 12 hónaptól kell alkalmazni.

(8) E rendelet 1. cikkének 126. pontját, amely a tulajdoni részesedések levonása alóli mentességekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, visszamenőleges hatállyal, 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt…,

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

MELLÉKLET

A II. melléklet a következőképpen módosul:

1. Az 1. pont e) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) kamatlábopciók;”

2. A 2. pont d) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) devizaopciók;”

3. A 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ezen melléklet 1. pontja a)–e) alpontjához és 2. pontja a)–d) alpontjához hasonló jellegű, más referenciaeszközre vagy indexre vonatkozó ügyletek. Ezek közé tartozik legalább minden, az e melléklet 1. és 2. pontja hatálya alá egyébként nem tartozó, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott eszköz.”